

2008. NOVEMBER 18., KEDD

ELNÖKÖL: MORGANTINI ASSZONY

alelnök

1. Az ülés megnyitása

(Az ülést 9.00-kor megnyitják.)

2. Viták az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésének eseteiről (benyújtott állásfoglalásra irányuló indítványok bejelentése): lásd a jegyzőkönyvet

3. Határozat sürgősségi eljárásról

A tagállamok fizetési mérlegéhez középtávú pénzügyi támogatási mechanizmus létrehozásáról szóló 332/2002/EK rendelet módosításáról szóló tanácsi rendeletre vonatkozó javaslat (COM(2008)0717 - C6-0389/2008 - 2008/0208(CNS))

Pervenche Berès, a Gazdasági és Monetáris Bizottság elnöke. – (FR) Elnök asszony, erre a vitára ma este fog sor kerülni, ha a plenáris ülés az ügy sürgősségi eljárása mellett szavaz. Azon európai jogszabály módosításáról van szó, amely lehetővé teszi az euroövezeten kívüli országok fizetési mérlegének pénzügyi támogatási mechanizmusát.

Mint mindannyian tudjuk, jelenleg Magyarország ügyéről van szó, de sajnós azt hiszem, hogy előrelátónak kell lennünk, és meg kell erősítenünk az Európai Uniónak ezt a lehetőségét a tagállamok támogatására, ideértve az euroövezeten kívüli tagállamokat is.

Ezért arra kérném a plenáris ülést, hogy szavazzon a sürgősségi eljárás mellett.

(A Parlament jóváhagyja a sürgősségi eljárásra vonatkozó kérelmet)⁽¹⁾

4. A mezőgazdasági termelők részére a KAP keretében meghatározott támogatási rendszerek és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozása - A közös agrárpolitika módosítása - Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatás - A vidékfejlesztésre vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatások (2007–2013 közötti programozási időszak) (vita)

Elnök – A következő napirendi pont az együttes vita a következőkről:

- Luis Manuel Capoulas Santos jelentése (A6-0402/2008) a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság nevében a közös agrárpolitika keretében tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0306 - C6-0240/2008 - 2008/0103(CNS));

- Luis Manuel Capoulas Santos jelentése (A6-0401/2008) a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság nevében a közös agrárpolitikának a 320/2006/EK, 234/2007/EK, 3/2008/EK és [...]/2008/EK rendeletek módosítása révén történő módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0306 - C6-0241/2008 - 2008/0104(CNS));

- Luis Manuel Capoulas Santos jelentése (A6-0390/2008) a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság nevében az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alap által a vidékfejlesztés támogatásáról szóló 1698/2005/EK

(1) További részletek: lásd a jegyzőkönyvet.

rendeletet módosító tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0306 - C6-0240/2008 - 2008/0103(CNS));

- Luis Manuel Capoulas Santos jelentése (A6-0377/2008) a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság nevében a vidékfejlesztésre vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokról (2007–2013 közötti programozási időszak) szóló 2006/144/EK határozatot módosító tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2008)0306 - C6-0239/2008 - 2008/0106(CNS));

Luis Manuel Capoulas Santos, előadó. – (PT) Üdvözlöm az elnök asszonyt, a biztos urat, a Tanács soros elnökét és Önöket, hölgyeim és uraim e vita elején. Ez a végső aktusa a közös agrárpolitika (KAP) jelenéről és jövőjéről folytatott hosszú és kooperatív vitafolyamatnak.

Fáradtságos munka volt, amely hónapokon keresztül, sőt, valójában több mint egy éven keresztül megkívánta a Parlament, a Tanács, a Bizottság és az Európai Unió mezőgazdasága és vidékfejlesztése egészének magas szintű együttműködését. Ezen időszak alatt lehetőségem volt a különböző tagállamokban a mezőgazdasági ágazatot és a vidékfejlesztést képviselő szervezetek véleményét meghallgatni, és párbeszédet folytatni sok, sőt tulajdonképpen szinte az összes tagállam és közösségi intézmény képviselőivel és intézményi képviselőivel - ezt természetesen itt, az Európai Parlamentben kezdtem.

Számos szemináriumon és konferencián vettem részt, és figyelmesen meghallgattam mindenkit, akár a médián keresztül is, hogy megtaláljam a lehető legjobb szintézist. Szeretnék köszönetet mondani tehát mindazoknak a kollégáimnak, akik lelkesen vettek részt ebben a vitában, valamint az összes képviselőcsoport koordinátorának is. Különösen hangsúlyoznom kell Goepel úr szerepét, nemcsak mint a PPE-DE képviselőcsoportjának koordinátorát, hanem mint a saját kezdeményezésű jelentés előadójaát is, amely a ma vitára bocsátott jelentés előfutára volt.

Köszönetet kell mondanom Parish elnök úrnak is azért, ahogyan bizottságunk munkáját irányította, valamint köszönöm a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság Titkárságának is a kitűnő együttműködést, hiszen rájuk hárult a munka legnehezebb és technikailag legigényesebb része.

Végezetül szeretnék köszönetet mondani a biztos úr által képviselt Bizottságnak és osztályainak az együttműködésért, valamint Barnier úrnak azért, hogy folyamatosan tartotta a kapcsolatot a Parlamenttel már a francia elnökség hivatalos kezdete előtt is.

A fokozott együttműködés ezen gyakorlata már előre igazolja az együttdöntés előnyeit, amely reményeim szerint a Lisszaboni Szerződés teljes ratifikációjával minél hamarabb hatályba fog lépni.

Ez a vita, megállapodásaival és nézeteltéréseivel együtt, világosan mutatja a sokoldalú európai mezőgazdaság komplexitását. Ugyanakkor jól példázza azt is, hogy Európa, az európai intézmények és különösen az Európai Parlament milyen nagy jelentőséget tulajdonítanak ennek a témának. A képviselők széles körű részvételét mutatja a Bizottság javaslataihoz benyújtott 1170 módosítás, különösen akkor, ha azt a tényt is figyelembe vesszük, hogy a rendelkezésre álló időszakot a nyári szünet félbeszakította.

A Parlament fő képviselőcsoportjai közül négy képviselőcsoport között létrejött – csaknem 400, a legfontosabb kérdésekre vonatkozó módosítást tartalmazó - hat megegyezés azonban a képviselők felelősségérzetét, megegyezésre és saját érdekeik feladására való készségét is mutatja.

Ami a jelentés tartalmát illeti - amelyről én azt gondolom, hogy kellőképpen kiegyensúlyozott, képes választ adni a jelen kihívásaira, és jó iránymutatásokat nyújt a jövőre nézve -, el kell mondanom, hogy a Parlament a Bizottság számos javaslatát pozitívnak tartja és elfogadja.

Szeretném kihangsúlyozni a következőket: a közös politika szükségességének megerősítése mint a versenyképes és környezeti szempontból fenntartható európai mezőgazdaság egyik előfeltétele; a Bizottság intézkedései annak biztosítására, hogy a KAP igazságosabb és a társadalom számára elfogadhatóbb legyen; az egyszerűsítés és a bürokrácia csökkentésének hangsúlyozása; a mezőgazdasági termelők termelési döntéseiben nagyobb döntési szabadságra vonatkozó javaslat jóváhagyása; a vidékfejlesztés pénzügyi megerősítése, valamint alkalmazási körének kiterjesztése az új kihívásokra (energia, éghajlat, víz, biodiverzitás); a progresszív moduláció elvének bevezetése; nagyobb rugalmasság biztosítása a tagállamok számára a KAP megvalósításában (a 68. cikkre gondolok); közösségi társfinanszírozású kockázat- és válságkezelési rendszer létrehozása, valamint a 2013 utáni modelltől folytatott viták általános pozitív iránya és az Európai Uniónak a Kereskedelmi Világszervezet tárgyalásaira adott reakciójának általános pozitív iránya, melyeknek célja a mezőgazdasági termékek szabályozott nemzetközi kereskedelméről hozandó méltányos és kölcsönös megállapodás.

Azonban a Bizottság javaslatai olyan aspektusokat is tartalmaznak, amelyeket a Parlament és jómagam, mint előadó kevésbé tartunk pozitívnak. Mint ahogy már más alkalmakkor is említettem, a Bizottság javaslatai bizonyos aspektusokban, például ami a piacszerkezési eszközöket és a tejtermékágazatot illeti, túlzottan liberális hangvételt tartalmaznak, ami veszélyes lehet egy olyan időszakban, amikor a piacok felettébb instabilak és ingatagok. A szociális érzékenység hiánya is megfigyelhető, ez elég világos a kistermelőket kizáró javaslatban.

Ezenkívül úgy gondolom, hogy a Bizottságnak a szociális és területi kohézióra vonatkozó javaslata eltér a helyes iránytól, amennyiben a kifizetési újraelosztási mechanizmus megszüntetését sugallja az új modulációban. Ezen felül úgy vélem, hogy a Bizottság nem vett kellően figyelembe bizonyos olyan ágazatokat, amelyek különösen ki vannak téve a piacok jelenlegi válságának, és a megszűnés komoly kockázatával szembesülnek a 2013-ig végrehajtandó leválasztás javasolt menetrendjének és mértékének következtében. Ez a helyzet a juhágazattal, és ezért állapodtunk meg a kis KPSZ-ek (közös piacszervezések) életre hívásában, melyek bár kicsik, de nagyon jelentősek, és politikailag, gazdaságilag és társadalmilag is nagyon fontosak Európa bizonyos régióiban, ahol nagyon nehéz más alternatívát találni.

A jelentés és a Mezőgazdasági Bizottságon belüli szavazás nagyrészt ezen kevésbé pozitív aspektusok egy részének korrigálására irányult.

A moduláció kulcselemeivel kapcsolatban elfogadott mind az öt megegyezés fontos javaslat volt a Parlament részéről. Ezek a következők: a kistermelők támogatásának százaléka és progresszív természete, azaz nagyobb szabadság biztosítása a tagállamok számára az alsó határok megállapításában; a 68. cikkben meghatározott visszatartási százalék és alkalmazási körének kitágítása; a halászlé ágazatra is kiterjesztett biztosítási rendszer szélesebb alkalmazási köre; a vidékfejlesztés társfinanszírozásának kérdése és a vidékfejlesztés kiegészítése az új kihívásokkal. A Parlament számos egyéb javaslata is pozitív hozzájárulást képvisel. Például hangsúlyoznám a foglalkoztatási tényező figyelembe vételét a támogatások szétosztásának kiszámításakor, valamint a támogatások feltételeként a munkahelyi egészségügyi és biztonsági szabályok figyelembe vételét.

A Mezőgazdasági Bizottság a kérdés legnehezebb aspektusával, vagyis a tejtermékágazattal kapcsolatban is nagyon egyértelmű álláspontot fogadott el. Ez egy nagyon fontos kérdés, amelyet a jelenlegi piaci helyzetben nagy körültekintéssel kell kezelni.

Annak ellenére, hogy minden nézőpontot tiszteletben tartok, hiszen még azok is megérdemlik a tiszteletet, amelyek bizonyos területeken teljesen ellentétesek az enyémmel, úgy gondolom, hogy a Mezőgazdasági Bizottságban elfogadott álláspont megfelelő mértékben körültekintő. Szeretném, ha a plenáris ülés elfogadná ezt az álláspontot, a Tanács pedig a Bizottság támogatásával megerősítené. A termelés óvatos növekedése két éven belül, hozzáadva ahhoz a 2%-hoz, amelyet 2008-ra előirányoztunk, és a végleges döntés az ágazat jövőjéről 2010 elején a piacfejlődés alapján, három éven belül 4%-os növekedéssel - ez nekem megfelelő mértékben körültekintő álláspontnak tűnik, és talán ez tudná megteremteni a végső megegyezést.

Elnök asszony, szeretném azon reményem kifejezésével zárni, hogy ez a vita az álláspontok tisztázását fogja szolgálni, és hogy képesek leszünk olyan konszenzusra jutni, amelyet a mezőgazdaság és a mezőgazdasági termelők várnak tőlünk. Remélem, hogy mindannyian – a Parlament, a Tanács és a Bizottság – készen állunk erre a kihívásra.

Michel Barnier, a Tanács soros elnöke. – (FR) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, nagyon örülök, hogy ismét itt lehetek a Parlamentben Önökkel ebben a döntő pillanatban, hiszen mind a Parlament, mind a Tanács végleges álláspontot szeretne a közös agrárpolitika állapotfelmérésének ügyében.

Teljes mértékben tudatában vagyunk annak, hogy ez az állapotfelmérés nem jelent olyan alapvetően új megközelítést, mint amilyen a 2003-as reform volt, azonban annak a reformnak a nagymértékben bizonytalan helyzethez való hozzáigazítását jelenti, és mint ilyen, nagyon fontos.

Különösen fontos abból a szempontból, hogy lehetővé teszi, hogy reagáljunk egy olyan helyzetre, amely néhány évvel ezelőtt teljes mértékben elképzelhetetlen volt. Hiszen ki látta volna előre a 2008 óta zajló piaci trendeket, amelyek a mezőgazdasági árak drasztikus növekedéséhez vezettek, és mint ahogy jól tudjuk, szinte az egész világon zavargásokhoz vezettek?

Ez a helyzet megmutatta, hogy Európa számára a mezőgazdaság továbbra is nagymértékben stratégiai érték marad, valamint azt, hogy milyen fontos az élelmiszerek tekintetében meglévő szuverenitás a mezőgazdasági termékek árának fokozott bizonytalanságának kontextusában.

Az állapotfelmérés csak módosításokra vonatkozik, azonban azokból sok van és elég összetettek, és mindannyiunk számára egy olyan csomagot jelentenek, amelyet nehéz befejezni.

A Tanács már minden szinten rengeteg munkát elvégzett számos kérdés rendezésére. Ezzel kapcsolatban szeretném őszinte köszönetemet kifejezni a szlovén elnökség értékes munkájáért, amely lehetővé tette a munka konstruktív megkezdését, különösen, ami a bizottsági kommunikációt illeti. Továbbá, hölgyeim és uraim, az Önök előadói, Lutz Goepel és Luis Manuel Capoulas Santos azok, akik a Parlament nevében elvégezték ezt a kommunikációs munkát a jogalkotási javaslatokat illetően. Mindkettejüknek szeretnék köszönetet mondani jelentéseik minőségéért, hiszen azok nagyon alaposak voltak, és rengeteg javaslatot tartalmaztak.

Mint tudják, kezdettől fogva együtt akartam működni az Európai Parlamenttel. Már volt tapasztalatom az Európai Parlamenttel való együttműködés terén, hiszen az a megtiszteltetés ért, hogy öt évig én voltam a regionális politikaért és intézményekért felelős európai biztos, és ahogy mondtam, ezen a kérdésen a jövőbeli együttműködés szellemében akartam dolgozni.

Nagy érdeklődéssel követtem nyomon a Parlamentnek a Tanács munkájával párhuzamosan kifejtett munkáját, és elmondhatjuk, hogy egyfajta fokozott párbeszéd alakult ki közöttünk.

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság tagjaival, valamint a Parlamenten belül nagyon produktív és rendszeres viták alakultak ki a tárgyalás folyamán – ez csaknem 50 órányi ülést jelentett az Európai Parlamentben vagy kollégáimmal. A tárgyalás minden döntő szakaszában üléseztünk a Tanáccsal – szeptember 27-én és október 22-én, a Mezőgazdasági Tanács szavazását követően –, valamint november 4-én, a tárgyalás és az Októberi Tanács eljárásainak végső szakaszában.

Hölgyeim és uraim, ezen a ponton szeretnék külön köszönetet mondani a Mezőgazdasági Bizottság elnökének, Neil Parish-nek, a folyamat egésze során tanúsított aktív együttműködéséért. Szeretnék köszönetet mondani a képviselőcsoportok elnökeinek is, azaz Lutz Goepelnek, Luis Manuel Capoulas Santosnak, Niels Busknak, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorfnak, Vincenzo Aitanak és Sergio Berlatonak.

Mivel jelenleg miénk az elnökség, miniszteri és technikai szinten is rendszeresen tájékoztatjuk a Tanácsot a Parlament munkájának aktuális helyzetéről. A Miniszterek Tanácsának legutóbbi, luxembourgi ülésén például személyesen adtam írásbeli tájékoztatást minden miniszternek a Parlament álláspontjáról a Tanácsban megvitandó napirendi pontok mindegyikét illetően.

Miután Önök véleményt nyilvánítottak, holnap Mariann Fischer Boellel közösen politikai megállapodást sürgethetünk a Tanácson belül. Mielőtt elkezdjük, és itt valóban arra gondolok, hogy még mielőtt elkezdjük a tárgyalások utolsó szakaszát, tájékoztatni fogom a minisztereket az Önök állapotfelmérésre vonatkozó szavazásának kimeneteléről.

Hölgyeim és uraim, mint mindig, most sem könnyű megegyezésre jutni, mivel sok lényeges pontban még nincs egyezés. Ezek a kérdések megosztják a véleményeket, de eltökélt szándékunk – az elnökség eltökélt szándéka –, hogy a Bizottsággal közösen és az Önök szavazásának figyelembevételével megtaláljuk a lehető legjobb hatékony megegyezést.

A Tanácsban folytatott munka megmutatta, hogy sok kérdésben nekünk, minisztereknek hasonló aggályaink vannak, mint a Parlamentnek. Mondanék is erre két példát: az első az, hogy a 68. cikk esetében nagyobb rugalmasságot próbálunk teremteni; a második pedig a rendkívüli piaci intézkedések megtartása egészségügyi válsághelyzetek esetén (az egységes KPSZ-rendelet 44. cikke), amely benne lesz a végső megegyezésben.

Elnök asszony, hölgyeim és uraim, biztosíthatom Önöket, hogy a legérzékenyebb kérdések között legalább kettő fokozottan érzékeny: a tej és a moduláció kérdése. A Tanácsban éppen olyan alapos, heves és élénk vitákat folytattunk ezekről, mint amelyeket itt a Parlamentben hallottam és megfigyeltem. Mindkét fórumon ugyanazok az aggályok fogalmazódtak meg.

Ezért a ma délelőtti vita és a holnapi szavazás az állapotfelmérésről nagyon fontos lépések a Parlament továbbra is betöltendő, elengedhetetlenül fontos szerepének ismételt demonstrálására. Mindenesetre már hónapok óta ebben a szellemben, azaz a fokozott párbeszéd és az együttműködés szellemében akarok az elnökség nevében dolgozni.

Ezért nagyon örülök, mint ahogy bizonyára a biztos úr is, hogy meghallgathatom a ma délelőtti vitát, megválaszolhatom néhány kérdésüket, és részt vehetek ebben a végső vitában Önökkel.

Mariann Fischer Boel, a Bizottság tagja.. – Elnök asszony, mielőtt még belemennék a vita részleteibe, szeretnék köszönetet mondani Capoulas Santos úrnak a jelentés ügyében végzett munkájáért. Nem becsülöm alá ezt a kemény munkát, hiszen mint ahogy maga Capoulas Santos úr is említette, a nagyszámú módosítás nyilván nem könnyítette az arany középút megtalálásának feladatát.

Most már több mint egy éve együtt vitatjuk az állapotfelmérést, néha igen nagy részletességgel, kezdetben a Goepel-jelentés alapján, most végül pedig a Capoulas Santos-jelentés alapján. Nem hiszem, hogy magyaráznom kellene, hogy milyen hálás vagyok a Parlamentnek a konstruktív együttműködésért, illetve azért, hogy mindig próbáltuk meghallgatni a másikat és olyan megegyezést találni, amely minden fél számára elfogadható.

Mivel korlátozott idő áll rendelkezésemre, teljességgel lehetetlen, hogy minden részletről beszéljek, ezért néhányat fogok kiemelni a legfontosabbak közül. A tejtermékágazattal kezdeném.

A 2007-es év talán furcsa volt, de minden bizonnyal nagyon tanulságos. 2007-ben megtanultuk, hogy a kvótarendszer nem teszi lehetővé a kínálat és kereslet találkozását. Ennek eredményeképpen az egekbe szöktek a tejtermékek árak. Nem sok mezőgazdasági termelő látta ezt pozitívnak, amíg tartott, de az eredménye mégiscsak pozitív lett a magasabb árakra válaszul adott megnövekedett termelés miatt, aztán nagyon meredek áresés következett.

Azt hiszem, egyetértünk abban, hogy az ágazat ma keményen küzd bizonyos vevők visszaszerzéséért, akik túl magasnak tartván az árakat hátat fordítottak a tej- vagy tejtermékágazatnak. Ezért értem, hogy a Parlament 1%-os növekedést javasol az elkövetkező két évre, azaz 2010-ig összesen 2%-os növekedést.

Fontosnak tartom, hogy átgondoljuk a tejtermékágazattal kapcsolatos, most meghozandó döntéseink következményeit, de azt hiszem, 2010 túl korai, azt hiszem, ragaszkodnunk kell 2011-hez, természetesen utalva arra, hogy 2011-ben nyitottak leszünk minden kérdés megvitatására. Azonban a tény az, hogy a kvótarendszer 2015-ben fog megszűnni.

Vitáinkból azt is megtanultam, hogy erős a nyomás a tejalap létrehozása ügyében. Egyetértek azzal, hogy bizonyos kísérő intézkedéseket kell alkalmazni vagy elfogadni, és meggyőződésem, hogy az új 68. cikk segítségével elég sokat lehet tenni.

Elismerem, hogy a jelenlegi 69. cikk túlságosan szűk és korlátozó ahhoz, hogy jövőorientáltan alkalmazhassuk, ezért most új lehetőségeket nyitunk meg az új 68. cikk segítségével. Ha jól tudjuk kombinálni a 68. cikket és az új vidékfejlesztési lehetőségeket, akkor biztos vagyok abban, hogy megoldást fogunk találni bizonyos régiók speciális problémáira.

Ami az egységes támogatási rendszert, a leválasztást illeti, a Bizottság azt javasolja, hogy két vagy három területen – anyatehenek, juhok és kecskék – tartsuk meg a támogatás összekapcsolásának lehetőségét, mivel elismerjük, hogy ezen a három területen speciális problémákkal kell szembenézni. Önök a hímivarú szarvasmarhák, a fehérjenövények és a szárított takarmány esetén is meg akarják tartani az összekapcsolt támogatásokat. Alapvetően úgy gondolom, hogy fontos a rendszer leválasztása – hiszen a megkezdett reformoknak ez az egyik alapvető eleme –, és újra meg kell néznünk a rendszer egyszerűsítésének lehetőségeit. Azonban nyitott vagyok egy olyan megoldás keresésére, amely kevésbé bonyolult, mint az általunk javasolt.

Mi kétlépéses leválasztási megoldást javasoltunk, de én magam, az elnökséggel együtt, inkább az egylépéses megoldást támogatnám, de 2012-re kitolva – az utolsó alkalmazási évre –, így a hatása a 2013-as költségvetési évben lesz érzékelhető. Értem, miért kérdezik azt, hogy miért kell a szükségesnél még bonyolultabbá tenni. Mint mondtam, a 68. cikket rugalmasabb eszközként kell alkalmazni, de bizonyos megszorításokkal, mert olyan helyzetet akarunk, ahol 10%-ot lehet összekapcsolni. Óvatosnak kell lennünk, hogy ne alakuljon ki olyan helyzet, ahol a leválasztás kerülő úton, a 68. cikk segítségével történik.

Végül, de nem utolsósorban, ami a modulációt, a vidékfejlesztést és az új kihívásokat illeti, úgy gondolom, mindannyian egyetértünk abban, hogy több pénzre van szükségünk ahhoz, hogy szembenézzünk ezekkel az új kihívásokkal. Az éghajlatváltozás az első a listánkon, ezután pedig a vízgazdálkodás új módjait kell megtalálnunk. A víz szűkös erőforrás, de nagyon fontos a mezőgazdaság számára, főleg bizonyos déli régiókban, ezért új technológiákra van szükség, hogy a vízzel a lehető legösszerűbb módon gazdálkodjunk a vízpazarlás elkerülése érdekében. Ezt el lehet érni, de természetesen pénzre van szükség hozzá.

Ez az oka annak, hogy az elsőből a második pillérbe való áthelyezését javasoltam: 8% elosztva az évekre. Tudom, hogy holnap megegyezésre kellene jutnunk ebben a kérdésben, de szeretném hangsúlyozni, hogy

minden bizonnyal pénzre lesz szükség, akárcsak a biodiverzitást és a tejet illető, már elindított módosítások esetén.

Nem megyek bele a részletekbe a progresszív modulációt illetően. Ismerem a nézeteiket, és tudom, hogy most azt mondják: '1, 2, 3'. Biztos vagyok benne, hogy ebben a kérdésben is képesek leszünk megfelelő megegyezést találni.

Csak néhányat érintettem a fő kérdések közül, és biztos vagyok abban, hogy a vita után alkalmam lesz válaszolni, és hadd mondjam el, hogy az elnökséggel együtt a megfelelő megegyezés megtalálása mellett köteleztem el magamat. Mindannyian tudjuk, hogy soha nem kaphatunk meg mindent, amit akarunk, ezért véleményem szerint mindannyiunknak el kell fogadnunk, hogy 'le kell nyelnünk néhány keserű pirulát' azon megegyezés megtalálása érdekében, amely az európai mezőgazdasági ágazat javát fogja szolgálni egy egyre inkább globalizálódó világban.

Kathalijne Maria Buitenweg, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményének előadója. – (NL) Elnök asszony, bár a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságot megbízható hatóságnak tartják és nagyra becsülik, ez nem jelenti azt, hogy nem hajthatnak végre nagy változtatásokat; azonban azt jelenti, hogy jó előre értesíteni kell őket, és hogy az embereknek is fel kell kínálni alternatívákat.

Az Európai Bizottság tavaly előterjesztett egy közleményt a radikális reformot igénylő közös agrárpolitika helyzetéről. Ennek célja az volt, hogy drasztikus költségcsökkentést hajtsanak végre a közvetlen támogatások terén, és növeljék az outputot a környezetvédelem és foglalkoztatás terén. Végül nagy csatlósást okozott a javaslatok kidolgozása, beleértve a közvetlen támogatások számos jelentéktelen csökkentését. A mezőgazdasági termelőknek nem a referenciahozam vagy a földtulajdonlás alapján kell fizetni. A Környezetvédelmi Bizottság azt szeretné, ha a termelőknek az általuk nyújtott olyan közszolgáltatásokért fizetnének, amelyek meghaladják jogszabályi kötelezettségeiket, mint pl. a biodiverzitás és a vízgazdálkodás megerősítése, valamint a környezetvédelem, az állatjólét, illetve az élelmiszerbiztonság területén végrehajtott eredményes tevékenységeikért. Szeretnénk, ha ez 2020-tól így működne.

Ma este a méhállomány csökkenését fogjuk megvitatni. A helyzet javítása érdekében szükségessé válik a permetezőszerek használatának csökkentése, illetve a biodiverzitás védelme védősávok létrehozásával. Ebben az összefüggésben problémát jelent a géntechnológia és az intenzív egyoldalú mezőgazdaság. Remélem, hogy ahogy ma délelőtt tettük, ma este is egy olyan típusú mezőgazdaság mellett fogjuk elkötelezni magunkat, amelyben a szántóföldi művelés és a környezetvédelem kölcsönösen erősítik egymást.

Markus Pieper, a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményének előadója. – (DE) Elnök asszony, biztos úr, hölgyeim és uraim, történt némi fejlődés a szabad mezőgazdasági piacok irányába, mind a piacsabályozások lazítása, mind a társadalmi és gazdasági faktoroknak az európai politikákban való figyelembevétele terén.

Kifejezetten üdvözlöm azt a tényt, hogy a Bizottság pozitív álláspontra helyezkedett a Parlament számos javaslatát illetően. Szeretnék köszönetet mondani a vélemény előadójának is, aki a Regionális Fejlesztési Bizottság számos, a modulációval és a vidékfejlesztéssel kapcsolatos javaslatával foglalkozott. Azonban egy dolgot még mindig aggályosnak találunk: több kis gazdaságot szeretnénk mentesíteni a támogatások további csökkentései alól. A Regionális Fejlesztési Bizottság és számos egyéb kollégánk is úgy gondolja, hogy a mentesítési határt maximum 10 000 euróra kellene emelni.

Biztos úr, mások jól ismert véleménye ellenére, ez nem nevetséges javaslat. Éppen ellenkezőleg, javaslatunk nagyon is komoly, hiszen a célja az, hogy a gazdaságok számára lehetővé tegye a biztos tervezést a piacgazdasághoz vezető úton. Ezenkívül a javaslat tartja magát a 2003-as mezőgazdasági reform ígéreteihez. A kisebb gazdaságokat különösen nagymértékben érintették az elmúlt hónapok piaci zavarai. Ezért politikai támogatást kell nyújtanunk nekik. Természetesen ez a program bizonyos ágazatok bizonyos speciális programjait korlátozhatja. Mindazonáltal oda kell figyelniük a rendszer hiányosságaira. Nem tehetjük meg, hogy egyrészt csökkentjük a tejtermelők támogatását, aztán meg az ily módon finanszírozott tejalapra mutogatunk, mint mentő megoldásra.

Ha ezekhez a strukturális változtatásokhoz pénzre van szükség, akkor azt a nem felhasznált mezőgazdasági és strukturális alapokból kell megteremteni. Az agrárpolitika ellentmondásos és kiszámíthatatlan marad mindaddig, amíg így tologatjuk ide-oda. Ezért mi, a Regionális Fejlesztési Bizottság, a vidékfejlesztési programok és a mezőgazdasági termelők bevételeinek tervezési biztonságát, kiszámíthatóságát támogatjuk. Ez csak akkor lesz lehetséges, ha a jövőben szigorúan elkülönítjük a kompenzációs támogatások operatív megközelítését a regionális programoktól. Szeretnénk most a Bizottságtól ilyen irányú javaslatokat látni.

Lutz Goepel, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony, két perc tényleg túl kevés arra, hogy összefoglaljam az egy évig tartó, felelősségteljes munkát az állapotfelméréssel kapcsolatban. Ezért csak néhány kérdésre szeretnék kitérni. Emlékeztetőül: 2007 novemberében a Bizottság közleménye 8% modulációról plusz 45% csökkentésről szólt. A Goepel-jelentés 4% progresszív modulációról, azaz a gazdaság méretétől függő modulációról beszélt. Aztán 8% alapmodulációról és 9% progresszív modulációról, azaz összesen 17% modulációról hallottunk a Bizottság javaslatában ajánlatként, most pedig a Bizottság szavazása alapján 5%-nál tartunk. Fontos volt számunkra, hogy minden modulációs forrás régióon belül maradjon, és a gazdaság méretétől vagy jogi formájától függetlenül kerüljön felhasználásra.

Biztos asszony, Ön a rendszer megváltoztatása során a tagállamoknak biztosított nagyobb rugalmasságra szólított fel. Ez több lehetőséget jelentene további leválasztások bevezetésére és a történelmi referenciaértékektől való elmozdulásra. Elméletben egyetértek ezzel. Azonban a Bizottság vitái megmutatták, hogy ez most nem minden területen tanácsos. Ezt a kisebb piacszerkezetektől való elmozduláskor főleg a növények területén kellene figyelembe venni. Az új kihívások és a piacok globális mobilitásának növekedése új, rugalmas mechanizmusokat követelnek meg. A tejtermékágazat hátrányos helyzetű régióinak támogatására újrafogalmaztuk a 68. cikket.

Végül pedig szót ejtenék a tejről, amely ennek a kiértékelésnek a legbonyolultabb része. Éppen mivel ilyen bonyolult, jobban örültem volna annak, ha a tejjel kapcsolatos kérdések összességét opciókkal és kiegészítő intézkedésekkel együtt, egy komplex jelentésként tárgyaltuk volna akkor, amikor a kvóták 2010-ben vagy 2011-ben megszűnnek. Azonban a tejalap is elég jelentős, és kiegészítő támogatást fog nyújtani a tejtermelőknek, különösen a hátrányos helyzetű térségekben. Nem lebecsülendő lehetőség a tejtermelők számára nyújtott, kötött kvóta nélküli befektetési támogatás EU-szerte, mivel csökkentené az üzemekre nehezedő nyomást a beszerzések terén.

És még egy utolsó, személyes megjegyzés: szeretnék köszönetet mondani kollégáimnak azért, hogy sikerült befejeznünk ezt a csomagot a francia elnökség alatti, aktív képviselői ciklusom végére.

(Taps)

Stéphane Le Foll, a PSE képviselőcsoport nevében. – (FR) Biztos asszony, miniszter úr, Capoulas Santos úr, szeretnék hozzászólni, és ahogy Goebbels úr is mondta, két perc nem túl hosszú egy ilyen fontos jelentés esetén.

Amit mondani szeretnék, az elég egyszerű. Először is szeretném megvédeni a Capoulas Santos úr által ma javasolt jelentés kiegyensúlyozottságát. Szükség volt a közös agrárpolitika korszerűsítésére, ez az állapotfelmérés célja, de ugyanakkor ugyanennyire fontos volt európai szinten megőrizni ennek a politikának az egységességét, hogy továbbra is egy olyan politika legyen, amely egész Európa számára kitűzi a mezőgazdasági célokat. Ezt az egyensúlyt szeretném négy példa segítségével megvédeni.

Az első példa a tejkvóták példája, amely vitát váltott ki, és őszintén mondhatom, hogy véleményem szerint a végül megtalált álláspont a helyes. Ebben a kérdésben körültekintőnek kell maradnunk. Akik gyorsan akarnak cselekedni a termelt mennyiségek növelése és a piaci alapú mechanizmusok megszüntetése érdekében, azok azt kockáztatják, hogy a tej ára csökkeni fog, és fáradtságos átszervezési munkára lesz szükség.

A támogatások leválasztásáról: véleményem szerint itt is kiegyensúlyozott álláspontot sikerült elérnünk. A teljes leválasztás a termelés sok fajtáját veszélyezteti. Különböző európai ágazatokat kell védenünk: a juh-, marha- és kecsketenyésztést, illetve a kisüzemi zöldségtermelést.

Ami a szabályozó mechanizmusokat illeti, letérhetünk a biztosítás útjáról, de ugyanakkor meg kell őriznünk azokat a közös mechanizmusokat, amelyek lehetővé teszik a megelőzést és szabályozást; ezt tartalmazza ez a jelentés, és véleményem szerint ez nagyon fontos.

Végül a támogatások általános fejlesztése kapcsán, valamint annak kapcsán, hogyan ezt kezeljük, szeretném elmondani, hogy a 68. cikk módosítása és korlátozása fontos lépések voltak; ezek elmozdulást jelentenek a helyes irányba, egy olyan állapot felé, amely biztosítja, hogy globális mezőgazdasági termelési modellünk a fenntarthatóság irányába mozduljon el. Soha nem szabad elfelejtenünk, hogy egy olyan működő modellt kell fenntartanunk, amely személyeken vagy csoportokon alapul, és amely figyelembe vesz három célkitűzést, mégpedig a gazdasági, az ökológiai és a társadalmi célkitűzéseket.

Niels Busk, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (DA) Elnök asszony, az állapotfelmérést azokkal a célokkal bocsátottuk útjára, hogy az egyszerűsítést és a bürokrácia megszüntetését szolgálja. Ezek voltak a fő irányvonalak, amikor elkezdtuk ezt a vitát. Kinyilvánított cél volt az is, hogy az EU agrárpolitikáját felkészítsük

a fokozott szabadkereskedelemre – főleg ami a 2013 utáni új időszakot illeti, amikor a jelenlegi megállapodási időszak lejár. Ugyanakkor az is fontos volt nekünk itt, Európában, hogy felelősséget vállaljunk a minőségi élelmiszerek gyártásáért – nemcsak az európai fogyasztók számára, hanem az egész világ számára, különösen a világ növekvő lakosságú része számára, ahol nagy a kereslet az élelmiszerekre.

A tejágazat volt az az, ahol kipróbáltuk, hogy Európa készen áll-e arra, hogy megfeleljen a megnövekedett termelés követelményeinek. Szerintem ebben az összefüggésben csalódást keltett egy olyan vitán részt venni, amely arról szól, hogy elkezdjük-e az úgynevezett 'zökkenőmentes átállást', és az erre igényt tartó tejtermelőknek megadjuk-e a tejtermelés növelésének lehetőségét. Számomra ez azt jelzi, hogy Európa nem áll készen azokra a változásokra, amelyeket a holnap és különösen a 2013 utáni időszak megkövetel.

Ami az egyszerűsítést és a bürokrácia csökkentését illeti – hogy könnyebbé tegyük a mezőgazdasági termelők életét –, azt kell mondanunk, hogy nem igazán könnyű világos és elégséges példát találnunk arra, hogyan is egyszerűsítettük a helyzetet vagy csökkentettük a bürokráciát. Ami a kölcsönös megfeleltetés egész problémakörét illeti – amelyben jelenleg a tagállamok között nagy különbségek vannak –, az egy olyan terület, ahol véleményem szerint egyértelműen szükséges változtatást végrehajtani. A legfontosabb pont az, hogy az agrárpolitika felülvizsgálatának véleményem szerint sokkal egyértelműbben meg kellene mutatnia azt az irányt, amelybe a mezőgazdaságot változtatni akarjuk, amikor 2013-ban a megállapodási időszak lejárt.

Pozitív elem a vidéki térségi politika, ahol természetesen fontos, hogy a módosított források a vidéki térségben maradjanak, hogy valóban hasznosak lehessenek. Végezetül szeretném elmondani, hogy örültem volna, ha a Parlament közelebb marad a Bizottság által már elég régen előterjesztett javaslatához – és szerintem az az európai mezőgazdaságnak is előnyös lett volna.

Janusz Wojciechowski, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök asszony, a szülők egy zacskó édességet adtak a két fiuknak. 'Osszuk el igazságosan', mondta az idősebb testvér, a fiatalabb pedig így felelt: 'Szerintem inkább osszuk el egyenlően.' Ez a történet igaz a régi és új tagállamok viszonyára, ami a mezőgazdaságot illeti. A régi tagállamok többet kapnak, az újak pedig számos alkalommal kevesebbet.

Megértjük, hogy ez egy átmeneti időszak, de miért maradna fenn ez a helyzet 2013 után is? Miért kellene az új tagállamoknak továbbra is arányaiban kétszer-háromszor kevesebbet kapniuk, mint a régieknek? Sokszor halljuk, hogy ez így igazságos, és hogy történelmi okai vannak. De mi nem igazságot akarunk, hanem egyenlőséget. Az egyenlőtlenségek valamennyire igazolhatóak voltak a termelési támogatási rendszer esetén, amely előnyben részesítette azokat a mezőgazdasági termelőket, akik többet termeltek. Azonban most, amikor elmozdulunk a területi támogatások irányába, már nem jogos ez a megkülönböztetés. 2013 után ennek meg kell szűnnie, nem szabad megkülönböztetni a régi és az új tagokat. Mi, az új tagok, is régiék akarunk lenni!

(Taps)

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony, biztos asszony, ezek a viták kedvezőtlen körülmények között zajlanak. Ha az írek ésszerűen szavaztak volna, akkor 2009. január 1-jén meglelt volna az együtdöntés a mezőgazdaság és a mezőgazdasági finanszírozás területén is.

Jelenlegi vitáink még mindig a régi védnökség alatt zajlanak, holott a Tanács soros elnöke, Barnier úr, beleegyezett a részvételünkbe. Ez kedves ajánlat, de pusztán kívánság marad, mert a dolgok már csak így mennek. Ez a Bizottság tervezetéből is nyilvánvaló. Az első tervezet, amelyet Goepel úr, mint előadó szerkesztett, jelentős degressziót irányozott elő – pár perce ő maga ismertette a számokat: 10, 25, 45. A Parlament átvette ezeket a számokat, és kiegészítette a szociális biztonsági járulékköteles munkaerőköltségekkel. Ez egy olyan új felosztás lett volna, amely 2013-ra példászerűen működhetett volna.

Most azonban attól tartunk, hogy 2013-ban lineáris csökkenéssel kell majd szembesülnünk. A Bizottság által nemrég említett számokkal kapcsolatban azt kell mondanunk, hogy vajúdtak a hegyek, és egy kisegér született. Ez a javaslat legjobb esetben is langymeleg, és semmi köze nincs ahhoz a diagnózishoz, amelyet Önök helyesen felállítottak, és amellyel én is egyetértek. Ön még egyszer felsorolta a legfontosabb pontokat: víz, éghajlat, biodiverzitás, megújuló energiaforrások és a tejtermelés. Mindezeket a területeket át kell gondolni, de az Önök által javasolt intézkedések eléggé nevetségesek.

Hadd mondjak néhány szót a tejtermékágazatról is. Ismerik a tejtermékágazat helyzetét. Tejből felesleg van, és az árak katasztrofális szintre süllyedtek. Az Önök javaslata az, hogy gyorsítsunk, és növeljük a termelési lehetőségeket. Azonban a piacgazdaság azt jelenti, hogy a keresletnek megfelelően termelünk. Amit javasolnak,

az olyasmi lenne, mintha a gépjárműgyártásban csökkentenék vagy megszüntetnék a karácsonyi szünetet, és még egy műszakot iktatnának be, hogy növeljék a raktáron lévő gépjárműkészletet. Ez a megközelítés helytelen, és én azt támogatom, amit Goepel úr korábban mondott, azaz hogy ésszerű lenne a tejtermelést nem most, az állapotfelmérés keretében szabályozni, hanem inkább akkor, amikor végre meglesznek a piacelemzések, amelyeket már olyan régóta ígérnek, de még mindig nincsenek meg. Akkor kellene olyan ésszerű döntést találni a tejtermékágazattal kapcsolatban, amely alkalmazkodik a piachoz és a termelők igényeihez.

Vincenzo Aita, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, hiszem, hogy a mai vita és az azt követő szavazás fontos lépés a közösségi agrárpolitika számára.

Úgy gondolom, hogy az elmúlt évek és főleg az utóbbi két év eseményei miatt még erősebb közös agrárpolitikára (KAP) van szükség. Ehelyett a hosszadalmas munka során és a Capoulas Santos úr által elvégzett munka során rendeztünk néhány kérdést, de még a régi rendszeren belül. Két kérdést szeretnék kiemelni, amelyek az elmúlt két év során központi kérdéssé váltak Európa számára. Elkezdtük a 2003-ban végrehajtott KAP állapotfelmérését.

Néhány adat arra int, hogy tartsunk szünetet, és gondoljuk át, hogy jó úton haladunk-e, még akkor is, ha a másfél év alatt remek munkát végeztünk. A foglalkoztatás terén az a helyzet, hogy rengeteg munkahely szűnik meg, megközelítően – 2005-ig az Eurostat adatai alapján, így 2007-ről és 2008-ról még nincsenek adataink – két millió munkavállalót veszítettünk el ebben az állandó, szezonális és elterjedt foglalkoztatási ágazatban. 2003 és 2005 között – ismét az Eurostat adatai szerint – 611 000 mezőgazdasági üzem szűnt meg. Egy olyan időszakban, mint ez a mostani, azaz gazdasági válság idején, megesik, hogy a tagállamok erőteljesen beavatkoznak a bankok és az ipar területén, de egyetlen országban sem folyik vita a mezőgazdaság helyzetéről, mivel mindent a közösségi politikától és a KAP-tól várnak.

Úgy gondolom, hogy az általunk hozott intézkedések ellentétesek a mezőgazdasági termelők valós szükségleteivel, és valójában a következő intézkedésre lenne szükségük: a mezőgazdasági üzemeket segíteni kellene abban, hogy megszűnjék a feldolgozóiparnak és a marketingnek való alárendeltségük – és rögtön be is fejezem –, mivel a másik tény az, hogy a mezőgazdasági üzemek bevétel-részesedése az elmúlt két vagy három évben csökkent, mégpedig a marketingipar átalakításának javára.

Ezek azok a kérdések, amelyeket meg kellett volna vitatnunk. Ezért nagyon negatívan értékelem azt, amiről holnapután szavazni fogunk a Parlamentben.

Witold Tomczak, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök asszony, a családi gazdaságokkal és az új tagállamokkal szemben tanúsított megkülönböztetés a finanszírozás terén két olyan alapvető mechanizmusa a közös agrárpolitikának, amelyek gyengítik az EU-t, és ellentmondanak alapvető célkitűzéseinek. A javasolt változtatások nem számolják fel ezeket a mechanizmusokat. Hogyan is reformálhatnánk meg kellően az európai mezőgazdaságot, ha figyelmen kívül hagyjuk a gazdaságok 95%-át? Ezt a 95%-ot ugyanis az 50 hektárnál nem nagyobb családi gazdaságok teszik ki. Azonban az EU mezőgazdasági támogatásainak csak a maradékát kapják meg. A leggazdagabb termelők, akik az összes termelőnek csupán az 1%-át teszik ki, több mint 9 milliárd eurót kapnak, azaz többet, mint az összes gazdaság 90%-a együtt. Ez a politika igen érzékenyen érinti az európai mezőgazdaság gerincét képező családi gazdaságokat. A jelenlegi és a javasolt agrárpolitika eredménye az lesz, hogy tovább folytatódik a vidék elnéptelenedése és a környezet pusztítása, és csökken az élelmezésbiztonság a régiókban, az országokban és az EU egészében.

Peter Baco (NI). – (SK) A Bizottságnak a közös agrárpolitika (KAP) felülvizsgálatára irányuló javaslatai olyan körülmények között kerültek megfogalmazásra, amelyek eléggé különböztek a maiaktól. Ma nagyobb figyelmet kell szentelnünk annak, hogy megszilárdítsuk a bizonytalan mezőgazdasági piacokat, hogy előmozdítsuk a világpiaci árakhoz való alkalmazkodás folyamatát, hogy hangsúlyozzuk a mezőgazdaságnak a társadalomban betöltött pótolhatatlan szerepét, hogy megerősítsük a KAP rendszereit, és mindenekelőtt annak, hogy jobban kihasználjuk az új tagállamok mezőgazdaságaiban rejlő egyedi lehetőségeket.

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság által benyújtott módosítások sajnálatos módon csak részben igazították ki a Bizottság helytelen reakcióját azokra a sürgős szükségletekre, amelyekkel ma szembesülünk. Például a Bizottság elfogadta a progresszív moduláció végrehajtását, ezzel is demonstrálni kívánva az EU polgárainak, hogy képes kiküszöbölni a magas mezőgazdasági támogatási szinteket.

Ez ellentétben áll a termelési tényezők koncentrációjának magasabb intenzitása iránti egyre növekvő szükséglettel. Azonban teljesen abszurd, ha nem vagyunk hajlandók elfogadni az olyan javaslatokat, amelyek nem a földbirtokos tulajdonként kezelik a gazdaságokat, hanem kisebb földbirtokosok ésszerű és életképes

szövetségeként, akik egyébként nem lennének képesek versenyezni egymással. Ezentúl minden egyes résztvevő mezőgazdasági termelőként kell tekinteni.

Ezért felkérem Barnier urat, a Tanács soros elnökét, hogy a Tanács vitáiban szorítson helyet e probléma megoldásának.

Neil Parish (PPE-DE). - Elnök asszony, hadd kezdjem azzal, hogy köszönetet mondok Mariann Fischer Boel biztos asszonynak, Barnier úrnak, a Tanács soros elnökének, Capoulas Santos úrnak, az előadónak, valamint Lutz Goepelnek együttműködésükért, valamint a Mezőgazdasági Bizottság összes tagjának kemény munkájukért, hiszen a 27 tagállamnak nincs ugyan 27 különböző álláspontja a jelentéssel kapcsolatban, de azért elég sok álláspont van, és véleményem szerint a Mezőgazdasági Bizottságban sikerült ésszerű megegyezésre jutnunk. Hadd köszönjem meg a biztos asszonynak együttműködését és segítségét, és külön köszönet Michel Barniernek, mivel fokozott együttműködés - vagy szinte már együttdöntés - volt közöttünk.

Most tovább kell lépniünk, és el kell fogadnunk egy jelentést, és olyan megegyezésre jutnunk, olyan álláspontot kell találnunk, hogy az európai mezőgazdasági termelők pontosan tudhassák, merre tartanak.

Szükség van az élelmiszertermelésre – ezt tavaly világosan láthattuk –, és a termelőket meg kell szabadítanunk a bürokráciától; egyszerűsítésre van szükség. Szükség van arra is, hogy a mezőgazdasági termelők maguk hozzassák meg üzleti döntéseiket. Tehát lépéseket kell tennünk ebbe az irányba. Igen, szükség van válságkezelésre is, de nem szabad visszatérni az intervencióhoz – meg kell találni a megfelelő egyensúlyt.

Közülünk sokan sokat repülnek Európában, és szeretjük a zökkenőmentes leszállást - a tejkvóták esetében is zökkenőmentes átállásra van szükség. Szabaddá kell tenni a piacot. A biztos asszony elmondta, hogy tavaly nagy kereslet volt a tejtermékekre, idén nem annyira – de jövőre ismét nagyobb lehet a kereslet, és rugalmasságra van szükségünk a kereslet kielégítése érdekében.

A mezőgazdaság és a vidékfejlesztés egy és ugyanaz, és lépéseket kell tennünk annak biztosítására, hogy az éghajlatváltozás és a vízgazdálkodás kérdése ne szoruljon háttérbe, hogy odafigyeljünk a bioüzemanyagokra és a biogázra, és hogy Európát tényleg jó helyzetbe hozzuk. Nem szabad meghátrálnunk, mert jó helyzetben vagyunk, ami a WTO-t illeti. Tehát haladjunk előre, és valóban reformáljuk meg az agrárpolitikát.

Brian Simpson (PSE). - Elnök asszony, először is szeretnék köszönetet mondani az előadónknak ebben az érzékeny témában végzett kemény munkájáért.

Azonban attól tartok, hogy az előadó nagy erőfeszítései ellenére én és nemzeti küldöttségünk nem tudjuk támogatni ezt a jelentést. Úgy gondolom, hogy a KAP-ot radikálisan meg kell reformálni. El kell mozdítani a közvetlen támogatások régi útjáról egy olyan piacorientált rendszer irányába, amely fontosnak tartja a vidék és a környezet fenntarthatóságát, és a hatékony gazdálkodást ismeri el ahelyett, hogy a nem hatékony gazdálkodást támogatná. Bár a jelentés önmagában nem igazán reformdokumentum, de megteremti a 2013 utáni, jövőbeli reformok alapjait. Ezért okozott nekem csalódást a Mezőgazdasági Bizottság szavazásának eredménye, amely – ahogyan én látom - ismét az lett, hogy a Bizottság hátat fordított a hitelét veszített rendszer radikális reformjának.

Külön kihangsúlyoznám a kötelező modulációt. Nem tudom támogatni azt az álláspontot, hogy a vidékfejlesztés kevesebb pénzt kapjon, és hogy a tagállamoknak ne kelljen társfinanszírozniuk az új modulációs pénzeket. Nem tudom támogatni a Mezőgazdasági Bizottságnak azt az álláspontját sem, hogy lépünk vissza a teljes leválasztástól, de a legjobban a Bizottság miatt aggódom. Biztos asszony, helyes az álláspontja a kötelező modulációt illetően. Helyes az álláspontja a leválasztást illetően is. Végre egy Bizottság, amely tényleg meg akarja reformálni a KAP-ot, de egy olyan Parlamenttel kell szembenéznie, amely újra és újra képtelen erre, és azt hiszi, hogy a kihívásokat meg lehet oldani a régi, hitelét veszített rendszerhez való ragaszkodással. Maradjon hajthatatlan, biztos asszony, Önnek igaza van, és sajnos az a gyanúm, hogy a Parlament helytelenül fog dönteni.

Jan Mulder (ALDE). - (NL) Elnök asszony, amint tudják, egyáltalán nem rajongok az állapotfelméréssel kapcsolatos javaslatokért. Ha mezőgazdasági termelő lennék, és 2005-ben kiszámoltam volna, hogy mire számíthatok 2013-ig, akkor – ha lesznek olyan türelmesek, és meghallgatják - a következőkre jutottam volna: 8%-os csökkentés a moduláció következtében, 10%-os csökkentés a nemzeti tartalék miatt és egy potenciálisan 9%-os csökkentés a magas jutalékok szabályozása következtében, 27%, azaz összesen 27%-os csökkentés. Hogyan hihetné a jövőben egy átlagos mezőgazdasági termelő, hogy az európai kormány betartja az ígéretét? Buitenweg asszony azt mondta, hogy a 27% jelentéktelen, de szerintem ez elég jelentős része

annak, amit ígérték. Ezért ezt a modulációt is ellenzem, inkább a teljes jutalékok pontosabb szabályozását részesítem előnyben.

Ami a nemzeti tartalékokat illeti, szerintem meg kellene ragadnunk az egyetlen lehetőséget, ami rendelkezésünkre áll, azaz egész Európában minél hamarabb létre kellene hozni egy biztosítási rendszert, amely az állat- és növénybetegségekre vonatkozik. Mivel az emberek olyan sokat utaznak, előbb-utóbb Európa újabb fertőző állatbetegséggel fog szembenézni, és a költségvetéseink erre nincsenek felkészülve. Ha ismét ilyesmi történne, nem tudom, a Bizottság honnan teremtené elő a szükséges pénzt. Ebben lenne szerepe a biztosítási rendszernek.

Ami a tejkvótákat illeti, csak annyit szeretnék mondani, hogy egyre több piac jön létre nemzetközi szinten. Szerintem Európának nem lenne jó az, ha azt mondanánk például az amerikaiaknak vagy a braziloknak, hogy ha akarják, az övék lehet a piac. Nekünk is jelen kell lennünk a piacon, ezért szükséges a zökkenőmentes átállás a tejkvóták ügyében.

Három intézkedést tehetünk: csökkenteni a kiegészítő illetéket, illetve fokozatosan, évről-évre növelni azoknak a kvótáit, akik nem érték el a teljes tejhozam-kapacitást azon termelők közé, aki elérték a teljes tejhozam-kapacitást, vagy túl is lépték azt.

Gintaras Didžiokas (UEN). - (LT) Mindenekelőtt szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik ezen a bonyolult, fontos ügyön dolgoztak, amely véleményem szerint az év legfontosabb törvényhozási projektje, külön köszönet Capoulas Santos úrnak, az előadónak. Nincs sok időm, így csak a legfontosabb kérdéseket tudom megemlíteni, amelyek hazám mezőgazdasági termelőit is érintik.

Először is, itt van a közvetlen kifizetések kiegyenlítése 13 év után. Ez nagyon fontos. Hiszen ha szolidaritásról, tisztességes versenyről és közös piacról beszélünk, akkor ennek megfelelően is kell viselkednünk. Biztosítanunk kell a támogatások megfelelő szétosztását.

A második fontos kérdés a 2003. június 30-ai feltételek szerinti, földterület-korlátozások eltörlésének szükségessége. Ha az élelmiszerhiányról, az éhínségről és végül a bioüzemanyagokról beszélünk, akkor engedjük meg a mezőgazdasági termelőknek, hogy kiaknázzák a meglévő forrásokban rejlő lehetőségeket.

A legfontosabb pedig az, hogy meg kell védenünk az Európai Unió közös agrárpolitikájának finanszírozását, és nem szabad hagynunk, hogy a mezőgazdasági költségvetést részekre osszák mindenféle kétséges ötlet miatt.

Alyn Smith (Verts/ALE). - Elnök asszony, gratulálok és köszönetet mondok minden kollégának azért, hogy ilyen sikeres végeredményre jutottunk ma. Hangot adnék azonban a kollégák csalódottságának is, mivel úgy érezzük, hogy egy kicsit tovább is mehettünk volna, és egy kicsit ambiciózusabbak is lehettünk volna, de ne felejtjük el, hogy ez még csak az állapotfelmérés volt: a valódi reform később következik, és ma erre kell fókuszálnunk.

Ha előretétekintünk 2013-ra, minden bizonnyal sok még a tennivaló, hiszen közös agrárpolitikánk, mint minden jó megegyezés, senkit sem tesz különösebben boldoggá. Ezért szeretnék reagálni Neil Parish és Pieper úr azon megjegyzéseire, melyek szerint a jövőbe kell tekintenünk, meg kell vizsgálnunk, hogy mit kellene elérnie a közös agrárpolitikának. Leginkább a Strukturális Alapok reformját kell bevonnunk ebbe a vitába, mivel a KAP jelenlegi formájában túl bonyolult, összetett és nehéz ahhoz, hogy elnyerje a köz támogatását, ellenben a Strukturális Alapok sokkal olcsóbb és hatékonyabb lehetőséget jelentenének arra, hogy környezetbarát termékekkel lássuk el a fogyasztókat. Nem szabad elfelejtenünk, hogy a KAP a helyi, minőségi élelmiszerek gyártóinak juttatott, közvetlen támogatásokról szól. Ha ezt nem felejtjük el, nem mehetünk rossz irányba. Ez a legfontosabb, és ma megteszünk egy újabb lépést ezen az úton.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Kicsit aggasztó, hogy részt veszünk ezen a vitán a közös agrárpolitika (KAP) további módosításaival kapcsolatban, mivel ezek célja lényegében az, hogy nagyobb liberalizációt és alárendeltséget biztosítsanak a nemzetközi piacoknak anélkül, hogy figyelembe vennénk, hogy a mezőgazdaság stratégiai ágazat, valamint hogy az élelmezésbiztonság és az élelmiszerek tekintetében meglévő szuverenitás alapvető fontosságúak abban, hogy országaink lakossága minőségi élelmiszerhez jusson.

Elfogadhatatlan a szociális érzékenység hiánya is, amely ezt az egész reformot jellemzi, hiszen a reform nem veszi figyelembe a jelenlegi komoly munkanélküliséget. Féltő, hogy ennek eredménye a fennmaradt, családi gazdaságok szétrombolása lesz, hiszen csökkentenék a kistermelők támogatását, megszüntetnék a tejkvótarendszert, ismét nemzetivé tennék a KAP-ot, és folytatódna az igazságtalanságok a támogatások szétosztása terén – ezek különösen komoly problémák.

Ezért tehát kitartunk az általunk benyújtott javaslatok mellett, amelyek garantálnák a termelők támogatását, leküzdenék a termelőgazdák áringadozások miatti instabilitását, és megelőznék a vidék hanyatlását és sok régió elnéptelenedését.

Georgios Georgiou (IND/DEM). - (EL) Elnök asszony, először is gratulálnunk kell kollégáknak, Luis Manuel Capoulas Santos úrnak és mindenkinek, aki részt vett ennek a dicséretre méltó jelentésnek a létrehozásában.

Görögország legszegényebb területei a dohánytermesztő vidéki régiók; sőt, attól tartok, hogy ezek Európa legszegényebb területei is. Az ott élőknek a dohányon kívül nincs más munkalehetőségük, és csak annyit kérnek, hogy a dohányszabályozást toljuk ki legalább 2013-ig. Azt is szeretnék, hogy ha lehetséges, igazítsuk ki a 2004-es méltánytalanságokat, és hogy az első pillér alatt maradjon meg az 50%-os dohánytámogatás, de csak 2010-től, a bevételeik támogatása érdekében. Ez a kérés inkább humanitárius, mint technikai jellegű.

Jim Allister (NI). - Elnök asszony, a rendelkezésemre álló időben a tejtermékágazatra fogok fókuszálni, mert – ahogy a biztos asszony a múlt heti ülésről tudhatja – a választókerületemben nehézségeket okoz az árcsökkenés. Az árcsökkenés alátámasztja azt a nézetemet, hogy a tejkvóták eltörlése túlságosan korai és meggondolatlan, és nem fogja stabilizálni a piacot.

Szerintem a rendelkezésre álló piacszerkezési intézkedések sorának csökkentése szükségtelen és esztelen a piacra most jellemző instabilitás fényében. Ezen a piacon értelmes piacszerkezési lehetőségekre van szükség, ha meg akarjuk állapítani és meg is akarjuk tartani az alsó határt. Enélkül sok mindent elérhetünk, kivéve a tej "zökkenőmentes átállását".

Ezért nagyon sajnálatosnak tartom, hogy amikor néhány tagállam rugalmasságot mutat – Franciaország elhárítja a juhágazat alulfinanszírozását, és Németország tejlapról beszél -, a Bizottság saját magát kívánja gúzsba kötni, csökkenteni akarja cselekvési hatókörét a piacszerkezési intézkedések szükségtelen megszüntetésével.

ELNÖKÖL: DOS SANTOS ÚR

Alelnök

Agnes Schierhuber (PPE-DE). - (DE) Üdvözlöm az elnök urat, a biztos asszonyt, a Tanács soros elnökét, és először is hadd mondjak köszönetet az előadóknak a jogalkotási javaslatért és a saját kezdeményezésű jelentésért. A 2003-as és 2004-es reformok fontos állomások voltak a közös agrárpolitika (KAP) reformjában. A KAP alapos felülvizsgálata önmagában nem lényegi reform, hanem inkább egy fontos lépés egy modern, multifunkcionális és versenyképes közös agrárpolitika megteremtésében. A prioritások terén semmi nem változott. A legfontosabb az élelmiszer-termelés, aztán a takarmány, majd pedig az energia-ellátás.

Már megvitattuk a tejtermelés jelentőségét, különösen a hegyvidéki régiókban, ahol a legelőgazdálkodás gyakran az egyetlen lehetőség. Ebben az esetben véleményem szerint nemcsak a környezet megóvása, hanem a munkahelyek megtartása is ugyanannyira fontos. Véleményem szerint fontos téma a 2015 utáni zökkenőmentes átállásra való felkészülés. Jelen pillanatban ellenzem a tejkvóta általános emelését. Szerintem óvatossá kell lennünk egy olyan időszakban, amikor ilyen nagy a tejfelesleg. Aki az élelmiszerárakkal indokolja a kvóták növelését, az figyelmen kívül hagyja, hogy egy tejtermelő az eladási árak kevesebb, mint 30%-át kapja meg, míg a szupermarketekben az eladási ár - az én hazámban is - jelenleg ugyanannyi, mint 25 évvel ezelőtt.

Fontos, hogy a második pillért úgy kell stabilizálni, hogy közben az első ne menjen tönkre. Üdvözljük a 68. cikk újraértékelését, ami a tagállamok önálló döntéshozatalának köszönhető. Annak is örülök, hogy sikerült megállapodásra jutni a tejalap ügyében, beleértve a hegyvidéki és a hátrányos helyzetű területek termelését is.

Végül hadd fejezzem ki azt a reményemet, hogy a Tanács és a Bizottság megegyezésre fog jutni az elkövetkező napokban. Biztos vagyok abban, hogy a közös agrárpolitika olyan irányba fog fejlődni, hogy a jövőben biztosítsa a multifunkcionális, fenntartható mezőgazdasági termelést az EU minden régiójában.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). - (ES) Elnök úr, biztos úr, egyetértünk az 'állapotfelmérés' céljaival, de nem értünk egyet az összes javasolt intézkedéssel.

Az éghajlatváltozás, a pénzügyi, egészségügyi és egyéb kockázatok jelentette fenyegetések arra figyelmeztetnek, hogy a közös agrárpolitikának, amely még messze nem elavult, alapvető szerepet kell betöltenie a globális élelmiszezbiztonságban és vidéki közösségeink megőrzésében.

Az 1992-es MacSharry-reform idején naiv módon azt hittük, hogy az élelmiszerek tekintetében meglévő szuverenitás határozottan biztosítva van, és hogy a piac teljes mértékben önszabályozó. Azonban rájöttünk, hogy az egyre inkább globalizált piac nem alkalmas annak az álomnak a megvalósítására, hogy az állandó mezőgazdasági termelés biztonságos élelmiszert termeljen egész Európában elfogadható árakon.

A nyersanyagárak növekedése – most éppen ismét csökkennek – a takarmány- és műtrágyaárak növekedésével együtt hasznos lecke volt számunkra, és számos ágazatot, például a juh- és marhahúságazatot mély válságba döntött.

Biztos asszony, úgy tűnik, hogy ez a 'libikóka-effektus' valószínűleg tovább folytatódik. Szeretném kiemelni a juh- és tejágazatot. A juhágazat hanyatlik. Közösségi támogatásra van szüksége, ahogy a Parlament erre tavaly júniusban fel is szólított, és erre a 68. cikk nem lesz elegendő.

Ami a tejágazatot illeti, a zökkenőmentes átálláshoz szükség van egy átmeneti időszakra, hogy az ágazat alkalmazkodni tudjon a kvótahiány miatt újabban okozott merevség nélkül. Biztos asszony, ezenkívül szeretném megjegyezni, hogy a helyzet nem ugyanolyan vagy nem hasonló minden tagállamban.

Donato Tommaso Veraldi (ALDE). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, szeretnék köszönetet mondani az előadónak a kiváló, pozitív és intelligens munkáért, amelyet végzett. A közös agrárpolitika (KAP) állapotfelmérése valóban nagyon fontos téma, hiszen célja az európai mezőgazdaság versenyképességének fejlesztése.

Csak két kérdést szeretnék hangsúlyozni: a tejkvóták emelését, amely nagyobb növekedést tesz lehetővé a deficitese országoknak és azoknak az országoknak, ahol a nemzeti kvótát túllépik, valamint a dohánytermesztés összekapcsolt támogatásának kitolását 2012-ig.

Az utóbbival kapcsolatban – a 2004-es megállapodás felülvizsgálatával szemben tanúsított ellenállás ellenére, amelyet sok ország azzal indokol, hogy erkölcsileg megengedhetetlen a dohány támogatása a közegészségre gyakorolt hatásai miatt – szeretnék rámutatni arra, hogy az európai nyersdohány-termesztés a világ össztermesztésének csupán 4%-át teszi ki, és hogy az Európai Unió a nem uniós országok vezető nyersdohány-importőre, így fedezi saját keresletének több mint 70%-át.

Véleményem szerint tehát kötelességünk méltányos megoldást találni a további gazdasági és foglalkoztatásbeli következmények elkerülése, illetve a dohánytermesztéssel való nagyarányú felhagyás elkerülése érdekében.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – (PL) Elnök úr, az egyik legfontosabb feladat, amellyel a közös agrárpolitika szembesült és szembesül, az egyes uniós tagállamok mezőgazdasági önellátásának biztosítása. A felülvizsgálat eredményeit olvasva úgy látom, hogy a javasolt változtatások majdnem minden olyan mechanizmust tartalmaznak, amelyeknek célja az, hogy az egyes piacokon folyó termelés helyzetét javítsák. Ez jó dolog. Azonban aggályosnak találom azon megállapodás hiányát, amely átfogó módon megváltoztatná a támogatások kiigazításával kapcsolatos megközelítést, azaz egyenlő szintű támogatásokat biztosítana az EU minden tagállamának, ami elősegítené az egészséges versenyt a Közösségen belül és kívül.

Egyébként a felülvizsgálat megerősítette azt a tényt is, hogy az Európai Unióban továbbra is folytatódik az úgynevezett régi tagállamoknak nemzeti mezőgazdaságukkal szemben tanúsított protekcionista magatartása az újabban csatlakozott tagállamok rovására. Az a tény, hogy más hozzászólók után én is hangsúlyozom ezt, mutatja a probléma komolyságát, valamint azt, hogy a Bizottság továbbra sem vesz tudomást a problémáról. Nagyon fontos, hogy a Parlament is felhívta a figyelmet a tejkvóták kezdeti szétosztásának méltánytalanságára. Jó dolog, hogy most, még ha csak bátortalanul is, de megpróbálunk foglalkozni ezzel a problémával.

Marie-Hélène Aubert (Verts/ALE). – (FR) Elnök úr, biztos asszony, Barnier úr, az elmúlt három napban kerültek megrendezésre az Európai Fejlesztési Napok, ahol gyakran esett szó az élelmiszerválságról, amely komolyan érinti a legszegényebb országokat. Minden előadó hangsúlyozta azt, hogy a fejlődő országoknak általában szükségük van arra, hogy fejlesszék saját mezőgazdaságukat azáltal, hogy optimálisan kihasználják a földet és a természeti erőforrásokat.

Mellesleg jegyezném meg, hogy azon lírai tűnődések tegnap és ma, amelyek az állami beavatkozás és a közkiadások csökkentésére, teljes liberalizációra, privatizációra, valamint a mezőgazdaságnak szinte

prehistorikus tevékenységgé való degradálására szólítanak fel, aztán ez a teljes hátraarc a mezőgazdasági termelésbe és az élelmiszerek tekintetében meglévő szuverenitásba való nagy közberuházások érdekében, szóval mindez egyszerre tűnt nevetségesnek és botrányosnak.

A fejlődő országok mezőgazdaságának jövője közvetlenül kapcsolódik mai vitánkhoz. Sajnálatos módon nem érzem, hogy a közös agrárpolitika (KAP) állapotfelmérése, amely még az élelmiszerekkel kapcsolatos zavargások és a maximumukat elért piacok katasztrofális zavarai előtt kezdődött, figyelembe venné a déli mezőgazdaság helyzetét, vagy levonná az összes következtetést abból a komoly válságból, amellyel ökológiai, társadalmi, gazdasági és pénzügyi területen szembesülünk.

Ezért sajnálatosnak tartom, hogy az északi és déli mezőgazdaság közötti erős kapcsolat ilyen kevés figyelmet kap mind a Bizottság javaslataiban, mind a Parlament jelentésében, és az ígért 1 milliárd euró veszélybe kerülése azt mutatja, hogy még hosszú utat kell megtenni.

Sylwester Chruszcz (NI). – (PL) Elnök úr, a lengyel mezőgazdasági termelőket, valamint az Európai Unióhoz csatlakozott közép- és kelet-európai termelőket másodrangú állampolgárokként kezelik, és ez többek között a támogatásokban és tejkvótákban is megmutatkozik. Most egyre inkább azzal a tendenciával szembesülünk, hogy ez a hátrányos megkülönböztetés és egyenlőtlen bánásmód 2013 után is meg fog maradni. Kérem, ne felejtsek el, hogy az EU keleti részében a gazdaságok nagy része családi gazdaság. Ezeket a családokat érintik a Brüsszelben és Strasbourgban hozott döntések. Ezek azok a termelők, akik megszavazták az EU-csatlakozást, mivel 2013 után egyenlő bánásmódot ígértek nekik. Most mondjuk nekik azt, hogy félre lettek vezetve?

Képviselőtársaimhoz fordulok, hogy biztosítsuk azt, hogy közös agrárpolitikánk ne csak a nevében legyen közös. A nemes érzések kifejezését olyan intézkedések kísérik, amelyek árthatnak a lengyel és az európai mezőgazdaságnak, és ezzel nem érthetünk egyet.

A Szolidaritás szakszervezet termelői ma Brüsszelben tiltakoznak. Fel akarják hívni az EU szerveinek figyelmét a tejtermelők és gabonatermesztők nehéz helyzetére. Támogatom őket, és úgy gondolom, hogy ez a brüsszeli tiltakozás a legjobb bizonyítéka annak, hogy nincs minden rendben a mezőgazdasággal. Végre véget kell vetni a régi és új tagállamokkal való egyenlőtlen bánásmódnak.

Esther Herranz García (PPE-DE). – (ES) Elnök úr, a mezőgazdasági termelők és állattenyésztők nagy része várja a Mezőgazdasági és Halászati Tanács ma és csütörtök között meghozandó, a közös agrárpolitikai (KAP) állapotfelmérésre vonatkozó határozatait és megállapodásait. Főleg azért várják, mert ez nem csak egy egyszerű felülvizsgálat, hanem alapvető változásokhoz fog vezetni, például sok mezőgazdasági üzem megszűnéséhez, amennyiben a közvetlen támogatásnak az Európai Bizottság által javasolt csökkentéseit elfogadják.

A parlamenti jelentés legfontosabb pontja a moduláció, és ez azon kevés elemek egyike a Parlament véleményében, amely némi hatással lehetne az EU mezőgazdasági miniszterei által folytatott tárgyalásokra.

Már évek óta ellenzünk minden növelést, amelyet eufemisztikusan 'modulációnak' nevezünk, mivel ha a vidékfejlesztési politika elégséges alapok híján van, az nem a KAP költségvetésének forráshiányából fakad, hanem inkább az eme alapvető pillér megfelelő közösségi költségvetésének megteremtésére irányuló politikai akarat teljes hiányából.

Liberalizálni akarjuk a piacokat? Természetesen igen, de úgy, hogy minden termelőre ugyanazok a követelmények és feltételek vonatkozzanak az EU-n belül és kívül is.

Jelenleg az Európai Unió sok mezőgazdasági termelő és állattenyésztő jövőjével játszadozik. Külön kiemelném az érzékeny ágazatokat, mint például a juh- és marhahúságazatot, valamint a dohányágazatot, ezeknek a túlélése sok termelőterületen ezen az állapotfelmérésen fog múlni.

Vannak olyan termelők, például a juhtenyésztők, aki nem igényelnek támogatást. Pusztán annyit akarnak, hogy méltósággal vonulhassanak vissza a piacról, mivel elvégezték a szükséges számításokat, és számukra az egyetlen túlélési lehetőség, ha csökkentik a termelt mennyiséget. A termeléssel való felhagyás tehát az egyetlen lehetőség, amit sok termelő számára nyitva hagyunk, akiknek a helyét kétségkívül a harmadik országokból érkező import fogja betölteni, hiszen a fogyasztók továbbra is fogyasztani fognak, és a világon továbbra is gyorsan fog nőni a fogyasztók száma.

A Parlamentnek körültekintően kell véleményt formálnia, és ezt a véleményt a Tanácsnak figyelembe kell vennie. Köszönetet kell mondanom Parish úrnak, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság elnökének,

azokért a lépésekért, amelyeket annak érdekében tett, hogy a Parlament véleményét meghallgassák, és ne hagyják figyelmen kívül, mint ahogy ezt a Tanács és a Bizottság a mai napig oly nyilvánvalóan tette.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (FR) Barnier úr, Fischer Boel asszony, remélem, hogy Capoulas Santos úr kiváló jelentése stabil alapja lehet a francia elnökség alatt álló Tanács megegyezésének, és remélem, hogy az Európai Parlament és a Tanács meg fogja szelídíteni a Bizottságot.

Ez azt jelenti, mint ahogy már idéztem ezt Saint-Exupéry-től, hogy a kis herceg megszelídítette a rókát. Remélem, hogy holnap sikerülni fog ez. Teljesen félredobni az intervenciók mechanizmust nagyon veszélyes Európa és az európai élelmiszer-biztonság számára.

A nagytermelők büntetése nagyon ártalmas lesz az európai versenyképességre nézve, és az állattenyésztés terén pedig fontos segíteni azokat a gazdálkodókat, akiknek nincs földterületük.

Anne Laperrouze (ALDE). – (FR) Elnök úr, a 2000-es évek elején létrehoztuk a közös agrárpolitika (KAP) pénzügyi keretét 2013-ig. A mezőgazdasági termelők ezekre a számokra alapozva hajtották végre befektetéseiket. Most félúton úgy döntünk, hogy csökkentjük-e azokat a támogatásokat, amelyek jogosan járnak nekik? Ez nem tisztességes.

Ellene vagyok a moduláció azon módjának, melyet az Európai Bizottság vagy a Capoulas Santos-jelentés javasol. A KAP célja, hogy támogassa és szerkezetet szolgáltasson a mezőgazdaságnak. Hogy egy példát mondjak, általános hanyatlást látunk az állattenyésztésben a harmadik országokból származó, importált juhhús javára. Az állattenyésztőknek olyan KAP-ra van szükségük, amely támogatja őket. Szükség van anyajuh-támogatásokra, valamint környezetvédelmi támogatásokra a legelők és a nemzeti tartalékok fenntartásáért és a járványok által okozott veszteségek ellensúlyozására, különös tekintettel a kékenyelv betegségre.

Miniszter úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim, a mezőgazdasági termelők számítanak ránk!

Liam Aylward (UEN). - Elnök úr, biztos vagyok benne, hogy a biztos asszony és a Tanács soros elnöke elvárja tőlem, hogy kérjem a juhágazatról szóló jelentés fő ajánlásainak végrehajtását, amit a Parlament nagy többséggel elfogadott.

Ami a modulációt illeti, ellenzem a 2012-es 13%-ot, és azt hiszem, hogy ennek nem kellene kötelező erejűnek lennie, és minden tagállamnak meg kell adni a döntési lehetőséget. Ami a tejkvótákat illeti, a javasolt 1% helyett inkább 2%-os növekedést szeretnék látni, és azoknak az országoknak, amelyeknek van kapacitásuk a tejtermelésre, meg kell engedni, hogy termeljenek a 2015-ös zökkenőmentes átállásig.

De ami a legfontosabb, a legutóbbi KAP-reform idején egyszerűsítést ígértünk, és ha van valami, ami a mezőgazdasági termelőket megőrjíti az a bürokrácia és a paragrafuszragás. Most több, a Bizottságot, a tagállamok mezőgazdasági minisztériumait és a helyi hatóságokat képviselő tisztviselő rendszabályozza meg a mezőgazdasági termelőket, mint ahány rendőr az utcákon küzd a bűnözés ellen. Ez nevetséges: a mezőgazdasági termelőknek lehetővé kell tenni, hogy boldoguljanak, gazdálkodjanak és megtermeljék a folyton növekvő lakosság számára szükséges élelmiszert.

Hadd mondjam el személyes nézőpontból azt, hogy az én hazámban nem lesz Lisszabon II, amennyiben ezt a kérdést meg nem vitatjuk.

Véronique Mathieu (PPE-DE). – (FR) Elnök úr, a holnap szavazásra kerülő jelentés a közös agrárpolitika és a termelők jövője kérdéskörében folytatott, egyéves munka és tárgyalások eredménye. Éppen tavaly november 20-án került sor arra, hogy Fischer Boel asszony átadta az állapotfelmérésre irányuló javaslatait.

Most, Lutz Goepelnek az elért eredményekről szóló jelentése után, a Capoulas Santos-jelentést javasolja a Bizottság. Mindkét kollégának gratulálok a kiváló munkáért. Az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságának sikerült állnia a sarat a Bizottság kezdeti javaslataival szemben, amelyeket túlságosan liberálisnak éreztünk.

Továbbra is fokozottan oda fogok figyelni a tejágazatra, különösen a kvóták megszüntetését bevezető intézkedésekre. Itt főleg a hegyvidéki tejtermelőkre gondolok, akik nem húzhatják a rövidebbet ennél a reformnál, és biztosítanunk kell, hogy ne hagyják őket figyelmen kívül, hiszen még több támogatásra lesz szükségük, mint a többieknek.

Nem akarom a vészmadár szerepét játszani, de hogyan lehetne elképzelni egy egyetlen régióba egyesített francia tejtermékágazatot? Ezért őszintén üdvözlöm egy 'tejalap' létrehozását és azt a javaslatot, hogy 2010-től a piaci trendekkel összhangban határozzuk meg a tejkvóták emelését.

A Mezőgazdasági Bizottság számítása a progresszív modulációval kapcsolatban véleményem szerint korrekt, és lehetővé fogja tenni a regionális fejlesztés és a vidékfejlesztés fokozását, valamint a biodiverzitás megőrzését fenntartható módon.

Üdvözlöm a kölcsönös megfeleltetés tisztázását is, amelynek teljesítése a mezőgazdasági termelők számára mostanáig rengeteg fejfájást okozott.

Remélem azt is, hogy megtartjuk a 'dohányalapot', amely lehetővé teszi az európai kis gazdaságok, valamint a jelentős foglalkoztatás megőrzését egy olyan régióban, ahol semmi mást nem lehet termeszteni. Ugyanakkor lehetővé teszi, hogy kevesebbet kelljen importálni.

És végül, Barnier úr, nagyra értékeljük a tárgyalások során tanúsított elkötelezett hozzáállását. Sikertült nagy türelmet és határozottságot tanúsítania, és nem kapkodta el a dolgokat, egyáltalán nem. Öröm volt Önnel dolgozni. Munkája felbecsülhetetlenül értékes számunkra. Tudom, hogy számíthatunk Önre.

Lily Jacobs (PSE). - (NL) Elnök úr, a hatvanas években Sicco Mansholt, hollandiai pártom prominens tagja, hozta létre az európai agrárpolitikát, és erre büszkék vagyunk. Az volt az elképzelése, hogy elegendő biztonságos élelmiszert kell biztosítani az európaiaknak és tisztességes jövedelmet a mezőgazdasági termelőknek. Ezeket az elképzeléseket teljes szívemből támogatom még most is. Való igaz, az elmúlt 50 évben sok minden megváltozott. A világ népessége gyors ütemben nő, aztán itt van az éghajlatváltozás, a globalizáció, a tisztességtelen kereskedelem és az élelmiszerárakkal való spekuláció, valamint a szóban forgó ügy, a jelenlegi élelmiszerválság.

Az állapotfelmérésről folytatott vita főleg a forrásokról, eszközökről és ravasz mentesítésekről szól. Sajnálatos az a tény, hogy a 2013-ra való felkészülés során az átfogóbb kép a háttérbe szorult. Itt az ideje agrárpolitikánk értelmes korszerűsítésének, amelynek során tartjuk magunkat Mansholt elképzeléseivel, de megszabadulunk az elavult részletektől, úgy, mint például az exporttámogatásoktól és a terméktámogatásoktól. Legfőbb ideje a tisztességes kereskedelemnek és annak, hogy nagyobb figyelmet szenteljünk a fenntarthatóságnak, az új kihívások egészséges és innovatív megoldásainak. Ezzel tartozunk a világ többi részének, az eljövendő generációknak valamint az európai adófizetőknek.

Kyösti Virrankoski (ALDE). - (FI) Elnök úr, a Szerződés szerint az agrárpolitika céljai a mezőgazdaság fejlesztése, a mezőgazdaság termelők jövedelemszintjének és az elfogadható fogyasztói áraknak a biztosítása, a piacok stabilizálása és a kínálat biztosítása.

A mezőgazdaság állapotfelmérése, hogy mást ne is említsek, ellentétben van az első céllal, és ezért tulajdonképpen a Szerződés módosítását jelentené. A mezőgazdasági termelők támogatását csökkentenék, így megszegve a korábban tett ígéreteket. A fogyasztói árak emelkedhetnek. Az intervenciók felvásárlások megszüntetése és a tejkvóták eltörlése tovább növelné a piac ingadozásait. Tavaly több mint 500 millió eurót költöttünk tejexport-támogatásra. A támogatások leválasztása a termelésről csökkentené a termelést, míg elfogadhatósága bizonytalanabbá válna.

Ami a leginkább hiányzik az állapotfelmérésből, az a szolidaritás. A Bizottság javaslata semmilyen módon nem tükrözi azt az elvet, mely szerint az embereknek azokon a területeken is képesnek kell lenniük a fenntartható mezőgazdaságban való részvételre, amelyek a legrosszabb helyzetben vannak a természeti feltételeket illetően, bár az Európai Bizottság ezt háromszor megerősítette. A családi gazdaságok túl gyengék a multinacionális élelmiszeróriásokkal és a világpiaci erővel szemben. Ezért van szükség agrárpolitikára.

Sergio Berlato (UEN). - (IT) Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim, elsődleges célunk annak biztosítása, hogy Európának 2013 után legyen közös agrárpolitikája. Hisszük, hogy ez alapvető kérdés nemcsak az agrárszektor és a tagállamok társadalmi-gazdasági szerkezetének védelme érdekében, hanem azért is, mert Európa élmezőbizonyságának garantálása a harmadik évezred elején stratégiailag még fontosabb, mint valaha.

Biztos úr, szeretnénk hangsúlyozni azt a tényt, hogy ahol szükséges, folytatnunk kell a mezőgazdasági piacok közös szervezése (KPSZ-ek) támogatásának politikáját, és különösképp szeretnénk hangsúlyozni a következőket:

a) A dohányágazatban a támogatások leválasztásának tartalmazniuk kell azt az opciót, hogy a részlegesen összekapcsolt támogatások megmaradjanak 2013-ig a természetessé váló teljes felhagyás elkerülése érdekében, mivel az teljes ágazatokat veszélyeztetne, növelné a munkanélküliséget és különböző gazdasági és környezeti problémákhoz vezetne a különösen hátrányos helyzetű térségekben. Szeretném emlékeztetni a biztos asszonyt és az elnököt, hogy az Európai Parlament ebben a kérdésben már nagy többséggel hangot adott támogatásának.

b) A tejágazatban rövid távon a piac egyensúlyának helyreállítása érdekében, valamint hosszú távon a kvótarendszer zökkenőmentes átállással történő megszüntetése érdekében tanácsos lenne a 2009-2010 és a 2014-2015 közötti időszakok alatt minden gazdasági évben 2%-kal növelni a kvótákat.

Sebastiano Sanzarello (PPE-DE). - (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, én is szeretnék gratulálni az előadónak, Capoulas Santos úrnak, valamint Goepel úrnak kiváló munkájukhoz.

Egy olyan közös agrárpolitikát (KAP) vitatunk meg most, amely a 90-es évek végén született, és amelynek eredményeit 2003-ban láthattunk, egy globalizált világban, amelyben termelési felesleg volt, és amelyben a mezőgazdaságnak juttatott rendkívül magas támogatást dicséretét zengtük. Jött a leválasztás, a moduláció, a kölcsönös megfeleltetés és a támogatási rendszer túlzott bürokratikussága, és pár éven belül olyan fejlődést értünk el, amilyent elképzeltünk, ahogy Barnier úr mondta. Ez az általunk elképzelt fejlődés aztán a következőképpen alakult: megjelent a termelési hiány, az ellátási problémák, főleg a gabonák terén, az európai hústermelés hiánnyal küzd, és elképzelhetetlen mennyiségű munkahely szűnik meg.

Ezért úgy gondolom, hogy a Bizottság által elfogadott, a 2003-as álláspont módosítására vonatkozó megközelítést az elkövetkező pár napon belül a francia elnökséggel közösen le kell zárni, és felül kell vizsgálnunk az ezen kérdésekben és a modulációval kapcsolatban elfogadott álláspontot, amely túlzónak tűnik. Ha forrásokat vonunk el a termelőktől, és ezeket a második pillérbe helyezzük át, akkor azoktól veszünk el forrásokat, akik nap mint nap befektetnek a mezőgazdaságba, és mezőgazdasági termelést folytatnak; azoktól, akiktől azt kérjük, hogy tiszteljék a termőföldet és az egészséges élelmiszereket; akiktől megköveteljük a munkabiztonságot és az állatjólétet, akiktől azt kérjük, hogy élelmiszereink legyenek magas tápértékűek és biztonságosak – tőlük veszünk el támogatást egy egyre inkább a versenyre épülő és globalizálódó világban.

Újra kell gondolnunk tehát a dolgokat, különösen a tejkvóták terén, az olyan országokban, mint pl. Olaszország, amelyek már 20 éve szenvednek a termelési hiány tragédiájától, annak ellenére, hogy jelentős potenciállal bírnak. Az összekapcsolt támogatást meg kellene tartani: támogatom, amit képviselőtársam mondott ebben az összefüggésben a dohányról, mivel 500 000 európai család él ebből az ágazatból, és az összekapcsolt támogatás megszüntetése kétségtelenül a szegénységbe taszítaná őket anélkül, ha már ez is szóba került, hogy hozzájárulna a dohányosok számának csökkenéséhez.

Vincenzo Lavarra (PSE). - (IT) Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim, örülök, hogy ilyen pozitív együtdöntési eljárást látok a mezőgazdaság terén, amelyet a Tanács, a Bizottság és az Európai Parlament fokozott együttműködése tesz lehetővé. Ez jó jel, és biztos vagyok benne, hogy megengedik, hogy gratuláljak Capoulas Santos úrnak ezért a kiegyensúlyozott jelentésért a modulációról, a fiatal gazdálkodókról, a munkahelyi biztonságról, valamint az új kihívásokról.

Bonyolult átmeneten megyünk keresztül: tudunk a zökkenőmentes átállásról, a leválasztásról és egyéb innovatív intézkedésekről. Az átmenet alatt védenünk kell azokat a mezőgazdasági termelőket, akiknek szembe kell nézniük a tejkvóták megszüntetésével, valamint a hátrányos helyzetű térségeket és a dohányágazatban dolgozókat is, illetve meg kell ragadnunk a lehetőséget, hogy megkezdjük a 2013 utáni időszak komoly újragondolását, hogy korszerűsítsük a közös agrárpolitika (KAP) céljait és feladatait, és hogy újtára indítsunk egy vitát az első és második pillér kettősségének leküzdésére.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Elnök úr, köszönöm a Tanácsnak, a Bizottságnak és az előadónak a kemény munkát. Az egyetlen 'egyszerű' dolog a közös agrárpolitikával kapcsolatban, amit ebben a vitában figyelmen kívül hagyunk, hogy a költségvetés meghatározott és csökkenő, azonban az agrárpolitikával szemben támasztott követelmények egyre nagyobbak, beleértve az éghajlatváltozást, a biodiverzitást és a vízgazdálkodást. Az ésszerű vízgazdálkodás nagyon jó ötlet, és a helyi hatóságoknak kell betölteniük a hiányokat. Milyen ésszerű!

De hadd térjek át a tejre! Mi a rossz abban, ha lehetőséget adunk a kvóta 2%-os növelésére, és rábízunk azokra a termelőkre, akik képesek a piacra termelni, hogy emeljék a kvótát? Ez nem kötelező. Hadd döntsenek

a termelők! A juhágazat terén az Aylward-jelentés hatalmas várakozásokat gerjesztett, amit mi itt a Parlamentben támogatunk. Nem engedhetjük, hogy végső tanácsi határozatok csalódást okozzanak.

A moduláció és a 68. cikk esetén arról van szó, hogy a mezőgazdaságból az új kihívások területére csoportosítunk át alapokat. Ezt nem lehet megtenni, és ha mégis, akkor inkább kevesebb szabályozással, mint többel, ami a jelenlegi tendencia.

A KAP, az európai mezőgazdasági termelők és a mezőgazdaság finanszírozása számára a legnagyobb fenyegetést a költségvetés felülvizsgálata jelenti, amelyet Tony Blair hagyott erre az intézményre. Válaszolva Liam Aylward kollégámnak a Lisszaboni Szerződésre vonatkozó megjegyzésére, azt mondanám, hogy igen, a felülvizsgálatok problémát okoztak. Úgy gondolom, hogy az ír mezőgazdasági termelők most *már inkább* támogatni fogják Lisszaboni Szerződést, mivel attól tartanak, hogy a tagállamok nagyobb ellenőrzést kapnak az agrárpolitika terén, és tisztában vannak ennek veszélyeivel a 2009-es ír költségvetésnek köszönhetően, amelyben az ír kormány megnyirbálta a mezőgazdasági támogatásokat: jobban bíznak tehát Európában, mint a saját tagállamukban. Ezt nem szabad elfelejtenünk.

A mezőgazdasági termelők számára Európa-szerte a bevételek és az árak instabilitása okozza a legnagyobb problémát. Piac Támogatási intézkedésekre van szükség. Ezeknek rugalmasabbaknak és ésszerűbbeknek kell lenniük, és akkor kell alkalmazni őket, amikor szükség van rájuk, különben leépülnek a családi gazdaságok, és leromboljuk azt, amit már megteremtettünk Európában, vagyis a jó minőségű, biztonságos élelmiszerekkel történő ellátást. Sok szerencsét kívánok ezekhez a döntésekhez.

Bogdan Golik (PSE). – (PL) Elnök úr, biztos asszony, hadd fejezzem ki külön köszönetemet az előadónak, Luis Manuel Capoulas Santosnak, az elmúlt hónapokban elvégzett jelentős mennyiségű munkáért, valamint a megegyezéssel megvalósuló megoldás megtalálása terén tanúsított együttműködéséért.

A közös agrárpolitikának meg kell őriznie közösségi jellegét annak biztosítása révén, hogy az egész kibővített Európai Unió egyenlő feltételekkel vesz részt a versenyben. Az ezen célkitűzés eléréséhez szükséges feltételek közé tartozik az egész Európai Unióban egyenlő mértékű támogatásokra való törekvés. Úgy gondolom, hogy 2013-ban ez meg fog valósulni, és hogy senki sem kívánja ezeket későbbre halasztani.

Az idő rövidsége miatt csak egy kérdésre szeretnék kitérni. Egyre inkább érintik majd az új tagállamokat is a környezetvédelmi, élelmiszer-biztonsági és állatjóléti követelmények. Ezen követelmények teljesítése hatalmas kiadásokkal jár, melyeket rövid idő alatt kell végrehajtani, így ezekben a tagállamokban jelentősen csökkenni fog a mezőgazdasági termelés jövedelmezősége. Ezért ezen elvek teljes bevezetésének szinkronizálását el kell halasztani mindaddig, amíg a kifizetéseket és támogatásokat nem tesszük egyenlő mértékűvé.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Elnök úr, biztos asszony, szeretnék gratulálni Capoulas Santos úrnak a kiváló jelentéshez, és szeretnék köszönetet mondani a koordinátornak és árnyéklőadónak, Goepel úrnak is.

Három ponthoz szeretnék rövid észrevételt fűzni: mindenekelőtt ami minket illet, szeretnénk, ha a meglévő dohánytámogatási rendszer fennmaradna 2013-ig, és a finanszírozás 50%-a megmaradna az első pillér alatt, és nem helyeznék át a második pillérbe. Véleményem szerint mindkét intézkedés méltánytalan és igazságtalan. Hogy miért gondolom így? Mivel csak a dohánynal kapcsolatban akarják alkalmazni. Másodszor pedig úgy gondolom, hogy ez katasztrofális lesz több mint félmillió család számára, főleg az én hazámban, ahol főként a szegény és kis mennyiségeket termeszto dohánytermesztők akarnak felhagyni a gazdálkodással, hogy nagyobb városokba költözzenek, ami nagy veszélyeket hordoz a környezetre és a vidékre nézve.

Szeretnék tisztázni valamit ezzel kapcsolatban. Mindannyian a dohányzás ellen vagyunk, de nem szabad összekeverni két különböző dolgot: mindaddig, amíg az európaiak dohányoznak és az európai iparnak szüksége van dohányra, ésszerűbb, ha mi magunk termesztjük meg, mintha importálnánk.

Másodszor pedig ésszerű lenne a speciális jogosultságok meglévő rendszerének megőrzése is, különösen, ami a takarmánnyal kapcsolatos speciális jogokat illeti.

Harmadszor pedig, ellenzem a Bizottság által javasolt minimális küszöböt a közvetlen támogatást illetően. A Bizottság szerint, akinek évi 250 eurónál kevesebb a bevétele, vagy évi egy hektárnál kevesebbet művel meg, az ne kapjon támogatást. Az ég szerelmére, az Európai Unió egyaránt támogatni akarja a nagy- és kistermelőket. Mind a nagy-, mind a kistermelőkre szükségünk van, de mindenekelőtt a kistermelőkre. Mivel ez tény, kérem a javaslat felülvizsgálatát, és azt, hogy akármilyen kicsi is egy mezőgazdasági termelő gazdasága, kapjon támogatást.

Katerina Batzeli (PSE). - (EL) Elnök úr, először is szeretnék Capoulas Santos úrnak gratulálni a jelentéshez.

Barnier úr, Fischer Boel asszony, a közös agrárpolitikára és annak az Európai Unió fejlődésében betöltött szerepére vonatkozó, különböző megközelítések ellenére sikerült megvalósítanunk a megvalósíthatatlant; más szóval, sikerült bizalmatlanságot és csalódottságot keltetniük a kis- és nagytermelők körében egyaránt. Mindezt egy olyan időszakban, amikor a termelés költségei emelkedtek, a támogatások általános csökkentésével és a jogosultságok értékének további csökkentéseire tett javaslatokkal csalódást okoztunk mind a nagytermelő tejgazdaságoknak, mind a kistérségi és hegyvidéki kis gazdaságoknak.

Nem kelt bizalmat a dohányra vonatkozó javaslat sem, amelyben a Bizottság botrányos módon 50%-os csökkentést javasol anélkül, hogy ezt a Szerződés vagy akár a közös agrárpolitika horizontális politikái indokolnák. És ott van még a megkülönböztetés a 10 hektáros, kis gazdaságok mentesítése terén, amely Görögország számára elsősorban azt jelenti, hogy a szigetek ki vannak zárva a mentesítésből.

Biztos asszony, ismerem kommunikációs politikáját, és nagyon tisztetem Önt. Ön a zökkenőmentes átállásról, leszállásról beszél. De ügyeljen, hogy melyik repülőtérre szállunk le. Guantanamo-ban is van repülőtér.

Esther de Lange (PPE-DE). - (NL) Elnök úr, már sok mindent hallottunk a ma délelőtti, hosszú vita során. Szerencsére mielőtt elkezdtük, sikerült adnom a biztos asszonynak egy adag iskolagyümölcsöt, remélhetőleg ezzel a kis rágszálnivalóval folytatni tudjuk még egy darabig ezt a fontos vitát.

Azonban az iskolagyümölcs helyett most a tejről szeretnék beszélni. Véleményem szerint eltekintve a mindenféle technikai eszköztől azt is lehetetlen elmagyarázni az európai polgároknak, hogy 340 milliárd eurót fizettünk ki a kiegészítő illetékekre, miközben mindannyian közel 1%-kal az európai kvóta alatt maradunk. Ezt a logikai ellentmondást mindenképpen meg kell vitatni a Tanácsban.

Ezenkívül, ahogy már eddig is mondtam, a Bizottság javaslata a kvóta évi 1%-os növelésére véleményem szerint nagyon 'sovány', és ezt a Miniszterek Tanácsa később könnyen 'félzsírosra' emelheti. Hiszen az 1%-kal lehetőségeket hagyunk kihasználatlanul az EU-n belül és a világpiacra. A vita során hangoztatott érv, mely szerint kvótarendszerünk automatikusan biztosítja a jó árat, túlságosan is rövidlátó. Ez az árak 1984 óta lezajlott alakulásából is egyértelmű. Nem is kell mondani, hogy az olyan óriási készletek, mint amilyenek az Egyesült Államokban vannak, a mi térségünkben elképzelhetetlenek. Védőhálóról kell gondoskodnunk a szűk esztendőkre és az előre nem látható körülményekre, például állatbetegségek esetére.

És ami szintén ugyanennyire fontos, megkérem a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogyan kerül elosztásra a haszon az élelmiszergyártó láncok között. Míg a szupermarketek jelenleg kb. 20%-os haszonnal dolgoznak, a disztribútorok pedig csaknem 10%-kal, addig az elsődleges termelők – a mezőgazdasági termelők –, akik nélkül egyáltalán nem is lenne élelmiszer, jelenleg negatív nyereséggel dolgoznak.

De térjünk vissza a fő témára! Ahogy mondtam, itt most a mindennapi kenyerről van szó. Ezért az élelmiszerbiztonság elsődleges kell, hogy legyen ebben a vitában, de a 2013 utáni agrárpolitika vitájában is, mert úgy gondolom, hogy amire a legkevésbé van szükségünk, az az, hogy majd egyszer meg kelljen állapítanunk, hogy mindennapi kenyerről tekintetben éppen annyira függővé váltunk távoli országoktól, mint amennyire most vagyunk az energia tekintetében.

Giovanna Corda (PSE). - (FR) Elnök úr, biztos asszony, Barnier úr, hölgyeim és uraim, nagyon hálás vagyok kollégáknak, Capoulas Santos úrnak, a roppant mértékű és lelkes munkáért, amelyet elvégzett.

A közös agrárpolitika (KAP) feladata mindig is az volt, hogy mindenki számára biztosítsa az élelmiszer-ellátást. Ez a cél ma még indokoltabb, hiszen a jelenlegi válság sebezhetőbbé teszi a fogyasztókat és a termelőket egyaránt. Alapvető fontosságú, hogy a fogyasztóknak biztosítva legyen az élelmiszerekhez való hozzájutás, a termelőknek pedig a tisztességes jövedelem. Ezért ösztönöznünk és segítenünk kell a fiatal gazdálkodókat, hogy megerősödjének, és fejleszthessék tevékenységeiket, hiszen ők azok, akik a jövőben élelemmel fogják ellátni bolygónkat.

Szeretném kiemelni azokat a nehézségeket, amelyekkel a juhhús- és kecskehús-ágazatnak kell szembenéznie, és amelyekkel kapcsolatban Capoulas Santos úr nagy érzékenységgel viselkedett. Életbevágóan fontos, hogy támogassuk ezeket az ágazatokat, nemcsak ami a húst illeti, hanem a tej ügyében is - ezt az ágazatot jól ismerem Szardíniáról.

Jean-Paul Denanot (PSE). - (FR) Elnök úr, köszönöm az elvégzett munkát, valamint azokat a következtetéseket és iránymutatásokat, amelyek a közös agrárpolitika (KAP) állapotfelméréséből és Capoulas Santos úr jelentéséből származtak.

A mezőgazdaság olyan gazdasági szektor, amely nem reagálhat csupán a piaci jelzésekre. A mezőgazdasági tevékenység minden bizonnyal befolyásolja az élelmiszer-önellátást, és ahogy nagyon is gyakran látjuk, a régiókat és a foglalkoztatást is.

A piaci eszközök megszüntetése komoly csapást jelentene mezőgazdaságunknak. Például a leválasztás nagy problémákat jelent az állattenyésztés bizonyos területei számára, pontosabban az anyatehén- és a juhágazatban, és nagyon örülök, hogy Fischer Boel asszony beszélt erről a témáról.

Sőt mi több, világos, hogy a történelmi referenciákhoz való szigorú ragaszkodás jelentősen akadályozna bármely lehetséges reformot. Azonban még mindig úgy gondolom, hogy a KAP második pillérének témája nagyon lényeges, mivel a vidéki területeknek a foglalkoztatás fejlesztése érdekében szükségük van arra, hogy tudjanak építeni a mezőgazdaságra. Ezért el kell gondolkodnunk a második pillér kérdésén, de természetesen anélkül, hogy az első megnyírbálnánk.

María Isabel Salinas García (PSE). - (EL) Elnök úr, először is szeretnék az előadónak, Capoulas Santos úrnak, gratulálni kiváló munkájához. Úgy gondolom, hogy jelentése kiegyensúlyozott és megfontolt.

A vita ezen szakaszában életbevágóan fontos, hogy a stabilitás üzenetét küldjük a mezőgazdasági termelőknek. Az európai mezőgazdasági termelőknek most nagyobb szükségük van stabilitásra és megoldásokra, mint valaha. Szükségük van megfelelő hosszúságú átmeneti időszakokra, valamint az egyedi intézkedések folytatására a nehéz helyzetben lévő ágazatokban.

Biztos asszony, nem lehet minden ágazatban ugyanazokat a megoldásokat alkalmazni. Nem szabad elfelejtenie, hogy bizonyos ágazatok jelentős nehézségekkel küzdenek. Nem szabad, hogy a közös agrárpolitika legyen a probléma, hiszen inkább megoldásnak kell lennie, és ehhez erős első pillérre van szükségünk.

Hiszünk és bízunk a vidékfejlesztésben, de nem hisszük, hogy a Bizottság által javasolt moduláció a válasz. Nem szabad a vidékfejlesztést az első pillér kárára erősíteni. Egyetértünk azzal, hogy az egységes támogatási rendszert egyszerűsíteni kell a piaci eszközök felülvizsgálata révén. De ez nem jelenti azt, hogy meg kell szüntetni a piaci eszközöket.

Ha jól csináljuk, akkor megteremtjük a 2013 utáni, jól működő közös agrárpolitika alapjait. Ha rosszul csináljuk, akkor sok európai mezőgazdasági termelőnek fel kell hagynia a gazdálkodással.

Alessandro Battilocchio (PSE). - (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, üdvözlöm előadónk, Capoulas Santos úr erőfeszítéseit, amelyeket annak érdekében tett, hogy a közös agrárpolitika (KAP) inkább a mezőgazdasági termelők és az európai polgárok igényeit szolgálja, mint a piaci igényeket, valamint hogy összehangolja azt a számos érdeket, amely felmerül, amikor ennyi kihívással nézünk szembe.

Ezért a 27 tagállam számára életbevágó, hogy ami ezt az ágazatot illeti, közös megközelítést alakítsanak ki, de fontos a piactámogatási és piacszerkezési eszközök fenntartása is a kulcsfontosságú termékek esetén. Gondolok például a tejtermékágazatra vagy a dohányágazat támogatására, amelynek a megszüntetése bizonyára nem járulna hozzá a dohányosok számának csökkentéséhez, hanem egy fontos európai termék és a hozzá kapcsolódó társadalmi szerkezet megszűnéséhez vezetne.

Az említett eszközök esetén azonban mindig figyelembe kell venni az európai mezőgazdaság igen eltérő jellegét. Például a jelenleg érvényes tejkvóta-rendszer olyan viszonyokra válaszol született, amelyek mára már megszűntek. A megegyezésben javasolt 1%-os növelés a legtöbb tagállamban nem elegendő a belföldi kereslet kielégítésére. Ezért sokkal rugalmasabb rendszerre van szükség, amely minden egyes tagállamnak megadja a lehetőséget saját szükségletei kielégítésére, és ez Európa versenyképességét is növelné a nemzetközi piacon.

Avril Doyle (PPE-DE). - Elnök úr, teljes mértékben egyetértek Barnier miniszter úrral, ami az élelmiszerek tekintetében meglévő szuverenitást és annak jelentőségét illeti, valamint Fischer Boel biztos asszonnyal, ami a mezőgazdaság napirenden lévő problémái közül az éghajlatváltozás fontosságát illeti. Nem egyesíthetnénk ezt a két koncepciót?

Előrejelzések szerint a tejtermékek iránti, világszerte növekvő kereslet – a növekedés 35%-os lesz 2020-ig – az ír tejtermelés erősödéséhez vezet, és ez valószínűvé teszi, hogy anyatehén-állományunk érintve lesz, ha fontolóra kell vennünk a szarvasmarha-állomány csökkentését az EU éghajlatváltozással kapcsolatos céljainak teljesítésére, amelyre javaslatot tettek. Írország élelmiszer-termelési rendszerét az egyik leghatékonyabbnak tartják a világon, ami a kibocsátást illeti megtermelt élelmiszer-egységenként. Nagyon valószínű, hogy a világ élelmiszerpiacainak bármilyen hiányát – ha Írország csökkenti állatállományát – olyan országok fogják

betölteni, amelyeknek mezőgazdasági rendszerei kevésbé fenntarthatók, és állományszervezésük kevésbé hatékony természete vagy állományuk életkora és az erdőirtás miatt sokkal magasabb szintű emissziót generálnak.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Elnök úr, Fischer Boel biztos asszony, Barnier úr, egy állapotfelmérésnek az kellene, hogy a célja legyen, hogy kiigazítsuk a nem teljesen helyénvaló dolgokat. A legkülső régiók mezőgazdaságára vonatkozó jogszabályokban van egy aspektus, ami nem helyénvaló. Ez a cukorra vonatkozó szabályozás az Azori-szigetek autonóm régiójában.

Felszólítom a biztos asszonyt, a miniszter urat és a képviselőket is, hogy vizsgálják meg az általam benyújtott módosításokat, hogy fontolóra vehessék, mi forog kockán, hiszen ezt a problémát könnyen és egyszerűen meg lehet oldani. Azonban ha a problémát nem oldjuk meg, annak az eredménye munkanélküliség lesz, valamint egy ágazat bukása, és ez nagyon komoly következményekkel fog járni az Azori-szigetek autonóm régiójára nézve.

Még egyszer szeretném Önöket felszólítani arra, hogy szenteljék a lehető legnagyobb figyelmet ennek a kérdésnek.

Francesco Ferrari (ALDE). - (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, úgy gondolom, hogy a jelenlegi helyzetért köszönetet kell mondanunk mind a biztos asszonynak, mind az előadónak. Szeretnék köszönetet mondani az előadónak az általa elvégzett munkáért, hiszen amikor a mezőgazdaságról beszélünk, akkor az élelmiszerrel is beszélünk, és ezért ez egy különösen érzékeny téma.

Két kulcskérdésről szeretnék szólni: az első a tejkvóta kérdése. Üdvözlöm az 1%-os szint kérdésében elért konszenzust – amelyet 2%-ig is lehetne növelni –, de a nagyobb probléma 2014 után fog felmerülni, ha az átállás mégsem lesz olyan zökkenőmentes, az óriási problémákat fog okozni azoknak, akik az elmúlt években befektetéseket eszközöltek, az ágazathoz kapcsolódó mezőgazdasági cégek számára pedig óriási veszteségeket. A másik kérdés az mezőgazdasági árak ellenőrzése. Egy évvel ezelőtt a gabonafélék terén merült fel probléma, most pedig a kukorica és a búza ára csökkent a felére a tavalyihoz képest, miközben a tészta, a kenyér és a takarmány fogyasztói ára még mindig magas. Talán hiba csúszott a tervezésbe, vagy nem volt kielégítő az ellenőrzés ..

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Elnök úr, az Európai Bizottság javaslatot tett a közös agrárpolitika kiadásainak korlátozására a különböző tagállamokat illetően 2013-ig és azután. Ha megnézzük, hogy mit is jelentenek ezek az összegek egy hektár szántóföldre levetítve, akkor nyilvánvalóvá válik, hogy a különböző tagállamok egy hektárra számított támogatásai között óriási különbségek vannak: ez Belgiumban kb. 490 eurót tesz ki, Dániában 390 eurót, Németországban 340 eurót, Franciaországban pedig 260 eurót, azonban az új tagállamok esetén még sokkal alacsonyabb: a Cseh Köztársaságban 210 euró, Szlovákiában 200 euró, Lengyelországban pedig 190 euró.

Egy olyan helyzetben, amikor a régi és az új tagállamok termelési költségei gyors ütemben közelednek egymáshoz, és az Európai Bizottság a támogatásoknak a termelésről való leválasztását javasolja, akkor ezeknek a különbségeknek a fenntartása már egyáltalán nem jogos, ráadásul hátrányos megkülönböztetést jelent az új tagállamok mezőgazdasági termelőire nézve. Ha ebben a kérdésben nem változik meg a Bizottság és a Tanács álláspontja, akkor mindig két közös agrárpolitikánk lesz: egy gazdagabb, melyet a régi tagállamoknak szánunk, és egy szegényebb, amelyet az új tagállamoknak szánunk.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). - (DE) Elnök úr, biztos asszony, miniszter úr, rövidre fogom felszólalásomat, és arra a tényre fogok fókuszálni, hogy legelsősorban az Európai Unió 500 millió fogyasztójáért vagyunk felelősek, aztán pedig az Európai Unió mezőgazdasági termelőiért, akik élelmiszert termelnek ezeknek a fogyasztóknak. Egyenlő mértékben felelősek vagyunk a kis és nagy gazdaságokért. Felelősek vagyunk a hátrányos helyzetű térségekben lévő gazdaságokért, a legelő térségek gazdaságaiért, és különösen a tej- és hústermelő térségek gazdaságaiért.

Biztos asszony, szeretnék köszönetet mondani Önnek azért, hogy pozitívan áll hozzá a tejalaphoz. Már két éve támogatom a tejalapot, azaz a mini-tejcsomag vitája és az ágazattal kapcsolatos támogatási intézkedések megszüntetése óta. Meg vagyok győződve arról, hogy ez a mechanizmus lehetővé fogja tenni, hogy segítsünk, ha nem más mezőgazdasági termelőktől veszünk el pénzt, hanem inkább a piactámogatási intézkedések megszüntetése révén felszabadult forrásokat használjuk fel.

Marian Harkin (ALDE). - Elnök úr, ebben a vitában beszélnünk kell az élelmiszer-biztonságról, az élelmiszerek nyomon követhetőségéről és mindenekelőtt az élelmiszerbiztonságról. Ezek a témák

elválaszthatatlanok a mai vitától, és nem hagyhatjuk figyelmen kívül azt a tényt sem, hogy évről évre jelentősen csökken a mezőgazdasági termelők száma.

A kötelező moduláció növelése egész egyszerűen azt jelenti, hogy belenyúlunk az európai mezőgazdasági termelők zsebébe. Az egységes támogatás értéke kb. 15%-kal csökkent 2005 óta az infláció és egyéb dolgok miatt, és a javaslat még tovább akarja csökkenteni a támogatást.

Mostanában divatos az egyszerűsítésről beszélni. Azonban a mezőgazdasági felügyelők számát növelik, legalábbis Írországbán. Pár héttel ezelőtt számos helikopter jelent meg Connemara dombjai fölött 60 felügyelővel, akik a juhokat számolták. Mindezt egy olyan kistérségben, ahol a juhok ára még csak nem is fedezi a termelők befektetéseit. Sokak számára ez inkább hasonlított az iraki invázióhoz, mint Európa jóságos kezéhez. Az ilyen intézkedések költségesek, ezenkívül azt a benyomást keltik az Európai Unióról, hogy túlzottan bürokratikus, és teljesen aránytalanul jár el.

Astrid Lulling (PPE-DE). - (DE) Elnök úr, bár elégedetlen vagyok a megegyezéssel, el tudom fogadni, mivel talán megelőzi a legnagyobb kárt, ami mezőgazdasági termelőinket érheti, ha nem nyirbáljuk meg a közvetlen kifizetéseket, mint ahogy a Bizottság oly szerencsétlen módon javasolja.

Ha ez a pénz a tejalapba megy, akkor a csökkentések talán még kevesebbet ártnak. Sajnálatos módon ma reggel azt olvastam, hogy a biztos asszony ismét elzárkózik, és ellenzi a tejlapot. A luxembourgi mezőgazdasági termelők számára nem lényeges, hogy a közvetlen kifizetéseket 10 000 euróig csökkentjük-e vagy sem, mivel minden teljes munkaidős termelő e fölött a határ fölött van. Ezért a prioritás a csökkentések elkerülése vagy minél alacsonyabb szinten tartása kell, hogy legyen. Máskülönben Luxembourgban nincs jövője a teljes munkaidőben dolgozó mezőgazdasági termelőknek.

Giovanni Robusti (UEN). - (IT) Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim, azt hiszem, hogy ez nem a megfelelő hely és idő a lényegi vitára. Az Európai Parlament hatásköre csak arra terjed ki, hogy kifejezze véleményét az egyetlen olyan területen, ahol az EU élet és halál ura, és amely a költségvetés felét teszi ki.

Véleményem szerint az állapotfelmérés konzervatív; a globalizációt, amely az EU egyik célja, a mezőgazdaságból támogatják: a mezőgazdaság az áldozata a közvetítő szerep jelentette végeláthatatlan feladatok vállalásának. Az EP képviselőjeként az a feladatom, hogy rámutassak a közös agrárpolitika (KAP) alkalmazása átláthatóságának hiányosságára. A biztos 2008-ban aláírta a 250. rendeletet, de a tagállamok ezt figyelmen kívül hagyják, és ez így lesz 2009. június 30. után is.

Azt mondanám, hogy az egyetlen megmaradt lehetőségünk a cselekvésre az, hogy a kijelölt ellenőrző szervekhez fordulunk, de nem szabad elfelejtenünk, hogy az agrárpolitika vitáját a polgárok irányába kellene elmozdítanunk, akiknek biztosítani kellene az információkat, amennyiben a helyes utat akarjuk választani. Ha nem így lesz, akkor továbbra is kockázatoknak tesszük ki a mezőgazdaságot, amely a folyamatos izoláció áldozata.

James Nicholson (PPE-DE). - Elnök úr, először a tejről szeretnék szót ejteni. Nem támogatom a 2%-os növelést. Én az 1%-os növelést támogatnám, mert bár sok szó esett a zökkenőmentes átállásról, én nem hiszek benne. Azt hiszem, hogy a világ még aközben is változik, mialatt mi itt ülünk. A tejipar 12 hónappal ezelőtt minden bizonnyal a termelés sikeres ágazata volt, de az utóbbi hónapokban a változó világpiacok miatt már nem az.

Szeretném elmondani a biztos asszonynak, hogy egy kicsit aggályosnak találom a 68. és 69. cikkeket. Úgy gondolom, hogy a 'közös' szót örökre eltávolíthatja a közös agrárpolitikából. Nagyon óvatos lennék a felelősség túlzott mértékű átadása, a pénz egyszerű visszaigénylése és az egyenlőtlen verseny miatt.

Ami a modulációt illeti, szerintem ragaszkodnunk kell az egyjegyű számokhoz, de bárhogyan is döntünk, azt kötelező erejűvé kell tenni. A második pillértől Európában mindenkinek a moduláció azonos szintjét kellene fizetnie.

Katerina Batzeli (PSE). - (EL) Elnök úr, szeretnék néhány észrevételt tenni: először is, a közös agrárpolitika (KAP) első pillérét meg kell erősíteni, hogy a termelők eleget tehessenek a piac jelenlegi igényeinek, és szembenézzenek a piac jelenlegi problémáival. Másodszor pedig, minden differenciális bizonytalanná teszi a termelők bevételeit. Harmadszor pedig, az új támogatási mechanizmusokra – például a közös termelési biztonsági alapra – vonatkozó ajánlást nem lehet járulékos kiadásokkal finanszírozni; és negyedszer, a KAP első pillérének társfinanszírozása megnyitja a kaput a közös agrárpolitika jövőbeli társfinanszírozása előtt.

Colm Burke (PPE-DE). - Elnök úr, szeretnék gratulálni az előadóknak a KAP állapotfelmérésében végzett munkájukért, és hangsúlyoznám a Parlament fokozott részvételét ebben a folyamatban, valamint üdvözlöm a Tanács és a Bizottság pozitív hozzáállását, amelyet a tárgyalások során tanúsítottak. Azt hiszem, ez sok jóval biztat a jövőbeli tárgyalásokra nézve, amikor a Parlament a mezőgazdaság kérdésében teljes együtdöntést fog élvezni a Tanáccsal.

Írország egyik mezőgazdasági térségéből jövök, és szomorúan látom, hogy az utóbbi időben a mezőgazdasági termelők számos okból is az EU-projekt ellen fordultak, például amiatt, hogy a Tanács tárgyalásai átláthatóságának hiányát tapasztalják. Azonban ha és amennyiben elfogadják a Lisszaboni Szerződést, akkor a Parlament központi szerepet kap, és így nagyobb szerepet kap a KAP-pal kapcsolatos, nyílt, átlátható vita, és így a KAP legitimebbé válik a mezőgazdasággal foglalkozók körében.

Az előre vezető út Európa számára az, hogy a Parlament teljes mértékben részt vehessen a döntési folyamatban, és ezt csak az együtdöntéssel lehet majd végre elérni.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Ez egy jó jelentés. Mi hiányzik, mit kell megváltoztatni? A közös agrárpolitika felülvizsgálata nem veszi eléggé figyelembe azt az új helyzetet, amely az élelmiszerválság eredményeképpen alakult ki az egész világon és így Európában is. Túl sok minden történt ahhoz, hogy ne foglalkozunk ezzel érdemben.

Sok minden, ami az Európai Bizottság javaslataiban szerepelt, nem váltotta be az új tagállamok reményeit, amelyek méltányosabb közvetlen támogatási rendszert követelnek. Meggyőződésem, hogy elkerülhetetlen a tagállamok támogatási szintjeinek kiegyenlítése. Elnök úr, a Miniszterek Tanácsának ülését a dohánytermesztők demonstrációja fogja kísélni. Remélem, hogy eleget tesznek követeléseinek.

És most más téma: először is, körütekintőnek kell lennünk a tejkvóta-rendszer 2015-ös megszüntetését illetően. Ki kell alakítanunk egy, a helyzetnek megfelelő megközelítési módot. A tejpiac instabil, ezért figyelemmel kell kísérni. Másodszor pedig, meg kell tartanunk a piaci intervenciók eszközeit, például ...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Michel Barnier, a Tanács soros elnöke. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, nagyon köszönöm a figyelmüket és a sok kérdést, amit feltettek. Szeretnék kitérni számos témára egyesével.

Először a modulációról szeretnék beszélni, amelyet Goepel úr, Baco úr, Sanzarello úr és pár perccel ezelőtt Lulling asszony is említett. Biztosíthatom Önöket, hogy bármilyen megegyezésre is jussunk, annak kulcskérdése lesz a moduláció mértékének kérdése. Tudomásul veszem, hogy a Parlament kompromisszumos megoldást szeretne. Hozzátenném, hogy a túl szigorú progresszív moduláció minden bizonnyal számos tagállamnak problémákat fog okozni, de nem szabad elfelejtenünk, hogy a progresszív moduláció egész elve egy sokat hangoztatott társadalmi szükségletre reagál. Ezért nekünk Mariann Fischer Boellel együtt kompromisszumot kell találnunk, és azt hiszem, hogy az előadójuk által javasolt álláspont érthetővé fogja tenni ezt a kompromisszumot. A moduláció mellett a kiegészítő moduláció társfinanszírozásának mértéke egy másik olyan elem, amelyet a csomagnak mindenképpen tartalmaznia kell. Önök 100%-ot javasoltak, azaz nemet mondtak a nemzeti társfinanszírozásra. Ez nagyon ambiciózus elképzelés, de hiszem, hogy ez a helyes út.

Most pedig szeretnék áttérni az új kihívások témájára. Teljesen megértem a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság álláspontját, mely szerint a tejtermékágazatot, mint az egyik ilyen új kihívást *de facto* a modulációból kellene támogatni. Azt hiszem, ez az egyik irány, amelybe gondolkodni fogunk Mariann Fischer Boellel.

Egy másik fontos, sokrétű és nagyon problematikus kérdés, hölgyeim és uraim, amelyet Capoulas Santos úr is említett, és Goepel úr, Mathieu asszony és Le Foll úr is egyetértettek vele: mindannyian körütekintő és mérsékelt megközelítést szeretnének ebben a kérdésben. Csak néhány nevet soroltam fel, de Önök közül sokan beszélhetnének erről a témáról, azaz a tejkvótákról. Két problémára kell megoldást találni: a kvóták növelése, illetve a növelés mértéke és a támogatási intézkedések.

A kvóták növelésével kapcsolatban azt tapasztaltam, hogy a Parlament vitája során egymástól jelentősen eltérő álláspontok merültek fel. Őszintén szólva ugyanez a helyzet a Miniszterek Tanácsában. Az Önök által javasolt megoldás – évi 1% 2009 és 2010 között, aztán pedig a növelés folytatásáról szóló jelentés alapján döntést hozni – az előadó, Capoulas Santos kívánságának megfelelően elég óvatos. Ugyanakkor azonban itt van a mezőgazdasági vállalkozások és általában a vállalkozások középtávú előreláthatóságának elve. Ez megkívánja, hogy a mostantól 2015-ig terjedő időszakra vonatkozó tervet készítsünk, és egyébként is úgy érzem, hogy a Bizottság javaslata elég kiegyensúlyozott. Dolgozni fogunk a kérdésen, különösen a támogatási

intézkedéseken, hiszen abban mindenki egyetért, hogy a sérülékeny térségeket támogatni kell. A 68. cikk alkalmazására tett megoldási javaslat, vagyis hogy több strukturális intézkedést alkalmazzunk, véleményem szerint hasznos eszközök egész sorát bocsátja rendelkezésünkre az ágazat támogatására. Azzal kapcsolatban pedig, hogy az alkalmazandó pénzügyi eszközök hogyan fognak működni, úgy gondolom, hogy vita során kell olyan megoldást találni, amely mindenki számára elfogadható. Természetesen a 'tejalapra' gondolok.

Elnök úr, szeretnék szót ejteni a piacszabályozó eszközökről is. Tudomásul vettem a hatékony piacszabályozó eszközök megőrzésére irányuló kéréseket. Akárcsak Önök, én is úgy gondolom, hogy ebben az új globális kontextusban, amelyre sokan hivatkoztunk is, a mezőgazdaságnak és az élelmiszer-ágazatnak, ezeknek a termelő ágazatoknak, ennek a valódi gazdaságnak, amely befolyásolja az emberek élelmiszer-ellátását, szüksége van intervenció eszközökre a piac súlyos instabilitása esetén, és ebből a nézőpontból az intervenció a tárgyalás egyik fontos aspektusa.

Sok tagállam és az EP sok képviselője felül akarja vizsgálni és ismételten meg akarja vitatni a Bizottság eredeti javaslatait. Mi is olyan megegyezést szeretnénk, amely igazi és hatékony védőháló fenntartását teszi lehetővé.

Végül pedig a 68. cikkről szeretnék beszélni. Sok vita folyt erről itt a Parlamentben és a Tanácsban is, és felmerült az a határozott követelés, hogy nyissunk meg lehetőségeket a cikk alkalmazásával kapcsolatban, ami nagy érdeklődést ébresztett, de ugyanakkor őrizzük meg közösségi jellegét is. A cikk alkalmazásával kapcsolatos lehetőségek megnyitása talán – illetve szerintem biztosan – lehetővé tenné, hogy elmozduljunk az említett ágazatok, mint pl. a juhhúságazat – amelynek szüksége van a támogatásra – támogatásának irányába.

A biztos asszonnyal e területen is ezen elképzelések mentén dolgozunk, valamint a finanszírozási feltételek fejlesztését célzó megoldásokat is keresni fogjuk. Különösen a nagyobb igazságosságra és méltányosságra gondolok, amely követelményeket az új tagállamok több képviselője is megemlíttette.

Elnök úr, hölgyeim és uraim, nagy figyelemmel és érdeklődéssel hallgattam a sok, részletes felszólalást. Az én feladatom az lesz, hogy az Önök véleménye alapján – és itt ismételten szeretnék köszönetet mondani Parish elnök úrnak, az egész Mezőgazdasági Bizottságnak és az előadónak az elvégzett munkáért – olyan dinamikus politikai megegyezést biztosítsak, amely lehetővé teszi a közös agrárpolitika elfogadását, valamint megóvjá azt ebben a jelenlegi, új, globális kontextusban. Ezen a feladaton fogunk munkálkodni Mariann Fischer Boellel és kollégáival együtt, akiknek szeretném megköszönni azt a jó viszonyt, amely az elmúlt hónapokban kialakult közöttünk.

És végezetül talán szólnom kellene pár szót Aubert asszony észrevételéről, aki az élelmiszer-ellátás bizonytalanságát említette. Az elnökség teljes mértékben tudatában van annak, hogy nem vitathatjuk úgy a közös agrárpolitikát, mintha Európa egy önmagába zárt erőd lenne. Pontosan ebben a szellemben rendeztük meg a Kereskedelmi Világszervezet főigazgatója, a Világbank főigazgatója, az ENSZ Élelmészeti és Mezőgazdasági Szervezete főigazgatója, az EP számos képviselője, valamint Louis Michel biztos úr részvételével a július 3-ai konferenciát a következő kérdéssel: 'Ki fogja élelmiszerrel ellátni a világot?' Ugyanebben a szellemben fogunk november 28-án a mezőgazdaság és a fejlesztés közötti kapcsolatról munkautalást szervezni, melyen Louis Michel ismét részt fog venni.

Én, akárcsak az elnökség, nagy figyelmet szentelek annak, hogy mit mondanak a mezőgazdaságról - annak érdekében, hogy megőrizhessük az Európai Unió mezőgazdasági és regionális élelmészeti modelljét, amely már 50 éve támogatja a közös agrárpolitikát, de ugyanakkor egyértelműen és érzékenyen odafigyel arra is, hogy mi történik a világ többi részén.

Mariann Fischer Boel, a Bizottság tagja.. – Elnök úr, figyelmesen hallgattam a vitát. Azt hiszem, hogy a "catch-the-eye" eljárás jegyzőkönyve világosan mutatja, hogy a Parlament erősen érdeklődik a mezőgazdasági ágazat és a meghozandó döntések következményei iránt.

Az említett kérdések közül szeretnék néhányat én is foglalkozni. Először is szeretném hangsúlyozni, hogy valamit félreértettek, vagy valamiről lemaradtak, amikor megpróbáltak meggyőzni arról, hogy a moduláció azt jelenti, hogy a mezőgazdasági termelőkől pénzt veszünk el, mivel egyáltalán nem ez a helyzet. A modulációra az új kihívások miatt van szükség, illetve azért, mert támogatnunk kell a mezőgazdasági termelőket abban, hogy befektetéseket eszközöljenek az ezen új kihívásokkal való szembenézésre. Ezért én éppen az ellenkezőjét gondolom: azt mondhatjuk, hogy a moduláció igazából növeli az agrárszektor rendelkezésére álló forrásokat, mivel van társfinanszírozás. Erről szól az egész. Akik továbbra is azzal érvelnek, hogy pénzt veszünk el a mezőgazdasági termelőkől, azok bizonyára félreértettek valamit.

Ma a tej tűnt a legfontosabb témának. Neil Parish azt mondta az első felszólalásban, hogy 27 tagállam – 27 fogyasztó – van a Mezőgazdasági Bizottságban, de a mai vitát hallgatva azt hittem volna, hogy sokkal több van, mivel elhangzott itt sok minden a 0%-os növeléstől a 10%-os növelésig. Az elnökség és a Bizottság kötelessége, hogy megtalálja a megfelelő egyensúlyt.

Azoknak, akik a tejlepről beszélnek: furcsa, mert még mindig emlékszem a 2003-as tárgyalásokra, amikor Európa-szerte kompenzáltuk a tejtermelőket. Vegyük Németország példáját: a német tejtermelők évi 1 milliárd euró kompenzációt kaptak – a pénz átkerült a tejtámogatásból az egységes támogatási rendszerbe. De akkor senki nem beszélt a tejlepről, és ez az oka annak – hiszen tudjuk, hogy a tejágazat nehézségekkel küzd -, hogy most az új kihívásokhoz a tej ügyét is hozzávettük. Biztos vagyok benne, hogy képesek leszünk egy nagyon jó csomagot létrehozni a nehézségekkel küzdő térségek tejtermelői számára.

Meg kell mondanom, hogy meglep a tejkvóta növelésével szemben tanúsított jelentős ellenállás, hiszen tavaly 338 millió euró kiegészítőilletéket szedtünk be az európai tejtermelőktől. Bizonyos, hogy nem ebbe az irányba akarok továbbmenni. Meg akarom adni a termelőknek azt a lehetőséget, hogy kövessék a piacok igényeit. A kvóták emelése nem jelent termelési kötelezettséget: csak egy lehetőség azok számára, akik erősek a belső vagy külső piacon. Nem szabad elfelejtenünk, hogy a versenyképes termelők között vannak, akik évi 338 millió eurót fizetnek ki azért, hogy folytathassák a termelést.

Ami az újraelosztást illeti, nyilvánvaló, hogy világos megállapodás jött létre arra nézve, hogy ez az állapotfelmérés nem reform lesz, és ezért a 2003-as reformra fogunk alapozni. Azt hiszem, mind az elnökség, mind a Bizottság elmondhatja, hogy erős a nyomás az új tagállamok részéről az egyenlőbb támogatás elérése érdekében, és tudom, hogy a 2013-as reformban ennek a kérdésnek nagy támogatottsága lesz. A megegyezésben most is találhatunk megoldásokat az új tagállamok számára, és remélem, hogy ez pozitív csalódást fog majd okozni Önöknek.

Végezetül a dohány kapcsán hadd mondjam el, hogy mély benyomást tett rám Gklavakis úr, aki mindig próbál meggyőzni minket arról, hogy a dohány fontos, és el is hisszük, hogy az ő térségében valóban az. De a dohány nem tartozik az állapotfelméréshez. 2004-ben jött létre a dohányreform, amelyet minden ország támogatott, köztük a dohánytermesztő tagállamok is. Ahogy számos alkalommal mondtam, semmiképpen nem fogom újrakezdeni a dohányreformot. De nyitott lesznek arra, hogy segítséget nyújtsunk a problémákkal küzdő tagállamoknak és térségeknek, hiszen rengeteg lehetőség áll rendelkezésre a vidékfejlesztési politikán belül. Biztos vagyok benne, hogy tudunk olyan megoldásokat találni, amelyek enyhíthetik a dohánytermesztőkkel kapcsolatban hozott döntések következményeit.

Rövidre kell fognom észrevételeimet, de a mai vita konklúziója számomra egyértelműen az, hogy ma nagyobb szükségünk van a közös agrárpolitikára, mint valaha. Egyetértek McGuinness asszonnyal abban, hogy ha ismételten nemzetivé tennénk a mezőgazdasági termelést, az kétségkívül veszélyeztetné az európai agrárágazatot.

Őrizzük meg közös agrárpolitikánknak azt a rugalmasságát, amely a vidékfejlesztés terén hozott, különböző választásainkra is jellemző volt. De közös európai agrárpolitikára szükség van. Számomra ez a mai vita konklúziója. Mindenkinek szeretnék köszönetet mondani a téma iránt mutatott elkötelezettségért.

ELNÖKÖL: BIELAN ÚR

alelnök

Luis Manuel Capoulas Santos, előadó. – (PT) A felszólalók nagy száma és az a határozott és szenvedélyes mód, ahogyan kifejezték gondolataikat, ismételten megerősíti azt, hogy ez a téma nagyon fontos az Európai Parlament számára, valamint hogy milyen nagy jelentőséget kell tulajdonítani az európai mezőgazdaságnak, a mezőgazdasági termelőknek és a vidéknek.

A vita nem hozott meglepetéseket, mivel mindent összevetve csak megismételte a hosszú, több mint egyéves, illetve az én képviselőcsoportom esetében másfél éves vitafolyamat különböző vitái során elhangzott álláspontokat.

Úgy érzem, a vita azt is világosan megmutatta, hogy a felelősségteljes, a többség számára elfogadható kompromisszumot lehetővé tévő, középutas álláspontoknak nincs alternatívája.

A Bizottság és a Tanács is megerősítette korábbi álláspontját, de ugyanakkor örömmel láttam, hogy a rugalmasságra és nyitottságra való hajlandóság jeleit mutatták.

Ezért bízom politikai realitásérzékükben, kedves Mariann és Michel, valamint kompromisszumkésztségükben, amely egy olyan végső megoldás megtalálására irányul, amely nagyon közel áll a Parlament által az ebben a fontos témában javasoltakhoz.

Ismételten hangsúlyoznám ennek a megközelítésnek a szimbolikus jelentőségét, mivel remélem, hogy a Lisszaboni Szerződés ratifikálásának problémája hamarosan megoldódik, hiszen Európának szüksége van a Lisszaboni Szerződésre.

Barnier úr, ahogy már több ízben mondtam, még nem alkalmazzuk az együtdöntést, de már kezdünk annak szellemében gondolkodni. Ezért remélem, hogy a mai és holnapi nehéz tárgyalások nagyon sikeresnek fognak bizonyulni. Remélem, hogy sikerülni fog konszenzusos megoldást találnunk, amely reagálni képes a döntésre várakozó európai mezőgazdasági termelők és a mezőgazdaság problémáira. A vita legfőbb tanulsága az, hogy mindannyian meg vagyunk győződve arról, hogy Európának szüksége van közös agrárpolitikára ahhoz, hogy az európai mezőgazdaság versenyképes és környezetileg fenntartható legyen.

Elnök. – A vitát ezzel berekesztem.

A szavazásra 2008. november 19-én, szerdán kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Gerard Batten (IND/DEM), írásban. – A közös agrárpolitika arra kényszeríti a brit fogyasztókat, hogy inkább az európai kontinens mezőgazdasági termelőitől vegyenek élelmiszert magasabb árakon, mint a világpiacról alacsonyabb árakon. Becslések szerint a KAP következtében az árak legalább 23%-kal magasabbak a világpiacon szokásosnál.

Közgazdászok becslései szerint a KAP brit fogyasztók által viselt költségei legalább a GDP 1,2%-át teszik ki – jelenleg ez évente 16,8 milliárd GBP, ami elképesztően sok.

Azt a sok londonit képviselem, akiknek sokat kell küzdeniük azért, hogy be tudják fizetni a számláikat. Folyamatosan növekvő adókkal és folyamatosan növekvő árakkal szembesülnek. Nem tartoznak azzal az európai kontinens mezőgazdasági termelőinek, hogy segítség fennmaradásukat. Ha a tagállamok támogatni akarják mezőgazdaságukat, az a saját dolguk, de ezt a saját adófizetők pénzéből kell megtenniük.

A közös agrárpolitikát azok finanszírozzák, akik ezt a legkevésbé engedhetik meg maguknak: a nyugdíjasok és az alacsony jövedelműek, azok, akiknek így jövedelmüknek egy nagyobb százalékát kell élelmiszerre költenniük. A KAP csak egy a sok ok közül, amelyek miatt Nagy-Britanniának ki kellene lépnie az Európai Unióból.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), írásban. – (RO) Örömmel látom, hogy egy évvel azután, hogy az Európai Bizottság útjára indította a közös agrárpolitikának a mezőgazdasági termelők jelenlegi szükségleteinek megfelelően történő átalakítására irányuló egyeztetési folyamatot, sikerült konszenzusra jutnunk bizonyos javaslatokat illetően.

Úgy gondolom, hogy a 68. cikkel kapcsolatos megegyezés helyes, különösen a tagállamokban az új közpolitikai stratégiai intézkedéshez megkövetelt alapok létrehozásának felső határának 10%-ról 15%-ra történő emelése, valamint a különleges támogatási formák világos felső határának bevezetése.

Szeretnék visszatérni a kölcsönös megfeleltetési csomag teljes alkalmazásának határidejére Románia és Bulgária esetében. Mindkét ország 2016. január 1-ig el fogja érni a 100% közvetlen kifizetés felső határát. Ennek következtében az lenne a méltányos, ha a kölcsönös megfeleltetési csomag teljes alkalmazásának határideje mindkét országban akkor lenne. Döbbenet láttam, hogy erre vonatkozó módosításunkat nem fogadták el. Ez a kérdés nagyon fontos az új tagállamok számára, ezért felszólítom képviselőtársaimat, hogy ezt vegyék figyelembe az elkövetkező viták során, hogy olyan megoldást találhassunk, amely mindkét állam számára előnyös, és amelyet az EU minden tagállamának képviselői jóváhagynak.

Béla Glattfelder (PPE-DE), írásban. – (HU) Az állapotfelmérés nem csupán a közös agrárpolitika felülvizsgálatát jelenti. Valójában a KAP reformjáról, a mezőgazdasági támogatások jelentős csökkentéséről van szó. Ez Magyarország, a magyar gazdák szempontjából elfogadhatatlan.

A magyar mezőgazdaság az eddigi reformokkal csak rosszul járt.

A moduláció Magyarországon már a kisebb, 20 hektáros gazdaságokat is érintené. Ezeknek a kisebb méretű gazdaságoknak az esetében nem a közvetlen támogatások csökkentésére, hanem azok növelésére lenne

szükség. A moduláció alkalmazása az új tagállamokban 2013 előtt ráadásul ellentétes lenne a csatlakozási szerződéssel.

Az élelmiszerellátás biztonsága érdekében továbbra is szükség van a termelést segítő támogatásokra és a piaci intézkedésekre, így a gabonaintervencióra is. Elfogadhatatlan az intervenció ár roueni kikötői árhoz kötése, mivel ez a szállítási költségek miatt a távolabbi és főként az új tagállamokban jóval alacsonyabb árakat eredményez, és ez diszkriminatív.

Elutasítjuk a tejkvóta-emelést. A tejkvóták idén tavasszal végrehajtott emelése hibás döntésnek bizonyult, számos tagállamban a tejárak csökkenéséhez vezetett. Magyarország érdekeivel a tejkvóták emelése különösen ellentétes, mivel jelentős kihasználatlan tejkvótánk van. Ez a lépés megakadályozná, hogy a magyar termelők a jövőben növelhessék a termelésüket.

Támogatjuk a dohánytermelők támogatásának fenntartását. A dohánytermelés több tízezer családnak biztosít megélhetést, ráadásul éppen az ország legkedvezőtlenebb adottságú, északi vidékein.

Roselyne Lefrançois (PSE), írásban. – (FR) Először is szeretném az előadó, Capoulas Santos úr figyelemre méltó munkáját méltatni, aki folyamatosan egy olyan kiegyensúlyozott és stabil megegyezésre törekedett, amely lehetővé teszi, hogy az Európai Parlament egységes legyen a megosztott és határozatlan Tanáccsal szemben.

A ma szavazásra kerülő állapotfelmérés rendkívüli lehetőség arra, hogy lényegileg reflektáljunk arra, hogyan szabadíthatjuk meg a közös agrárpolitikát (KAP) az azt övező és aláaknázó csalódottságtól, és előretekinthessünk a közös agrárpolitika 2013 utánra tervezett reformjának hatalmas munkájára.

A KAP-nak tagadhatatlanul korszerűsítésre van szüksége, főleg társadalmi és környezeti szempontokból. Ebben a tekintetben örömmel tölt el az, hogy sikerült az Európai Bizottság szövegét a fokozott társadalmi érzékenység irányába módosítanunk, különösen azzal, hogy a kistermelők támogatásának növelését, valamint a szétosztandó támogatásra vonatkozó szabályokban a 'munka' és 'foglalkoztatás' tényezők bevezetését javasoltuk. Azonban sajnálatosnak tartom - és ez az egyetlen kifogásom -, hogy a gazdasági és társadalmi kritériumok nem párosulnak jobban az ökológiai megfontolásokkal, hiszen agrárpolitikánkat a 'fenntarthatóságnak' kell fémjeleznie.

Lasse Lehtinen (PSE), írásban. – (FI) Elnök úr, többet kellene tenni annak biztosítására, hogy a mezőgazdasági támogatások olyan módon kerüljenek szétosztásra, amely a mezőgazdaságot a fenntartható fejlődés irányába mozdítja el. Jelenleg a támogatásokat általában úgy tekintik, mint a mezőgazdasági termelők jövedelmének kiegészítését.

A Balti-tenger partján fekvő országok mezőgazdasága a Balti-tenger szennyezésének legfőbb forrása abban a régióban. A mezőgazdasági támogatások igazából növelik a talajvízbe és így a tengerbe jutó kibocsátást.

Minden típusú üzleti vállalkozásnak, így a mezőgazdaságnak is, részt kell vennie az önkéntes környezetvédelmi munkában és projekteken. A mezőgazdaság csak így őrizheti meg létjogosultságát a jövőben. Miért támogatnának az adófizetők továbbra is egy olyan ágazatot, amely károsítja a környezetet, ha a környezetszennyezést ki lehet zárni importált élelmiszer vásárlásával?

A tiszta víz ma szűkös erőforrás. Tehát ésszerű, hogy az emberek fizessenek, ha szennyezik a vizet - ezt nem szabad közpénzekből finanszírozni.

A mezőgazdaságnak figyelembe kell vennie a számtalan létező környezetvédelmi intézkedést. A foszfor és a nitrogén visszanyerése technológiailag lehetséges, és hamarosan anyagilag is jövedelmező lesz. Ezeket az értékes természeti erőforrásokat és nyersanyagokat újra kell hasznosítani, akárcsak az egyéb természeti erőforrásokat.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), írásban. – (PL) Ahogy az előre látható volt, az állapotfelmérés lehetőséget teremtett a közös agrárpolitika (KAP) elveinek az Európai Unió politikájának és költségvetéseinek más területeinél mélyebb megismerésére.

Az agrárpolitika, amely egykor a költségvetési kiadások többségét tette ki, 2013 végére pedig a költségvetés egyharmadát fogja kitenni, már sok éles kritikát kapott. A legfőbb érv az volt, hogy a mezőgazdaság a gazdaságban és foglalkoztatásban betöltött szerepéhez képest aránytalanul nagy részét teszi ki az EU költségvetésének. Ez egy félreértés.

A KAP, mint egész egy közösségi politika, és az EU összesített közkiadásaiiban való részesedése – mind nemzeti, mind közösségi szinten – nem haladja meg a GDP 0,3%-át. Ezenkívül a nemzetközi viszonyok megváltoztak, és a fejlődő országokat sújtó éhínség kapcsán újra kell gondolnunk az európai mezőgazdaság támogatásának elveit.

Az Európai Parlament alaposan megvitatta a problémát, ahogy ezt a számos módosítás is tükrözi. A tejkvóták emelése és a leghátrányosabb helyzetű ágazatok nemzeti támogatása indokoltnak tűnik egy olyan állam szempontjából, mint amilyen Lengyelország is, ahol a mezőgazdaság viszonylag nagy mértékben hozzájárul a foglalkoztatáshoz. Ami legvitatottabb témát, a modulációt illeti, nem szabad elfelejtenünk, hogy az 'új' tagállamok csak 2013-ban fogják elérni a 100% közvetlen támogatási szintet, és hogy a moduláció újra nemzetivé teheti az agrárpolitikát, ami hátrányos lenne.

Cătălin-Ioan Nechifor (PSE), írásban. – (RO) Mint Románia – az új tagállamok egyike – egyik jelentős mezőgazdasági ágazattal rendelkező régiójának képviselője, nem hiszem, hogy a régi és új tagállamok mezőgazdasági termelőivel való egyenlőtlen bánásmódot mérsékelné a közös agrárpolitika állapotfelmérése során végrehajtott értékelések. Azonban az hasznos, hogy Románia nemzeti tejkvótáit nem változtatták meg, hogy nem éltek azzal a lehetőséggel, hogy a tagállamok egy bizonyos időszakra növelhették a tejkvótáikat, ha ezeket a kvótákat más tagállamok nem használják ki. A jelenlegi válságra gondolva, mely ezt az ágazatot is érinti, fontos javaslatot tenni a tejalap létrehozására, melynek célja az ágazat szerkezet-átalakítása.

Továbbá pedig úgy gondolom, hogy a tejkvótákkal kapcsolatos, 2015-ben bevezetendő, új szabályozások alkalmazása előtt a termelőknek lehetőségük kell, hogy legyen arra, hogy alkalmazkodjanak a piaci változásokhoz és a piaci igényeknek megfelelő befektetéseket tehessenek, és azt sem szabad elfelejteni, hogy a beruházás-támogatási pályázatok határidejei viszonylag hosszúak. Ezenkívül ahhoz, hogy a termelőknek lehetővé tegyünk, hogy a piaci igényeknek megfelelő befektetéseket eszközöljenek, meg kell szüntetni a kvóta korlátozását.

Maria Petre (PPE-DE), írásban. – (RO) Egyik képviselőtársam említette azt a történetet, amikor két gyerek osztozkodik az édességeken. Ezt az analógiát folytatva, szeretném felhívni a figyelmet arra a tényre, hogy ha az egyik gyerek egy jövőbeli román vagy bolgár mezőgazdasági termelő lenne, akkor azt mondanám, hogy azt kapja, amit nyolc év után megérdemelt. Az a kérdés merül fel bennem, hogy a bolgár vagy román mezőgazdasági termelő vajon még nyolc év múlva is gyerek lesz-e.

Amikor Románia EP-képviselőjeként a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság tagja lettem, figyeltem a 'zökkenőmentes átállás' frázisra, amelyet gyakran használnak például a tejkvóták kapcsán. Akkor felmerült bennem a kérdés, amely még most is foglalkoztat: hogyan tudják a román és bolgár mezőgazdasági termelők összeegyeztetni az 'emelési' eljárást a 'zökkenőmentes átállás' eljárással? Amikor elkezdődött a román csatlakozás folyamata, akkor egy dán partner azt mondta nekem, hogy a folyamat során a mezőgazdaság lesz a legbonyolultabb fejezet. Remélem, hogy ma, két évvel a csatlakozás után, a román mezőgazdaság lehetőségeket jelent az egyesült Európa számára.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), írásban. – (BG) A közös agrárpolitika (KAP) reformjának folytatása fontos ahhoz, hogy Európa megőrizhesse vezető szerepét a mezőgazdasági szektorban. Ez természetesen nem történhet a termelők vagy a végfogyasztók rovására. Közismert tény, hogy az Európai Unió a mezőgazdasági termékek terén exportőről importőr lett. Ez azt jelenti, hogy a mai vita eredményének kiegyensúlyozottnak kell lennie, hogy biztosak lehessünk abban, hogy minden polgár érdekeit megvédjük.

Úgy gondolom, hogy a Bizottság javaslatainak nagy része előnyös a bolgár mezőgazdasági termelők számára, különösen azért, mert a bolgár kormány rossz gazdálkodása a mezőgazdaság terén, valamint az elkövetett visszaélések azt eredményezték, hogy nem sikerült elérni az előcsatlakozási mechanizmusok által előírt célokat. Ezért az elmúlt pár hónapban tanúi lehettünk a mezőgazdasági termelők, főleg a tej- és gabonatermelők tiltakozásainak. Ezért a tejtermékpiac teljes liberalizációjának veszélyeztetése nélkül biztonságot kell teremteni azon régiók számára, amelyeknek megélhetése nagy mértékben a tejtermeléstől függ.

Bulgáriában nagyszámú tejtermelő van a hegyvidéki és egyéb konkrét nehézségekkel küzdő területeken. Ezért támogatom azt az ötletet, hogy több támogatást kellene adni ezen területek fejlesztésére, valamint létre kellene hozni egy speciális alapot a tejtermelők számára.

5. Program az iskolai gyümölcsfogyasztás érdekében (vita)

Elnök – A következő napirendi pont Niels Busk jelentése (A6-0391/2008) a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság nevében a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló 1290/2005/EK rendeletnek és a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló 1234/2007/EK rendeletnek („az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet”) az iskolagyümölcs-program létrehozása érdekében történő módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0442 - C6-0315/2008 - 2008/0146(COD)).

Niels Busk, előadó. – (DA) Elnök úr, Fischer-Boel biztos asszony, Barnier miniszter úr, hölgyeim és uraim, a Bizottság igen konstruktív javaslatot terjesztett elő az iskolagyümölcs-program létrehozása érdekében azzal a céllal, hogy megfordítsuk az európai iskolások körében egyre inkább jellemző, nem szerencsés trendet, a túlsúlyosságot. Szívből üdvözlöm a javaslatot. Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) ajánlása szerint a gyermekeknek naponta 400 g gyümölcsöt és zöldséget kellene enniük. Sajnálatos módon nagyon kevés gyermek eszik ennyi zöldséget és gyümölcsöt. Az EU-ban 22 millió gyermek túlsúlyos, közülük kb. 5 millió súlyosan elhízottnak számít. A legrosszabb pedig az, hogy ez a szám évente 400 000-rel nő. A nagy arányú zöldség- és gyümölcsfogyasztás számos betegség kockázatát csökkenti, és megelőzi a túlsúlyos és súlyosan elhízott állapot kialakulását. Az étkezési szokások gyermekkorban alakulnak ki, és a jelek arra utalnak, hogy azok a gyermekek, akik megtanulják, hogy sok zöldséget és gyümölcsöt fogyasszanak, felnőttként is követik ezt a szokásukat. Ezért amennyiben sikeresen akarjuk befolyásolni gyermekeink étkezési szokásait, életbevágóan fontos, hogy már nagyon korán beavatkozzunk.

A túlsúly növeli a szív- és érrendszeri betegségek, a cukorbetegség, a magas vérnyomás és bizonyos rákos megbetegedések kialakulásának kockázatát. Ezek a betegségek egyre nagyobb veszélyt jelentenek a közegészségre nézve az EU-ban, kezelési költségük pedig nagy terhet ró a tagállamok egészségügyi költségvetésére. A Bizottság utal arra a hatásvizsgálatra, melynek keretében két vizsgálatot végeztek, amelyek fényt derítettek az egészségügyi kiadások és az alacsony mértékű zöldség- és gyümölcsfogyasztás kapcsolatára. Az iskolagyümölcs-programra fordított kiadásokat ebben az összefüggésben kell nézni, hiszen az valójában megtakarítást fog eredményezni a tagállamok egészségügyi költségvetésében. A programnak általános pozitív hatása lesz elsősorban a közegészségre, de az európai gazdaságra is. Amíg el nem érjük azt a célkitűzést, hogy a gyermekek napi 400 g gyümölcsöt egyenek, addig minél több gyümölcsöt esznek, annál nagyobbak az ebből származó megtakarításaink. Hiszen a megelőzés olcsóbb, mint a gyógyítás.

Előadóként azt javasoltam, hogy négyszerezzük meg azt a mennyiséget, amelyet a közösségi költségvetésben jóváhagyásra bocsátunk. A Bizottság eredeti, 90 millió eurós javaslata sajnos csak arra lenne elég, hogy a 6 és 10 év közötti gyermekek 30 héten keresztül hetente egyszer fejenként egyetlen darab gyümölcsöt kapjanak. Ez messze nem elegendő, ha a célunk az, hogy észrevehető hatást gyakoroljunk a gyermekek étkezési szokásaira. Heti egy darab gyümölcs nem elég az étkezési szokások vagy a közegészség megváltoztatásához. Az optimális megoldás az lenne, ha minden gyermek minden iskolai napon kapna egy darab gyümölcsöt. Ennek érdekében több alapot kell mozgósítani a közösségi költségvetésben.

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság tagjainak többsége egyetértett azzal, hogy mozgósítsunk 500 millió eurót, és osszuk szét nemzeti társfinanszírozás mellett. Én ezzel nem értek egyet. Ezért remélem, hogy a mai szavazáson sikerül eldöntenünk ezt a dolgot, mivel képviselőcsoportom nevében ismételtelen előterjesztettem egy javaslatot 360 millió euró mozgósítására. Ezt a tagállamoknak kellene kiegészíteniük, és így összességében sokkal magasabb összeggel rendelkezhetnének, mint 500 millió euró.

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság tagjainak többsége egyetértett azzal is, hogy a program keretében csak az EU tagállamaiból származó gyümölcs és zöldség kerüljön kiosztásra. Ez szerintem túlságosan protekcionista, és nagyon bürokratikussá fogja tenni az egész programot. Ezért a tagállamoknak kell eldönteniük – a Bizottság által összeállított lista alapján –, hogy milyen gyümölcsöket osztanak szét, és milyen gyümölcsök kerülnek be a programba.

Michel Barnier, a Tanács soros elnöke. – (FR) Elnök úr, az elnökséget nagy örömmel tölti el, hogy megvitathatja ezt a programot az Európai Parlamenttel, ahogy az Európai Bizottság és Fischer Boel asszony személyesen is javasolta – amiért szeretnék elismeréssel adózni neki. Ez a program fontos a legifjabb polgárok táplálkozása szempontjából, és gyakorlati és hatékony lépést jelent a fiatalok körében egyre inkább terjedő túlsúlyosság elleni küzdelemben.

Busk úr most sorolta fel a számokat, és ezeket csak megerősíthetem: öt európai gyermekből egy túlsúlyos vagy ki van téve a túlsúlyosság veszélyének. A gyermekkori túlsúlyosság évente 2%-kal nő Európában. Ezért

arra kell ösztönöznünk a fiatalokat, hogy étkezzenek változatosabban, és fogyasszanak több gyümölcsöt és zöldséget.

Hölgyeim és uraim, hiszem, hogy ennek a mindenki által támogatott programnak a bevezetése mutatja, hogy a közös agrárpolitika fontos szerepet játszhat és játszik az egészséges és minőségi termékek fogyasztásának és előállításának támogatásában. A mezőgazdaságnak természetesen kettős kihívásnak kell megfelelnie, az egyik a mennyiségi kihívás – ez volt az első kihívás, amelyet a 60-as években a mezőgazdasági termelőkkel kidolgozott első szerződés is tartalmazott –, a másik azonban a minőségi kihívás, azaz a termékek minősége és biztonsága.

Hölgyeim és uraim, ez azt bizonyítja, hogy Európa tud felelni és felel is polgárainak speciális problémáira, és hogy a mezőgazdaság nyilvánvalóan a társadalom fő kihívásainak középpontjában van. Amikor a 'gyümölcs- és zöldségprogramról' beszélünk, akkor az igazi, az embereken alapuló, az embereket a középpontba állító Európáról beszélünk – amilyennek az európaiak Európát látni szeretnék.

Hölgyeim és uraim, ezt a programot a Miniszterek Tanácsa igen jól fogadta, és az eddigi, a mai és a holnapi viták azt mutatják, hogy összességében nézve haladunk ebben a kérdésben. Szándékaim szerint ezen a héten politikai megállapodásra jutunk a Tanácsban. Ezért természetesen nagy figyelemmel kísérem a Parlament álláspontját ebben a kérdésben annak érdekében, hogy figyelembe vehessük az Önök álláspontját és élvezhessük az Önök támogatását a Tanács vitái során.

Elnök úr, végezetül szeretném őszinte köszönetemet kifejezni Busk úrnak a tárgyban végzett, alapos és elkötelezett munkájáért. Most pedig örömmel várom, hogy meghallgassam Önt és a biztos asszonyt.

Mariann Fischer Boel, a Bizottság tagja. – Elnök úr, hadd mondjam el, hogy milyen jó érzés, hogy a Parlament mögöttem áll az iskolagyümölcs-programra vonatkozó javaslatot illetően. Mint mindig, most is szeretnék köszönetet mondani a Mezőgazdasági Bizottságnak és az előadónak, Niels Busknak az elvégzett munkáért.

Mielőtt az itt – és a Parlamentben – felmerült témákhoz észrevételeket tennék, szeretnék mondani valamit egy olyan kérdésről, amelyet nemrégiben hosszasan vitattunk a Tanácsban. Néhány tagállam azt kérte, hogy bizonyos esetekben legyen lehetőségük arra, hogy a szülők hozzájárulását kérjék a programhoz. Az e mellett és ez ellen szóló érveket nem volt egyszerű mérlegelni. Végül a Bizottság megállapodott abban, hogy a tagállamok bizonyos esetekben kérhetnek társfinanszírozást a szülőktől.

Nem látok azonban okot arra, hogy ezt minden tagállamra rákényszerítsük. Ezért a tagállamok választhatnának, hogy kívánnak-e élni ezzel a lehetőséggel vagy sem. Amikor majd 2012-ben felülvizsgáljuk a programot, koncentrálni fogunk a szülői hozzájárulások segítségével elért végeredményre.

Kezdetől fogva hangsúlyoztam, hogy amit most előkészítünk, az nem fogja megoldani a fiatal európaiak túlsúlyosságának problémáját, de hiszem, hogy segítő kezlet fog jelenteni, és annak egyértelmű jele lesz a Bizottság részéről, hogy fontosnak tartjuk, hogy jó étkezési szokásokat alakítsunk ki a fiatalok körében.

A teljes költségvetés tekintetében 90 millió eurót állapítottunk meg a programra. Láttam már más számokat is, ahogy Niels Busk helyesen mondta – 500 millió eurótól 360 millió euróig –, de az általunk javasolt 90 millió euró bizonyosan nem lesz kőbe vésve a jövőre nézve. Úgy gondolom, hogy az egész program 2012-es felülvizsgálatában azt is meg kell majd vizsgálnunk, hogy kell-e növelnünk a költségvetést. Úgy gondolom, nagyon fontos, hogy jeleztük, hogy készen állunk újra megállapítani az összeget. Ha valamelyik tagállamban felesleges források vannak, akkor újra meg lehet állapítani az összeget. Remélhetőleg ez azt fogja jelenteni, hogy a lehető legjobb módon fogjuk elkölteni a pénzt.

Ami a kiosztandó gyümölcs és zöldség fajtáját illeti, azt hiszem, hogy az a legjobb, ha ezt a döntést a tagállamok hozzáértésére bízjuk. A tagállamoknak kell meghozniuk a végső döntést azokban a kérdésekben, hogy feldolgozott élelmiszereket vagy helyben termesztett zöldséget és gyümölcsöt vagy esetleg AKCS-banánt akarnak-e kiosztani a gyerekeknek. Véleményem szerint ezzel a módszerrel tudjuk a legjobb eredményeket elérni. Érdeklődéssel várom a téma gyümölcsöző vitáját.

Maria Petre, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (RO) Elnök úr, biztos asszony, Barnier úr, mindenekelőtt szeretnék köszönetet mondani az előadónak az elvégzett munkáért és a különböző nézőpontok összeegyeztetése érdekében tett erőfeszítéseikért.

Mindannyian egyetértünk abban, hogy ez a program nagyon fontos ahhoz, hogy megtanítsuk a gyermekeknek az egészséges étkezési szokásokat, és ezáltal küzdjünk a túlsúlyosság ellen, de ahhoz is, hogy segítsünk azoknak a családoknak, akik nem engedhetik meg maguknak, hogy gyümölcsöt vásároljanak gyermekeiknek.

Támogatom a Bizottság javaslatát, de úgy gondolom, hogy azt még mindenképpen tovább kell fejleszteni. A javasolt 90 millió eurós éves keret nem elegendő. A már meghatározott alapok kiegészítése a program sikerének egyik feltétele. Úgy gondolom, hogy a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságnak a szülői hozzájárulás kizárására irányuló javaslatát legalább a program elindításakor be kell vezetni.

A program részeként támogatnám azt a kikötést is, hogy friss, hagyományos, a közösség területén termesztett gyümölcs kerüljön kiosztásra. Szeretném hangsúlyozni azt a tényt, hogy a tagállamoknak meg kell határozniuk, hogy milyen gyümölcsök kerüljenek kiosztásra, és ehhez kiemelkedő mértékben figyelembe kell venniük, hogy melyek az idényjellegű és helyben termesztett gyümölcsök és zöldségek.

Ahogy azt a szubszidiaritás elve megköveteli, a célcsoport meghatározásában megfelelő rugalmasságot kell biztosítani a tagállamoknak, hogy alkalmazkodni tudjanak az igényekhez, és hogy a fogyasztók minél szélesebb rétegét tudják iskolagyümölccsel ellátni. A programnak abban is segítenie kell, hogy a fiatal fogyasztók megszeressék a gyümölcsöt és zöldséget, így a program nagyon pozitív hatást fog gyakorolni a közegészségre és a gyermekszegénység elleni küzdelemre, különösen az új tagállamokban.

Együttes fellépéseket kell bevezetni bizonyos termékek fogyasztásának ösztönzésére, ezt kombinálni kell kiegészítő, egészségügyi és táplálkozási oktatási elemekkel, valamint támogatni kell a helyi termelőket, különösen a hegyvidéki területeken.

María Isabel Salinas García, a PSE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr, a zöldség- és gyümölcságazat már régóta várja ezt a programot, nemcsak azok miatt a nehézségek miatt, amelyekkel szembe kell néznie, hanem a fogyasztás aggasztó visszaesése miatt is.

A program célja a közegészség javítása, ezért véleményem szerint közösségi program kell, hogy legyen, teljes mértékben közösségi finanszírozással. Nem értek egyet azzal, hogy a szülők járuljanak hozzá a program finanszírozásához, mivel akkor ugyanaz történné, mint mindig: azok a gyerekek, akiknek a szülei megengedhetik maguknak, hogy hozzájáruljanak a program finanszírozásához, fognak zöldséget és gyümölcsöt enni az iskolában, míg azok, akiknek a szülei ezt nem engedhetik meg maguknak, a programon kívül maradnak.

Ezért a programot a Községnek kell finanszíroznia, hogy egységesen alkalmazni lehessen. Szeretném kiemelni, hogy a tanító célú intézkedésekre kell helyezni a hangsúlyt. A programnak nemcsak annyiból kell állnia, hogy a gyerekek almát esznek; még fontosabb, hogy megtanulják, hogy milyen fajta almát esznek, hogy annak milyenek a táplálkozási tulajdonságai, és hogy megértsék a gyümölcsnek az egészségükre és fejlődésükre gyakorolt, előnyös hatásait.

Természetesen garantált minőségű termékeket kell szétosztani, és amennyiben lehetséges, előnyben kell részesíteni az idényjellegű gyümölcsöket. Támogatom a közösségi eredetű zöldségek és gyümölcsök kiosztását is, ahol ez lehetséges.

Hiszem, hogy az általam is helyeselt program áldásos hatásait azonnal érzékelni fogjuk. Szeretnék a biztos asszonynak gratulálni a programhoz. A program nemcsak gyermekeink jelenlegi és jövőbeli egészségére, illetve táplálkozási szokásaikra nézve lesz előnyös, hanem ami nagyon fontos, a zöldség- és gyümölcságazatra nézve is. Ez egy olyan termelő ágazat, amely valóban az európai kulturális örökség részét képezi, és amely lehetővé teszi, hogy kiegyensúlyozottan, egységesen és változatosan táplálkozzunk.

Úgy gondolom, hogy megéri az iskolagyümölcs- és iskolazöldség-programban bízni és abba investálni. Véleményem szerint a költségvetés kissé korlátozott, ezért szeretném még egyszer elmondani, hogy úgy gondolom, hogy ezt az ambiciózus programot teljes mértékben közösségi finanszírozással kell megvalósítani.

Donato Tommaso Veraldi, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, nagyra értékelem Busk úr pozitív és okos munkáját ezen javaslat ügyében, amely a zöldség- és gyümölcs piac közös szervezésének reformjának része, és célja az ágazat versenyképességének és a piaci igényekhez való alkalmazkodásának növelése, valamint a fogyasztás csökkenése elleni küzdelem.

A javasolt iskolagyümölcs- és iskolazöldség-program elő fogja mozdítani a fiatalok gyümölcsfogyasztását, és növelni fogja a fogyasztást. Ezenkívül a gyümölcsök és zöldségek ingyenes szétosztása az iskolákban a iskolás gyermekek túlsúlyossága elleni küzdelmet is szolgálja; közismert tény, hogy sajnálatos módon több mint 22 millió gyermeket érint a túlsúlyosság.

Az iskolagyümölcs- és iskolazöldség-program hatékony megvalósításához életbevágóan fontos, hogy a közösségi támogatás fedezze az összes járulékos logisztikai költséget, például a megfelelő árusító automaták

beszerzését, amelyeket egyébként az iskola vagy a diákok családjainak költségvetéséből kellene finanszírozni. Ezért a nemzeti finanszírozásnak kiegészítő jellegűnek kellene lennie, és azt új programokra vagy a meglévő programok kiterjesztésére kellene korlátozni.

Alyn Smith, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, ebben a javaslatban semmi kifogásolnivalót nem lehet találni, és dicséret illeti az előadót, amiért előállt a javaslattal, és külön dicséret azért, mert nem sokkal a választások előtt tette ezt. Véleményem szerint ebben a teremben minden politikus örülne annak, ha jövő júniusban azt látná, hogy az európai gyerekek egészségesebben táplálkoznak, és helyi, európai gyümölcsöt fogyasztanak. Ez az európai mezőgazdasági termelőknek is jó hír lenne, hiszen helyi piacot teremtené számukra. Ezenkívül a jövőbeli egészségügyi költségvetésnek is jó hír lenne, és ami a legfontosabb, a gyerekeknek is.

Ha a gyerekek már egészen fiatal korukban egészségesen táplálkoznak, akkor később is megtartják ezt a szokásukat. Finnország példája demonstrálja és bizonyítja, hogy az erőteljes beavatkozás egészen fiatal korban valóban hatásos, és ezért üdvözlendő. Amivel most a mezőgazdaság költségvetését megterheljük, azt a jövőben visszanyerjük az egészségügy költségvetésén. Szégyenkezve mondom, hogy Skócia számára különösen fontos ez a program, mivel általános iskolás gyerekeink 21%-a – minden ötödik – túlsúlyos. Ez teljességgel tarthatatlan. Nem nézhetjük ölbe tett kézzel a túlsúlyosság további terjedését. Ez a program a megoldás részét képezi, ezért örülök, hogy itt a Tisztelt Ház előtt méltathatom. Csupa jó hír!

Bairbre de Brún, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (GA) – Elnök úr, ez a javaslat megfelel az Európai Unió közös agrárpolitikával (KAP) kapcsolatos célkitűzéseinek, és finanszírozási keretet biztosít a gyermekek zöldség- és gyümölcsfogyasztásának növelését célzó kezdeményezéseknek. A javaslat segítheti a gyermekek túlsúlyossága elleni küzdelmet, és hosszú távon hasznára lesz a zöldség- és gyümölcsstermesztőknek is.

Az étkezési szokások a korai életszakaszban alakulnak ki. Ezért fontos, hogy előmozdítsuk a gyermekek körében az egészségesebb étkezési szokásokat. Ehhez a tagállamoknak kell kiválasztaniuk a lehető legjobb módszert.

A kutatások azt mutatják, hogy az alacsony jövedelemmel rendelkező háztartások étkezési szokásai a leegészségtelenebbek. A zöldségek és gyümölcsök ingyenes szétosztása az iskolákban ezért nagymértékben megváltoztathatja a gyermekek étkezési szokásait.

Üdvözlöm Niels Busk jelentését, és köszönöm neki és a biztos asszonynak az elvégzett munkát.

Jeffrey Titford, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, ezt a projektet úgy tüntetik fel, mintha a gyermekek jólétéről szólna. Azonban valójában Brüsszel bácsi, az ellenőrzési mánia, a kendőzetlen propaganda és a piaci intézkedések zavaros keverékéről van szó. Brüsszel bácsi szeret mindent ellenőrizni, még azt is, hogy mit eszünk. Ennek a folyamatnak az első fontos lépése, hogy bele akar avatkozni abba, mit esznek a gyerekek az iskolában. A dolog propagandarésze az, hogy minden gyümölcsön EU-s címke lesz, és az egész projektet erőteljes reklámkampány fogja kísérni.

Ami a gyümölcspiacot illeti, a projekt számos lehetőséget fog teremteni a visszaélésekre, mint pl. az olyan kötelező szabályokra, hogy minden gyümölcsnek az EU-ból kell származnia. A banán esetében ez egy csapásra kirekesztheti a brit szállítókat, akik a Brit Nemzetközösség karibi országaiból szerzik be a banánt, a francia Guadeloupe- és Martinique-szigeteknek viszont jövedelmező új lehetőséget fog jelenteni.

Christa Kläß (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, biztos asszony, miniszter úr, hölgyeim és uraim, szalagcímekkel bombáznak minket. Azt mondják, túlsúlyosak vagyunk, és a gyerekeink is túlsúlyosak, nem megfelelő a táplálkozásunk, túl kevés friss gyümölcsöt és zöldséget eszünk.

Az egészséges és kiegyensúlyozott étrendhez naponta öt adag vagy kb. 400 g gyümölcsöt és zöldséget ajánlanak. Ezt nem mindig könnyű betartani. Az ételnek egészségesnek kell lennie, sokáig el kell állnia, finomnak és lehetőleg minél olcsóbbnak is kell lennie. Azonban a modern élet gyors ritmusa azt is jelenti, hogy gyakran nehéz összeegyeztetni a családot és a munkát, néha nincs elég időnk főzni, ezért inkább félkész vagy kész termékeket választunk. Ez nem is baj, ha tisztában vagyunk azzal, milyen fontos a friss gyümölcs és zöldség.

Azok az emberek, akik gyerekkorukban zöldségekben és gyümölcsökben gazdag étrendhez szoktak, ezt az étkezési szokásukat életük későbbi szakaszaiban is megőrzik. Ezért kifejezetten támogatom a Bizottságnak a 90 millió eurós finanszírozású iskolagyümölcs-program bevezetésére vonatkozó javaslatát. Igazán remek ötlet, biztos asszony! Azonban ahogy rendelkezéseikben Önök is elismerik, a tagállamoknak lehetővé kell tenni, hogy a programot saját nemzeti igényeiknek megfelelően szervezzék meg. Lehetővé kell tenni, hogy

a megfelelő helyi és idényjellegű termékek kerüljenek kiosztásra. A tagállamoknak stratégiát kell kidolgozniuk, amelyben meghatározzák az iskolagyümölcs-program végrehajtásának legjobb módját, és integrálják azt a tananyagba. Az egészséges táplálkozás az általános oktatás része. A gyerekeknek például meg kell tanulniuk, hogy a répát nemcsak meleg zöldséges fogásként, hanem levesként, salátaként, süteményként vagy megsütött formában is lehet fogyasztani. Meg kell tanulniuk, milyen a burgonya, ha nem chips vagy hasábburgonya formájában esszük. Fel kell kelteni az érdeklődésüket az iránt, milyen sokféleképpen lehet elkészíteni a helyi termékeket.

Az információ átadása az egészséges étkezés megalapozásának egyetlen módja. A tudás az egészséges életmód kulcsa. Az iskolagyümölcs-program sokban hozzájárulhat ehhez.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Barnier úr és tisztelt biztos asszony. Mint minden kezdeményezésnek ennek is sok gazdája van, Homérosz szülőhelyéért hét település versengett. Sokan gondolják, hogy az ő kezdeményezésük volt. A jegyzőkönyvek alapján büszke vagyok arra, hogy 2005. május 10-én a zöldség-gyümölcs reform vitájában javasoltam ezt a programot, és hálás vagyok a biztos asszonynak, hogy ez meg is valósul.

Az előttem szólók már elmondták, hogy miért nagyon fontos ez. Nemcsak szociális szempontból fontos, hanem azért is, hogy élelmezési kultúrára tanítsuk a fiatalokat. Ez egy francia körte – de nem fogom megenni, mert itt tilos megenni. Nagyon fontos, hogy ha megkapják a fiatalok ezeket az iskolagyümölcsöket rajtuk az EU logójával, tudják – és ez gyerekkorban alakuljon ki –, hogy ez biztonságos, nem vegyszeres, lehetőség szerint bio.

Tehát tanítsuk meg a gyerekeket egy élelmezési kultúrára, ez egy nagyon fontos feladatunk. Ezért gratulálok Busk úrnak. [Ezt a körtét] nem fogom megenni, mert nem sérttem meg a szabályokat, de azt hiszem valamennyien büszkék lehetünk erre a programra. Köszönöm a figyelmet.

Marian Harkin (ALDE). - Elnök úr, nagyon jó úgy bejönni a Parlamentbe, hogy egy igazán pozitív európai javaslatot támogathatunk, és a mai nap ilyen annak ellenére, hogy Titford úr megpróbálja elrontani a jókedvünket. Ennek a javaslatnak számos előnye van. Elősegíti a gyermekek és serdülők egészséges étkezési szokásainak kialakulását. Növeli a fiatal európaiak általános egészségi szintjét. Biztosítja, hogy az uniós forrásokat olyan projektekre költjük el, amely már sok tagállamban pozitív eredményeket hozott, és ez egy gyakorlatias, reális és megvalósítható javaslat.

Ismerek egy hasonló írást programot, amelynek a neve 'Food Dudes' – az unokám mindig informál róla. Bebizonyosodott, hogy a program hatékony, hiszen hosszú távú hatásai vannak a 4-12 évesek körében, és ezek a hatások nemtől, az iskola méretétől és társadalmi-gazdasági tényezőktől függetlenül létrejönnek. Azaz szilárd alapokra építhetünk.

A fokozott közösségi támogatás, valamint az ökológiai gazdálkodásból származó és helyben termesztett gyümölcsök és zöldségek előnyben részesítése mellett vagyok. Szeretnék gratulálni a biztos asszonynak és előadónknak, Niels Busk úrnak, és nagyon örülök, hogy hallhatom a Tanács választát. Ez a javaslat pozitívan fog hozzájárulni az uniós életminőséghez és egészségi állapothoz.

Hélène Goudin (IND/DEM). - (SV) Elnök úr, nem újdonság az a tény, hogy a zöldségek és gyümölcsök fontosak az ember táplálkozásában, sem pedig az, hogy fontosak a gyerekek táplálkozásában is. Jó dolog, ha a gyerekek az iskolában gyümölcsöt kapnak. Ez egészséges, és biztosítja a szükséges energia-utánpótlást.

Azonban mit is tartalmaz valójában a jelenleg tárgyalt javaslat? Valójában nem más, mint szintisza uniós propaganda. A kezdeményezés célja, hogy olcsó politikai piros pontokat gyűjtsenek, miközben feltételezhetően a gyerekeket is sikerül meggyőzni az EU kiváló voltáról. A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság előterjesztett néhány abszurd javaslatot, köztük az az állítás is szerepel, hogy az európai gyümölcs jobb, mint más gyümölcsök. Csak az Unióból származó gyümölcsöt akarnak szétoztani, például banánt a Unió legkülső régióiból. Ez egyértelmű protekcionizmus. A program célja, hogy a gyerekek megtanulják, hogy az EU jó, és az EU-ból származó gyümölcs még jobb. A Bizottság és az Európai Parlament szégyellhetné magát.

James Nicholson (PPE-DE). - Elnök úr, eszem egy almát, amelyet kedves módon Busk úr ajánlott fel nekem. Almát oszt kint, és biztos vagyok benne, hogy ha bármelyik képviselő kér egyet, akkor Busk úr boldogan ad!

Szerintem ez egy remek jelentés. Ahogy Harkin asszony is mondta, gyakran úgy jövünk be a Parlamentbe, hogy nem vár ránk ilyen remek kezdeményezés. Azonban több alapot kell rendelkezésre bocsátanunk annak

biztosítása érdekében, hogy a fiatalok teljes mértékben hozzáférhessenek ehhez a lehetőséghez, részt vehessenek benne és teljes mértékben kihasználhassák, hiszen ez azon ritka alkalmak egyike, amikor fel tudunk kínálni valamit. Panaszkodunk róla, olvassuk a sajtóban, és halljuk a médiában, hogy milyen nagy problémákat okoz az iskolások körében a túlsúlyosság és a hasonló dolgok. Pedig a mai fiatalok nem kevésbé remek emberek, csak sokszor olyan nyomás nehezedik rájuk, ami ránk a múltban talán nem. Véleményem szerint ez jó alkalom arra, hogy lehetőséget adjunk nekik az egészséges táplálkozásra. Üdvözlöm és támogatom a javaslatot, és gratulálok hozzá.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Elnök úr, biztos asszony, az Európai Bizottság javaslatot tett arra, hogy a közösségi költségvetésből 90 millió eurót egy olyan programra használjunk fel, amelynek keretében minden 6 és 10 év közötti gyermek hetente egy adag zöldséget vagy gyümölcsöt kap.

Arra szólítom fel a tagállamokat, hogy mind európai, mind nemzeti szinten bővítsék ezt a programot és a finanszírozását is úgy, hogy a gyerekek, beleértve az óvodás korúakat is fiatalabbakat is, napi egy adag gyümölcsöt kaphassanak. Remélem, hogy mindannyian egyetértünk a költségvetés 500 millió euróra történő növelésével. Üdvözlöm azt a tényt, hogy a program keretében csak az Európai Unióban termesztett, friss zöldség és gyümölcs kerül kiosztásra. A zöldségnek és gyümölcsnek idényjellegűnek kell lennie, és helyi ökológiai gazdálkodásokból kell származnia.

Szeretnék megemlíteni egy hasonló kezdeményezést, amelyet a román kormány indított el még 2003-ban, és amelynek keretében minden óvodás és általános iskolás gyermek egy pohár tejet és egy friss zsemlet kap minden tanítási napon. Az ifjú generációnak nyújtandó egészségnevelés része az, hogy az óvodásokkal és az iskolásokkal megismertetjük a helyes étrendet.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Elnök úr, kétségtelenül jó ötlet, hogy az általános iskolásoknak és középiskolásoknak osszunk szét gyümölcsöt, hiszen ennek nemcsak gazdasági, de sokkal szélesebb társadalmi dimenziója is van. Hiszen egészséges étkezési szokásokat alakít ki, ez pedig javítja a társadalom általános egészségi állapotát. Nem kétséges, hogy 90 millió euró túl kevés a program megfelelő működéséhez. Ezért kíváncsok a nemzeti hatóságok, az iskolaszékek és általában a közösségek bevonása. Remélem, hogy az iskolagyümölcs-program széles körű támogatást fog élvezni, és hogy Busk úr erőfeszítései nem bizonyulnak hiábavalónak.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Szeretnénk hangsúlyozni, hogy fontosnak tartjuk egy megfelelő, ingyenes és napi alapon működő elosztórendszer létrehozását, amelynek keretei között idényjellegű, friss gyümölcsöt és zöldséget lehet kiosztani az iskolákban, különös tekintettel óvodás és az általános iskolás gyermekekre. Ez a program nagyon fontos az egészséges táplálkozásra, a közegészségre és a gyermekszegénység elleni harcra gyakorolt pozitív hatásai miatt, valamint azért is, mert támogathatja a helyi mezőgazdasági termelők által termesztett, helyi termékeket, beleértve a hegyvidéki régiókat is.

Mindehhez sokkal nagyobb mértékű finanszírozásra van szükség, mint az Európai Bizottság által javasolt. Biztos asszony, ezért figyelembe kell venni a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság által benyújtott javaslatokat, amelyekben mi is közreműködtünk. Szeretnék én is gratulálni az előadónak az elvégzett munkáért.

Neil Parish (PPE-DE). - Elnök úr, üdvözlöm a biztos asszony iskolagyümölcsre vonatkozó javaslatát. Nagyon fontos, hogy elinduljon az a program. Abban is egyetértek vele, hogy szubszidiaritásra van szükség, hiszen olyan programot akarunk, amely nem túl bürokratikus, hogy tényleg bevihessük az iskoláinkba. Úgy gondolom, hogy a kiosztott gyümölcs fajtájának tekintetében rugalmasságra van szükség, hiszen az év bizonyos időszakaiban nagyon nehéz lehet friss gyümölcsöt beszerezni, és ilyenkor alkalmanként feldolgozott gyümölcsöt is szétoszthatunk. Ne legyen túl sok előíró jellegű módosítás, inkább hagyjuk jóvá a programot!

Véleményem szerint a Parlamentnek a szükséges finanszírozásra tett javaslatai közül egy-kettő túl sok. Mivel ha a Parlamentnek együttdöntési joga lenne, akkor figyelembe kellene vennünk a költségvetést és a folyamatot is. Ha a Parlament hiteles akar lenni, akkor terjesszen elő olyan finanszírozható programot, amely gyümölcsöt ad az erre leginkább rászoruló gyerekeknek, akik így a jövőben is fognak gyümölcsöt enni. Ez a program.

Hadd mondjam el Titford úrnak, hogy nem érdekel, hogy a gyümölcsöt Európa vagy Nagy-Britannia vagy Franciaország vagy akárki is adja, a lényeg az, hogy az iskolagyümölcs eljusson az iskolákba.

Christel Schaldemose (PSE). - (DA) Elnök úr, hölgyeim és uraim, én valójában a mezőgazdasági támogatások és azok bármiféle bővítése ellen vagyok, de ha a gyermekeink egészségéről van szó, akkor azt mondom, hogy azért rendkívül sokat kell tennünk. A betegségek ellen harcoló összes szervezet egyértelműen támogatja

az iskolagyümölcs-program bevezetését. Úgy tűnik, hogy még a kis mennyiségű gyümölcs is pozitív hatással lehet az egészségre. Ezért teljes szívemből támogatom a Bizottság javaslatát. Azonban úgy gondolom, hogy a középpontban a gyümölcsnek és az egészségnek kell állnia. Ellenzem tehát a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságnak azt a javaslatát, hogy a gyümölcsnek az EU-ból kell származnia. Ez teljes mértékben helytelen. Úgy gondolom, hogy a gyerekek egészségére kell összpontosítani, nem pedig a mezőgazdaságra.

Michel Barnier, a Tanács soros elnöke. – (FR) Elnök úr, csak egy pár szóban szeretném elmondani, milyen érzéseim támadtak ennek az élénk és konszenzusos vitának a konklúziói kapcsán. Úgy gondolom, hogy általánosságban nézve a vita visszatükrözi Busk úr és de Lange asszony igen eredeti kezdeményezését. A vita azt mutatja, hogy az Európai Bizottság javasolta program, amely az európai fiatalok gyümölcs- és zöldségfogyasztását szándékozza növelni, gyakorlatilag egyhangú támogatást élvez. Hölgyeim és uraim, elmondhatom Önöknek, hogy a Miniszterek Tanácsa is támogatja a programot, és mindent meg fogunk tenni azért, hogy az Önök Tanáccsal közösen jóváhagyandó álláspontját alapul véve nagy vonalakban konszenzusra jussunk.

Szeretnék visszatérni négy olyan megjegyzésre, amelyek ma itt elhangzottak, és amelyeket fontosnak tartok. Először is, beszéljünk az intézkedésre elkülönített költségvetésről! A Parlament által tanúsított kezdeményező megközelítés világosan mutatja a Parlament elkötelezettségét az ügy iránt, és én ennek nagyon örülök. Jelentést kell tennem erről a javaslatról a Tanácsnak, és egyetértek Fischer Boel asszonnyal abban, hogy a javaslatban szereplő 90 millió eurós összeg, ahogy ő mondta, nincs kőbe vésve.

A második megjegyzésem az, hogy mindannyiunk legfőbb szándéka az, hogy egészséges gyümölcsöt és egy sor, hozzáadott cukrot nem tartalmazó, egészséges terméket jutassunk el a gyerekekhez.

A harmadik pont a helyi termékek támogatására vonatkozik, ami felhívja a figyelmet a közösségi termékek minőségére. A Casaca úr által a legkülső régiókkal kapcsolatosan kifejezett aggálllyal kapcsolatban elmondanám, hogy a közösségi piacon vannak az ezekből a legkülső régiókból – amelyek az Európai Unió szerves részét képezik – származó termékek, és ezek kiváló minőségűek. Ezt Önök is megállapították a vita során, és a Miniszterek Tanácsa is osztja ezt a véleményt.

És végül, Önök egy olyan álláspontot juttattak kifejezésre, amely összhangban van a Tanács álláspontjával: egy ilyen intézkedéshez szükség van az Önökkel is ismertetett közösségi keretrendszer, de ugyanakkor meg kell adnunk a tagállamoknak a program végrehajtásához szükséges rugalmasságot, hogy a programot a közösséghez, a szövetségekhez és a polgárokhoz minél közelebb lehessen végrehajtani.

Hölgyeim és uraim, a négy pont összefoglalásaképpen szeretném megismételni, hogy ez az időszzerű kezdeményezés a költségvetés tekintetében kétségtől elválasztott, de ugyanakkor egy pozitív és kezdeményező Európát szimbolizál, amely felismeri az új társadalmi kihívásokat, és hölgyeim és uraim, mindenekelőtt egy olyan Európát, amely bemegy az iskolákba, és amelyre a gyerekek jó szívvel gondolnak, és amelyről jóindulattal beszélnek.

Hiszem, hogy a Bizottságnak ez a kezdeményezése pozitív benyomást kelt Európáról, azt a benyomást, hogy Európa a polgárokat helyezi a középpontba. És az európai polgárok éppen ezt várják el.

Mariann Fischer Boel, a Bizottság tagja. – Elnök úr, szeretnék köszönetet mondani azért, hogy ilyen nagy többséggel támogatják ezt a fontos javaslatot.

Hadd mondjam el Titford úrnak és Goudin asszonynak, hogy badarság azt állítani, hogy ez a javaslat szintiszta propaganda.

(Taps)

A javaslat célja – ahogy Önök közül is sokan említették –, hogy jó étkezési szokások alakuljanak ki az iskolásoknál. Biztos vagyok benne, hogy amennyiben a 'Food Dudes' programmal kapcsolatos tapasztalatok alapján sikerül jól megvalósítani, akkor sokat elérhetünk vele. Aztán 2012-ben majd meglátjuk, hogy tudjuk-e ezt a rendszert továbbfejleszteni.

Teljes mértékben egyetértek Salinas García asszonnyal abban, hogy a programot oktató jelleggel használhatjuk, hiszen nemcsak arra taníthatjuk meg a gyerekeket, hogy egyenek több zöldséget és gyümölcsöt, hanem megpróbálhatjuk elmagyarázni azt is, honnan származnak a zöldségek és gyümölcsök, hogy ez milyen fontos stb.

Michel Barnierrel együtt alig várom, hogy a Tanács megtalálja a megfelelő egyensúlyt – a gyerekek egészségének javára.

Niels Busk, előadó. – (DA) Elnök úr, szeretnék köszönetet mondani a sok pozitív hozzászólásért, és szeretném megköszönni a biztos asszonynak a különösen konstruktív együttműködést. Egyébként ez az együttműködés nem is meglepő, hiszen mindig nagyon jól tudunk együtt dolgozni Önnel és kabinetjével. Miniszter úr, Önnek is szeretnék köszönetet mondani. Nagy örömömre szolgált, hogy együttműködhettem Önnel és a francia elnökséggel, mivel Ön a szokásosnál is több időt fordított arra, hogy tényleg alaposan megbeszélhessük a dolgokat. Az elnökségnek nincs mindig ideje erre. Szeretnék mindenkit emlékeztetni arra, hogy a Parlamentben elhangzott összes hozzászólás felkért arra, hogy több mint 90 millió eurót mozgósítsunk a projektekre. Szeretnék tehát emlékeztetni erre, és megjegyezném, hogy ha nem mozgósítunk több pénzt, akkor az egész program nem lesz más, mint egy hatalmas adminisztratív apparátus, amelynek keretében igen kevés gyümölcs kerül szétosztásra. Nem engedhetjük meg, hogy ez történjen, ha tényleg meg akarjuk változtatni a gyerekek étkezési szokásait, amire sajnos égető szükség van.

Elnök. – A vitát ezzel berekesztem.

A szavazásra 2008. november 18-án, kedden kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Ivo Belet (PPE-DE), írásban. – (NL) Meggyőződésünk, hogy támogatnunk kell egy olyan projektet, amely napi egy darab gyümölcsöt garantál a 12 év alatti gyerekeknek. Az iskolának döntő szerepe van az egészséges életmódra való nevelésben. Az egészséges táplálkozás és az elegendő mozgás segít megelőzni a túlsúlyosságot. Azok a gyerekek, akik az iskolában megszeretik a gyümölcsöt, felnőttként is fognak enni gyümölcsöt. Sok iskola tett már nagy erőfeszítéseket annak érdekében, hogy nap, mint nap gyümölcsöt adjanak a gyerekeknek, de túl szűkösek az erre fordítható források. Ezért fontos az iskolagyümölcs európai finanszírozása.

Ezért az Európai Bizottsághoz és a Tanácshoz fordulunk azzal, hogy támogassák a költségvetés növelését. Hiszen a gyerekek egészsége forog kockán, és ezek a kiadások idővel megtérülnek.

Šarūnas Birutis (ALDE), írásban. – (LT) Fontos, hogy ennek a programnak a megvalósításában érvényesüljön a szubszidiaritás, azaz hogy a tagállamok maguk határozhassák meg, hogy az iskolagyümölcs-program milyen korú gyerekeket célozzon meg, és milyen gyümölcsöt és zöldséget osszanak szét. Úgy gondolom, hogy a közösségi eredetű termékeket előnyben kell részesíteni. Azonban nem szabad kizárnunk a Közösségen kívülről származó termékeket sem, mivel ez sértené a versenyt és a Kereskedelmi Világszervezet szabályait.

Szerintem a program adminisztrációjának a lehető legegyszerűbbnek kell lennie, ezért javaslom, hogy a stratégia kidolgozására vonatkozó szabályokat töröljük. Túl szigorú követelmény, hogy egy kis költségvetésű intézkedés végrehajtásához nemzeti stratégiát kelljen kidolgozni. A stratégia kidolgozása helyett jobb lenne nemzeti adminisztrációs szabályokat kidolgozni, amelyek olyan rendelkezéseket foglalnak magukban, amelyeket a Bizottságnak a stratégia végrehajtására vonatkozó szabályai tartalmaznak. Mindenkit arra szólítanék fel, hogy gondolkodjon el a stratégia szükségességén, amikor kidolgozza a program végrehajtási szabályait (ez a pont Litvánia számára az adminisztráció miatt fontos).

Az iskolagyümölcs-program végrehajtásához be kellene vonni kiegészítő forrásokat a nemzeti költségvetésekből, tehát a programot részben a tagállamoknak kellene finanszírozniuk. Még a jelenlegi pénzügyi válságban is szem előtt kell tartanunk a gyermekek és fiatalok egészségének védelmét, aminek hosszú távon áldásos hatásai lesznek. Ne mondjuk azt, hogy ez nem a mi felelősségünk!

Magor Imre Csibi (ALDE), írásban. – (RO) Az iskolagyümölcs-programra vonatkozó rendeletre irányuló javaslat része a Bizottság azon számos kezdeményezésének, melyeknek fő célja a túlsúlyosság elleni küzdelem és az egészséges étrend támogatása.

A Bizottság által javasolt 90 millió eurós költségvetés túl kevésnek bizonyult volna a program célkitűzésének eléréséhez. Az ALDE képviselőcsoport kezdeményezése a közösségi finanszírozás 360 millió euróra történő emelését illetően fontos lépés a helyes irányba. Ezenkívül a tagállamok is hozzájárulnak a finanszírozáshoz, így a végső költségvetés 720 millió euró lesz. Szilárd meggyőződésem, hogy a program csak ezzel a költségvetéssel lehet hatékony. Így képesek leszünk arra, hogy a 6 és 10 év közötti iskolásoknak elfogadható mennyiségű gyümölcsöt adjunk hetente.

Ugyanakkor arra ösztönözném az oktatási intézményeket, hogy a tananyag részeként vezessék be a táplálkozási ismereteket tanító órát, ahol elmagyarázzák a gyerekeknek az egészséges étrend elméletét. Csak közös és összehangolt erőfeszítésekkel sikerülhet megváltoztatni a jövő generációk étkezési szokásait.

Urszula Gacek (PPE-DE), írásban. – Örülök, hogy támogathatom az iskolagyümölcs-programot, amely elősegíti, hogy a fiatalok étkezési szokásai egészségesebbek legyenek. Remélhetőleg ez a projekt hozzá fog járulni ahhoz, hogy megváltozzanak az európai társadalom legifjabb tagjainak étkezési szokásai. Hosszú távú tanulmányok bebizonyították, hogy a gyermekkorban elsajátított étkezési szokások egész életre szóló modellként szolgálnak. Ezek a szokások nemcsak a mostani gyerekek számára fontosak, hanem befolyással lesznek az ő gyerekeikre is. Nagyon érdekes, hogy a tanulmányok szerint a gyerekek élelmiszer-preferenciája a szülők étkezési szokásait is befolyásolja. Reméljük, hogy ez az értékes program hozzájárul ahhoz, hogy mindannyian egészségesebbek és fittebbek legyünk.

Bogdan Golik (PSE), írásban. – (PL) Örülök, hogy közösségi programot vezetünk be az iskolai gyümölcsfogyasztás támogatására. A programnak több területen is pozitív hatásai lehetnek: társadalmilag, gazdaságilag és pénzügyileg.

Mint a Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságának tagja úgy látom, hogy a program egyértelműen pozitív hatással lesz az európai mezőgazdaságra és gyümölcstermesztésre, hiszen növekedni fog a gyümölcs iránti kereslet, és megmarad az európai termékek magas színvonala. Én is apa vagyok, és apaként látok még egy olyan pozitív hatást, amelyet nem lehet számokban kifejezni: ez a fiatal generáció egészsége. Nagyon fontos az iskolások étrendjében a zöldség- és gyümölcsfogyasztás arányának növelése, hiszem az étkezési szokások ebben az életkorban alakulnak ki.

A lengyelek hozzávetőleg 250 g zöldséget és gyümölcsöt fogyasztanak naponta. Ezzel Lengyelország a Közösségen belül a legkevesebb zöldséget és gyümölcsöt fogyasztó országok közé tartozik: csak a Cseh Köztársaságban, Lettországon és Szlovákiában fogyasztanak kevesebbet. A közösségi átlag 380 g, míg az Egészségügyi Világszervezet/az ENSZ Élelmészeti és Mezőgazdasági Szervezete által ajánlott napi minimum 400 g. Az olyan országoknak, mint Lengyelország, komoly iskolai kampányra van szükségük a gyümölcsfogyasztás népszerűsítésére.

Remélem, hogy hamarosan az Európai Unió minden oktatási intézményében sikeresen bevezetik a iskolagyümölcs-programot, és hogy az az oktatáspolitikai állandó részévé válik.

Gyula Hegyi (PSE), írásban. – (HU) Csak üdvözölni lehet, hogy az Európai Unió támogatni kívánja az iskolai gyümölcsfogyasztást. A megfelelő gyermekkori táplálkozás jó esélyeket teremt a későbbi egészséges életmódra, s a helyes szellemben nevelt gyermek családi és baráti környezetében is népszerűsíteni fogja az egészséges táplálkozást. A program felelőseinek azonban arra is oda kell figyelniük, hogy milyen gyümölcsöt kínálnak a gyermekeknek.

Súlyos hiba lenne, ha növényvédőszer-maradványokkal megterhelt, kereskedelmi forgalomban nehezen értékesíthető gyümölcs jutna el az iskolákba. Ezért a programot úgy kell megszervezni, hogy egészséges, növényvédő szert csak jóval az egészségügyi határérték alatt tartalmazó gyümölcsöket juttasson el az iskolákba. Ugyancsak kívánatos, hogy az egészséges táplálkozás érdekében elsősorban a hazai, alacsonyabb cukortartalmú, rostos gyümölcsöket és ne például a banánt juttassák el közösségi forrásokból.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE), írásban. – (BG) Tisztelt biztos asszony!

Az iskolagyümölcs-program számos szempontból nagyon fontos lépés, hiszen:

- egészséges és kiegyensúlyozott étrendet biztosít a gyerekeknek;
- betegségeket előz meg;
- a fiatal generáció étrendjének kialakításához olyan új modellt és módszert teremt, amely fokozatosan át fogja venni a gyorséttermek helyét.

Nemcsak a gyümölcsfogyasztásról van szó, hanem az egészséges és kiegyensúlyozott táplálkozási szokások kialakításáról is. Rengeteg szakember van, aki releváns kritériumok alapján képes meghatározni a megfelelő gyümölcsöket.

Másfelől pedig az iskolagyümölcs-program igazi segítséget fog jelenteni a mezőgazdasági termelők számára, valamint pénzügyi támogatást a tagállamok számára. Ez különösen fontos az új tagállamokban, ahol minden erőfeszítés ellenére nehézségekkel küzdenek az iskola étkeztetés megoldása terén. Például Bulgáriában létezik

egy államilag támogatott rendszer az iskolai étkeztetésre, de nem tudja az összes diák szükségleteit fedezni, ezért tehát az Európai Unió segítsége nagyon hasznosnak bizonyul majd. Természetesen ragaszkodnunk kell ahhoz, hogy a program keretében biotermékek kerüljenek kiosztásra, és biztosítani kell a program hatékony megvalósítását.

Dumitru Oprea (PPE-DE), írásban. – (RO) A modern ember betegségeit a helytelen étrend okozza, de a helyes étrend segítségével meg lehet gyógyítani ezeket a betegségeket.

Támogatom az iskolagyümölcs-programot. Újra és újra eszembe jut az a tény, hogy Romániában már 2002 óta térítésmentesen tejet és zsemlet osztunk szét a gyerekek között. Kezdetben megelégedtünk azzal, hogy az általános iskolásoknak osztottunk szét élelmet, aztán 2006-tól az intézkedést kiterjesztettük az óvodásokra, 2007-től pedig a középiskolásokra is. Romániában az európai iskolagyümölcs-program ki fogja egészíteni a fent említett programot.

Ennek számos pozitív hatása lesz. Ezek közül csak kettőt említenék:

- Az Egészségügyi Világszervezet ajánlása szerint a 11 év alatti gyermekeknek naponta minimum 400 gramm zöldséget és gyümölcsöt kellene fogyasztaniuk. Ebben az esetben is eszembe jut az Európai Parlament 2008. szeptember 25-i, az étrenddel összefüggő egészségügyi problémákról szóló fehér könyvre vonatkozó állásfoglalása. Ne felejtjük el, hogy táplálkozásunk döntő szerepet játszik egészségünk megőrzésében.

- Az egyenlőtlenségek csökkenni fognak: a gyerekek különböző társadalmi-gazdasági háttérrel rendelkeznek, és vannak köztük fokozottan hátrányos helyzetűek.

Siiri Oviir (ALDE), írásban. – (ET) A táplálkozásról, túlsúlyosságról és elhízásról szóló fehér könyvben, amelyet az Európai Parlament idén fogadott el, szakértők kihangsúlyozzák azt a tényt, hogy ma Európában 22 millió gyerek túlsúlyos, 5 millió pedig elhízott. A szakértők véleménye szerint jövőre ez a szám 1,3 millióval fog nőni.

Az Egészségügyi Világszervezet Egészségügyi világjelentésében a hét egészségügyi kockázat közül az egyik az elégtelen gyümölcs- és zöldségfogyasztás. A Parlament ezzel a témával kapcsolatban egyszer azt javasolta az Európai Bizottságnak, hogy az ezt a célt szolgáló uniós költségvetésnek tartalmaznia kellene a szükséges pénzügyi forrásokat.

Most az Európai Bizottság készített elő egy olyan kísérő intézkedést, amely támogatja ezt a korábbi kezdeményezésünket. Az iskolatej-programhoz hasonlóan ez az intézkedés lehetővé fogja tenni, hogy az Európai Unió iskoláiban a 2009/2010-es tanévtől kezdve a 6 és 10 év közötti iskolásoknak gyümölcsöt és zöldséget adjunk.

Ez kétségkívül olyan befektetés a jövőre nézve, amely segít majd megszüntetni vagy csökkenteni az egészségtelen táplálkozásból adódó egészségügyi kiadásokat. Remélem, hogy az Európai Bizottság még egyszer fontolóra veszi a javaslatot, és felemeli a zöldség- és gyümölcsprogram jelenlegi 90 millió eurós finanszírozását 500 millió euróra, ami lehetővé tenné, hogy az intézkedés nagyobb célcsoporthoz jusson el, és hogy ők a hét minden tanítási napján kapjanak zöldséget vagy gyümölcsöt.

Köszönöm a figyelmet!

Daciana Octavia Sârbu (PSE), írásban. – (RO) A Bizottságnak az iskolagyümölcs-program bevezetésére irányuló javaslata hasznos lesz az európai polgárok egészsége szempontjából, és jelentős mértékben hozzá fog járulni minden egyes tagállam gazdasági és társadalmi fejlődéséhez. Az étkezési szokások a gyermekkorban alakulnak ki, és az egész élet során változatlanok maradhatnak.

Az iskola a legalkalmasabb hely arra, hogy befolyásolja az étkezési szokásokat, hiszen a gyermekek számára a család után az iskola jelenti azt a második tekintélyt, amely közvetlen kapcsolatban van a gyermekekkel, és jelentős hatást gyakorol rájuk.

Ez a program a táplálkozási ismeretek oktatásának bevezetésével kombinálva számos eredményt fog hozni a zöldséget és gyümölcsöt tartalmazó, egészséges étkezési szokások kialakításában. Ahhoz, hogy a program elérje kitűzött céljait a túlsúlyossággal összefüggő betegségek, az alultápláltság vagy cukorbetegség megelőzése terén, a gyermekeket mindenekelőtt arra kell nevelni és ösztönözni, hogy fogyasszák ezeket a fokozott táplálkozási értékekkel rendelkező élelmiszereket.

A Parlament által javasolt módosítások jelentős mértékben továbbfejlesztik a Bizottság szövegét azáltal, hogy évi 500 millió eurós költségvetést javasolnak az iskolásokat gyümölccsel és zöldséggel ellátó program bevezetésére, ami természetesen uniós szinten fel fogja lendíteni a mezőgazdasági termelést.

ELNÖKÖL: COCILOVO ÚR

alelnök

6. A 2009-es pénzügyi évre szóló általános költségvetési tervezet (a módosítástervezetek benyújtási határideje): lásd a jegyzőkönyvet

7. Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazás.

(A szavazás eredményei részletesen: lásd a jegyzőkönyvet)

7.1. Az EK és Kazahsztán közötti partnerségi és együttműködési megállapodáshoz csatolt, Bulgáriának és Romániának az EU-hoz történő csatlakozása figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyv elfogadása (A6-0416/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (szavazás)

7.2. Közös vállalkozás az új generációs európai légiforgalmi szolgáltatási rendszer (SESAR) megvalósítása érdekében (A6-0439/2008, Angelika Niebler) (szavazás)

7.3. A motorkerékpárok és segédmotoros kerékpárok előírt azonosítási jelzései (kodifikált szöveg) (A6-0382/2008, Diana Wallis) (szavazás)

7.4. Társasági jog az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságok vonatkozásában (kodifikált szöveg) (A6-0383/2008, Diana Wallis) (szavazás)

7.5. A kerekes mezőgazdasági vagy erdészeti traktorok vezetőülése (kodifikált szöveg) (A6-0384/2008, Diana Wallis) (szavazás)

7.6. A külső fellépésekre vonatkozó garanciaalap létrehozása (kodifikált szöveg) (A6-0387/2008, Diana Wallis) (szavazás)

7.7. A polgári és kereskedelmi ügyekben irányadó bírósági joghatóságról és a bírósági határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló egyezmény (A6-0428/2008, Hans-Peter Mayer) (szavazás)

7.8. A nemzeti és regionális számlák európai rendszere a Közösségben (A6-0376/2008, Pervenche Berès) (szavazás)

7.9. Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap mobilizálása (A6-0430/2008, Reimer Böge) (szavazás)

7.10. Frank Vanhecke képviselői mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem (A6-0421/2008, Klaus-Heiner Lehne) (szavazás)

– A szavazás előtt:

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Tisztelt elnök úr, kérelemem az eljárási szabályzat 168. cikkén alapszik. Elnök úr, 10 évig tagja voltam az Eljárási Szabályzati Bizottságnak, a Mentelmi és Mandátumvizsgáló Bizottságnak. Figyelmesen elolvastam Lehne úr jelentését, és – függetlenül a szóban forgó képviselő politikai nézeteitől – csodálkozásomat kell kifejeznem amiatt, hogy eltérünk a bizottság bevett joggyakorlatától, azaz attól, hogy nem függesztjük fel azon képviselők mentelmi jogát, akik ellen politikai okokból vizsgálatot rendeltek el.

Vanhecke úr ellen a cikk felelős szerkesztőjeként indítottak bünvádi eljárást. Egy olyan cikk miatt indítottak ellene bünvádi eljárást, amely cikk szerzőjének kiléte ismert, és ilyen esetben a belga jog szerint nem folytatható bünvádi eljárás a felelős szerkesztő ellen, mint ahogy ezt a jelentés is elismeri. Ráadásul a bünvádi eljárás azon a tényen alapul, hogy a sírrongálók kilétét sikerült felfedni. Ez a belga szocialista tanácsstagok kezdeményezésére történt.

Tehát világos, és ez az utolsó pont, elnök úr...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Elnök. – Gollnisch úr, elnézést kérek, de az ilyen típusú szavazások esetén nem engedélyezett a vita; egy percet adtam Önnek a kérelem magyarázatára, de túllépte ezt, és nem nyithatunk vitát a kérdésről.

(A bizottsághoz történő visszautalásra irányuló kérelmet elutasították)

7.11. Frank Vanhecke képviselői mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem (A6-0421/2008, Klaus-Heiner Lehne) (szavazás)

7.12. Fogyasztóvédelem a hitelekkel és a pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatban (A6-0393/2008, Iliana Malinova Iotova) (szavazás)

7.13. A fogyasztói piacok eredménytáblája (A6-0392/2008, Anna Hedh) (szavazás)

7.14. A jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezések (A6-0417/2008, Astrid Lulling) (szavazás)

- A módosított javaslat szavazásra bocsátását megelőzően:

Astrid Lulling, előadó. – (FR) Elnök úr, szeretném megkérni mindazokat a képviselőket, akik nem akarják, hogy visszatérjenek az 1992 előtti, azaz a közös piac bevezetése előtti idők, hogy szavazzanak a jelentés ellen, mivel amit a Parlament művel a szavazatokkal, az felháborító.

A jelentés mindent összezavar: az egészségügyet, az adózást stb. Szavazzanak a jelentés ellen; ha így tesznek, akkor a Bizottság mellett szavaznak, hiszen a Bizottság jó javaslattal állt elő.

(Taps jobbról)

Elnök. – Úgy látom, hogy ez előadó, Lulling asszony véleménye világos, függetlenül attól, hogy mások osztják-e ezt. Név szerinti szavazást fogunk tartani az egész módosított javaslatra vonatkozóan.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Tiltakozni szeretnék Lulling asszony kijelentései miatt, amelyekkel megpróbálta befolyásolni a Tisztelt Ház képviselőinek szavazását. Ennek semmi értelme.

Az általa kifejtett értelmezést mi nem osztjuk. Ezért szeretném megkérni azokat a képviselőket, akik tudják, hogy miről van szó, akik tudják, hogy mi más érdekeket védünk, mégpedig a közegészségügy, a polgárok és az országok érdekeit, szeretném tehát megkérni ezeket a képviselőket, hogy szavazzanak a jelentés mellett.

(Taps balról)

Elnök. – Szeretném emlékeztetni a képviselőket, hogy a szavazási eljárás lebonyolításának ezen pontján nem indíthatunk vitát. Az eljárási szabályzat alapján az előadónak joga van kifejezni a véleményét, ezért természetesen megadtam neki ezt a jogot, és nem tudtam, hogy a következő felszólalási kérelem eljárási ügyre vonatkozik-e. Mindenkitől elnézést kérek, mert bár több felszólalási kérelem is van, de nem szándékozok ezeknek helyt adni, hanem folytatjuk a szavazást.

7.15. Program az iskolai gyümölcsfogyasztás érdekében (A6-0391/2008, Niels Busk) (szavazás)

7.16. A gazdasági és monetáris unió első tíz éve és jövőbeli kihívásai (A6-0420/2008, Pervenche Berès, Werner Langen) (szavazás)

- A szavazás után:

Reinhard Rack (PPE-DE). – (EL) Elnök úr, egy ügyrendi javaslatot szeretnék előterjeszteni. Most szavaztunk az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták képviselőcsoportjának, valamint az Európai Parlament Szocialista képviselőcsoportjának számos közös módosításáról. A szavazási jegyzékek mindig a következő rövidítést tartalmazzák: PSE/PPE-DE. Az ABC-sorrend szerint éppen fordítva kellene szerepelniük a rövidítéseknek. Van talán olyan eljárási szabály, amely megmagyarázza, miért ilyen természetes, hogy a szocialisták az elsők?

(Hangzavar)

Elnök. – Rack úr, örülök, hogy most azonnal válaszolhatok Önnek, mivel az adminisztratív szolgálat azt mondja, hogy a politikai képviselőcsoportok közös módosításain, az aláírásban szereplő rövidítések pontosan ugyanabban a sorrendben kerülnek a szavazási jegyzékre, mint ahogy a képviselőcsoportok a módosítást aláírták. Tehát ebben az esetben nem az ABC-sorrend alkalmazásáról van szó.

7.17. A férfiak és nők egyenlő díjazása elvének alkalmazása (A6-0389/2008, Edit Bauer) (szavazás)

7.18. A fosszilis tüzelőanyagokból történő fenntartható villamosenergia-termelés rövid időn belüli demonstrációjának támogatása (A6-0418/2008, Christian Ehler) (szavazás)

8. A szavazáshoz fűzött indokolások

A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások

- Jelentés: Iliana Malinova Iotova (A6-0393/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Elnök úr, a pénzügyi válság mértéke azt mutatja, hogy sem a bankok, sem a fogyasztók nem hoztak felelősségteljes döntéseket. Teljes mértékben támogatom, hogy invesztálni kell a pénzügyi képzésbe, és jóvá is hagytam a jelentést, de nem tudok egyetérteni a felszínes kampányokkal és az általános elvekkel. Ahogy én tudom, léteznek elemzések arról, hogy az egyes tagállamokban eltérőek az állapotok. Azt is tudom, hogy ahhoz, hogy a képzés igazán hatékony legyen, a lakosság számos különböző csoportjának speciális igényeire kell fokozottan odafigyelnie.

Szeretném felhívni a figyelmüket néhány példaértékű módszerre a Cseh Köztársaságból. Már három éve egyetlen személy üzemelteti a www.bankovnipoplatky.com weboldalt. Ez a weboldal jelentős mértékben hozzájárul az internet-hozzáféréssel rendelkező cseh polgárok pénzügyi képzéséhez. Ez azt mutatja, hogy a problémát olcsón és hatékonyan meg lehet oldani. Ami hiányzik, az az iskolás gyermekek és az idősebb generációk képzése, és ezt nem lehet közfinanszírozás nélkül megoldani.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) A pénzügyi válság remek lehetőség az európai fogyasztók számára, hogy megbizonyosodjanak róla, mennyit tudnak a pénzügyekről. Az európaiak remek leckét kaptak arra nézve, hogy milyen fontos személyes pénzügyeik megértése, a megtakarítások értékelése, a biztosítási termékek kihasználása, valamint az egyszerű számlaegyenlegek és nyugták elolvasása. Ezek a témák mind a pénzügyi szaknyelv ismeretét, valamint annak helyes használatát igénylik a pénzügyek intézése során.

Ezért úgy gondolom, hogy Iotova asszony jelentése az EP részéről egy további fontos lépés a fogyasztóvédelem területén, így a jelentés mellett szavaztam. Szilárdan hiszem, hogy a fogyasztók képzését már az általános iskolában el kell kezdeni. A tagállamokban az általános iskolás és középiskolás tankönyvekben szerepelniük

kell ezeknek a témáknak, különösen a pénzügynek. A DOLCETA és EURÓPSKY DIÁR weboldalaknak több támogatást kell kapniuk.

Nagyra értékelem a fogyasztói szervezetek azon tevékenységeit, melyeknek célja nemcsak az iskolások, hanem a tanárok képzése is. Nagy lelkesedéssel szerveznek számos olyan vetélkedőt, amely fiatal fogyasztók nagy tömegét vonzza. A Szlovák Fogyasztók Szövetsége most az én védnökségemmel és az iskolások fogyasztói képzésének keretében éves versenyt szervez "Egész életünkben fogyasztók vagyunk" címmel. A verseny iránt hatalmas az érdeklődés. A győztesek egy látogatást nyernek az EP-be.

Syed Kamall (PPE-DE). - Elnök úr, köszönöm, hogy lehetőséget adott szavazatom indoklására. Úgy vélem, hogy ebben a teremben talán mindannyian egyetértünk abban, hogy a jelenlegi hitel- és likviditási válságot a hitelekkel kapcsolatos rossz döntések okozták, nemcsak a bankok rossz döntései – amelyeket a Clinton-kormány és az utána következő kormányok erőltettek rájuk, amelyek azt sugallták, hogy a bankoknak a hitelképtelennek ítélt közösségek számára is kell hitelt adniuk –, hanem a fogyasztók rossz döntései is. A fogyasztókat arra bátorították, hogy vegyenek fel olyan kölcsönöket, amelyeket talán majd nem is tudnak visszafizetni. Aztán a fogyasztók azon vették észre magukat, hogy ők isszák meg a levét annak, hogy képtelenek visszafizetni a kölcsönt.

Ez is mutatja, milyen fontos a fogyasztók pénzügyi képzése. Úgy tűnik azonban abba a csapdába esünk, hogy azt gondoljuk, bármi is legyen a probléma, az EU tudja a megoldást. Ha megnézzük a Bizottság weboldalán, az Európa Naptáron felsorolt megoldásokat, akkor azt látjuk, hogy nem sok szó esik a fogyasztók képzéséről. Azoknál a közösségi szervezeteknél – mint például a Croydon Caribbean Credit Union az én választókerületemben – kell körülnéznünk, amelyek közösségi szinten és nem európai szinten segítenek megoldani ezeket a problémákat.

- Jelentés: Astrid Lulling (A6-0417/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Elnök úr, arra kértem a Parlamentet, hogy szavazzon a jelentés ellen, mivel csak egy elenyésző kisebbség szavazott a jelenleg alkalmazottnál alacsonyabb irányadó szintek mellett.

Szeretném hangsúlyozni, hogy a Bizottság nem támogatja az irányadó szinteket. 2005-ben a Parlament a Rosati-jelentés mellett szavazott az irányadó szintek megszüntetése érdekében, most pedig hátrafelé teszünk egy lépést, és csökkentjük azt, amire szavaztunk. A legtöbb képviselő nem is tudja, mire szavazott.

Most a jelenlegi irányadó szinteket 50%-kal csökkentjük, mondhatjuk úgy is, hogy 800 cigaretta helyett 400 cigarettára szavaztak, 10 liter alkohol helyett 5 literre szavaztak, 90 liter bor helyett 45 literre szavaztak, 110 liter sör helyett pedig 55 literre. Ezzel hátrafelé haladunk, és megfélemlítjük a magánszemélyek vásárlásaira vonatkozó jelenlegi szinteket.

Azt hiszem, hogy a Kovács biztos úrnak és a Miniszterek Tanácsának közvetített üzenet világos; csak öt képviselő van, aki végül nem szavaz a jelentésem mellett. Ezért szeretném, ha a Tanács tudná, hogy a biztos úr – ahogy tegnap este mondta – egyetért az indikatív mennyiségekkel, de a jelenleg alkalmazottakkal. Ezt tisztán kell látni, elnök úr; előadóként ezt el kell mondanom, mert nagyon fontos a szavazás értelmezéséhez.

Daniel Hannan (NI). - Elnök úr, azt a kiváltságot élvezem, hogy a London környéki megyék szép falvait, homokdűnéit és virágos ligeteit képviselhetem. Mint Délkelet-Anglia más képviselői, én is több tucatnyi szívettépő panaszt hallottam azoktól a választópolgároktól, akiktől a La Manche csatorna kikötőiben önkényesen elkobozták a legálisan beszerzett alkoholt és dohányt.

A munkáspártiak többször is megemelték a jövedéki adót, és ez olyan bevételek megszerzését szolgálta, amelyeknek a La Manche csatorna mentén a választókerületem kiskereskedőihez kellene jutnia. A London környéki megyékből a munkahelyek is átkerültek a csatorna másik oldalára. Olyan bevételek, amelyeknek a brit adóhatósághoz kellene kerülniük, ehelyett a kontinentális kincstárba kerülnek.

A kormány válasza az, hogy ezt az egyre csökkenő bevételt arra költik, hogy egyre több és több pénzügyőrt alkalmaznak, így próbálnak meg eredménytelenül fenntartani egy olyan rendszert, amelyben az alkohol és dohány többsége csempészárú. A munkáspárti képviselők most szégyenletes módon arra szavaztak, hogy térjünk vissza ehhez a rendszerhez. Szerintem ez szégyen.

Syed Kamall (PPE-DE). - Elnök úr, egyetért az előttem felszólalókkal, Lulling asszonnyal, az előadóval és a délkelet-angliai Dan Hannannal.

Én, mint az Európai Parlament londoni képviselője – amely a legnagyobb város a világon, és a világ legnagyobb országának fővárosa – számos levelet kaptam választópolgároktól, amelyben a vámokkal és a jövedéki adókkal kapcsolatos szigorú felfogására panaszkodnak azokban az esetekben, amikor a kontinensen szereznek be alkoholt és cigarettát kizárólag saját maguk vagy családjuk és barátaik részére.

Mit csinálnak velük a vám- és pénzügyőrök az Egyesült Királyságban? Bosszantják őket, tolaikodó kérdéseket tesznek fel nekik, kiszállítják őket a járműből, még a nyugdíjasokat is, és Gestapo-stílusú, kellemetlen kérdéseket tesznek fel, hogy megtudják, pontosan mennyi alkoholt is szoktak inni és mennyi cigarettát elszívni. Ez nem éppen az a fajta magatartás, amit a törvényisztelő vám- és pénzügyőröktől elváránk az Egyesült Királyságban vagy bárhol Európában. Az, hogy ma megszavaztuk ezt a jelentést, visszalépést jelent – nemcsak az 1992 előtti időszakba, hanem abba egy még korábbi időszakba, amikor még nem vagy csak nagyon korlátozottan volt jellemző az áruk szabad áramlása.

- Jelentés: Niels Busk (A6-0391/2008)

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) A jelentés mellett szavaztam, mivel a túlsúlyos és elhízott gyerekek száma az elmúlt két évtizedben nagyon gyorsan nőtt az Európai Unióban, ahol jelenleg majdnem 22 millió gyermek túlsúlyos, és ez a szám évente 400 000-rel nő. A gyermekkori túlsúlyosság több mint 90%-át a rossz étkezési szokások és a mozgáshiány okozza. Ezek a gyerekek komoly táplálkozási rendellenességekben és egyéb, ezzel összefüggő rendellenességekben szenvednek, az immunrendszerük gyengébb, és gyakrabban betegek.

A „Táplálkozással, túlsúllyal és elhízással kapcsolatos egészségügyi kérdésekre vonatkozó európai stratégiáról” szóló fehér könyv jóváhagyása után a jelenlegi irányelv is jó hírt jelent a gyermekkori túlsúlyosság elleni küzdelemben. Szükségesnek tartom, hogy növeljük a szétosztott zöldség- és gyümölcs mennyiségét az európai iskolákban. Nagyobb figyelmet kellene szentelni az óvodás gyermekeknek is. A tanácsadás, valamint a helyes és kiegyensúlyozott étkezési szokások kialakítása jelentősebb mértékben hozzájárulna a lakosság egészségéhez, mint önmagában az iskolagyümölcs-program.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Elnök úr, az iskolagyümölcs-program egy remek, szükséges és határozottan támogatandó uniós kezdeményezés, akárcsak az iskolatej-program, valamint az élelmiszerek kiosztása az EU-n belül a leginkább rászorulóknak. A gyümölcsök és zöldségek térítésmentes szétosztása nemcsak a gyermekek egészségének javulásához és étkezési szokásaik megváltoztatásához fog hozzájárulni, hanem pozitív társadalmi hatása is lesz. Az Európai Bizottság számos javaslatát támogatom, és véleményem szerint ezek nem fognak nagy vitákat kiváltani. Ugyanakkor azonban remélem, hogy a biztos asszony és különösen az EU-27 mezőgazdasági miniszterei valamivel nagylelkűbbek lesznek. Nem szabad elfelejtenünk, hogy gyermekeink egészsége forog kockán, és nem ezen a területen kellene spórolnunk.

Hynek Fajmon (PPE-DE). – (CS) Elnök úr, hölgyeim és uraim, én is úgy szavaztam, mint a PPE-DE képviselőcsoportjának többi cseh tagja, azaz az iskolagyümölcscről és iskolazöldségről szóló Busk-jelentés ellen. A gyermekek egészséges étrendjéért elsősorban a szülők kell, hogy felelősek legyenek. Az Európai Unió nem illetékes sem az oktatás, sem az egészség területén. Ezeket a területeket a tagállamoknak kell irányítaniuk nemzeti preferenciáikkal összhangban. Nincs semmi ésszerű ok arra, hogy az Európai Unió arra használja fel az adófizetők pénzét, hogy az iskolások heti egy darab gyümölcsöt kapjanak. Az EU-nak az egész Európát érintő, valódi problémákkal kell foglalkoznia, például a négy alapvető szabadság akadályainak eltávolításával. Az EU nem sértheti meg saját elvét, a szubszidiaritást.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Elnök úr, hosszú utat tettünk meg attól az időtől kezdve, amikor megpróbáltuk az iskolás gyerekeket távol tartani a gyümölcsöskertektől, mert almát akartak lopni, a mai helyzetig, amikor a gyerekeket sem az alma, sem a gyümölcsöskert nem érdekli már. Ezért üdvözlöm az iskolagyümölcs-programot. A probléma az, hogy sok szülő nincs tudatában annak, milyen fontosak a zöldségek és gyümölcsök, így a program arra is jó, hogy megtanítsa a gyerekeknek és a szülőknek a zöldség- és gyümölcsfogyasztás egészségre gyakorolt, kedvező hatásait.

Természetesen a program sikerének kulcsa a tagállamok kezében van. Nem akarunk bonyolult, szabályokon alapuló programot. Rugalmasságot akarunk. Ezenkívül fontos, hogy kommunikáljunk a zöldségeket és gyümölcsöket szétosztó tanárokkal, valamint a szülőkkel annak érdekében, hogy biztosítsák, hogy a gyermekek élvezettel fogyasszák a zöldségeket és gyümölcsöket, és egészséges étkezési szokásokat alakítsanak ki, melyek később is megmaradnak.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Elnök úr, az amerikai városokban már megszokott a 150 kilónál is kövérebb tinédzserek látványa. Nem szeretném, hogy mi is beleessünk ebbe a hibába. Az egészséges étkezési szokások előmozdítása és az egészségesebb, nem hizlító termékek gyermekkori fogyasztása tulajdonképpen

a jövő generációk egészségébe való befektetés. Ez a befektetés majd megtakarításokat fog eredményezni a cukorbetegség, a szív-és érrendszeri megbetegedések, valamint a csontbetegségek kezelési költségeiben.

Ezért egy túl szerény program valójában hatástalan lesz mind egészségügyi, mind gazdasági szempontból. Ezért támogattam a 7. módosítást, amely megnégyeszezi az iskolagyümölcs-program minimális költségvetését, ami hetente minimum négy napon egy adag gyümölcsöt garantál a gyerekek számára, nem pedig csak heti egy adagot. Örülök, hogy ezt a módosítást a Bizottság javasolta. A program bevezetését nem szabad függővé tenni attól, hogy a szülők beleegyeznek-e a társfinanszírozásba. Különösen a szegényebb szülők gyermekeinek kell lehetőséget teremteni arra, hogy térítésmentesen gyümölcsöt kapjanak az iskolában, ezért a program költségvetését növelni kell.

- Jelentés: Pervenche Berès, Werner Langen (A6-0420/2008)

Ivo Strejček (PPE-DE). - Elnök úr, hadd indokoljam meg, miért szavaztam Pervenche Berès asszony és Werner Langen úr jelentése ellen. Legalább három pont van, melyeket szeretnék kiemelni.

A legelső az, hogy a jelentés a gazdasági és pénzügyi nemzeti politikák magasabb szintű és szélesebb összehangolására szólít fel. A második az, hogy ez egy magas szinten összehangolt költségvetési politikát fog eredményezni, amely politikai egységesítést kíván meg, és a politikai egységesítés következménye a harmadik ok, amiért a jelentés ellen szavaztam.

Nem osztom azt a nézetet, amely szerint a tagállamok közötti természetes különbségeket figyelmen kívül hagyó politikai összehangolás lesz a megfelelő gyógymód és válasz a jelenlegi európai problémákra. Európa jelenlegi problémái a munkavállalók szabad mozgása, valamint a tőke és a szolgáltatások szabad mozgása.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) A 10 éves gazdasági és monetáris unió kapcsán fel kell tennünk magunknak azt a kérdést, hogy az euróhoz valóban a jólét és stabilizáció fogalmait társítjuk-e. Kétségtelen, hogy erre a kérdésre csak egy válasz lehetséges. Elismerjük, hogy a közös fizetőeszköz bevezetésének voltak negatív aspektusai, például az kezdeti szakaszban az áremelkedés, de ugyanakkor hangsúlyozni kell, hogy az euró a világ egyik vezető valutájává vált.

A gazdasági és monetáris unió hozzájárul a tagállamok gazdasági stabilitásának növekedéséhez, valamint kedvező hatást gyakorol a nemzetközi kereskedelemre is, ami az EU számára is előnyös. Az euró pozitív hatásait különösen érezhettük az elmúlt időszakban, amikor a pénzügyi világválság rávilágított a stabil átváltási árfolyam előnyeire.

- Jelentés: Klaus-Heiner Lehne (A6-0422/2008)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Szeretném indokolni szavazatomat. Tartózkodtam a szavazástól Massimo D'Alema mentelmi jogának felfüggesztése ügyében, mivel jogásként bizonyos fenntartásaim vannak azzal kapcsolatban, hogy a Parlament illetékes-e ebben az ügyben, és úgy gondolom, hogy nincs jogom, és nem is akarok beavatkozni Olaszország belügyeibe.

- Jelentés: Christian Ehler (A6-0418/2008)

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) A Környezetvédelmi Bizottság témafelelőseként üdvözlöm a szavazás eredményét. Olyan technikáról van szó, amely jó esetben részmegoldást adhat a klímaváltozásra, de nem szabad megengedni, hogy elvonja figyelmünket az egész klímacsomag fontosságáról.

Az új tagállamok, így Magyarország a 80-as évek vége óta jelentősen csökkentették az üvegházhatású gázok kibocsátását. Súlyos méltánytalanság lenne, ha ezért most megbüntetnék őket azok, akik idáig növelték a káros kibocsátást. Ezért szeretnénk elérni a szén-dioxid kereskedelmi rendszer bevételei 10%-ának arányos szétosztását azon tagállamok között, amelyeknek az egy főre jutó GDP-je alacsonyabb az Európai Unió átlagánál.

Ugyancsak 10%-ot szánnánk azoknak, akik az elmúlt másfél évtizedben csökkentették a kibocsátásukat. A Környezetvédelmi Bizottságban elértük, hogy a távfűtés mentesüljön a klímaadó alól, ezt a vívmányt sok millió alacsony jövedelmű európai polgár érdekében fenn kell tartani. A fentiekkel együtt a jelentést magam is támogattam, mint véleményadó.

A szavazáshoz fűzött írásbeli indokolások

- Jelentés: Jacek Saryusz-Wolski (A6-0416/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Az intézkedés mellett szavazok. Kazahsztánban elkezdődött a demokratizálódási folyamat, azonban lassabb, mint az ország kiemelkedő gazdasági növekedése az elmúlt évek során. nagy mértékben vannak jelen a külföldi vállalkozók, akik nagy mennyiségű tőkét fektetnek be ebben a volt szovjet tagköztársaságban. Ebben az összefüggésben az Európai Uniónak folytonosan támogatnia kellene a Kazahsztán szabadságának, demokráciájának és társadalmi igazságosságának megerősítésére irányuló fellépéseket, és nemcsak egyre növekvő érdekeltségű kereskedelmi partnerként kellene fellépnie. A gazdasági növekedésnek és a demokráciának kéz a kézben kell járnia.

Dragoş Florin David (PPE-DE), írásban. – (RO) A konzultációs eljárás során a jelentés mellett szavaztam, amely jóváhagyja az Európai Községek és a Kazah Köztársaság közötti partnerségi és együttműködési megállapodás megkötését, valamint Romániának és Bulgáriának az Európai Unióhoz való csatlakozását is figyelembe veszi. Ez a jelentés ösztönözni fogja az együttműködést Románia és a Kazah Köztársaság között.

Glyn Ford (PSE), írásban. – Saryusz-Wolski úrnak az Európai Községek és a Kazah Köztársaság közötti partnerségi és együttműködési megállapodásról szóló jelentése mellett szavaztam. A kazah kormány emberi jogi jelentése elleni folyamatos fenntartásaim ellenére tettem így. Fontos, hogy a Parlament és a Bizottság továbbra is figyelemmel kísérje a kazahsztáni helyzetet, és amennyiben az a következő tizenkét hónap során romlik vagy nem javul, akkor lépéseket kell tennünk a megállapodás felfüggesztésére.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Saryusz-Wolski úr jelentése mellett, azaz az Európai Községek és tagállamai, valamint a Kazah Köztársaság közötti partnerségi és együttműködési megállapodás megkötése mellett szavaztam.

Támogatom az előadó, valamint a Tanács álláspontját azzal kapcsolatban, hogy az, hogy a Kazah Köztársasággal való partnerségi és együttműködési megállapodás Románia és Bulgária uniós csatlakozása előtt jött létre, szükségessé teszi egy jegyzőkönyv megszövegezését a partnerségi és együttműködési megállapodáshoz, amelyet az új tagállamok aláírhatnak.

- Jelentés: Angelika Niebler (A6-0439/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) A kérdéses dokumentum nem változtatja meg alapvetően a Parlament által 2006 novemberében elfogadott rendelet tartalmát, amely partnerséget hozott létre az állami és magánszféra között egy európai légiforgalmi szolgáltatási rendszer megvalósítására.

A rendelethez most javasolt módosítások célja a SESAR (új generációs európai légiforgalmi szolgáltatási rendszer) közösségi szervként való elfogadtatása, valamint annak lehetővé tétele, hogy személyzetére az Európai Községek Személyzeti Szabályzatát alkalmazzák. A javasolt módosítások tartalmazzák a közösségi hozzájárulás mennyiségi meghatározását és átvitelét a SESAR-ra – 700 millió eurós maximummal, amelyet egyenlő mértékben biztosít a hetedik kutatási és technológia-fejlesztési keretprogram költségvetése, valamint a transeurópai hálózatok program.

Ezen cég létrehozása a közpénzek magáncélokra történő felhasználásának veszélyes esetét példázza. Az állami szektor felfogásmódját lehetett volna használni a légiforgalmi szolgáltatási rendszerek korszerűsítésére és fejlesztésére, beleértve a megbízhatóságukat is, így garantálva az ott dolgozók és a légi utasok biztonságát. Úgy gondoljuk, hogy ezeket a célkitűzéseket nem lehet jobban megvalósítani, ha a magánszektor érdekeinek és nyomásának vetjük alá őket. Ezen okokból nem támogatjuk a jelentést.

David Martin (PSE), írásban. – Ez a javaslat pénzügyi tekintetben fontos pozitív hatást fog gyakorolni az európai légiforgalom-irányítási infrastruktúra modernizációs programjára. Támogatom a javaslatot, az alapokat, amelyeknek segítségével az egész közösség javára be lehet fektetni a kutatásba, a fejlesztésbe és az érvényesítési tevékenységekbe.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Szeretném kijelenteni, hogy Niebler asszonynak az új generációs európai légiforgalmi szolgáltatási rendszer (SESAR) megvalósítása érdekében közös vállalkozás alapításáról szóló jelentése mellett szavaztam.

Világos, hogy a nagymérvű kutatási és technológia-fejlesztési közösségi projektek az állami és magánszektor közös erőfeszítéseit kívánják meg, amennyiben tartós és előnyös hatásokat akarnak elérni. Jelen esetben úgy gondolom, hogy az új generációs, harmonizált légiforgalmi szolgáltatási rendszer szükséges az európai légtér légiforgalma jövőbeli növekedésének gazdasági és környezeti fenntarthatóságának biztosításához. Ezért úgy gondolom, hogy teljes mértékben támogatnunk kell az ezen a területen alapítandó közös vállalkozást.

Azonban szeretném hangsúlyozni, hogy tanulnunk kell a múltból (a Galileo közös vállalkozás felszámolására utalok), és világosabban meg kell határoznunk ennek a jogi személynek a státuszát, hogy eljárási vagy jogi természetű problémák ne állhassanak a tudományos és technikai fejlődés előnyeinek útjába.

- Jelentés: Diana Wallis (A6-0382/2008)

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Wallis asszonynak a motorkerékpárok és segédmotoros kerékpárok előírt azonosítási jelzéseinek kodifikációjáról szóló jelentése mellett szavaztam. Mivel a szóban forgó járművek előírt azonosítási jelzéseiről szóló irányelvet számos alkalommal módosították, úgy gondolom, hogy a kodifikáció szükséges annak érdekében, hogy a polgárok jobban megérthessék ezt a közösségi jogszabályt, és hogy lehetőségük legyen jobban élni a jogszabály biztosította jogokkal.

- Jelentés: Hans-Peter Mayer (A6-0428/2008)

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Mayer úrnak a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló egyezmény megkötéséről szóló jelentése mellett szavaztam. Képviselőtársaimmal együtt osztom azt a nézetét, hogy a Bizottság által előterjesztett, az 1988-as Luganói Egyezményt helyettesítését célzó javaslat gyorsabbá és hatékonyabbá teheti a határozatok elismerésének és végrehajtásának rendszerét az érintett területeken, valamint különösen a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok bejegyzését és érvényesítését.

- Jelentés: Pervenche Berès (A6-0376/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), írásban. – (LT) Ez a javaslat különösen fontos, mivel az **ellenőrzéssel** történő szabályozás alkalmazása jelentősen bővíti az Európai Parlament jogkörét a végrehajtási intézkedések felügyelete terén. Biztosítja az Európai Parlament számára azt a jogkört, hogy megvizsgálja a végrehajtási intézkedések tervezetét. Ezenkívül kiterjeszti azt a jogalapot is, amely alapján az Európai Parlament ellenezheti az intézkedéstervezeteket, vagy módosításokat javasolhat a végrehajtási intézkedések tervezetéhez.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Támogatom Berès asszonynak a Közösségben a nemzeti és regionális számlák európai rendszeréről szóló tanácsi rendeletnek a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök tekintetében történő módosításáról szóló kiváló jelentését. Úgy gondolom, hogy az új bizottsági eljárás, azaz az ellenőrzéssel történő szabályozási eljárás bevezetését követően - amely bővíti a Parlament jogkörét a végrehajtási intézkedések felügyelete terén - elő kell mozdítanunk a Bizottság által javasolt, általános hozzáigazítási folyamatot, hogy az új eljárást hatékonyan lehessen alkalmazni.

- Jelentés: Reimer Böge (A6-0430/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) 2007 és 2008 között Olaszország kérelmeket terjesztett elő a szardíniai (1044 elbocsátás, 5 cég), piedmonti (1537, 202), lombardiai (1816, 190) és toszkánai (1588, 461) elbocsátásokkal kapcsolatban, amelyek a textil- és ruhaipar liberalizációját követték. A 858 vállalatnál történt összesen 5985 elbocsátásért Olaszország 38 158 075 euró pénzügyi hozzájárulást igényel.

Ahogy korábban is mondtuk, ezt az alapot nem lehet elfogadhatatlan társadalmi-gazdasági költségek ideiglenes fedezésére használni, amely költségek – különösen a textil- és ruhaiparban - a kereskedelem liberalizációjából és a dolgozók egyre bizonytalanabbá váló helyzetéből adódnak.

Mivel a kínai textil- és ruhaipari termékek bizonyos kategóriái esetén a kettős ellenőrzésen alapuló felügyeleti rendszer (várhatóan) 2008. december 31-én megszűnik, olyan mechanizmusokat kell bevezetnünk, amelyek korlátozzák a bármely országból az EU-ba irányuló importot.

Mivel egyre nő azon vállalatok száma, amelyek bezárnak, vagy áthelyezik a termelést; mivel nő a munkanélküliség, és egyre inkább kizsákmányolják a dolgozókat – különösen Portugáliában –, fel kell hagynunk a világkereskedelem liberalizációjának politikájával (amelyet az EU és Portugália szocialista kormánya folytat), és jogok segítségével meg kell védenünk a termelést és foglalkoztatást az EU különböző országaiban.

Luís Queiró (PPE-DE), írásban. – (PT) Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak Olaszország kérésére történő mobilizálása remek lehetőséget kínál arra, hogy fontolóra legyünk, milyen válaszokra lesz szükség a jövőben, ha a globalizáció és a gazdasági válság együttes hatása tovább fokozódik. Ennek a korlátozott alkalmazási körű elveken alapuló alapnak a mérete azt mutatja, hogy az Európai Unió tényként fogadja el a globalizációt, annak negatív hatásait pedig olyan valóságként, amelyhez alkalmazkodnunk kell,

nem pedig szembeszállnunk azzal. Ez véleményem szerint egy olyan realiztikus szemlélet, amelynek segítségével jelentős esélyünk van arra, hogy hatékonyan cselekedjünk.

Sokkal helyénvalóbb, ha próbáljuk megérteni a globális változásokat, és tudatosan próbálunk ezekre a változásokra reagálni, mint ha hiszünk annak a lehetőségében, hogy valahogyan el tudjuk kerülni ezeket a változásokat, illetve ha azt gondoljuk, hogy ez a szembenállás önmagában valamiféle erény. A globalizációhoz való alkalmazkodás sokkal helyénvalóbb politikai nézet, mint a globalizációval való szembehelyezkedés.

Luca Romagnoli (NI), *írásban*. – (IT) Támogatom Böge úrnak az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap mobilizálásáról szóló jelentését. Egyetértek azzal, hogy a négy olaszországi régió által előterjesztett kérelem megfelel az EU-rendeletben lefektetett, a pénzügyi hozzájárulás meghatározásához kapcsolódó követelményeknek, valamint mind a négy kérelem összhangban van az alap létrehozásának okaival. Ma fontosabb, mint valaha, hogy segítsük azokat a dolgozókat, akik a világkereskedelem szerkezeti változásainak eredményeképpen elvesztették munkájukat, és támogassuk munkaerő-piaci reintegrációjukat. Ezért támogatom az alap mobilizálásra irányuló kérelmet, amelyről képviselőtársam jelentése szól.

- **Jelentés: Klaus-Heiner Lehne (A6-0421/2008)**

Philip Claeys (NI), *írásban*. – (NL) Számos okból is a jelentés ellen szavaztam. A bizottságban nem alakult ki komoly vita. A 28 tag közül csak heten voltak jelen. Valójában nem is volt lehetőség vitára a plenáris ülésen. Az ügyet a flamand közszolgálati televízió még a bizottság szavazása előtt tárgyalta, amikor Vanhecke úr még meg sem ismerhette a jelentés tartalmát. Ez szégyen-nyilvánítás! Ami a legrosszabb azonban, az a jelentésben megfogalmazott döntés. A jelentés Vanhecke úr mentelmi jogának felfüggesztését javasolja, habár Vanhecke úr nem a szóban forgó szöveg szerzője, és Belgium alkotmánya világosan kiköti, hogy csak a szerző ellen lehet büntetőeljárást indítani.

Emiatt a vacak iratcsomó miatt Vanhecke úr annak a veszélynek van kitéve, hogy elveszíti politikai jogait, mivel a hatáskörök szétválasztása és a belga bíróság függetlensége csak elméletben létezik. Ez az egész ügy egy politikai manőver, amely egy flamand nemzeti ellenzéki vezető ellen irányul. Szégyen, hogy az EP hagyja magát kihasználni erre a célra.

Carl Lang (NI), *írásban*. – (FR) A Jogi Bizottság és a képviselőcsoportok a plenáris ülésen ma ismét bebizonyították, hogy mennyire nem tartják fontosnak a pártatlanságot és a törvény tiszteletét, ha arról a rögeszméjükről van szó, hogy megszabaduljanak mindazoktól, akik nem tartoznak az euroföderalisták népes családjához.

Kollégám, Vanhecke úr valódi boszorkányüldözésnek van kitéve Belgiumban, amelynek egyetlen célja az, hogy elítéljék, és így kényszerítsék arra, hogy lépjen le a politikai porondról. Az Európai Parlament elfeledkezik arról, hogy ha egy állam kérelmet nyújt be egy képviselő mentelmi jogának felfüggesztésére, akkor az eljárási szabályzat szerint az Európai Parlament kötelessége teljes mértékben alkalmazni a képviselő védelmére vonatkozó szabályokat.

Akárcsak Gollnisch úr, akinek 2006-ban kizárólag politikai okokból függesztették fel mentelmi jogát, Vanhecke úr is egy valódi üldözés áldozata, amelynek során egy jogi ügyet politikai üggyé változtatnak. Ez elfogadhatatlan egy olyan intézménytől, amely – helytelenül – demokratikusnak tartja magát.

Fernand Le Rachinel (NI), *írásban*. – (FR) 1981. október 13-án a francia nemzetgyűlésben André Laignel szocialista képviselő híressé vált választ intézett az ellenzéki képviselőkhez azzal érvelve, hogy az a kormány által ösztönzött államosítás alkotmányellenes. Beszédében azt mondta, hogy az ellenzék a jogi vitát politikai vitává változtatta, és habár erre joguk volt, de ebben az esetben jogilag nem volt igazuk, mivel politikailag kisebbségben voltak.

Nyilvánvaló, hogy az Európai Parlament megszívlelte ezt, hiszen megszabadul mindazoktól, akik olyan politikai nézetekkel merészelnek előállni, amelyek a Parlament ízlésének nem elég föderalisták vagy Európa-pártiak.

Kollégám, Vanhecke úr, valódi boszorkányüldözésnek van kitéve az Európai Parlamentben, amelynek legitim tagja. Ez az eljárás rossz és szégyenteljes, hiszen elfogadja az elfogadhatatlant: az egyik képviselő "meglincselését" a jelenleg hatályos, a mentelmi jogra vonatkozó jogi elvek és jogvédelmek megcsúfolásával.

Andreas Mölzer (NI), *írásban*. – (DE) Ezen jelentés és az ügyben Belgiumban folyó büntetőjogi eljárás kapcsán világosan ki kell mondani, hogy az egész eljárás – különösen a bírósági eljárás – nem más, mint

Frank Vanhecke, a Vlaams Belang (Flamand Érdek) párt korábbi vezetőjének kizárólag politikailag motivált meghurcolása. Vanhecke úr két nappal azután kapta az idézést, hogy lemondott a pártvezetői posztról.

Az is világos, hogy hat hónappal az uniós választások előtt az egész ügy célja nem más, mint az, hogy politikai indíttatásból bemocskolják a Vlaams Belang (Flamand Érdek) párt jelöltjének a nevét. A belga alkotmány értelmében nem a kiadó ellen kellett volna eljárást indítani, hanem a cikk szerzője ellen, hiszen annak kiléte ismert. Ezért erőteljesen hangsúlyozni szeretném, hogy egy politikailag motivált büntetőeljárás nem szolgáltathat okot Frank Vanhecke mentelmi jogának felfüggesztésére, valamint hogy a belga hatóságok által folytatott boszorkányüldözést a legerőteljesebben el kell ítélni. 2003-ban is hasonló helyzet alakult ki, amikor Daniel Cohn-Bendit, a Zöldek/Európai Szabad Szövetség képviselőcsoportjának tagja ellen indítottak büntetőeljárást, bár ezt akkor a bizottság elutasította, mivel politikai motiváció gyanúja merült fel. Jelen esetben hasonló a helyzet, hacsak nem még egyértelműbb, ezért kötelességem az indítvány ellen szavazni.

Frank Vanhecke (NI), írásban. – (NL) Leszámlolva az illúzióimmal azt kell mondanom, hogy az Európai Parlament kezd egy, a belga hatóságok által folytatott, politikai meghurcoltatás szégyenteljes bűnrészesévé válni. A Jogi Bizottság 28 tagjából csak heten voltak jelen, és 20 percet kaptam, hogy megvédjem magam egy több száz oldalas aktában állítottak ellen. A plenáris ülésen – saját eljárási szabályzatunk 7. cikkével ellentétesen – egyáltalán nem kaptam lehetőséget a védekezésre.

Ha ez Oroszországban történne, akkor fel lennénk háborodva. Ami engem illet, továbbra is emelt fővel fogok küzdeni a szabad véleménynyilvánítás jogáért Flandriában és Európában, nem utolsósorban a bevándorlók ügyében és az iszlám jelentette veszély ügyében.

- Jelentés: Klaus-Heiner Lehne (A6-0422/2008)

Marco Cappato (ALDE), írásban. – (IT) A radikális küldöttségben Marco Pannellával együtt a D'Alema úr mentelmi jogáról szóló Lehne-jelentés ellen szavaztunk, mivel az olyan illogikus következtetéseket von le, amelyeknek oka csak az olasz és európai politikai osztály önvédelme lehet.

A jelentés azzal érvel, hogy a felhatalmazás iránti kérelem megalapozatlan, mivel a lehallgatott anyag elegendő a vizsgálat alatt álló személyek elleni vádak alátámasztására. Ha az államügyészség kérelme D'Alema úr ellen irányult volna, akkor a kérelem megalapozatlan lenne, mivel a Parlamentnek nem kell az olasz joggal összhangban meghozni döntéseit.

Azonban ha a lehallgatott anyag tényleg haszontalan, a kérelem pedig megalapozatlan és egyenesen szükségtelen, akkor miért kellene a Parlamentnek úgy döntenie, hogy 'nem engedélyezi a szóban forgó telefonbeszélgetések felvételének felhasználását, és nem függeszti fel Massimo D'Alema mentelmi jogát', mint ahogy a jelentés indítványozza? Miért ne követhetnénk az olasz parlament döntését, amely ezzel a vizsgálattal kapcsolatban engedélyezte a Fassino úr elleni eljárást?

Nagyra tartjuk az ALDE képviselőcsoportjának döntését, azaz hogy tartózkodtak, és nem áll az Európai Néppárt és az Európai Parlament Szocialista képviselőcsoportja mellé ebben a kétséges döntésben.

- Jelentés: Iliana Malinova Iotova (A6-0393/2008)

Adam Bielan (UEN), írásban. – (PL) Az utóbbi években sok új pénzügyi termék jelent meg a piacon. Ezek a termékek egyre összetettebbek, és ez egyre védtelenebbé teszi a fogyasztókat, akik szakértő segítsége nélkül gyakran nem tudják eldönteni, hogy melyik pénzügyi ajánlat felel meg a leginkább az igényeiknek. Ez sok rossz döntéshez vezet, főleg a kevésbé tehetősek körében.

Lengyelországban számos esetben be is csapják a fogyasztókat, vagy a fogyasztók egyszerűen csak rossz pénzügyi döntéseket hoznak, amelyeknek a következményeivel nincsenek tisztában. Ilyen körülmények között alapvető fontosságú a pénzügyi képzés, hiszen ez a legjobb módja annak, hogy megvédjük a fogyasztókat a rossz pénzügyi döntésektől.

Šarūnas Birutis (ALDE), írásban. – (LT) A pénzügyi képzés az EU fontos napirendi pontja, különösen a pénzügyi válság közepette. A fogyasztóknak szükségük van alapismeretekre, hogy könnyebben tudjanak dönteni, és teljes mértékben megértsék az információkat és az ajánlatokat. A fogyasztók egyre komplexebb termékek és szolgáltatások folyamatosan növekvő kínálatával szembesülnek, de nem kapnak azonban a pénzügyi termékek komplexitásának megfelelő információt és tanácsadást. Ennek eredményeképpen a fogyasztók egyre sebezhetőbbek lesznek pénzügyi kérdésekben.

Amennyiben a pénzügyi közvetítők és a fogyasztók tudása és pénzügyi szakértelme között kisebb lesz a szakadék, az csökkenteni fogja a túlzott eladósodás, a fizetési késedelem és a fizetésképtelenség kockázatát is. Ez nagyobb versenyt is teremtené a hitelezők között, és növelné a piac általános hatékonyságát, mivel a tájékozottabb fogyasztók különbséget tudnak tenni a különböző finanszírozási ajánlatok között, és ki tudják választani az igényeiknek leginkább megfelelőt. Jelenleg a fogyasztók információi és ismeretei nem elégségesek ahhoz, hogy pénzügyeiket megfelelően tudják kezelni.

Dragoș Florin David (PPE-DE), írásban. – (RO) A tisztességes, pártatlan és átlátható pénzügyi képzés mellett szavaztam, valamint amellett, hogy a pénzügyi szolgáltatóknak megfelelő, helyes tájékoztatást kell nyújtaniuk. A tájékoztatást világosan el kell különíteni a kereskedelmi tanácsadástól vagy reklámoktól. Remélem, hogy a tagállamok különleges figyelmet fognak szentelni a leginkább veszélyeztetett csoportoknak, mint például a fiataloknak, a nyugdíjasoknak vagy a szakmai pályafutásuk végén állóknak.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Mint a Parlamentben sokszor, Iotova asszony jelentése esetén is egy látszólag jó ötletről van szó, de a jelentés címe megtévesztő. Ha felületesen olvassuk át a jelentést, azt hihetjük, hogy a fogyasztóknak a jogaikról való tájékoztatás és a pénzügyi szolgáltatásokról való képzés révén történő védelmről szól; azaz röviden arról, hogyan lehet segíteni a fogyasztókat abban, hogy jól informáltak legyenek, és felelősségteljes kapcsolatot alakíthassanak ki bankjukkal.

De a valóságban arról szól, hogyan változtassuk az embereket (úgy tűnik, már általános iskolás koruktól fogva) egy olyan pénzügyi rendszer tökéletes kis fogyasztóivá, amely mohó, ha a megtakarításaikról van szó, de szűkmarkú, ha kölcsönről van szó; arról, hogyan lehet rájuk sózni mindenféle olyan pénzügyi terméket, amelyeket az állítólagos hozzáértők összetettnek neveznek, de amelyek nagyrészt egyszerűen csak abszurdak; arról, hogy ráneveljék őket arra, hogy rendben tartsák pénzügyeiket, és takarékoskodjanak a nyugdíjas évekre – természetesen a bankok segítségével - még akkor is, ha a kötelező állami rendszerekbe is fizetnek.

Egy olyan időszakban, amikor kiderült, milyen fonák a világ pénzügyi rendszere, amikor a bankok nem szívesen adnak hitelt a vállalkozásoknak és a magánszemélyeknek, közben viszont százmilliárdnyi köztámogatást osztogatnak szét, amikor a dolgozók, illetve a kis- és középvállalkozók fizetnek meg a jelenlegi hibás pénzügyi szemléletért, és amikor a világ 'nagy játékosai' azt tettetik, hogy reformokat vezetnek be ennek a rendszernek a fenntartására, akkor nagy jóindulattal is csak azt mondhatjuk, hogy ez a jelentés nem meggyőző.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), írásban. – (PL) A pénzügyi válság jelenlegi időszakában ennek a jelentésnek különleges jelentősége van. Mégpedig azért, mert a jelzálogpiaci válság megmutatta, milyen veszélyek származhatnak abból, ha a kölcsönfelvevők nem kapnak megfelelő tájékoztatást. A válság megmutatta azt is, hogy a fogyasztók nem értik a pénzügyi és gazdasági információkat, valamint hogy a makroökonómiai mutatók változásai milyen hatást gyakorolhatnak a kölcsönök visszafizetésére, ezenkívül a válság pedig azt is megmutatta, hogy a fogyasztók nincsenek tudatában a fizetésképtelenség és a túlzott eladósodás veszélyeinek.

A jelentés felhívja a figyelmet arra, hogy szükség van a fogyasztók képzésére és tudatosságának fokozására, hogy aztán képessé váljanak megszerzett tudásuk használatára a felkínált pénzügyi termékek megítélésükor. Ezért támogatom a pénzügyi képzési programok létrehozására felszólító kezdeményezést, különösen az olyan programok bevezetését, amelyek figyelembe veszik a potenciális résztvevők korát, jövedelmét, képzettségét, érdeklődési körét, valamint azt, hogy milyen területen dogoznak. Ezenkívül a pénzügyi képzési programoknak olyan gyakorlati és valós helyzeteken kell alapulniuk, amelyekkel mindennapi életünk során találkozunk.

Remélem, hogy a jelentés segíteni fog abban, hogy a pénzintézetek és maguk a fogyasztók is megértsék, hogy szükség van pénzügyi képzésre. Hiszem, hogy ez mindkét félnek a hasznára lehet, hiszen a fizetésképtelenség és a túlzott eladósodás problémát jelent azon pénzintézeteknek is, amelyeknek az ügyfelei nehézségekkel küzdenek a kölcsönök visszafizetése terén.

Ian Hughton (Verts/ALE), írásban. – Iotova asszonynak a fogyasztók pénzügyi és hitelkérdésekben történő képzéséről szóló jelentése mellett szavaztam. A világ a pénzügyi bizonytalanság korszakát éli meg, és sok európai polgárnak aggódnia kell a munkája, a megtakarításai, a nyugdíja és a jövője miatt. Egy ilyen bizonytalan időszakban minden bizonnyal még fontosabb, mint valaha, hogy a fogyasztók tudatosak legyenek a hitelek, tartozások és általában a pénzügyek terén. Ez a jelentés speciális csoportokra szabott pénzügyi képzésre szólít fel, és az ilyen uniós kezdeményezéseket támogatni kell.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), írásban. – (FI) Iotova asszonynak a fogyasztók pénzügyi és hitelkérdésekben történő képzéséről és tudatosságuk növeléséről szóló jelentése mellett szavaztam. Ez a bizottság által kezdeményezett jelentés szükséges és üdvözlendő.

A jelzálogok (magas kockázatú lakáshitelek) miatt kialakult válság megmutatta, hogy a kölcsönt felvevők nem kaptak megfelelő tájékoztatást. Az információnak és a megértésnek ez a hiánya ahhoz vezetett, hogy a kölcsönfelvevők nincsenek eléggé tisztában a fizetésképtelenség és a túlzott eladósodás veszélyeivel. Azt is el kell mondani, hogy a fogyasztók tudatossága és informálása nem tartott lépést a komplex pénzügyi termékekkel.

A pénzügyi ismeretek megfelelő szintje sok esetben csökkentheti a túlzott eladósodás és a fizetési késedelem kockázatát. Ezenkívül a fogyasztóknak több lehetőséget adhat arra, hogy összehasonlítsák a pénzügyi intézetek versenyképességét, ez pedig fellendítheti a piacot.

Különösen támogatom a jelentés azon javaslatát, hogy a pénzügyi képzést bele kellene illeszteni a nemzeti tantervbe, így biztosítva a fiataloknak mindazon pénzügyi ismereteket, amelyekre szükségük lesz pályafutásuk kezdetén, amikor azzal az új kihívással szembesülnek, hogy hogyan használják fel jövedelmüket.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) A befektetőkkel és kölcsönfelvevőkkel szemben méltányos bánásmódra van szükség hosszú korlátozási időszakokkal és a bizonyítási teher megfordításával. A kockázatoknak és költségeknek kezdettől fogva átláthatónak és összehasonlíthatónak kell lenniük. A Lehman Brothers esetében különösen igaz, hogy a magánügyfeleket nagy mértékben félrevezették, például magas kockázatú részvényekről azt állították nekik, hogy biztonságosak, és lebeszélték őket az eladásukról még nem sokkal azelőtt is, hogy a Lehman csődbe ment. A polgárok most azzal szembesülnek, hogy kénytelenek átváltani deviza alapú hiteleiket, vagy méltánytalan módon fizetniük kell a bankok megnövekedett refinanszírozási költségeiért.

Ebben a helyzetben egyszerűen csak azt mondani, hogy a polgárok buták, és általános 'pénzügyi képzést' javasolni - ez valódi arculcsapás, különösen mivel az önjelölt pénzügyi guruk sem tudták átlátni a sokrétű spekulációkat. A jelentés a kölcsönzők közötti nagyobb verseny helyett nagyobb piaci hatékonyságra szólít fel - ez nem más, mint az önszabályozó piac hazug legendájának fenntartása. Nem tudom elég erőteljesen kifejezni a jelentés iránti elutasításomat.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), írásban. – (RO) Iotova asszony jelentése mellett szavaztam, mivel arra ösztönzi a tagállamokat, hogy hozzanak létre képzési programokat a nyugdíjasok számára, akik ki lehetnek téve a pénzügyi kirekesztés veszélyének, valamint a fiatalok számára, akik szakmai pályafutásuk kezdetén azzal az új kihívással szembesülnek, hogy hogyan használják fel megfelelő módon a jövedelmüket.

A pénzügyi ismeretekkel nem rendelkező fogyasztóknak problémát okoz a számukra leginkább megfelelő termékek és szolgáltatások kiválasztása. A kapott információk hitelességét nehezen tudják megítélni, ezért félrevezethetik őket, a méltánytalan eladási stratégiák áldozatává válhatnak.

Üdvözlöm a Bizottság kezdeményezését a fogyasztók pénzügyi képzése terén, különösen a pénzügyi képzéssel foglalkozó szakértői csoport közelmúltbeli létrehozását. Úgy gondolom azonban, hogy ennek a pénzügyi képzéssel foglalkozó szakértői csoportnak egyértelmű kötelességekkel és jogkörökkel kell rendelkeznie.

A Bizottság által a fogyasztók képzésére létrehozott weboldal (<http://www.dolceta.eu>) hasznosnak bizonyult. Remélem, hogy ezt az online eszközt folyamatosan fejleszteni és aktualizálni fogják az EU valamennyi hivatalos nyelvén.

Luís Queiró (PPE-DE), írásban. – (PT) A pénzügyi válság legjelentősebb tényezői a hitelek megszerzésének jelentős megkönnyítése és a eladósodás túlzott mértékű elfogadása. Ebből először is azt a következtetést kell levonni, hogy hasznos lenne a bankokra olyan kötelezettséget róni, hogy bizonyosodjanak meg arról, hogy a kölcsönfelvevő nagy valószínűség szerint képes lesz visszafizetni a tartozását - figyelembe véve a válság tényét és annak okait. A fogyasztói tudatosság hiánya ugyanakkor a hitelekkel járó kockázatok terén – kezdve a referencia-kamatláb változásaival – azt mutatja, hogy minden, a fogyasztókat megcélzó lépést meg lehet és meg is kell tenni. Igaz, hogy ilyen típusú kampányokkal nehéz lesz szembeszállni a maximális fogyasztáson alapuló gazdasági modell nyomásával, de szükség van a tudatosság növelésére, és véleményünk szerint ez hasznos lehet.

Mindenesetre ennek a jelentésnek elő kell mozdítania a kölcsönzők által kínált szolgáltatások nagyobb átláthatóságát, valamint azt, hogy az ezen szolgáltatások feltételeikre vonatkozó szabályok világosabbak legyenek. A hitelekre és egyéb szolgáltatásokra vonatkozó képzésen belül a legfontosabb az általános képzés,

amely felfegyverzi az embereket azokkal az eszközökkel, amelyekre a hétköznapi döntéseikhez szükségük van.

- Jelentés: Anna Hedh (A6-0392/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), írásban. – (LT) Az európai fogyasztók bizalma elengedhetetlen a belső piac hatékony működéséhez és növekedéséhez. A közös piac közel 500 millió fogyasztót, valamint az áruk és szolgáltatások mérhetetlen sokaságát foglalja magában.

A Bizottság 1997 óta használja a belső piaci eredménytáblát a belső piaci jogszabályok tagállami végrehajtásának nyomon követésére és kiemelésére. A fogyasztói piacok eredménytáblája meghatározza a problémás területeket, így univerzális és rugalmas eszköz lehet a társadalom, a piaci alanyok és az intézmények figyelmére érdemes hiányosságok nyomon követésére. Azonban nagyon fontos hangsúlyozni, hogy a fogyasztói piacok eredménytáblája soha sem arra szolgált, hogy a belső piacot megismertesse a fogyasztóval. Biztosítanunk kell, hogy a piac a lehető legjobban működjék, és hogy a fogyasztóknak olyan szolgáltatásokat kínáljanak fel, amelyeknek ára és minősége megfelel elvárásaiknak. Ehhez nem szükséges több vagy szigorúbb jogszabályok elfogadása. Bizonyos esetekben megfelelőbb és hatékonyabb módszer lehet az információnyújtás, a képzés vagy az önszabályozás.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), írásban. – (PL) Az egységes piac nemcsak az üzleti vállalkozásokat szolgálja, amelyek az akadályok folyamatos kiküszöbölésének köszönhetően virtuálisan az egész európai piacot könnyen elérhetik. Az egységes piac létrehozása a fogyasztók érdekében is történt, hogy minden tagállamban ugyanazon szabványok szerint termékeket és szolgáltatásokat élvezhessenek.

A fogyasztói piacok eredménytáblája az ellenőrzés, az elemzés és az egységes piaci problémák felismerésének eszköze fogyasztói nézőpontból. Olyan mutatókat használ, mint az ár, a panaszok, az elégedettség és a szolgáltató váltás. Azon tény ellenére, hogy az eredménytábla néhány eredménye vitathatóan tűnik – például az árak, mivel ezeket könnyű ugyan kommunikálni és összehasonlítani, de a végső árat sok változó befolyásolja, amelyeket az eredménytábla nem mindig vesz figyelembe –, a mutatók kétségkívül nagyon hasznos és megfelelő eszközök az egységes piac fogyasztói eredményeinek megítélésére.

Szeretném hangsúlyozni, hogy ez a fogyasztói piacok eredménytáblájának első változata. Ezért számíthatunk még egy további változatra, amely választ ad kétségeinkre. Fontos, hogy az eredménytábla érthetően legyen megfogalmazva, hogy a különféle felhasználók könnyen megértsék, mivel eredményei kétségkívül jelentős információ-forrást szolgáltatnak az egységes piac fogyasztói eredményeiről.

- Jelentés: Astrid Lulling (A6-0417/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström és Åsa Westlund (PSE), írásban. – (SV) Mi, az Európai Parlament svéd szociáldemokrata képviselői, a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról szóló jelentés mellett szavaztunk, és különösen szeretnénk hangsúlyozni az alkoholtartalmú italok és dohánytermékek importjának irányadó szintjeire vonatkozó 48. módosítás elfogadásának fontosságát. A csökkentés (a korábbi irányadó szintek 50%-ára) egy lépés a helyes irányba, egy felelősségteljesebb politika irányába, amely komolyan veszi a közegészséget. Azonban szeretnénk hangsúlyozni, hogy ez csak az első lépés a szóban forgó terület ambiciózusabb politikája felé. Továbbá örülünk annak, hogy a 60. módosítás és a 68. módosítás elutasításra került. Ennek eredményeképpen a jövedéki adót továbbra is a célszágban fogják behajtani.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Júniusi Lista úgy döntött, hogy a jelentés mellett szavaz, mivel az a véleményünk, hogy a jelentés elő fogja segíteni a nemzeti szintű, egészségügyi politikai erőfeszítésekre vonatkozó követelmények összekapcsolását a szabad belső piaccal. Azonban úgy döntöttünk, hogy bizonyos javaslatok ellen szavazunk azok erőteljes föderalista felhangjai miatt.

A Júniusi Lista nagyon fontosnak tartja például, hogy a svéd alkoholpolitikát a svéd parlament értékrendjével és döntéseivel összhangban lehessen gyakorolni. Ez például megkívánja, hogy a fogadó tagállamban vessenek ki jövedéki adót a távértékesítésben eladott alkoholra. Ez nem így lenne, ha a módosításokat megszavaznák. Éppen ellenkezőleg, az többek között azt jelentené, hogy a magánszemélyek által beszerzett árukra vonatkozó rendelkezéseket kiterjesztenék a távértékesítésre is, azaz a jövedéki adót abban a tagállamban kellene befizetni, amelyben az árut beszerezték. Mivel a nemzeti közegészségügyi problémák, pl. az alkoholfogyasztással és dohányzással kapcsolatos betegségek okozta költségeket nagy részben a nemzetileg kivetett adók fedezik, a távértékesítés jövedéki adójával kapcsolatos javaslat csökkentené az állami szektor lehetőségeit a közegészségügyi problémák hatékony kezelésére.

A javaslat a verseny szempontjából is felvet egy problémát, hiszen a távértékesítő ugyanazt a terméket tudja felkínálni, mint a nemzeti piac szereplői, de jelentősen olcsóbban, egyszerűen azért, mert a jövedéki adót nem ugyanabban az országban kell fizetni. A Júniusi Lista a verseny híve, de úgy véli, hogy a piaci szereplőknek egyenlő feltételek mellett kell részt venniük a versenyben.

David Martin (PSE), írásban. – Támogatom ezt az irányelvet, amely vissza fogja szorítani az állami bevételeket csökkentő csalást és csempészt. Ez a korszerűsített és egyszerűsített irányelv csökkenteni fogja a piaci szereplők kötelezettségeit, és lehetővé teszi számukra az jövedékiadó-csalás elleni hatékonyabb küzdelmet.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) Adórendszerünk nagyon bonyolult, és részben tényleg csak a szakértők számára átlátható. Ezért üdvözlendő minden, a formaságok és az általános feltételek jobbá tételére, valamint az adócsalás elleni küzdelemre irányuló kísérlet feltéve, hogy a tagállamok adó-szuverenitása megmarad, és nem kísérlék meg kerülő utakon harmonizálni az adókulcsokat.

A világos szabályok egyaránt fontosak az adómentes üzletek és az utazók számára. Úgy tűnik, hogy ennek a kezdeményezésnek is ez a célkitűzése, ezért szavaztam a Lulling-jelentés mellett.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Lulling asszonynak a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről szóló jelentése mellett szavaztam. A Bizottság javaslatában szereplő rendelkezések bizonyára nem elégségesek ahhoz, hogy az EU magánszemélyeinek és cégeinek garantálják a határokon átnyúló vásárlás és eladás szabadságát anélkül, hogy felesleges, az adókkal kapcsolatos akadályokkal kellene szembesülniük.

Habár a Bizottság javaslata tartalmaz néhány fejlesztést és változtatást, ilyen pl. a 37. cikk (a tagállamok által előírható adózási jelzések nem okozhatnak kettős adóterhet), valójában a rendelkezéseket ki kellene terjeszteni a magánszemélyek által távértékesítésben beszerzett termékekre is, így teremtve meg a magánszemélyek által saját használatra beszerzett, jövedékiadó-köteles áruk valódi belső piacát.

Lars Wohlin (PPE-DE), írásban. – (SV) Üdvözlöm azt a tényt, hogy az Európai Parlament végre megváltoztatta véleményét, és korlátozóbb álláspontra helyezkedett, ami az alkoholt illeti. A jövedéki adókra vonatkozó általános rendelkezésekről szóló Lulling-jelentés mai szavazásának eredményeképpen az alkohol behozatalára vonatkozó irányadó szint 50%-kal csökkenni fog. A kikötőkben és repülőtereken igénybe vehető, adómentes vásárlás lehetőségeit is korlátozza a jelentés. A jelentés másik következménye, hogy semmi sem akadályozhatja majd meg például a svéd jövedéki adók behajtását azon áruk esetén, amelyeket az interneten keresztül más uniós országból rendelnek meg. Ebben a kérdésben az Európai Parlamentnek pusztán tanácsadói szerepköre van, de a mai eredmény akkor is fontos mérföldkő.

- Jelentés: Niels Busk (A6-0391/2008)

John Attard-Montalto (PSE), írásban. – Az Egészségügyi Világszervezet napi minimum 400 grammos ajánlásához képest az EU-ban nagyon kevés zöldséget és gyümölcsöt fogyasztunk. A túlsúlyosság járványként terjed a gyermekek körében. Különösen súlyos a helyzet Máltán.

A nagyarányú zöldség- és gyümölcsfogyasztás számos betegség kockázatát csökkenti, és megelőzi a túlsúlyos állapot kialakulását.

2007-ben a gyümölcs- és zöldségpiac szervezése alapvető reformon ment keresztül a nagyobb piaci orientáció irányába. A gyümölcsök és zöldségek most már teljes mértékben integrálva vannak az egységes támogatási rendszerbe.

A túlsúly növeli a szív- és érrendszeri betegségek, a cukorbetegség, a magas vérnyomás és bizonyos rákos megbetegedések kialakulásának kockázatát. Célkitűzésünk az kell, hogy legyen, hogy a 11 évesnél idősebbek napi 600 gramm gyümölcsöt és zöldséget fogyasszanak.

A Bizottság ennek elérésére 90 millió eurót javasol elkülöníteni a közösségi költségvetésből. Ez a 6 és 10 év közötti gyermekek számára heti egy darab gyümölcsöt biztosítana évi 30 héten át.

Hogy az iskolagyümölcs-program bevezetésével minden lehetséges pozitív hatást elérjünk, a költségvetést növelni kell. Az iskolagyümölcs-programnak nemcsak a 6 és 10 év közötti gyermekeket kell megcéloznia, és napi egy adag gyümölcsöt kell biztosítania a tanulók számára.

Richard Corbett (PSE), írásban. – Üdvözlöm az iskolagyümölcs-programról szóló jelentés elfogadását. Ez a javaslat valóban kedvező hatással lesz milliányi európai gyerek egészségére.

Az, hogy a közös agrárpolitika költségvetéséből térítésmentes iskolagyümölcs-programot hozunk létre, az átlagos európai polgárok számára meg fogja mutatni a KAP kézzelfogható előnyeit. A programnak az EU és a tagállamok általi társfinanszírozása lehetővé fogja tenni a jelenleg is létező angolai iskolagyümölcs-program kiterjesztését, és hasonló programok létrehozását Skóciában, Walesben és Észak-Írországbán.

Bár üdvözlendő lenne a Bizottság által javasolt 90 millió eurós költségvetés bővítése – ahogy azt jelentésben a Parlament is hangsúlyozza a költségvetés 500 millió euróra történő növelésére irányuló kérelmével –, a program bevezetése lehetővé teszi, hogy a gyermekek rendszeresen friss gyümölcsöt jussanak, és ennek pozitív hatásai lesznek az egészségre, például későbbi életük során csökken a túlsúlyosság, a cukorbetegség és más súlyos betegségek kialakulásának kockázata. A programnak egyrészt közvetlen pozitív hatásai is lesznek a gyermekek egészségére nézve, másrészt pedig formálni fogja a fiatalok táplálkozásról kialakított nézeteit, így mozdítva elő egy egészségesebb Európa kialakulását, és csökkentve a közegészségügy kiadásait.

Hanne Dahl (IND/DEM), írásban. – (DA) A Júniusi Mozgalom a jelentés egésze mellett szavazott annak ellenére, hogy elvben ellenezzük a mezőgazdasági támogatást. Fontosnak tartjuk, hogy egészségesebb táplálkozási szokások kialakítására ösztönözzük a gyermekeket. Ellenezzük azonban azt a követelményt, hogy a gyümölcs legyen közösségi eredetű, mivel ez közvetett támogatást jelent az európai mezőgazdasági termelők számára. Végezetül pedig azt szeretnénk, hogy a gyermekek biogyümölcsöt kapjanak.

Dragoş Florin David (PPE-DE), írásban. – (RO) A program magasabb finanszírozása mellett, valamint a program keretében szétszatható termékek alaposabb meghatározása mellett szavaztam. A statisztikák szerint az EU-ban megközelítőleg 22 millió túlsúlyos gyermek van, közülük több mint 5 millió súlyosan elhízott. Ez főleg a magas zsír-, cukor- és sótartalmú termékek túlzott fogyasztása miatt van így. Ezen tények ismeretében nagyon is szükséges, hogy az EU és a tagállamok beavatkozzanak, és részt vegyenek az egészséges étkezési szokások kialakításában, különösen az idényjellegű gyümölcsök széles választékának felkínálásával. Amellett szavaztam, hogy a program számára elkülönített 90 millió eurós költségvetést növeljük 500 millió euróra, mivel a programhoz javasolt kezdeti összeg csak arra elég, hogy a 6 és 10 év közötti gyermekeknek 30 héten keresztül heti egy adag gyümölcsöt biztosítsunk.

Avril Doyle (PPE-DE), írásban. – Üdvözlöm ezt a jelentést, bár úgy gondolom, hogy végeredményben a szülők felelősek a gyermekek egészségéért, és hogy egy iskolagyümölcs-programnak olyan rugalmasnak kell lennie, hogy összeegyeztethető legyen a helyi, regionális és nemzeti feltételekkel.

A túlsúlyosság járványként terjed a gyermekek körében; becslések szerint az EU-ban 22 millió túlsúlyos gyermek él, közülük 5,1 millió súlyosan elhízottnak számít. Az EU-ban élő gyermekek nem fogyasztanak elegendő egészséges táplálékot; az egészségesebb ételeket elérhetőbbé kell tenni számukra. Remélem, hogy ez a javaslat egy kis lépés lehet a gyermekkori túlsúlyosság csökkentése felé.

Lena Ek (ALDE), írásban. – (SV) Nem kétséges, hogy a gyermekek jobban érzik magukat, ha gyümölcsöt fogyasztanak. Az alma, a banán és a narancs megelőzi a túlsúlyosság kialakulását, és segít egészségünk megőrzésében. Ezért bizonyos szempontból érthető, hogy sokan szavaztak ma az Európai Parlamentben az EU iskoláskorúak számára létrehozandó iskolagyümölcs-program pénzügyi támogatására irányuló javaslat mellett.

A probléma csak az, hogy nem az EU felelőssége, hogy fogyasztunk-e a gyümölcsöt. Mindenekelőtt a szülők feladata, hogy megfelelő étkezési szokásokra neveljék a gyerekeiket. Másodsorban az önkormányzatok, harmadsorban pedig az állam felelőssége. Föderalistaként azt szeretném, ha a döntéseket a polgárokhoz lehető legközelebb hozná meg. Valójában az EU is ezt akarja. Az EK-szerződés 5. cikke alapján, amennyiben egy döntést helyénvalóbb lenne alsóbb szinten meghozni, akkor azt alsóbb szinten is kell meghozni. Ezért a Parlamentnek a gyümölcs-költségvetés 90 millió euróról 500 millió euróra történő emelésére irányuló javaslata ellen szavaztam.

Az EU-ban a kibocsátások csökkentésén és a mobilitás növelésén kell dolgoznunk, valamint a bűnözés ellen kell küzdenünk. Hogy a gyerekek több gyümölcsöt és kevesebb édességet egyenek, és többet sportoljanak – ezeket a témákat sokkal megfelelőbben tudják kezelni az iskolák, a szülők és a helyi politikusok.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Az iskolagyümölcs-program létrehozására irányuló javaslatról szóló Busk-jelentés mellett szavaztam, mivel úgy gondolom, hogy ezen termékek gyermekek számára történő térítésmentes kiosztásának közösségi támogatása szükséges ahhoz, hogy az Európai Unióban ösztönözzük az egészséges étkezési szokásokat, és ennek eredményeképpen javítsuk az európaiak egészségi állapotát.

A túlsúlyosság és az elhízás egyre nagyobb mértékű terjedése az európai lakosság, főleg a gyermekek körében a rossz étkezési szokások és az ülő életforma eredménye. Ezért sürgősen hatékony intézkedéseket kell

bevezetnünk a járványként terjedő túlsúlyosság elleni küzdelemre, nem utolsósorban oly módon, hogy ösztönözzük az egészséges étkezési szokásokat a korai életszakaszban. A családokkal együttműködve az iskolának alapvető szerepe lehet abban, hogy a gyerekeket egészségesebb étkezésre nevelje.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Támogatjuk ezt a jelentést, amelyben számos javaslattal közre is működünk. Az Európai Bizottság részéről tanúsított ellenállás ellenére a jelentés támogatja a friss gyümölcsök napi és díjmentes szétosztását az iskolákban a gyermekek, különösen a hátrányosabb helyzetű gyermekek egészségének és életminőségének javítása érdekében.

Azért támogatjuk a programot, mert tudatában vagyunk annak, hogy a fiatalokat ösztönözni kell arra, hogy jobban értékeljék a gyümölcsöket és zöldségeket, és hogy ennek nagyon pozitív hatása lesz a közegészségre és a gyermekszegénység elleni harcra. Ahhoz azonban, hogy a program hatékony lehessen, a gyermekek szélesebb rétegére kell kiterjeszteni, azaz a jövőben ki kell terjeszteni más korcsoportokra és a társadalom hátrányos helyzetű csoportjaira is. Ennek a programnak magában kell foglalnia a közösségi preferenciát, azaz a nemzeti és helyi termelés preferenciáját, és a programnak közösségi finanszírozásúnak kell lennie a nagyobb társadalmi kohézió biztosítása érdekében.

Ez a program jó példaként szolgálhat az országok közötti igazi szolidaritás politikájára. Reméljük, hogy ez a javaslat nem fogja újabb propaganda-kampánnyá végezni, hanem a Tanács megállapodásra tud majd jutni a szükséges alap rendelkezésre bocsátásáról, hogy a programot valamennyi tagállamban hatékonyan végre lehessen hajtani.

Glyn Ford (PSE), írásban. – Támogatom a Mezőgazdasági Bizottság javaslatát az iskolagyümölcs-program létrehozására, de brit munkáspárti képviselőtársaimmal együtt a magasabb költségvetés biztosítása érdekében a nemzeti társfinanszírozást támogatjuk. Támogatom a helyi és regionális termékekre, illetve a biotermékekre való hivatkozást is, de nem szabad figyelmen kívül hagyni a legelőnyösebb ajánlat és a változatosság tényezőit sem. Ami Délnyugat-Angliát illeti, üdvözlém a sokféle kitűnő helyi alma és körte cserjét ciprusi és a Kanári-szigetéről származó banánra.

Neena Gill (PSE), írásban. – Nagyon örülök, hogy gyermekeink egészségét európai szinten vitatjuk meg.

Európában egyre nagyobb problémát jelent a gyermekkori túlsúlyosság, és még inkább igaz ez az Egyesült Királyságra, ahol a lakosság csaknem 25%-a, valamint a gyermekek 10%-a túlsúlyos. Ez a téma komoly gondot jelent sok választópolgárom számára, ezért üdvözlöm ezt a kezdeményezést.

Ha a gyermekkorban kialakítjuk a helyes étkezési szokásokat, azzal megelőzhetjük a felnőttkori túlsúlyosságot. A zöldség- és gyümölcsfogyasztás pedig bizonyítottan csökkenti a túlsúlyosság és a szív- és érrendszeri megbetegedések kialakulásának arányát.

Az Egyesült Királyságban a félkész ételek és készételek jelentette vonzerő rossz étkezési szokások kialakulásához vezet, ami a közegészségügynek évi 6 milliárd angol fontba kerül. Tehát világos, hogy a kezdeményezést gazdasági szempontból is ésszerű támogatni.

Ezért a jelentés mellett szavaztam, és remélem, hogy a tagállamok megfelelően fogják felhasználni az alapokat annak leküzdésére, ami valódi problémát jelent gyermekeink számára.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Bizottság már eleve is rossz ötletét tovább rontották az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottsága által előterjesztett módosítások, különösen az, hogy a Mezőgazdasági Bizottság az adófizetők költségére a kiadások felső határát 90 millió euróról 500 millió euróra akarja növelni. A Mezőgazdasági Bizottság hangsúlyozza, hogy ez csak a közösségi eredetű gyümölcsökre vonatkozik. A máshonnan származó gyümölcsök egyáltalán nem fontosak.

Teljesen nevetséges a Mezőgazdasági Bizottság atyáskodó stílusú javaslata, mely szerint idényjellegű gyümölcsöt kellene kiosztani, a gyümölcsök változatos választékát részesítve előnyben, hogy 'lehetővé váljon a gyermekek számára különböző ízek felfedezése'.

Az Európai Parlament már megint beleavatkozik az oktatáspolitikába. A tagállamok 'ezeket az intézkedéseket oktató jelleggel szerepeltethetik az egészséggel és táplálkozással kapcsolatos iskolai tanítási csomagokban'.

Az Európai Parlament többségének torz elképzelései vannak a közös agrárpolitikáról. Úgy tűnik, hogy az EP képviselői szerint az adófizetőknek pénzzel teli bőségszaruik vannak, amelyeket az agrárpolitika és a vidékfejlesztés finanszírozására tudnak szánni. Hála az égnek, hogy az Európai Parlamentnek ezeken a területeken nincsen együttdöntési joga – és ennek így is kell maradnia.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), írásban. – (PL) Nagyon örülök, hogy ma elfogadtuk az iskolagyümölcs-programot. A Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság által elfogadott, a táplálkozással, túlsúllyal és elhízással kapcsolatos egészségügyi problémákról szóló véleményben azt írtam, hogy különös figyelmet kell szentelni a gyermekkori és fiatalkori túlsúlyosság problémájának, hiszen a túlsúlyosság növeli a szív- és érrendszeri megbetegedések, a cukorbetegség, a magas vérnyomás és bizonyos daganatok kialakulásának kockázatát.

Az iskolagyümölcs-program célja a helyes gyümölcs- és zöldségfogyasztási szokások kialakítása, valamint az iskolás gyermekek oktatása az egészséges étkezésről. Az étkezési szokások gyermekkorban alakulnak ki, és bizonyított, hogy azok a gyermekek, akik megtanulják, hogy sok zöldséget és gyümölcsöt fogyasszanak, felnőtként is követik ezt a szokásukat.

Az iskolagyümölcs-program minden bizonnyal hozzá fog járulni ahhoz, hogy a legfiatalabbak több zöldséget és gyümölcsöt fogyasszanak, és így minden bizonnyal jelentős mértékben hozzá fog járulni ahhoz is, hogy az európai gyermekek és fiatalok körében megelőzzük a túlsúlyossági hullámot. A program hatása még nagyobb lesz, ha az iskolai gyümölcsfogyasztás nem csupán szimbolikus. Ezért örömmel szavazok a program céljára elkülönített költségvetés jelentős (négyeszeresére történő) emelése mellett.

Ian Hudghton (Verts/ALE), írásban. – A Busk-jelentés mellett szavaztam, és teljes szívemből támogatom ezt a kezdeményezést, amely gyümölccsel látja el az európai iskolásokat. Hazám, Skócia egészségügyi mutatói a legrosszabbak közé tartoznak Európában, és a kormány aktív politikát folytat a gyermekek egészségének javítására azt remélve, hogy ez későbbi életük során is pozitív hatással lesz az egészségi állapotukra. Ez az uniós kezdeményezés jól kiegészíti a skót kormány munkáját, ezért üdvözlendő.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), írásban. – (PL) Véleményem szerint az iskolagyümölcs-program nem pusztán szimbolikus jelentőségű – 'íme, az Európai Unió ad valamit a gyerekeknek' –, hiszen ez a kezdeményezés elősegíti a helyes étkezési szokások kialakulását. Szerintem a programba a középiskolás diákokat is be kellene vonni. Szeretném hangsúlyozni, hogy ezzel segítenénk a szegényebb családokat, amelyek gyakran nem tudnak gyümölcsöt biztosítani gyermekeik számára. A program természetesen új lehetőséget jelent a mezőgazdasági termelők és gyümölcsstermesztők számára is. A gyümölcsöket és zöldségeket, illetve az én hazámban különösen az almát, elég könnyű kiosztani. Azonban nem szabad elfelejtenünk, hogy a gyümölcsnek jó minőségűnek, tisztának és frissnek kell lennie. Az iskolákat is fel kell készítenünk a program bevezetésére. Ha valójában nézzük, a programot a 2009/2010-es tanév elejénél nem lehet hamarabb bevezetni.

Ami a költségeket illeti, azok nem csillagászatiak: a Bizottság javaslata 90 millió euróban állapítja meg a költségeket, de esetleg magasabbak is lehetnek. Igaz, magasabbak is lehetnek a költségek, de ne felejtjük el, hogy milyen sokba kerül a túlsúlyossággal és elhízással kapcsolatos betegségek kezelése. Ne legyen ez a program egyszeri, kivételes kezdeményezés, melyet csak a látszat kedvéért vezetünk be! Vonjuk be a programba az oktatásért felelős nemzeti, regionális és helyi hatóságokat is! A gyümölcsök vagy zöldségek kiválasztásában őrizzük meg az ésszerű rugalmasságot, és tartsuk szem előtt, hogy a cél gyermekeink egészségének lehető legoptimálisabb védelme.

Tunne Kelam (PPE-DE), írásban. – Úgy döntöttem, hogy Niels Busk jelentése ellen szavazok, de szeretném kijelenteni, hogy teljes mértékben támogatom a szóban forgó témát – hogy az európai iskolásoknak biztosítsunk több gyümölcsöt. A fiatalok körében egyre terjedő túlsúlyosság fenyegető problémát jelent.

Elsősorban azonban a szubszidiaritás elvét támogatom. Szilárd meggyőződésemm, hogy a tagállamokra és kormányokra kell bízunk, hogy gondját viseljék az ifjú generációnak. Az EU-nak nem az a feladata, hogy olyan konkrét problémákkal foglalkozzon, mint például ez a jelenlegi. A szóban forgó kezdeményezés kétségkívül jó szándékú. De ha uniós szabályozásokkal akarunk ilyen problémákat megoldani, az azt jelenti, hogy nem vesszük figyelembe az ügyben illetékesek szerepét és felelősségét. Ebben a kérdésben ugyanis a szülők, az iskolák, az önkormányzatok és a kormányok illetékesek. Biztos vagyok benne, hogy ők is elhivatottan foglalkoznak azzal a kérdéssel, hogy növelni kellene az iskolákban a gyümölcsfogyasztást.

David Martin (PSE), írásban. – Támogatom ezt a programot, amely pénzügyi keretet különít el annak érdekében, hogy az iskolás gyermekek térítésmentesen gyümölcsöt és zöldséget kaphassanak. Ennek csak pozitív eredményei lehetnek, közelebb fog vinni a 'napi öt' ajánláshoz, így segíteni fogja a gyermekkori túlsúlyosság visszaszorítását. Ezért szavaztam mellette.

Erik Meijer (GUE/NGL), írásban. – (NL) A 2009-es költségvetés szavazásához fűzött, 2008. október 23-i szavazatindoklásomban felhívtam a figyelmet arra, milyen szerepet vállalhat az EU az iskolás gyermekek

gyümölcsfogyasztásának támogatásában. Az iskolagyümölcs-programmal megelőzhetjük, hogy a gyermekek még elhízottabbá és egészségtelenebbé váljanak. A kérdés az, hogy ezzel miért az EU foglalkozzon az oktatásért felelős önkormányzatok helyett. A támogatásokat jelenleg az EU-alapból fizetik ki a tagállamoknak, amelyeknek ehhez egy további összeget hozzá kell tenniük, a program végrehajtásáért pedig az önkormányzatok felelősek. Ez a munkamódszer sok felesleges adminisztrációt és időigényes bürokráciát eredményez.

A jelenlegi költségvetés vitája során az összeg a duplájára, azaz 182 millió euróra nőtt, a jövőben pedig a Busk-jelentésnek köszönhetően 500 millió euróra fog nőni. A jelenlegi programot támogató holland agrárminiszter azt nyilatkozta a sajtóban, hogy szerinte ennek a jelentős emelésnek nem lesz semmi eredménye, és hogy ő ki fog állni ellene. Mivel nem a Parlament, hanem a Tanács dönt a kérdésben, a költségvetés emelése várhatóan nem fog megvalósulni. Időközben a közvélemény már úgy gondol az iskolagyümölcsre, mint az EU egyik célt tévesztett prioritására.

Dumitru Oprea (PPE-DE), írásban. – (RO) Busk úr jelentése mellett szavaztam, amely az egészségügyi szervezeteknek a modern ember helytelen táplálkozásából adódó betegségekről szóló következtetéseire épül. A gyümölcs fogyasztása vitamintartalmának köszönhetően segíthet ezen betegségek megelőzésében és/vagy gyógyításában.

Meg kell tanítanunk gyermekeinknek, hogy mit és hogyan egyenek, ezért úgy gondolom, hogy a programnak az étrendre vonatkozó oktatást is magában kell foglalnia, annál is inkább, mivel az Egészségügyi Világszervezet ajánlása szerint a 11 év alatti gyermekeknek naponta minimum 400 gramm zöldséget és gyümölcsöt kellene enniük. Másrészt növekszik azon gyermekek száma, akik egészségtelenül, képtelen és nem megfelelő módon táplálkoznak, és ez nemcsak az iskola és a család hibája, hanem a miénk is, az egész társadalomé. Az ilyen táplálkozási szokásokkal sürgősen szakítani kell.

A szokások kialakulásáért az iskola is felelős, így az iskola jó terep arra, hogy ismét elterjesszük a gyümölcsfogyasztást. Ezért teljes mértékben támogatom az iskolagyümölcs-programot. Ennek a programnak a fő prioritások listáján kell szerepelnie a döntéshozási tényezők tekintetében, hogy minél hamarabb meg lehessen valósítani.

Neil Parish (PPE-DE), írásban. – Az EP konzervatív képviselői tartózkodtak az iskolagyümölcs-programnak az egész EU-ban történő létrehozására irányuló tanácsi javaslatról szóló jelentés szavazásán. Bár nagy örömmel fogadnánk egy olyan programot, amely előmozdítja az Egyesült Királyság és az EU fiataljai körében az egészséges étkezési szokások kialakulását, fenntartásaink vannak a jelentésben javasolt költségvetéssel szemben, mivel az jelentős mértékben nagyobb, mint a Bizottság által javasolt 90 millió euró. A szavazás eredményétől függően a Parlament minimum 360 millió eurós, maximum 500 millió eurós költségvetés elkülönítésére fog felkérni. Véleményünk szerint ésszerűbb egy alacsonyabb költségvetésű programmal kezdeni, majd később a tapasztalatok fényében felülvizsgálni a költségvetést – ahogy a Bizottság hatásvizsgálatában szerepel.

Zita Plešinská (PPE-DE), írásban. – (SK) Az EU zöldség- és gyümölcspiacát jelenleg a kereslet szabályozza. Az iskolagyümölcs-program bevezetése elő fogja mozdítani a zöldség- és gyümölcsfogyasztást az EU-ban, növelni fogja a keresletet, ami nemcsak a közegészségügy, hanem az európai zöldség- és gyümölcstermesztők számára is hasznos lesz.

Ha sok zöldséget és gyümölcsöt fogyasztunk, az sok betegség kockázatát csökkenti, és megelőzi a túlsúly és a gyermekkori elhízás kialakulását. A gyümölcsfogyasztást előmozdító iskolagyümölcs-program bevezetésének legfontosabb oka tehát egészségügyi jellegű. Mivel az étkezési szokások kisgyermekkorban alakulnak ki, véleményem szerint nem elég az iskolákban elkezdni a programot, hanem inkább az óvodákban kellene.

Azonban a Bizottság által javasolt, a közösségi költségvetésből elkülönítendő 90 millió euró csak heti egy darab gyümölcshöz juttatja a gyerekeket, ami sem az étkezési szokások megváltoztatásához, sem a közegészség befolyásolásához nem elegendő.

Úgy gondolom, hogy a program reális költségvetése 500 millió euró, ahogy az EP is javasolta. Ez az összeg napi egy adag gyümölcsöt jelentene tanulónként, ugyanakkor lehetővé tenné, hogy a program ne csak a 6 és 10 év közötti iskolásokat foglalja magában, hanem az ennél fiatalabb óvodásokat is.

Szilárd meggyőződésem, hogy az iskolai gyümölcsfogyasztást az egész EU területén támogató iskolagyümölcs-programra költött pénz megtakarításokat fog eredményezni a tagállamok közegészségügyi kiadásaiiban, ezért Niels Busk jelentése mellett szavaztam.

Luís Queiró (PPE-DE), írásban. – (PT) A jelentésben javasolt program előnyei világosak. Ha előmozdítjuk (vagy bizonyos esetekben egyszerűen lehetővé tesszük), hogy a társadalom legfiatalabb tagjai idényjellegű gyümölcsöket fogyasszanak, annak igen áldásos hatásai lesznek, mind közvetlenül, hiszen elősegíti a változatos étrendet, mind a jövőre nézve, hiszen elősegíti az egészséges étkezési szokások kialakulását. Azonban két dolgot ki kell emelni.

A garanciamechanizmusok megsokszorozása annak biztosítására, hogy a szétosztott gyümölcs Európában természetesen gyümölcs legyen, azt az érzést kelti, hogy a program motivációja nemcsak a fiatalok étrendjének megváltoztatása, hanem elsősorban az európai mezőgazdaság támogatása. Ezenkívül a jelen téma és a közös agrárpolitika közötti összefüggés világos bár, mint már említettük, azonban kétséges, hogy az ügyet közösségi szinten kellene tárgyalni. Nyilvánvaló, hogy a tagállamoknak döntési szabadságot kell adni abban, hogy almát vagy Rocha körtét akarnak-e szétosztani. Azonban kétségeink vannak a tekintetben, hogy szükség van-e ezen a területen közösségi program létrehozására.

Frédérique Ries (ALDE), írásban. – (FR) 2007. február 1-jén, amikor az egészséges táplálkozás és a testmozgás támogatásáról szóló jelentésem elfogadásra került, az Európai Parlament számos erőteljes üzenetet közvetített, többek között egyrészt azt, hogy az oktatásnak alapvető szerepe van a táplálkozás és egészség területén a túlsúlyosság és a súlyos elhízottság – amely több mint 5 millió gyermeket érint – megelőzésében, másrészt pedig felkérte a Bizottságot és a Tanácsot a szükséges intézkedések megtételére az egészséges étkezési szokások előmozdítása érdekében a KAP (közös agrárpolitika) 2008-as és 2013-as felülvizsgálata keretében.

Úgy tűnik, hogy a Bizottság meghallotta ezt az üzenetet, hiszen a európai iskolagyümölcs-program célja, hogy a 6 és 10 év közötti gyermekek között gyümölcsöt osszanak ki az iskolákban a 2009/2010-es tanévtől kezdve. Most már a 27 tagállamon múlik, hogyan hajtják végre a programot. Nyilvánvaló, hogy sok időre, pénzre és munkaerőre lesz szükség, valamint sok iskolában a menzák menüjét is meg kell változtatni ahhoz, hogy az Egészségügyi Világszervezet ajánlotta napi ötszöri zöldség- és gyümölcsfogyasztás (400 gramm) ne csak egy reklámszlogen legyen, amely apró betűvel szerepel a televízió képernyőjén.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Busk úrnak az iskolai gyümölcsfogyasztás támogatásáról szóló jelentése mellett szavaztam. Egyértelmű, hogy az Európai Unióban a gyermekek túl kevés zöldséget és gyümölcsöt fogyasztanak, részben az iskolai menzák helytelen étrendje miatt. Pedig a zöldség- és gyümölcs fokozott fogyasztása csökkentené a súlyos betegségek kialakulásának kockázatát, és megelőzné, hogy a gyermekek túlsúlyosak vagy súlyosan elhízottá váljanak. Ráadásul a gyermekkori zöldségfogyasztás olyan jó szokás, amely az egész életen át megmarad.

Abban is egyetérték az előadóval, hogy a Bizottság által a programra elkülönített források egyáltalán nem megfelelőek. Hiszen a javasolt támogatás csak heti egy adag gyümölcs szétosztását teszi lehetővé. Azt is el kell mondanom, hogy őszintén szólva örülök annak a ténynek, hogy a Bizottság minden esetben megszívleli a program minőségi javítására tett számos kísérletet.

Olle Schmidt (ALDE), írásban. – (SV) Svédországban általában azt mondjuk gyerekeinknek, hogy a gyümölcs a természet adta édesség. Magam is nagyon szeretem a gyümölcsöt, és úgy gondolom, hogy jó dolog, ha az európai gyerekek elegendő mennyiséget esznek ebből az egészséges táplálékból. Ennyiben osztom az előadó nézeteit. Azonban a szülők és esetleg az oktatást szervező önkormányzatok felelősek azért, hogy az iskolás gyermekek elegendő mennyiségű almát és banánt egyenek. Az Európai Uniónak nem kellene a nemzetek feletti gyümölcsrendőrség szerepét játszania. Ehelyett összpontosítsuk energiáinkat és forrásainkat sürgősebb feladatokra!

Brian Simpson (PSE), írásban. – Teljes mértékben támogatom a Bizottságnak az iskolai térítésmentes gyümölcsfogyasztás támogatására irányuló javaslatait a gyermekkori túlsúlyosság megelőzésére irányuló stratégia részeként. Nemcsak hogy teljes mértékben támogatom, hogy uniós pénzt használjunk fel egy minden tagállamban jelen lévő, a prioritások közé tartozó, közegészségügyi probléma kezelésére, de a javaslatokhoz kapcsolódó erőteljes társadalmi tényezőt is támogatom, amely lehetővé teszi, hogy a tagállamok a hátrányosabb helyzetű gyermekeket támogassák, akik általában kevesebb zöldséget és gyümölcsöt esznek, és jobban ki vannak szolgáltatva a túlsúlyosság veszélyének. Ráadásul ez az első alkalom, hogy a KAP-forrásokat egy közegészségügyi probléma kezelésére használjuk fel, és ez azt jelzi, hogy változás van folyamatban a KAP céljaival kapcsolatos gondolkodásban.

Örülök, hogy a Parlament erőteljes üzenetet közvetített a Bizottságnak és a Tanácsnak azáltal, hogy egy megemelt költségvetést támogat, amely lehetővé teszi, hogy több gyermek élvezhesse a program előnyeit. Azonban nem értek egyet a Parlament azon álláspontjával, amely kiköti, hogy a zöldségnek és gyümölcsnek közösségi eredetűnek kell lennie. Nem szabad szem elől tévesztenünk azt a tényt, hogy ez a program arról

szól, hogy számos különböző zöldséget és gyümölcsöt juttatunk el az iskolás gyerekekhez a túlsúlyosság elleni küzdelem jegyében.

(Szavazat indoklása rövidítve a 163(1). cikknek megfelelően).

Bart Staes (Verts/ALE), írásban. – (NL) Az elhízás elleni harcot gyermekkorban kell elkezdni. Ha friss gyümölcsöt juttatunk az iskolákba, az nagy mértékben előmozdíthatja az egészséges táplálkozást. Ezért teljes mértékben üdvözljük ezt a programot, amelynek keretében minden 3 és 10 év közötti gyermek minimum egy darab gyümölcsöt kap.

Becslések szerint az EU-ban 22 millió túlsúlyos gyermek él, közülük 5,1 millió súlyosan elhízottnak számít. Ez nemcsak számos egészségügyi problémához vezet, hanem jelentős kiadást jelent a tagállamok közegészségügye számára. Ha a Bizottság támogatja a Parlament azon javaslatát, hogy a költségvetést 90 millió euróról 500 millió euróra kellene növelni, akkor minden gyermek kiskorától fogva megtanulhatja a helyes étkezési szokásokat. Így nagyobb esélyük van arra, hogy később is megőrizzék ezeket a szokásokat, és ennek eredményeképpen megelőzzék a túlsúlyosságot.

A jelentésben a szétosztandó gyümölcs összetételéről is szó esik. A tagállamoknak előnyben kellene részesíteniük a helyben termelt és idényjellegű gyümölcsöket. A jelentés a gyermekeknek nyújtandó egészségügyi és táplálkozási tanácsadásra hív fel, valamint a biogazdaságok jellemzőiről történő tájékoztatásra is. Elégedett vagyok a jelentés tartalmával, ezért mellette szavaztam.

Catherine Stihler (PSE), írásban. – Támogatom azt az elvet, hogy próbáljuk meg az iskolákban a gyermekek számára elérhetőbbé tenni a gyümölcsfogyasztást. Az iskolai gyümölcs- és zöldségfogyasztást támogató, sikeres, skót projekt rekordszámokat ért el, ami az egészségesebben táplálkozó gyerekeket illeti. A programokkal azokat céloztuk meg, akiknek erre a leginkább szükségük van, és reméljük, hogy elsőként ez a program is a legszegényebb és legsérülékenyebb gyermekekhez fog elérni.

- Jelentés: Pervenche Berès, Werner Langen (A6-0420/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström és Åsa Westlund (PSE), írásban. – (SV) Mi, az Európai Parlament svéd szociáldemokrata képviselői, egyetértünk az euroövezeti helyzet elemzésével. Nagyra értékeljük aényt, hogy a jelentés hangsúlyozza az együttműködés társadalmi aspektusait és a növekedés jelentette problémákat. Ugyanakkor azonban nem támogatjuk a jelentés 40. bekezdését, amely szerint a maastrichti kritériumokat teljesítő, Szerződésben foglalt derogációval nem rendelkező, euroövezeten kívüli tagállamoknak a lehető leghamarabb át kellene venniük a közös valutát.

Véleményünk szerint kívül esik a Parlament hatáskörén, hogy ebben a témában állást foglaljon. Tiszteletben tartjuk a svéd polgárok által népszavazáson meghozott döntést, és szeretnénk hangsúlyozni, hogy ezzel a kérdéssel az adott tagállamnak kell foglalkoznia.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Mindannyian a jelentés ellen szavaztunk. A jelentés bálványozza a Stabilitási Paktumot, nem veszi észre a jelenlegi, súlyos gazdasági és társadalmi helyzet következményeit, figyelmen kívül hagyja a fokozódó társadalmi és regionális egyenlőtlenségeket, valamint elfeledkezik a munkanélküliség és a szegénység fokozódásáról.

Elfogadhatatlan, hogy a jelentés kitart az Európai Központi Bank rosszul értelmezett függetlensége mellett ahelyett, hogy megvédené demokratikus elszámoltathatóságát és célkitűzéseinek módosítását, és így figyelembe venné azt a szükségletet, hogy a termelésre, a méltányos foglalkoztatás megteremtésére, valamint az emberek – különösen a munkavállalók és a nyugdíjasok – vásárlóerejének növelésére kellene koncentrálni.

A képviselőcsoportunk által előterjesztett javaslatokat sajnálatos módon elutasították, különösképpen azokat, amelyek a fiskális politikákat és a versenypolitikákat bírálják, és felhívják a figyelmet az egyre bizonytalanabbá váló foglalkoztatási helyzetre, az alacsony fizetésekre, valamint a dereguláció és a liberalizáció következményeire.

Sajnálatos módon elutasították a Stabilitási Paktum visszavonására és egy új, szolidaritási, fejlesztési és társadalmi fejlődési stratégiával való helyettesítésére irányuló javaslatunkat.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) A legkevesebb, amit elmondhatunk, hogy az előadó 'általános pozitív' értékelése a gazdasági és monetáris unió tíz évéről nem tűnik teljesen objektívnek. Nem meglepő, hogy azt a kevés problémát, amelyeket felismer, úgy értelmezi, hogy azok a tagállamok hibájából és az európai integráció hiányából fakadnak.

Az igazság az, hogy az euró bevezetése automatikusan a kurrens közszükségleti cikkek árrobbanásához és a munkavállalók vásárlóerejének csökkenéséhez vezetett. Az igazság az, hogy a Stabilitási Paktum költségvetési és társadalmi malthusianizmus. Az igazság az, hogy az átváltási árfolyam politikájának hiánya és az euró túltértékelése aláaknázza az euroövezet nemzetközi versenyképességét. Az igazság az, hogy egy egységes monetáris politika és egy egységes irányadó kamatláb 11 vagy 15, nagyon különböző szerkezetű és nagyon különböző fejlettségi szinten lévő gazdaság számára semmiképpen nem felelhet meg minden egyes gazdaság egyedi igényeinek, sem a gazdaságok összességének igényeinek.

Az euró nem hozta meg a várt jólétet az euroövezet országainak, amelyeknek többsége most recessziót él meg. Ez azért van, mert az euró koncepcióját és működését tekintve nem gazdasági eszköz. Mindenekelőtt erőteljes politikai eszköz, amely lerombolja a nemzetek függetlenségét.

David Martin (PSE), írásban. – Támogatom ezt a jelentést, amely jobb gazdasági koordinációra hív fel az elhúzódó, mély pangás megelőzése érdekében. Ez az iránymutatás javíthatja a pénzügyi válság felügyeletét, valamint értékes támogatást nyújthat a gazdaságnak.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Berès asszony és Langen úr jelentése mellett szavaztam, amely a gazdasági és monetáris unió egy évtizedét vizsgálja meg. Teljes mértékben egyetértek azzal, hogy az Európai Parlament, az egyetlen olyan európai szerv, amelyet az emberek közvetlenül választanak, nagyon fontos szerepet játszott a gazdasági és monetáris unió első évtizede során. A Parlament társjogalkotóként működik a belső piac, különösen a pénzügyi szolgáltatások területén; a Gazdasági és Monetáris Bizottság révén párbeszédet folytat a gazdaságpolitikák összehangolásáról; domináns szerepet játszik a monetáris politikában az EKB Végrehajtó Tanácsának tagjai kinevezése révén. És ez csak néhány a Parlamentnek az elmúlt évek során kifejtett, elsődleges tevékenységei közül. Végezetül szeretnék gratulálni képviselőtársaimnak a jelentéshez, különösen ahhoz, hogy hangsúlyozzák az euroövezet kibővítését, mint az EU új gazdasági jövőjének ugródeszkáját.

Andrzej Jan Szejna (PSE), írásban. – (PL) A '10 éves GMU-ról: a gazdasági és monetáris unió első tíz évéről és jövőbeli kihívásairól' szóló jelentés a plenáris ülésen bemutatott legfontosabb jelentések közé tartozik. A jelentés a pénzügyi nehézségek idején új keretet ad a gazdaságról folytatott vitának. A jelentés részletes elemzést ad, így a gazdasági és monetáris unió pozitív és negatív aspektusait egyaránt láthatjuk. Érdekes következtetéseket tartalmaz a közös valutáról, az euróról.

Nem kétséges, hogy az euró bevezetése az EU pénzügyi sikertörténete. El kell ismerni, hogy többször is sikeresen ellenállt a piaci volatilitásnak. A közös pénz azonban nem egyenlő mértékben befolyásolja a különböző régiókat. Az egyes tagállamok fejlődésének mértéke közötti különbségek egyre hangsúlyosabbá válnak. Ma, a pénzügyi válság idején, a gazdaságpolitikai koordináció szükségsszerűvé vált. A Stabilitás és Növekedési Paktum rendelkezéseihez is tartanunk kell magunkat.

Az Európai Központi Bank függetlenségének támogatása kiemelkedően fontos. Hatáskörét monetáris kérdésekre kell korlátozni, azaz az árstabilitás fenntartására és a kamatlábak megállapítására, amely az EKB kizárólagos joga.

Ezen okokból támogatom a jelentés elfogadását.

- Jelentés: Edit Bauer (A6-0389/2008)

Richard James Ashworth (PPE-DE), írásban. – A konzervatív párt nemrég adta ki a "Méltányos díjazást a nőknek: hatpontos terv a nemek közötti bérszakadék áthidalására" című kiadványát. A konzervatív párt szeretne segíteni abban, hogy egyszer és mindenkorra megszűnjön a bérszakadék.

Ez a diszkriminatívnak ítélt munkáltatók számára kötelező fizetésellenőrzést jelentene, valamint olyan új intézkedéseket, amelyek segítenek a nőknek munkahelyet találni és előrelépni a karrierjükben, ezenkívül a rugalmas munkaidő jogának kiterjesztését a 18 év alatti gyermekek szüleire.

Egy méltányos társadalomban az egyenlő bánásmód elengedhetetlen, de a nemzeti kormányok és parlamentek általában megfelelőbb helyzetben vannak ahhoz, hogy a saját társadalmuk és gazdaságuk számára leghatékonyabb módon lépjenek fel. Az Európai Parlament ajánlása túlzottan előíró uniós szinten.

A Bauer-jelentést nem tudjuk támogatni, mivel az egyenlő díjazásról szóló, új jogalkotási javaslatra irányuló kérelem az EK-Szerződés 141(3). cikkre hivatkozik, amely a konzervatív párt azon ígéretére alapul, hogy figyelmen kívül hagyja a társadalmi kérdésekről szóló fejezetet.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark és Anna Ibrisagic (PPE-DE), írásban. – (SV) A nemek közötti bérszakadék jelentős probléma, és mind a munkavállalóknak, mind a szociális partnereknek kiemelt felelősségük van abban, hogy ez a probléma megvitatásra kerüljön. A megkülönböztetésnek e fajtája sérti a Szerződés alaprendelkezéseit, és azon munkáltatókat, akik ezen a területen nem vállalnak felelősséget, bíróság elé kellene állítani.

Mindamelletts ellentét a svéd munkaerőpiacra és a pártok felelősségével kapcsolatos alapvető nézeteinkkel, hogy új jogi eszközöket hozzunk létre a bérek uniós szintű, közvetlen alakítására, vagy, hogy az állami bérpolitika eszközeivel tegyük meg ezt. A bérek alakítása nem tartozik az EU hatáskörébe, és ennek így is kell maradnia.

Mivel meghallgatást nyert az a kérelmünk, hogy távolítsuk el az uniós szintű bérképzés jogi eszközeire történő hivatkozásokat, ezért úgy döntöttünk, hogy a jelentés egésze mellett szavazunk. Sajnálatos módon a jelentés még mindig számos nem kívánatos részletet tartalmaz, például az 'egyenlő fizetések napjára' irányuló javaslatot. A Parlamentnek az a megrögzött szokása, hogy különböző jelenségeknek napokat, heteket vagy éveket akar kijelölni, nem más, mint olyan propagandapolitika, amely nem tesz különbséget a különböző ügyek között. Éppen ellenkezőleg: elcsépeelt és hétköznapi módon szemléli az adott ügyet.

Carlos Coelho (PPE-DE), írásban. – (PT) A nemek közötti bérszakadék egész Európában problémát jelent. Nyilvánvaló, hogy az 1975 óta hatályos és 2006-ban módosított, a férfiak és nők egyenlő díjazásáról szóló közösségi jogszabály nem hatékony.

Támogatjuk, hogy az előadó kéri a Bizottságot, hogy 2009. december 31-ig nyújtson be jogalkotási javaslatot a jelentés ajánlásai alapján. Gratulálunk az előadónak, amiért ilyen felelősségteljesen és komolyan mutatta be az ajánlásokat, amelyek a központi kérdésre összpontosítanak - nem úgy, mint a szocialisták által előterjesztett módosítások némelyike, amelyek nem segítenek a probléma megoldásában, mivel a politikai folklór olyan elemeit tartalmazzák, amelyek megvalósíthatatlanok, mivel a tagállamok hatáskörén kívül esnek.

Portugáliában 2005 és 2006 között, a jelenlegi kormány irányítása alatt a nemek közötti bérszakadék 8,9%-kal nőtt, holott az egyéb körülmények nem változtak. 2007-ben a nők munkanélküli ellátása 21,1%-kal kevesebb volt, mint a férfiaké. A nőknek fizetett összegek – a megnövekedett támogatásokat is hozzáadva – a szegénységi küszöb alatt vannak, és 2006 és 2007 között csökkentek.

A portugál szociáldemokrata képviselők támogatják ezt a jelentést. A szocialista folklór ellenére nem keverjük össze a lényegest a mellékessel, és nem fogjuk hagyni, hogy a mellékes megakadályozza a lényegeset, ami nem más, mint ezen elfogadhatatlan, diszkriminatív helyzet megváltoztatása.

Brian Crowley (UEN), írásban. – Az egyenlő munkáért egyenlő fizetést elve segít megszüntetni a nők munkahelyi megkülönböztetését. De ennél tovább kell mennünk a nők jogainak védelmében. A jelentés célja nemcsak az, hogy növelje a női munka értékét, hanem az is, hogy emelje a közszolgáltatások színvonalát.

Több mint 30 évvel az egyenlő díjazásról szóló jogszabály bevezetése után az EU-ban a nők még mindig 15%-kal kevesebbet keresnek, mint a férfiak, és a bérszakadék áthidalásának folyamata lassú. Húsz évvel ezelőtt Írországban a nemek közötti bérszakadék kb. 25% volt, most pedig 13%. Ezen fejlődés ellenére a nemek közötti bérszakadék továbbra is komoly aggodalomra ad okot. Új kihívások alakultak ki, különösen a jelenlegi gazdasági helyzetben, amelyeket fel kell ismerni és meg kell oldani.

Sok nőnek továbbra is csak a foglalkoztatás bizonyos, szűk területein van esélye, sok nő továbbra is részmunkaidőben dolgozik, és nincs tisztességesen megfizetve, sokan olyan munkát végeznek, ahol tudásukat és képességeiket alábecsülik. Sokoldalú megközelítésre van szükség. Növelnünk kell a nők jelenlétét a munkaerőpiacon. Az anyák munkaerő-piaci reintegrációja érdekében fejlesztenünk kell a gyermekgondozási szolgáltatásokat és a gyermekek után járó támogatásokat.

Dragoş Florin David (PPE-DE), írásban. – (RO) A közvetlen és közvetett megkülönböztetés, a társadalmi és gazdasági tényezők, valamint a munkaerő-piaci szegregáció eltörlése mellett szavaztam. A jelentés semleges, szakmai alapú értékelési rendszer bevezetését sürgeti, amelynek új munkaerő-osztályozási és munkaerő-szervezési rendszereken, a szakmai tapasztalaton és a – főleg minőségi szempontból megítélt – termelékenységén kell alapulnia. A jelentés javaslatot tesz az egyenlő fizetések európai napjának megszervezésére is, hogy a közvélemény és a munkáltatók figyelmét felhívják a bérszakadéokra.

Avril Doyle (PPE-DE), írásban. – Támogatom ezt a jelentést, mivel szükség van az egyenlő díjazás elvéről szóló, létező törvények megfelelő végrehajtására. A nemek közötti egyenlőség megvalósításához döntő

fontosságú az egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazás elvéről szóló, létező törvények végrehajtása, de nagyon fontos az is, hogy minden nő visszakapja az esélyeit. A rendszernek rugalmasnak kell lennie, és biztosítani kell a munka és a magánélet közötti egyensúlyt. A nőknek lehetőséget kell adni arra, hogy döntsenek, férjhez mennek-e vagy nem; döntsenek, szülnék-e vagy nem; döntsenek, hogy a karrierjüket építik-e, vagy továbbtanulnak, vagy otthon maradnak, vagy dolgozni kezdenek, vagy saját vállalkozásba kezdenek, vagy esetleg lakást vásárolnak. Biztosítani kell, hogy a gazdasági nyomás ne szüntesse meg a nők esélyét a felsoroltakra.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) A férfiak és nők egyenlő díjazásáról szóló Bauer-jelentés mellett szavaztam, mivel elfogadhatatlan, hogy a nők kevesebbet keresnek (az EU-ban 15% a különbség) még akkor is, ha magasabb képzettséggel rendelkeznek (a diplomások 58%-a és a doktori címmel rendelkezők 41%-a nő).

A jelentés lehetőségeket javasol a jelenlegi jogi keret felülvizsgálatára, például bírságok bevezetését javasolja nem-teljesítés esetére, valamint fokozott párbeszédre szólít fel a szociális partnerekkel. Az egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért kapott egyenlő díjazás elvéért nemcsak a nőknek, hanem az egész társadalomnak küzdenie kell. Minden ágazatban szükség van a nőkre, különösen azokban, amelyeket hagyományosan férfias szakmáknak tartanak. Ezt az a tény is igazolja, hogy a nők jó vezetők.

A jelenlegi helyzetben alapvető fontosságú a nők aktív részvétele a lisszaboni stratégia növekedési és foglalkoztatási célkitűzéseinek megvalósításához.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Habár a jelentésben elfogadásra került a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság vitája során előterjesztett módosítások többsége, és ettől ez egy jó jelentés lett, de a PPE-DE képviselőcsoportja a plenáris ülés szavazásán sajnos mérsékelte a jelentés alkalmazási körét tudva, hogy a 393 szavazat abszolút többségére van szükség.

Ennek eredményeképpen bizonyos javaslatok sajnálatos módon nem kerültek elfogadásra, és így nincsenek benne a végső állásfoglalásban - köztük van néhány olyan részletes ajánlás is, amelyek az Európai Bizottságtól kért, a férfiak és nők egyenlő díjazása elvének alkalmazásáról szóló, új javaslat tartalmára vonatkoznak.

A szóban forgó állásfoglalás azonban még így is pozitív, ezért mellette szavaztunk. Szeretnénk hangsúlyozni azon intézkedések szükségességét, amelyek a munka értékelését célozzák, amelyek előnyben részesítik a méltányos foglalkoztatást és a méltányos díjazást, amelyek segítenek leküzdeni a fizetésbeli különbségeket és a bizonyos feladatokhoz és üzletágakhoz kötődő, a nőket megkülönböztető sztereotípiákat, és amelyek azon szakmák és tevékenységek megbecsülését célozzák, amelyekben a nők dominálnak. Gondolunk itt különösen a kiskereskedelmi és szolgáltatási ágazatokra, valamint a paraifaiparra, a textil-, ruha- és cipőgyártásra, az élelmiszeriparra és más olyan ágazatokra, amelyekben nagyon alacsony fizetések jellemzőek azokban a szakmákban és kategóriákban, amelyekben a nők dominálnak.

Neena Gill (PSE), írásban. – Azért szólok hozzá a témához ma, mivel a nemek közötti bérszakadék sok választópolgárt aggodalommal tölt el Közép-Anglia nyugati részén, valamint természetesen a képviselők többségét is itt a Parlamentben.

Az Egyesült Királyságban nagyobb a nemek közötti bérszakadék, mint az európai átlag, és a nők nemrégiben azt az ijesztő hírt kapták, hogy ez a szakadék most tovább nő.

A férfiak és nők közötti egyenlőség olyan alapvető jog, amely egy demokráciában elengedhetetlen. Csak valamennyi polgár egyenlő részvételével fogjuk elérni az EU növekedési, foglalkoztatási és társadalmi kohézióra vonatkozó célkitűzéseit.

A változtatás mellett szóló gazdasági érvek önmagukért beszélnek: a nőkben rejlő potenciál felszabadítása akár 2%-kal is hozzájárulhat a GDP-hez. Ebben az ingatag pénzügyi helyzetben nagyon fontos, hogy gazdaságunk minden rendelkezésre álló forrását felhasználja. Alapvető fontosságú annak biztosítása is, hogy a nők ne szenvedjenek el még több sérelmet.

Habár a jogszabály elfogadásra került, és javaslatok is születtek, mindez nem elég. Sok választópolgárom erőteljesebb fellépést szeretne a bérszakadék leküzdése érdekében.

Ezért üdvözlöm ezt a jelentést, valamint a fizetésellenőrzések bevezetésére és az esélyegyenlőségi szervezetek számára biztosítandó szélesebb hatáskörre irányuló javaslatokat.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Júniusi Lista alapos megfontolás után úgy döntött, hogy a jelentés mellett szavaz. Egy igazságos társadalomban fontos célkitűzés a fokozott

munkaerő-piaci egyenlőség, a nemek közötti bérszakadék csökkentése és az egyenlő nyugdíjak. Ezért fontosak a több statisztikát és a jogszabályok felülvizsgálatát célzó ötletek, valamint a társadalom nemekre vonatkozó sztereotípiáinak leküzdését célzó oktatással kapcsolatos ötletek.

Mindazonáltal a Júniusi Lista kritikusan viszonyul az EU azon, kielégíthetetlennek tűnő igényéhez, hogy egyre több és több politikai területet vonjon be a hatáskörébe. Alapvető nézeteink közé tartozik, hogy a munkaerőpiac szabályozásával kapcsolatos kérdésekkel elsősorban az egyes tagállamoknak kellene foglalkozniuk, tehát ezeket a kérdéseket nem kellene uniós szinten tárgyalni.

Ian Hudghton (Verts/ALE), írásban. – A Római Szerződés világosan kimondja a férfiak és nők egyenlő díjazásának elvét, ezért botrányos, hogy az EU-ban még mindig ilyen nagy különbségek vannak a két nem díjazásában. Elengedhetetlen, hogy az európai intézmények valóban fellépjenek ezen a területen, ezért a Bauer-jelentés mellett szavaztam.

David Martin (PSE), írásban. – A bérszakadék - amelynek csökkentése a növekedést és foglalkoztatást célzó lisszaboni stratégia egyik célkitűzése volt, és amellyel bizonyos tagállamok nem foglalkoztak megfelelően - hatalmas hatással van a nők gazdasági és társadalmi helyzetére. Támogatom ezt a jelentést, amely azokat az európai nőket szólítja meg, akik 15-25%-kal kevesebbet keresnek, mint férfi kollégáik.

Angelika Niebler (PPE-DE), írásban. – (DE) A mai szavazáson Edit Bauer képviselőtársam jelentése mellett szavaztam. Nem volt azonban könnyű a döntés, mivel néhány pont tartalmával kapcsolatban vannak fenntartásaim.

Már csaknem 50 éve létezik az európai szintű egyenlőségi politika. Az utóbbi 50 évben világos jogi kerettel rendelkezünk ezen a területen. Azonban az egyenlőség érdekében európai és tagállami szinten kifejtett minden erőfeszítésünk ellenére még mindig nem sikerült teljes mértékben kiküszöbölnünk a nők hátrányos megkülönböztetését a díjazás terén.

Az új jogszabályokra történő felhívást, ahogy azt a Bauer-jelentés tartalmazza, el kell utasítani. A társadalom attitűdjét ugyanis nem lehet jogszabályokkal megváltoztatni. Az elmúlt évek tapasztalata azt mutatja, hogy a nemek közötti bérszakadék okai többnyire a jogrendszer hatáskörén kívül keresendők, és hogy a jogszabályok önmagukban nem képesek a nők munkaerő-piaci helyzetén javítani.

Az új jogszabályok egyszerűen csak nagyobb mértékű bürokráciát teremtenek, és ezzel főleg a kis- és középvállalkozások terheit növelik. Ezért én a jelenlegi szabályozások következetesebb végrehajtását támogatom a nemek közti bérszakadék megszüntetése érdekében. Nem támogatom a kiegészítő, új szabályozásokat.

Dumitru Oprea (PPE-DE), írásban. – (RO) Bauer asszony jelentése mellett szavaztam, hiszen sajnálatos módon még mindig léteznek a nemek közötti egyenlőtlenségek. A nők és férfiak közötti egyenlőség az Európai Unió egyik alapvető értéke.

A férfiak és nők közötti esélyegyenlőség elvének támogatása viszonylag új ügy az Európai Unióban – szerepel a Maastrichti Szerződésben vagy Amszterdami Szerződésben –, de sok nyilatkozat vagy nemzetközi megállapodás, mint például az 1967-es, a nők elleni diszkrimináció felszámolásáról szóló nyilatkozat, hangsúlyozza az esélyegyenlőség különböző aspektusait.

Romániában két olyan ágazat van, amelyben a munkavállalók többsége (69,5%) nő. Ezek az ágazatok az egészségügy és szociális szolgáltatások, valamint az oktatás. A női szakmákat és munkahelyeket még mindig hajlamosak vagyunk alulértékelni azokhoz képest, ahol főleg férfiak dolgoznak. A nemek közötti egyenlőtlenségnek és megkülönböztetésnek jelentős hatása van a díjazásra. A férfiak és nők bére közötti átlagos különbség 8,5-15% a férfiak javára, a magánszektorban pedig még nagyobb. Ez ellentmond a férfiak és nők egyenlő díjazása elvének alkalmazásáról szóló, 75/117/EGK irányelvnek.

Rovana Plumb (PSE), írásban. – (RO) Ha nem sikerül megvalósítani a férfiak és nők egyenlő díjazását, akkor nehézségekbe fog ütközni a 2010-re kitűzött célok megvalósítása: az életkörülmények javítása, a gazdasági növekedés megeremtetése és a szegénység felszámolása. Aggodalommal tölt el az a tény, hogy az Európai Unióban a nők átlagosan 15%-kal kevesebbet keresnek, mint a férfiak, és nagyjából februárig kell dolgozniuk (évi 418 napot), hogy ugyanazt az összeget megkeressék, mint a férfiak egy év alatt. Ennek megváltoztatására különleges intézkedéseket kell bevezetni.

Ha a nők egyenlő arányban képviseltetnék magukat az Európai Bizottságban és az Európai Parlamentben, az olyan politikai üzenet lehetne, amely kiáll amellett, hogy a nők nagyobb mértékben képviseljék magukat az összes döntéshozó szervben, következésképpen egyben a bérszakadék megszüntetését is célozná.

A jelentés mellett szavaztam, és gratulálok az előadónak.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Bauer asszonynak a férfiak és nők egyenlő díjazása elvének alkalmazásáról szóló jelentése mellett szavaztam. Ez az ősrégi probléma már évek óta vita tárgyát képezi: megdöbbentő a tény, hogy néhány tagállamban a díjazás különbségei elsősorban a munkával kapcsolatos kirekesztés magas szintjének és a fizetési struktúra hatásának tulajdonítható. Ezért sokoldalú politikákra van szükség a már meglévő, de nem igazán hatékony jogszabály alkalmazását előmozdítandó. Üdvözlöm a képviselőtársam által elvégzett munkát, amelynek célja a hatályos jogszabály megszilárdítása, de azt a tényt is figyelembe veszi, hogy nehéz a gazdasági kirekesztést ilyen típusú jogszabállyal befolyásolni. Végül pedig támogatom az indoklást, mert olyan bérpolitikára van szükségünk, mely a fizetésben meglévő egyenlőtlenségek csökkentésére, valamint az alacsonyan megfizetett és olyan munkák díjazásának javítására irányul, ahol a nők vannak többségben.

Catherine Stihler (PSE), írásban. – Támogatom az egyenlő fizetések európai napjának életre hívását. 2008-ban teljes mértékben elfogadhatatlan az a tény, hogy a nőket még mindig hátrányosan megkülönböztetik, hiszen átlagban 15%-kal kevesebbet kapnak ugyanazért a munkáért, mint férfi kollégáik.

Georgios Toussas (GUE/NGL), írásban. – (EL) A görög kommunista párt a jelentés ellen szavazott, mert az az egyenlő díjazást használja fel arra, hogy a dolgozó nők jogait a legkisebb közös nevezőre csökkentse. A dolgozó nőknek nem szabad elfelejteniük, hogy a nemek közötti egyenlőségről szóló, uniós jogszabályok ürügyén az EU, valamint a tagállamok balközép és jobbközép kormányai eltörlik a nőket megillető jogokat, mint például a nők éjszakai munkájának tilalmát. Az EU, valamint az Új Demokrácia és a PASOK pártok ugyanezeket a jogszabályokat arra használták fel, hogy elérjék a női köztisztviselők nyugdíjkorhatárának felemelését, tették ezt a megkülönböztetés eltörlése és a nemek közötti egyenlőség nevében.

A jelentés nem foglalkozik a férfiak és nők egyenlő munkáért kapott egyenlőtlen díjazásának valódi okaival, valamint azzal a ténnyel, hogy a nők és a fiatalok a részmunkaidő, a rugalmas munkaszerződések és a rugalmas biztonság első áldozatai. Éppen ellenkezőleg: a jelentés által javasolt megoldások éppen ebbe az irányba mutatnak. A 'munka és magánélet összeegyeztethetőségének' érvét arra használja a jelentés, hogy elterjessze a nők foglalkoztatásának rugalmas formáit, és állami pénzeszközöket javasol a 'jó kapitalisták' jutalmaként annak megvalósítására, aminek magától értetődőnek kellene lennie: gondolok itt a férfiak és nők egyenlő díjazásának napjára, 'az egyenlő munkáért egyenlő fizetés' napjára.

Graham Watson (ALDE), írásban. – A jelentés ajánlásokat tesz az Európai Bizottságnak a férfiak és nők egyenlő díjazása elvének alkalmazásáról. Ez az elv a méltóság, méltányosság és a nyugdíjjal kapcsolatos egyenlőség megteremtésének kulcsa.

Már évek óta teljes mértékben támogatom a plymouth-i nyugdíjas polgárok petícióját, amely az idősebb nőkkel való egyenlő bánásmódra szólít fel.

Büszke vagyok, hogy három módosítást is előterjesztettem a Bauer-jelentéshez, amelyek a plymouth-i igényekre reflektálnak. Örülök, hogy mindhárom módosítást elfogadták.

Az Európai Parlament felismerte, hogy sok nőnek azért lesz kevesebb a fizetése, mert gyerekekről vagy idős emberekről gondoskodnak. A Parlament felkérte a Bizottságot a szegénység kockázatának kiküszöbölésére a nyugdíjasok körében, valamint tisztességes életszínvonal biztosítására a nyugdíjasok számára. A Parlament célul tűzte ki a férfiak és nők nyugdíjjal kapcsolatos egyenlőségét, beleértve a nyugdíjkorhatárt is.

Most arra van szükség, hogy az Európai Unió és a nemzeti kormányok vegyék figyelembe ezeket a szavakat, és nemes érzelmektől vezéreltetve tegyék meg a további lépéseket.

A nyugdíjas polgárok nyugdíjjal kapcsolatos egyenlősége nemes cél, ezért büszke vagyok, hogy támogathatom ezt a jelentést.

- Jelentés: Christian Ehler (A6-0418/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström és Åsa Westlund (PSE), írásban. – (SV) A tartózkodás mellett döntöttünk, mivel úgy gondoljuk, hogy általában helytelen egy éppen folyamatban lévő, azonos területre vonatkozó jogalkotási folyamat kisajátítása egy saját kezdeményezésű jelentésben.

Adam Bielan (UEN), írásban. – (PL) Két okból támogatom Ehler úr jelentését.

Saját nyersanyagforrás hiányában az Európai Unió a világ egyik legnagyobb energiaimportőrévé válik, azaz egyre inkább függővé válik a külső olaj- és gázszolgáltatóktól. Ezek az ágazatok azok, amelyek a legnagyobb geopolitikai kockázatnak vannak kitéve. A szénforrások hosszabb ideig elérhetőek lesznek, mint az olaj- és földgázforrások, és stratégiai fontosságúak lehetnek abban az esetben, ha az energia-ellátás politikai okokból veszélybe kerül.

Ezenkívül a fosszilis tüzelőanyagokból, pl. szénből történő energiatermelés a szigorú környezetvédelmi előírások ellenére is járható utat jelenthet, és jó lehetőségeket jelent az európai és lengyel bányák számára. A fenntartható széntekológiák bevezetése hozzá fog járulni Lengyelország infrastruktúrájának és gazdaságának jelentős fejlődéséhez.

Šarūnas Birutis (ALDE), írásban. – (LT) A Bizottság 'A fosszilis tüzelőanyagokból történő fenntartható villamosenergia-termelés rövid időn belüli demonstrációjának támogatásáról' című közleménye nagyon fontos lépés a politikai és pénzügyi intézkedésekről folytatandó, további viták irányába. Ma nyilvánvaló, hogy az Európai Unió csak akkor lesz képes a 2020 utánra vonatkozó, ambiciózus éghajlat-politikai céljait megvalósítani, ha az erőművekben biztosítva lesz az átfogó, szén-dioxid-elkülönítési és -tárolási technológiák használata. Tényleges fejlődésre van szükség a szén-dioxid geológiai elkülönítésére és tárolására vonatkozó jogi szabályozás előkészítése és elfogadása terén.

Habár jelenleg európai szinten történnek kísérletek a szén-dioxid geológiai elkülönítéséről és tárolásáról szóló irányelv lehetőség szerint minél előbb történő elfogadására, nemzeti és regionális szinten hiányoznak a megfelelő kezdeményezések, amelyek különösen a közlekedési infrastruktúra terén lennének szükségesek.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark és Anna Ibrisagic (PPE-DE), írásban. – (SV) Amíg szükség van fosszilis tüzelőanyagokra az EU energiaszükségletének kielégítéséhez, addig fontos támogatnunk az olyan kezdeményezéseket, amelyek a környezeti hatások mérséklését célozzák, például szén-dioxid-elkülönítési és tárolási, azaz CET-technológiák használatával.

Véleményünk szerint azonban a kibocsátási egységek értékesítéséből származó bevételnek a megfelelő tagállamhoz kell kerülnie, nem pedig különböző projektekhez. Más különben fellép az a veszély, hogy a kibocsátási egységek rendszere hatástalanná és felülről irányítottá válik.

Dragoș Florin David (PPE-DE), írásban. – (RO) A jelentés mellett szavaztam, mivel hangsúlyozza az európai kutatási alapok növelésének fontosságát az üvegházhatást okozó gázok, különösen a szén-dioxid új elkülönítési technológiáinak alkalmazása céljára, illetve azon kísérleti projektek megvalósítása céljára, amelyek bővíteni fogják a kutatás profilját, a kutatás nyújtotta lehetőségeket és az új technológiák biztonságosságát. Európa nem mondhat le legnagyobb energiaforrásáról, a fosszilis szénről, hiszen sok tagállam még mindig biztosítani tudja energiafüggetlenségét a fosszilis szén feldolgozásával. Biztosítanunk kell a jövő generációk számára a fenntartható és minél kevesebb környezetszennyezést okozó, fosszilis tüzelőanyagokból történő energiatermelést.

Avril Doyle (PPE-DE), írásban. – Támogattam a jelentést, mivel összhangban van azzal a módosítással, amelyet én terjesztettem elő a szén-dioxid-elkülönítési és tárolási, azaz CET-demonstrációs eszközök finanszírozásáról az EU kibocsátás-kereskedelmi rendszerének felülvizsgálatáról szóló jelentésemben.

A fosszilis tüzelőanyagoktól való függőségünk egy ideig valószínűleg még megmarad, ezért minden lehetőséget alaposan meg kell ismernünk káros hatásai enyhítése érdekében. A CET bármely szénhidrogén forrásból elkülöníti, majd tárolja a szént, azaz nem engedi, hogy a légkörbe kerüljön. Ha késedelem nélkül és megfelelő finanszírozással alkalmazzuk a CET-technológiákat, az jelentős mértékben csökkentheti a szén-dioxid-kibocsátást az EU-ban.

David Martin (PSE), írásban. – Támogatom a jelentést, mivel felismeri a fosszilis tüzelőanyagokból származó kibocsátások csökkentésének szükségességét, amelyeket áthidaló megoldásként használni fogunk mindaddig, amíg rá nem hagyatkozhatunk a megújuló energiaforrásokra.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Ehler úrnak a fosszilis tüzelőanyagokból történő fenntartható villamosenergia-termelés rövid időn belüli demonstrációjának támogatásáról jelentése szóló mellett szavaztam. Nyilvánvaló, hogy az Európai Unió csak akkor fogja elérni ambiciózus éghajlat-politikai céljait, ha sikerül biztosítani az erőművekben a szén-dioxid-elkülönítési és -tárolási, azaz CET-technológiák széles körű használatát.

Nem szabad, hogy a szén stratégiai jelentősége megakadályozzon minket abban, hogy megtaláljuk a módját, hogyan használhatjuk ezt a becses forrást úgy, hogy az ne legyen hatással az éghajlatra. Ezenkívül egyetértünk az előadóval abban, hogy a Bizottság által alkalmazott intézkedések nem elégségesek ezen ambiciózus projektek 2015-ig történő befejezéséhez. Végezetül pedig üdvözlöm Ehler úr értékelését, amely hangsúlyozza a megfelelő jogi keret hiányát a pénzügyi eszközök előteremtésére. Elengedhetetlen, hogy orvosoljuk ezt a hiányt.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE), írásban. – (DE) Az Ehler-jelentés elfogadásával az Európai Parlament egy teljesen idejélt mult energia-stratégia mellett döntött. A CET (szén-dioxid-elkülönítés és –tárolás) célja, hogy az éghajlatra nézve káros termelési folyamatokat 'éghajlatbarátnak' tüntesse fel. Valójában azonban nem szünteti meg vagy csökkenti a szén-dioxid-termelést, mint azt például a megújuló energiaforrások tennék. A Zöldek/az Európai Szabad Szövetség képviselőcsoport véleménye szerint a CET nagy mértékű közfinanszírozásának gazdasági szinten kevés értelme van. Sokkal jobb, értelmesebb módon lehetne felhasználni ezt a pénzt, ha a megújuló energiaforrások hatékonyabb használatának kutatásába fektetnénk be.

Az Ehler-jelentés továbbmegy, mint a Bizottság: az európai strukturális alapokat a CET-beruházásokra akarja felhasználni, amely megtagadná ezeket a forrásokat a hátrányos helyzetű régióktól és ezen régióknak a fenntartható fejlődést célzó terveitől. Ehler úr, a CDU brandenburgi képviselője, pénz akar tenni a Vattenfall, Európa ötödik legnagyobb energiavállalata zsebébe, ami lehetővé tenné, hogy több barnaszénbányát nyissanak Lausitzben (Brandenburg/Szászország), ami több falvat is az áttelepítés veszélyének tenne ki. Tudjuk, hogy a Vattenfall a következő 50-60 évben barnaszénből szándékozik villamosenergiát termelni még akkor is, ha ez csak 50%-nál alacsonyabb hatékonysági tényezővel lehetséges. Az energiaigényes CET-technológia ezt további 10-15%-kal csökkenteni fogja. Ez visszalépést jelentene, ezért nem fogadjuk el a jelentést, hanem benyújtottunk egy alternatív javaslatot.

9. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

(Az ülést 13.05-kor felfüggesztik, és 15.05-kor újra megnyitják.)

ELNÖKÖL: PÖTTERING ÚR

elnök

10. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

11. Az Európai Unió válasza a pénzügyi világválságra: a november 7-i Európai Tanácsot és a 2008. november 15-i G20-csúcsot követő intézkedések - A Bizottság 2009-es jogalkotási és munkaprogramja (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont az EU-nak a pénzügyi világválságra adott válaszáról és a Bizottság 2009-es jogalkotási és munkaprogramjáról folytatandó együttes vita.

Jean-Pierre Jouyet, a Tanács soros elnöke. – (FR) Üdvözlöm az elnök urat, a Bizottság elnökét, és Önöket, hölgyeim és uraim. A pénzügyi válságnak a gazdaságra gyakorolt hatásai egyre nyilvánvalóbbá válnak. A Bizottság őszi előrejelzése szerint az Európai Unióban a következő évben a gazdasági növekedés jelentős csökkenésével kell számolni. Számos tagállam már most recessziót él meg, és a gazdasági növekedés 2009-ben a legjobb esetben is csak nulla lesz az Európai Unióban.

Ezenkívül a pénzügyi nehézségek kezdenek a gazdasági intézmények finanszírozására is befolyást gyakorolni. A tagállamok hatóságai mindent megtesznek annak érdekében, hogy biztosítsák a hitelkorlátozások növekvő veszélyével szembesülő vállalkozások és háztartások finanszírozásának folytonosságát.

Európa és nemzetközi partnerei 1929 óta nem szembesültek ilyen súlyos pénzügyi válsággal, és óriási méretű gazdasági lassulással kell számolniuk. Mint tudják, legutóbbi, október 8-i vitánk óta a Tanács elnöksége egyetlen célt tartott szem előtt, és egyetlen meggyőződéséhez ragaszkodott legfőképp: a pénzügyi válsággal szembesülő Európa alapvető egységét.

Az európai pénzügyi rendszer csődjének fenyegető lehetőségével szembesülve a francia elnökségnek sikerült elősegítenie egy sürgősségi európai cselekvési tervet a válság által fenyegetett pénzintézetek támogatására, a tagállamok pedig közösen elhatározták, hogy biztosítják a bankközi finanszírozást és a bankok feltőkésítését.

Ennek a közös európai cselekvésnek a hatékonyságát múlt hétvégén a G20-ak állam- vagy kormányfőinek washingtoni csúcstalálkozója is bizonyította, amelyen Barroso elnök úr is jelen volt. Ezt a történelmi csúcstalálkozót Európa kezdeményezte a Tanács elnöke, Sarkozy úr és az Európai Bizottság elnöke, Barroso úr képviselőjében. Európa teljes egységet tanúsított abban, hogy a Tanács elnökségének november 7-én egyértelmű utasításokat adott a fő partnerekkel való tárgyalásra.

Most elégedettséggel tölthet el ezen megközelítés eredménye, hiszen a csúcstalálkozó döntései összhangban állnak az Európa által képviselt irányokkal - az átláthatósággal és a felelősséggel -, amelyek központi szerepet töltenek be a nemzetközi pénzügyi rendszer működésében. Pozitív döntések születtek az Európai Unió javaslataival kapcsolatban is, például a hitelminősítő intézetek regisztrációjáról, a pénzintézetek tevékenységeinek monitoringja és szabályozása elvéről, valamint a díjazásnak és a túlzott mértékű kockázat elkerülésének összekapcsolásáról.

Első alkalommal történt meg, hogy valamennyi fontos gazdasági és pénzügyi intézet egyetértett abban, hogy erőteljes választ kell adni annak elkerülése érdekében, hogy visszatérjen egy ilyen méretű válság. Megegyeztek egy ambiciózus cselekvési tervben, amelyet az elkövetkező hetekben a pénzügyminisztereknek kell részletesen kidolgozniuk.

Nyilvánvaló, hogy az Európai Uniónak továbbra is minden befolyását latba kell vetnie a nemzetközi viták során. Tudhatják, hogy számíthatnak a francia elnökségre az európai egység támogatása terén, valamint a Washingtonban tárgyalt területek alapvető reformjait célzó közös ambíciók kialakítása terén. Természetesen számítunk arra, hogy a cseh elnökség továbbviszi ezeket a kezdeményezéseket.

A hitelminősítő intézetekkel, a számviteli előírásokkal, a fedezeti alapok monitoringjával, az adóparadicsomok elleni harccal, a magánintézetek elszámoltathatóságával és a multilaterális pénzintézetek reformjával kapcsolatban az Európai Uniónak továbbra is erőteljesen kell fellépnie a határozott eredmények elérése érdekében.

A közösségi jogszabályok terén pedig sürgősen tisztázni kell a felelősség kérdését a Bizottság által a bankok és hitelminősítő intézetek felügyeletével és szabályozásával kapcsolatosan javasolt intézkedések elfogadásának meggyorsításával.

A francia elnökség tisztában van azzal, hogy számíthat a Parlament és a képviselőcsoportok teljes és aktív részvételére, és ezért hálás vagyok az elnöknek. Európa így képes lesz a 2009-re tervezett, következő nemzetközi találkozókön erőteljes pozíciót betölteni.

A pénzügyi ágazatban elért kezdeti eredmények bizonyítják a közös európai megközelítés hatékonyságát. Mindazonáltal ezek csak egy részét képezik Európa válságra adott válaszának. A közös megközelítésnek arra kell ösztönöznie az Európai Uniót és tagállamait, hogy reagáljanak a válságnak a gazdasági növekedésre gyakorolt hatásaira.

A Tanács elnökségének ezen a téren szilárd meggyőződése van. A pénzügyi ágazathoz hasonlóan a tagállamok a növekedés előmozdítása terén sem fognak kézzelfogható eredményeket elérni, hacsak nem működnek szorosan együtt egymással, valamint fő nemzetközi partnereikkel. A G20-csúcs ezen a téren is erőteljes üzenetet közvetített. Globális szinten be kell vetnünk minden makroökonómiai eszközt a hosszútávú gazdasági lassulás elkerülése érdekében.

A központi bank gyorsan reagált a helyzet változására a kamatlábak csökkentésével. Az elnökség üdvözölte az Európai Központi Bank azon november eleji, erőteljes döntését, hogy 50 bázisponttal csökkenti a kamatlábakat. Számos alkalommal figyelhettük elégedetten az EKB pénzügyi válságra adott válaszait, valamint az eurócsoporthoz és az Európai Tanácsok tanácskozásaiban való aktív részvételét.

A G20-ak a költségvetési kérdésekkel kapcsolatban arra figyelmeztettek, hogy amennyiben lehetséges, teret kell adni ezeknek az intézkedéseknek. Erre a felhívásra az Európai Unió tagállamai úgy reagáltak, hogy minden, a Stabilitási és Növekedési Paktum által megengedett lehetőséget ki kell használni a manőverekre, amikor a gazdasági ciklusban jelentős visszaesés tapasztalható.

A francia elnökség, a Bizottsággal szorosan együttműködve, minden lehetséges lépést meg szándékozik tenni annak biztosítására, hogy a gazdasági ciklus fenntartására irányuló nemzeti tervek összhangban legyenek a közösségi kezdeményezésekkel, így érve el a lehető legnagyobb gazdasági összhatást.

Barroso úr, a hónap végére új javaslatokat várunk. Olyan válaszokat kell találni, amelyeket közösségi szinten lehet alkalmazni, és minden olyan eszközt be kell vetni, amelyek fenntarthatják az európai gazdasági ciklust. Bizonyos európai költségvetési összegeket – ezt azért mondhatom, mert jelen voltam a Parlament vitáján – gyorsan mobilizálni lehetne válaszul a gazdasági lassulásra.

Ezenkívül a belső piac megfelelő működésének biztosítása mellett azt is biztosítanunk kell, hogy az európai állami támogatás rugalmas szabályait úgy alkalmazzák, hogy a tagállamok és az Európai Unió azoknak a gazdasági intézményeknek adjon hatékony támogatást, amelyek a leginkább veszélyeztetett helyzetben vannak.

Szeretnénk, ha az Európai Beruházási Bank is teljes mértékben részt venne az európai gazdaság támogatására irányuló erőfeszítésekben. Mint tudják, már elérhetővé váltak a források a kis- és középvállalkozások finanszírozásának biztosítására. A kísérő intézkedéseknek egy globálisabb terv részét kell képezniük, amely különösképpen a leginkább veszélyeztetett ágazatok – mint pl. ma az EU egész gépjárműipara - támogatását teszi lehetővé.

A közösségi szintű kísérő intézkedéseket a tagállamok szintjén aktívan meg kell erősíteni szorosan összhangolt, nemzeti, gazdaságélénkítési intézkedések révén. Előretételezve a jövő havi Európai Tanácsra, az elnökség szándékozik vezetni a tagállamok közötti vitát ezen gazdaságélénkítési intézkedések prioritásairól. Számos tagállam jelezte, hogy kísérő intézkedéseket fontolgatnak bizonyos ipari ágazatokban.

Ezeknek az intézkedéseknek a partnerek közötti egyeztetés eredményeképpen kell létrejönniük, mert csak így lehetnek teljes mértékben hatékonyak, és így lehet megőrizni a belső piac integritását. A Gazdasági és Pénzügyminiszterek Tanácsa Almunia biztos úrral együtt elő fogja készíteni az Európai Tanács tárgyalását ebben a témában, valamint a következő, december 2-i ülést.

Elnök úr, a Bizottság elnöke, hölgyeim és uraim, az Európai Unió néhány hét leforgása alatt hatékony választ adott a világ gazdaság példátlan mértékű destabilizációjára. Az európaiak a közvetlen veszéllyel szembesülve képesek voltak összefogni a hatékony és sürgős fellépés érdekében. Minél többet kell tanulnunk ebből a sikeres fellépésből. Meg kell őrizni ezt az európai egységességet, továbbra is közösen kell cselekednünk, így partnereinkkel együtt a pénzügyi szabályozórendszer alapvető reformját sürgetjük, és közösen foglalkozunk a gazdasági ciklus visszaeséseivel.

Ily módon nekünk – a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Parlamentnek – közösen kell bizonyítanunk, hogy az Európai Uniónak megvannak az eszközei arra, hogy hatékonyan irányítsa a saját sorsát, és az európaiak elvárása szerint globális szereplőként cselekedjék.

(Taps)

Elnök. – Köszönöm a Tanács képviselőjének, Jean-Pierre Jouyet úrnak. Nagyon örülök, hogy az Európai Bizottság ilyen sok tagja itt van velünk. A Bizottság tagjainak nagy többsége jelen van. Most pedig örömteli kötelességemnek teszek eleget, és felkérem a Bizottság elnökét, hogy tartsa meg beszédét.

José Manuel Barroso, a Bizottság elnöke. – (FR) Üdvözlöm az elnök urat, a Tanács soros elnökét, és Önöket, hölgyeim és uraim. Először is szeretném elismerésem kifejezni az Európai Parlament azon nagyszerű döntésével kapcsolatban, hogy egy napra két vitát szerveztek. Az egyiket Európának a pénzügyi világválságra adott válaszáról a G20-csúcsot követően, a másikat pedig a Bizottság 2009-es munkaprogramjáról.

Ez a kettős vita tökéletesen tükrözi azt a politikai realitást, amelyre Európának válaszolnia kell: fel kell nőni a válsághelyzet kihívásaihoz, és közben eltökélten folytatni kell a már megkezdett, alapvető munkát.

Így bizonyára nem meglepő, hogy a Bizottság 2009-es munkaprogramjának is kettős célkitűzése van: folytonosság és cselekvés a válsághelyzetben. Erre még vissza fogok térni.

Mindenekelőtt azonban a washingtoni csúcs értékelésére szeretnék kitérni, mint ahogy azt Jouyet úr is tette a francia elnökség részéről. Hadd emlékeztessem Önöket arra, hogy a pénzügyi rendszer megreformálását célzó globális folyamat elindítására irányuló politikai kezdeményezés Európából indult ki, és erre büszkék lehetünk. Az Európai Unió felnőtt a kihíváshoz. A vita kulcsfontosságú témáit is Európa vetette fel. Ezeket most nem ismételtem el, hiszen a múlt hónapban beszéltünk róluk itt, a Parlamentben.

A viták alapjául az Európai Tanács november 7-i rendkívüli ülésén lefektetett, három intézményünk közös munkája ihlette irányelvek szolgáltak. A Bizottság javaslatokat tett. Az Európai Parlament elnöke, Pöttering úr is részt vett ezeken a vitákon, és közös álláspontot dolgoztunk ki. Szeretném, ha mindazok, akik néha hajlamosak a kritikára, megvizsgálják az általunk Európa nevében tett javaslatokat, valamint a G20-csúcs eredményeit.

Természetesen el kell telnie egy kis időnek ahhoz, hogy megítélhessük, hogy egy esemény fordulópontot jelent-e a történelemben, de úgy érzem – és ezt szeretném nagyon őszintén megosztani Önökkel –, hogy a G20-ak állam- és kormányfőinek ezen első csúcstalálkozója valóban egy új korszak kezdetét jelenti a globális gazdaság közös irányításában, és talán többet is, hiszen a válság felhívta a vezetőik figyelmét arra, hogy a globális problémák megoldásához globális megközelítésre van szükség. Ez az érzésem.

A washingtoni csúcs egy új, a piacgazdaság elvein alapuló, globális kormányzás alapjait is megteremtette, de Európa számol azzal is, hogy a gazdaság nemcsak a piacgazdaságból áll; szociális piacgazdaság is létezik, mint ahogy azt Európában gyakran hangsúlyozzuk. Ez az Európai Unió egyik erőssége.

A G20-csúcson négy alapvető döntést sikerült meghozni.

Először is – nem feltétlenül fontossági sorrendben, hanem a döntések meghozatalának sorrendjében – megállapodás született egy, a pénzügyi piacok reformjára irányuló, rövid- és középtávú cselekvési tervről a további válsághelyzetek elkerülése, valamint a fogyasztók, a megtakarítók és a befektetők védelme érdekében.

Másodszor megállapodás született egy új globális kormányzásról a globális közösség számára káros kereskedelmi, monetáris és költségvetési instabilitás kiigazítására.

A harmadik kérdés pedig az – és véleményem szerint ezt kell a legsürgősebben megtárgyalni –, hogy a világgazdaság ösztönzéséhez és a válságnak a foglalkoztatásra, illetve polgártársaink vásárlóerejére gyakorolt hatásainak minimalizálásához összehangolt cselekvésre van szükség.

A negyedik téma pedig a szabadpiac szükségessége és mindenféle protekcionizmus elutasítása. Egyébként ezért kell erőfeszítéseket tennünk annak érdekében, hogy 2008 végére konszenzusra jussunk a dohai forduló kereskedelmi és fejlesztési céljai megvalósításának módjáról.

Ugyanakkor a csúcstalálkozó nagyon egyértelmű üzenetet közvetített, amely véleményem szerint nagyon fontos lesz az európaiak számára. A gazdasági és pénzügyi kérdéseket nem szabad oly módon kezelni, amely ártalmas lehet más globális kihívásokra nézve, amelyek szintén közös erőfeszítést kívánnak meg – gondolok itt a millenniumi fejlesztési célok megvalósítására, az energiabiztonságra, az éghajlatváltozás elleni küzdelemre, az élelmiszerbiztonságra, a jogállamiságra, a terrorizmus, a szegénység és a betegségek elleni küzdelemre.

Én magam személy szerint is hangsúlyoztam ezen pont fontosságát. Elmondtam, hogy véleményem szerint elfogadhatatlan lenne úgy megvitatni a globális pénzügyek fő kérdéseit, hogy figyelmen kívül hagyjuk azoknak a szükségleteit, akiknek nincs elég élelmük, vagy nem jutnak hozzá tiszta vízhez.

(Taps)

Új fejezet kezdődik a politikában, amelyet gyorsan és gyakorlatias módon kell megírunk. Ebben a szellemben kell tisztáznunk a dolgokat. Európa azért játszhatott főszerepet javaslataival a G20-csúcson, és azért talált meghallgatásra, mert egységesen lépett fel. Még egyszer szeretném elmondani, milyen büszke vagyok a francia elnökség, a Bizottság és az Önök intézménye, az Európai Parlament között kialakult kiváló együttműködésre.

Az Európai Unió most azzal a valódi kihívással szembesül, hogy továbbra is egységesen kell fellépnie. Ez néha nehéz lesz, de feltétlenül szükséges a sikerhez.

Akárhogy is, Európában eddig nem késlekedtünk meghozni néhány nagyon fontos döntést. Az egymást követő Európai Tanácsok és Európai Parlamenti viták után a Bizottság már tett néhány fontos jogalkotási javaslatot, amelyek most a társjogalkotók előtt vannak. Október 29-én a gazdaság fellendítésére is körvonalaztunk egy programot, amelyet egy, a Bizottság által a jövő héten elfogadandó dokumentummal teszünk majd formálissá.

És itt lép be a képbe a Bizottság 2009-es munkaprogramja. Az elmúlt néhány hónapban természetesen már sok munkát elvégeztünk. Az év végéig természetesen még haladnunk kell bizonyos dolgokkal, és a jövő évre is sok tennivalónk marad.

Ez a program négy olyan prioritást tartalmaz, amelyekben nagyjából egyetértésre jutottunk az Európai Parlamenttel a 2009-es év politikai stratégiájának szeptemberi vitáján.

Az első prioritás magától értetődő: növekedés és munkahelyek. 2009 elején két dolog elérésére fogunk törekedni: a gazdasági lassulás európai munkahelyekre és vállalkozásokra gyakorolt hatásának korlátozása, valamint a reform folytatása annak érdekében, hogy alaposabban felkészüljünk a válság utáni időszakra. A reálgazdaság esetén is ugyanazt a megközelítést kell alkalmazni, amelyet sikeresen alkalmaztunk a pénzügyi válság kezdetén: világos elvek és összehangolt intézkedések meghatározása uniós szinten. Valójában úgy gondolom, hogy a polgárok nem értenék meg, ha a 27 tagállam kormányai és az európai intézmények most nem lennének képesek a gazdasági válságra adandó válasz kapcsán közös platformra helyezkedni, amikor pedig a pénzügyi válságra adandó válasz esetén képesek voltak erre. Ezért a legkevesebb, amit tehetünk, hogy elfogadjuk a tagállamok és természetesen az európai intézmények összehangolásának elvét.

Ilyen a fellendülés tervének kerete is, amelyet a Bizottság november 26-án fog bemutatni a lisszaboni stratégia égíse alatt. Európában megvannak az eszközeink, van lisszaboni stratégiánk a növekedés és foglalkoztatás érdekében, van Stabilitási és Növekedési Paktum, és bizonyítani tudjuk, hogy ezek az eszközök politikai akarattal és főleg európai akarattal társulva képesek választ adni a jelenlegi válságra.

Rendkívüli időkben élünk, amelyek rendkívüli intézkedéseket követelnek meg. Olyan valódi közös stratégiára van szükségünk, amely egyesíti a gazdasági fellendülés feltételeit; olyan programra van szükségünk, amely mindenekelőtt a válságnak a polgárokra – a háztartásokra, a munkavállalókra, a vállalkozókra – gyakorolt hatásait csökkenti; olyan programra, amely minden lehetséges eszközt – adózási, strukturális vagy szabályozási eszközöket európai és nemzeti szinten egyaránt – megragad az összehangolt erőfeszítés során; és ezen a ponton azt is szeretném elmondani, milyen nagyra értékeltük az Európai Központi Bank eddigi együttműködését.

Valójában egyetlen tagállam sem tud kilábalni a válságból pusztán nemzeti intézkedések segítségével. Ehhez gazdaságaink túlságosan is függenek egymástól. A washingtoni csúcs egyik legérdekesebb eredménye az, hogy mindenki megértette, hogy most a globalizáció miatt még azok is érzik a kölcsönös függés hatását, akik a legkevésbé vannak kitéve a pénzügyi piacok integrációjának. Ha az egész világ készen áll arra, hogy elfogadja a kölcsönös függés hatását, akkor nekünk Európában nemcsak, hogy fel kell ismernünk ezt a kölcsönös függést, de tudnunk kell rá összehangolt és következetes módon válaszolni is.

Ezért gondoljuk úgy, hogy költségvetési ösztönző programra van szükség a kereslet fenntartására, a szinergiák kiaknázására és a negatív láncreakciók megelőzésére; egy olyan programra, melynek intézkedései időszerűek, célzottak és átmenetiek. Sürgősen szükség van ezekre az intézkedésekre, és ezeket fogjuk javasolni a tagállamoknak is.

Mindenekelőtt a képzést és átképzést ösztönző erőfeszítésekre és az innovációba, illetve összeköttetésbe való nagyobb befektetésre gondolok, valamint nagyobb befektetésekre annak érdekében, hogy Európa alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdasággá változzék. Mindenekelőtt arra a követelményre gondolok, hogy gazdaságunk bizonyos ágazatait hozzá kell igazítanunk az éghajlatváltozás elleni küzdelemünk céljaihoz. Ez remek alkalom lesz annak bebizonyítására, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelem nem a gazdasági növekedés ellensége. Éppen ellenkezőleg, elősegítheti az európai ipar modernizációját.

Mindemellett fokozott erőfeszítéseket kell tennünk a vállalkozások adminisztratív költségeinek csökkentésére is, így szabadítva fel különösen a kis- és középvállalkozások potenciálját – ez a 2009. januári jobb szabályozás programjának egyik központi eleme.

Egyre nagyobb mértékben elkötelezzük magunkat a jobb törvényhozás, a 'jobb szabályozás' célkitűzései mellett. Csökkentenünk kell a szükségtelen adminisztratív terheket, különös tekintettel a kis- és középvállalkozások terheire.

Az esélyek, a hozzáférés és a szolidaritás szociális menetrendje is Európa gazdasági válságra adott válaszának része, mert nem tagadhatjuk, hogy lesznek társadalmi nehézségek, amelyekkel foglalkozni kell, különösen a munkanélküliség miatt, amely több mint valószínű, hogy tovább fog növekedni. Ezért van szükség a szociális menetrendre. Szeretném különösen hangsúlyozni azokat az intézkedéseket, amelyek a fogyasztói érdekek védelmét, valamint a munkaerőpiacnak a fiatalok számára történő megnyitását szolgálják, de kétségtelenül lesz még számos egyéb kérdés, amelyet meg akarunk majd vitatni az Európai Parlamenttel.

A pénzügyekkel kapcsolatban bízom abban, hogy a Parlament képviselői hamar elfogadják a Bizottság javaslatait a tőke megfizetéséről, a betétbiztosításokról és a hitelminősítő intézetekről. Elengedhetetlen a bizalom légkörének helyreállítása. 2009-ben a Bizottság konkrét intézkedéseket fog tenni az európai pénzügyi

rendszer szabályozási keretének megerősítésére. Meg fogja vizsgálni a pénzügyi piacok szabályozását, felügyeletét és átláthatóságát, beleértve a Rasmussen- és Lehne-jelentésekben említett területeket is. A tavaszi Európai Tanács előtt el fogom juttatni Önökhöz a már létrehozott, pénzügyi felügyeletért felelős magas szintű munkacsoport első elemzéseit.

A vita első részének befejezésekként szeretném elmondani, hogy a válságoknak negatív hatásai ellenére mindig van egy előnyük is. Megkérdőjelezi megszokott gondolkodási mintáinkat és meggyőződéseinket, így adva a helyzeteknek bizonyos rugalmasságot, és megadva a szükséges flexibilitást azok átalakítására.

Még egyszer szeretném egészen őszintén és nyíltan megosztani Önökkel, milyen érzés volt múlt hétvégén részt venni a washingtoni csúcson. Olyan nyílt szellemiséggel találkoztam, amely őszintén szólva néhány hónappal ezelőtt még nem volt jellemző. A válság sok attitűdöt megváltoztatott. Nemcsak a meglévő, hanem a feltörekvő erők között is jellemző most a világ megváltoztatására és az európai értékek védelmére irányuló nyitottság: ezek az értékek a szabadság és a szolidaritás. Úgy gondolom, itt az idő, hogy Európa befolyást gyakoroljon az események menetére.

(Taps)

Elnök. – Köszönöm a Bizottság elnökének a beszédét. Biztos vagyok abban, hogy képviselőtársaim megengedik azt a megjegyzést, hogy Ön az elmúlt hetek során, amikor rengeteg ülészakon vett részt, véleményem szerint mindig világosan védelmezte a közösségi jogot, ami természetesen a kötelessége is. Ez nagyon fontos kormányaink szempontjából. Önnek egyaránt meg kell felelnie az Európai Parlament és a különböző kormányok elvárásainak. Ez az Ön esetében egyértelműen így is volt, ezért az Európai Parlament nevében szeretnék köszönetet mondani Önnek ebben a nehéz időszakban tett erőfeszítéseierért.

Joseph Daul, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (FR) Üdvözlöm az elnök urat, a Tanács soros elnökét, az Európai Bizottság elnökét és Önöket, hölgyeim és uraim. Nem igaz, amit egyesek mondanak, hogy a jelenlegi pénzügyi válság a kapitalizmus bukását jelenti, igaz azonban, hogy egy politikai hiba következménye, ez a hiba pedig a pénzügyi termékek minőségével kapcsolatos szabályok és ellenőrzés hiányosságai az USA-ban 1990 óta.

Ez pedig a piac átláthatóságának hiányából, valamint egy hatékony pénzügyi piaci ellenőrző szerv hiányából fakad. A politikai jobbközép soha nem támogattott egy szabályok vagy döntőbírók nélküli pénzügyi rendszert; most éppen ennek gazdasági és társadalmi következményeiért fizetünk meg nagyon drágán. Amit mi, a jobbközép javasolunk a világ gazdaságban, az a szociális piacgazdaság európai modellje, amely már bevált.

És amit mi, a jobbközép kérünk, az az, hogy ezekben a nehéz időkben összpontosítsuk a figyelmünket azoknak a helyzetére, akik dolgoznak, és megtakarításaik vannak, valamint a vállalkozók, különösen a kis- és középvállalkozók helyzetére, akik nap, mint nap kockázatot vállalnak a növekedés és a munkahelyteremtés érdekében.

Az ő jövőjüket csak akkor biztosítjuk, ha felelősségünk tudatában és értékeinkhez hűen kiállunk a saját társadalmi modellünk mellett, és ha megőrizzük egy szabad, tisztességes és átlátható piac feltételeit.

Hölgyeim és uraim, szeretném tolmácsolni képviselőcsoportom elégedettségét azzal kapcsolatban, hogy a jelenlegi válság idején, akárcsak idén nyáron a grúz válság idején, Európa, ha akar, képes jelen lenni a világban, hallatni a hangját, és befolyásolni partnereit. Arra gondolok, hogy Európa, amelynek társadalmi modellje egyedülálló a világon, és amely az embereket helyezi ezen társadalmi modell középpontjába, szóval hogy Európa főszerepet játszik a globalizáció kontextusában.

A Tanács elnöksége Sarkozy úrral az élén és a Bizottság, illetve a Bizottság elnöke, Barroso úr támogatásával bebizonyította, hogy lehetséges az, hogy 27 tagállam közös, következetes megközelítést alkalmazzon még nagyon kényes és bonyolult kérdésekben is, valamint hogy Európa képes lehet befolyásolni a világot, ha megpróbál egységesen kiállni.

A Tanács elnöksége és a Bizottság elnöke ismételt kérésének köszönhető, hogy a G20-csúcs lehetővé vált. A legfejlettebb országoknak és a feltörekvő gazdaságoknak ez a találkozója egyszerre volt szimbolikus és történelmi esemény, de eredményeképpen konkrét intézkedések is születtek, amelyeket képviselőcsoportunk teljesen mértékben támogat. A G20-csúcson tényleg sikerült felismerni a probléma okait, stratégiát kidolgozni és menetrendet tervezni. Az örök elégedetlenkedők azt mondják, hogy ez nem elég, és már amúgy is késő. Bennem is felmerül néhány kérdés. Például hogy miért nem előztük meg a válságot Európában, amikor már tavaly látni lehetett az intő jeleket? Felügyeleti hatóságaink miért nem vizsgálták meg alaposabban az USA pénzügyi termékeinek minőségét? Meg kell találnunk a választ arra a kérdésre, hogy mi történt nagy

bankjainkban, ahol a legfelső emeleten ülők nem tudták, mi történik a harmadik emeleten dolgozó 'játékbábukkal'.

Kötelességünk, hogy cselekedjünk a gazdaság fellendítése érdekében, a növekedés érdekében, és így csökkentsük a válságnak a társadalmi kohézióra gyakorolt hatását. Egyszerűsíteniünk kell a belső piacot, be kell fektetnünk a kutatásba, nagy mértékben támogatnunk kell a kis- és középvállalkozásokat, és segítenünk kell a bajba került családoknak. Mindezt a közkiadások túlfeszítése nélkül kell megtennünk, például fontolóra kell vennünk az eurokötvényeket mint a kötvényesítés kiegészítő forrását, valamint fenn kell tartanunk a megkezdett reformok ösztönző erejét nemzeti szinten - ezen reformokra most nagyobb szükség van, mint valaha.

Elnök úr, hölgyeim és uraim, ezzel a történelmi válsággal szembesülve a globális kormányzás olyan előrelépést tett, amely lehet, hogy szintén történelmi. Tovább kell lépnünk, védekeznünk kell a protekcionizmus veszélye ellen, amely mindig káros a világ legszegényebb országaira nézve.

Válság idején bátor intézkedéseket lehet hozni a jövő érdekében. Bizottsági elnök úr, a válság idején megváltoztathatunk néhány szabályt, és csakis a válság idején, mivel a válság után mindenki gyorsan elfelejti az egészet.

Európának nem szabad letérnie erről az útról. Az egyesült Európa megmutatta, hogy képes megoldásokat találni a válságra, és segíteni polgárainak kilábalni a válságból, amely még az elkövetkező hónapokban is jelentős problémákat fog okozni. Egész egyszerűen azt szeretném mondani, hogy Európának egységesnek és erősnek kell lennie, és bizottsági elnök úr, mindenekelőtt azt szeretném elmondani, hogy érezzük a különböző intézmények – először is a Parlamentet említeném, aztán a Bizottságot és a Tanácsot – közötti szimbiotikus kapcsolatot. Ily módon lehetünk sikeresek, és mutathatunk példát polgárainknak.

Martin Schulz, a PSE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, az a tény, hogy a G20-ak csúcstalálkozót tartottak, azt mutatja, hogy előrelépés történt. Az a tény, hogy a G20-ak összegyűltek, azt mutatja, hogy a világ változik, hogy egy többpólusú világ felé haladunk, amelyben az Európai Unió központi szerepet játszhat, és fog is játszani, ha egységes marad, és ha megcsináljuk a leckénket, és tényleg megoldjuk a kijelölt feladatokat.

Bizottsági elnök úr, ezért a döntő kérdés az, hogy van-e elég időnk. Felszólalásából úgy vettem ki, hogy be szándékozik mutatni azokat az intézkedéseket, amelyeket a Bizottságban a tavaszi ülésen ki fognak dolgozni Poul Nyrup Rasmussen úr jelentésével kapcsolatosan, de az túl késő lesz. Ami a fedezeti alapokat és a magántőke-alapokat illeti, most akarunk intézkedéseket. Ha jól értettem, McCreevy úr a múlt héten kezdeti intézkedéseket terjesztett elő a Bizottságnak a bankokat illetően. De ez a csomag nagyon kicsi. Ha hitelességet akarunk, akkor most kell megvitatnunk a hitelminősítő intézeteket. Mihamarabb meg kell vitatnunk a hitelminősítő intézetek szabályozását. Most akarunk intézkedéseket a magántőke-alapokkal és a fedezeti alapokkal kapcsolatban. Most akarjuk megvitatni a vezetők jövedelmét. Most akarjuk megvitatni a rövidre eladást (shortolást). A tény az, hogy az emberek már kezdenek hozzászokni a helyzethez. Pénzügyi válságot élünk át, és nagy viták folynak, de a pénzügyi világ képviselői már ismét kezdenek helyezkedni. Szeretnék felolvasni egy rövid idézetet Ackermann úrnak, a Deutsche Bank vezérigazgatójának George W. Bush-hoz írt leveléből – két igazán érdekes levelezőpartner. Ackermann úr azt írja, hogy meg kell előzni, hogy az állami szektor tartósan jelentősebb szerepet kapjon a nemzetközi pénzügyi rendszerben. Nem, szerintünk nem kell megelőzni. Hiszen éppen ez jelenlegi fellépésünk célja, vagyis az, hogy több szabályozás legyen, és nagyobb nemzetközi összefogás a szabályozások végrehajtása érdekében.

Most válaszúthoz értünk, egy olyan döntő időponthoz, amikor fel kell tennünk magunknak a következő kérdést. A jövőben szigorúbb követelmények lesznek-e, szigorúbb ellenőrzés lesz-e, és hozzátenném, törvény fogja-e tiltani a spekuláció és visszaélés bizonyos típusait, vagy pedig a bankokat fogjuk védeni, az alapokat fogjuk védeni a bedőléstől? A bankok köszönettel elfogadják a pénzt, aztán akadálytalanul folytatják, ahol abbahagyták. Ez majdnem olyan, mintha egy kiégett szerencsejátékosnak, aki éppen most veszítette el mindenét a kaszinóban, pénzt adnánk, hogy boldogan folytathassa a játékot. Nem, ehelyett inkább azt kell megtudnunk, hogy kié a kaszinó, mik a szerencsejáték szabályai, hogyan adóztatják meg a nyerteseket, valamint legfőképp azt, hogy a kaszinóban zajló ügyletek átláthatók-e, és hogy a felelősök elszámoltathatók-e. Ez kell, hogy legyen a célunk. Az EU célja az kell, hogy legyen, hogy meghatározza saját szabályait, amelyet magának az EU-nak kell a G20-országokban és a nemzetközi szervezetekben végrehajtatnia.

A dolgok nem mehetnek úgy tovább, mint eddig. Tisztában kell lennünk azzal is, hogy felelősséggel tartozunk az Európai Unió átlagpolgárainak - az ő pénzüket használják fel arra, hogy fizessenek azokért a katasztrófákért, amelyeket mások okoztak. Mondok erre egy rövid példát. Csak képzelje el, Barroso úr, hogy elmegy a

bankjába. Ön az egyik legjobban fizetett ember Európában, akárcsak én. Szóval elmegy a bankjába, és így szól: 'Itt van 1000 euró, és 25% megtérülést szeretnék.' A banktisztviselő így felelne: 'Barroso úr, talán rosszul érzi magát? Hiszen Ön olyan értelmes. Hiszen Ön olyan okosnak tűnik.' Ackermann úr így szól a részvényeseihez: 'Ebben az évben 25% megtérülést szeretnék'. Ő bezzeg vastapsot kap erre a kijelentésre. Most végre meg kell szüntetnünk a szakadékokat ezeknek az embereknek a gondolkodásmódja és a mindennapi élet között. Nem elfogadható, hogy a nemzetközi üzleti élet csak az anyagi megtérüléssel kapcsolatos, hideg, józan megfontolásokra alapuljon. Ezért olyan szabályokra van szükség, amelyek megálljt parancsolnak az ilyen visszaéléseknek.

(Taps)

Ha a következő néhány hónapban, ami a parlamenti ciklus végéig még hátravan, okosan cselekszünk, akkor megszüntethetjük a szakadékokat az üzleti világnak, valamint a hétköznapi embereknek, a vállalatoknál dolgozóknak a valódi világról alkotott elképzelései között. A vállalatok valódi világában az adófizetők zsebéből és a reálgazdaságból kell elvenni azokat a pénzeket, amelyeket korábban elpazaroltak, és onnan kell pótolni azokat a hiányokat is, amelyekkel a most gyűlésező államközösségnek szembesülnie kell, és amelyeket több milliárd eurós csomagokkal kell finanszírozni. Ezért tevékenységünket nem korlátozhatjuk arra, hogy megmentjük a bankokat és az alapokat. Elsődleges fontosságú a reálgazdaságba való befektetés is. Munkahelyeket kell biztosítanunk. Meg kell védenünk a gazdaságot az összeomlástól. Kollégám, Steinmeier úr tegnap bemutatott egy érdekes tervet, amelynek célja a befektetések újjáélesztése az Európai Unió valamennyi nemzetgazdaságában, és amely mindenekelőtt egy fontos kérdést vet fel a Bizottság számára. Felhasználhatjuk a következő hat vagy hét évre félretett forrásokat arra, hogy befektetjük őket az infrastruktúrába, a lisszaboni folyamatba, a kutatásba, a képzésekbe és az európai telekommunikációs infrastruktúra létrehozásába? Befektetjük őket most a foglalkoztatás és a növekedés gyors előmozdítására? Véleményem szerint ez a kérdés éppen annyira fontos, mint a nemzetközi pénzügyi piacok szabályozása.

Hiszem, hogy fordulóponthoz értünk. Köszönöm, elnök úr. Utalt rá, hogy talán tévedtem abban, hogy mikor lesz a Bizottság kész. Kérem őket, hogy legyenek készen még a tavaszi ülés előtt. Kérem, hogy legyenek hamar készen, mert tavasszal ismét elkezdődik a lóverseny, és így McCreevy úr ismét nem lesz itt. Most van szükségünk a Bizottság intézkedéseire, minél hamarabb. Azt várom, hogy a Bizottság decemberben tegye meg idevágó javaslatait.

(Taps)

Graham Watson, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, szeretnék gratulálni a Bizottság elnökének: ez volt az első alkalom, hogy a Bizottság képviseltette magát egy ilyen csúcson, és ez tényleg üdvözlendő.

A Tanács soros elnökének is szeretnék gratulálni, nemcsak a francia elnökségnek végzett kiváló munkájáért, hanem az *Autorité des marchés financiers* elnökségétől kapott elismeréshez is.

Ha 1989 a szabad piaczgazdaság döntő győzelme volt, akkor 2008-nak annak az évnek kell lennie, amikor felidézük Adam Smith intelmét, mely szerint a szabadpiacoknak megvannak a maguk határai. Adam Smith a *Nemzetek gazdasága* című művében sok dolgot előre megjósolt, és amit ír, az számos tanulsággal szolgálhat számunkra.

Képviselőcsoportom üdvözlí a G20-csúcs sikerét. Üdvözljük, hogy a csúcstalálkozó elkötelezi magát amellett, amiben mi is hiszünk: hogy a piaci elvek, a szabadkereskedelem, a befektetési programok és a hatékonyan szabályozott pénzügyi piacok előmozdítják a dinamizmust, az innovációt és a vállalkozói kedvet, ami elengedhetetlen a gazdasági növekedéshez, a foglalkoztatáshoz és a szegénység elleni küzdelemhez.

1929 után az államok elkövették azt a hibát, hogy külön-külön megoldásokat kerestek. Most felismertük, hogy közös megoldást kell keresni. A Bizottság 2009-es munkaprogramjában javasolt számos intézkedés segíteni fog minket ezen az úton. Gratulálok a Bizottságnak ehhez a munkaprogramhoz, különösen a pénzügyi szereplők és a fontos tőkepiaci befektetők szabályozását, felügyeletét és átláthatóságát biztosító tervhez. A szabadpiacoknak átláthatónak és tisztességesnek kell lenniük ahhoz, hogy növekedjenek.

A jelenlegi nehézségek közepette vannak, akik még mindig bűnbakokat keresnek. Úgy beszélnek, mintha nem is hallanák a vészharangokat. Pedig a vészharangok szólnak! Otto Graf Lambsdorff, Jacques Delors és mások ez év elején levelet fogalmaztak a szlovén elnökséghez, melyben óvtak a világgazdaság túlhevülésének veszélyeitől. Jean-Claude Juncker tegnap este, az euró bevezetésének 10. évfordulójának vitáján tartott remek felszólalásában felidézte, hogy az eurocsoport számos alkalommal figyelmeztette Amerikát és másokat a veszélyekre. A liberálisok és demokraták nem vesztegetik arra az időt, hogy megkeressék, ki a hibás abban, hogy jéghegybe szaladtunk: mi arra akarunk koncentrálni, hogy mentőcsónakokba ültessük az embereket.

Azonban egy szempontból aggodalommal tölt el minket az Európai Unió és a G20-ak válasza. Úgy tűnik, hogy állam- és kormányfőink azt hiszik, hogy az üzlet ugyanúgy mehet tovább, mint azelőtt, hogy nincs másra szükség, csak gazdasági növekedésre. Attól tartok, hogy sok politikai tanulságot nem értettek meg az elmúlt 30 év során. A recesszió jó időszak lehet arra, hogy leltárt készítsünk. Előrejelzések szerint a recesszió ellenére a világ GDP-je még mindig csaknem meg fog duplázódni a következő 20 évben, még akkor is, ha a növekedés alapját véges források és hetente egy új széntüzelésű, kínai erőmű képezik.

Az elnökség október 28-i, az EU november 7-i előkészítő csúcstalálkozóját informáló jegyzéke négy reformpontot tartalmaz. Ezek egyike a fenntarthatóság. Ezen pont szerint fontosak azok a nemzetközileg koordinált, makroökonómiai válaszok, amelyek a környezetvédelmi befektetések – beleértve a fejlődő országokat is – előmozdításán alapulnak. Nos, világos, hogy a francia elnökségben néhány miniszter vagy tisztviselő képes volt átfogóan gondolkodni. De ez a gondolat nem került bele az előkészítő csúcs elfogadott következtetéseibe, mivel azok csak egy mondatban említik az éghajlatváltozást az egyéb kihívások listáján. A G20-csúcs következtetéseibe sem igazán került be, csak az utolsó előtti pont utolsó előtti pontjába, ahol az egyéb fontos kihívásokra szerepeltek példák, ezek között az éghajlatváltozás volt a kettes számú példa.

Nincs ellentmondás Keynes és az éghajlatváltozás elleni küzdelem között. A modern kori Maynard Keynes arra ösztönözné az embereket, hogy minden európai házra szereljenek napelemeket és szélgenerátorokat, ezzel egyidejűleg az innovációt és a munkahelyteremtést is elősegítve. A modern kori Roosevelt pedig látva, hogy olyan globális gazdaságunk van, amelynek körvonalait Amerika nyugati partjának informatikai egyetemei, a kínai gyárak és India szénbányái képezik, arra ösztönözné bennünket, hogy globális kultúrát, globális kormányzást és a globális érdek koherens vízióját keressük. Ez az előre vezető út. Az üzlet soha többé nem lesz olyan, mint azelőtt.

Brian Crowley, az UEN képviselőcsoport nevében – (GA) Üdvözlöm az elnök urat, a Bizottság elnökét és a Tanács soros elnökét. Szilárd meggyőződése, hogy az Európai Bizottság erőteljes álláspontot képvisel azáltal, hogy közvetlenül és határozottan lép fel a nemzetközi pénzügyi piacok válságának kezelésével kapcsolatban. A legfontosabb az, hogy az Európai Uniónak, az Egyesült Államoknak, Indiának és Kínának együtt kell működnie annak biztosítása érdekében, hogy mostantól közös szabályok és szabványok legyenek a nemzetközi pénzügyi szolgáltatások ellenőrzésére.

Elkerülhetetlen, hogy az emberek minden válság- vagy veszélyhelyzetben azt mondják, hogy soha többé nem lesz olyan, mint azelőtt. Azonban ha nemcsak a gazdaságot, hanem a történelmet tanulmányozzuk, akkor azt látjuk, hogy mindent a körforgás jellemez. Minden körben forog. Még a legegyszerűbb halász is tudja, hogy a dagály jön és megy.

Nincs mentség azokra a problémákra, amelyekkel most kell szembesülnünk, és nincs mentség azok számára, akik előidéztek ezt a válságot a meggondolatlan kölcsönökkel, a kététes ügyletekkel, és főleg azzal, hogy amikor minden elromlik, akkor az állam bácsihoz vagy nénihez szaladnak segítségért.

A legnagyobb veszélyt ma Európában – az üzleti életben, a gazdaságban, a foglalkoztatásban és a társadalmi életben is – nemcsak a pénzügyi válság jelenti, hanem az a tény is, hogy a bankok nem fognak forgótőkét kölcsönt adni a kis- és középvállalatoknak, amely pedig szükséges ahhoz, hogy növekedhessenek, és megragadhatják a lehetőségeket. Nincs értelme napelemeket gyártani, ha nincs ember, aki feltegye a tetőre. Ha nincs ember, aki feltegye a tetőre – aki meg tudja fizetni, aki meg tudja vásárolni –, akkor olyan sem lesz, aki gyártaná.

A valóság, amellyel itt és most szembesülünk, az, hogy a jelenlegi gazdasági válság lehetőséget ad arra, hogy kijavítsuk a múlt hibáit, és befektessünk a kutatásba és az innovációba, és arra használjuk fel ezt a pénzt, hogy új módszereket találjunk a problémák kezelésére, és megoldásokat találjunk azokra a problémákra, amelyekkel az emberek szembesülnek életük során, valamint hogy reményt adjunk az embereknek. Néha hajlamosak vagyunk elfeledkezni arról, hogy az embereknek valójában ösztönzésre van szükségük, egy olyan ötletre, amelynek segítségével előreléphetnek, valamint arra, hogy hátba veregessék őket, és megmondják nekik, hogy jó munkát végeznek, mert az emberek reményt akarnak.

A G20-csúcs, valamint a Bizottság és az elnökség fellépései a G20-csúcs létrejötté érdekében – az Egyesült Államok cselekvésképtelen elnöksége ellenére – nyomást gyakorolnak Indiára és Kínára, hogy ők is foglaljanak helyet az asztalnál, és lássák be, hogy mint feltörekvő gazdaságok felelősséggel bírnak. Kínának és Indiának szerepe van a meghozandó lépésekkel kapcsolatban.

Végezetül még szeretném elmondani, hogy nagyon nem örülnék, ha az emberek azt gondolnák, hogy a válság azt jelenti, hogy gátat kell szabnunk az európaiak kreativitásának és az innovációnak. Ha élelmezni

akarjuk az embereket, ha egyenlő jogokat és stabilitást akarunk nekik biztosítani, ha ki akarjuk őket emelni a szegénységből, akkor elsődleges felelősségünk az, hogy munkát és ezáltal pénzt biztosítsunk nekik, hogy az országok be tudjanak fektetni a szociális szolgáltatásokba és az egészségügyi szolgáltatásokba, és ami a legfontosabb, biztosítanunk kell az embereknek a képzés eszközeit, hogy képesek legyenek hasznot húzni az előttünk álló új kihívásokból.

Monica Frassoni, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a pénzügyi válság már a reálgazdaságot is érinti, ahogy azt sejtettük is. Véleményünk szerint ez az ára annak, hogy az Európai Unió késlekedett létrehozni egy európai szabályozórendszert, vagy akár egyenesen visszautasította annak létrehozását, és nem hozta létre idejében a pénzügyi szolidaritási mechanizmusokat és a bankok olyan felügyeletét, amely valóban meg is érdemli ezt a nevet.

A késlekedésért felelősek és ezen megközelítés védelmezői sodorták Európát ebbe a szélsőségesen bizonytalan helyzetbe és a recesszióba, köztük Ön, Barroso úr, valamint a Bizottság többsége. Elnök úr, amikor Ön ékesszólóan vitatkozik, és a lehetséges megoldásokról beszél, szeretném határozottan és világosan elmondani Önnek, hogy igazuk volt azoknak, akik szabályokat és átláthatóságot akartak, azoknak, akik elutasították a szabályozásmentesítés totemét, és nem volt igazam nekem és bizottságomnak – amelynek egyik tagja ott ül Ön mögött. Ez az egyetlen módja annak, hogy amit ma itt elmond, az hiteles lehessen, és elnézést, de nem igaz, hogy a tagállamok többsége ellenezte volna ezeket a dolgokat.

Ahogy 2004-től kezdve számos alkalommal is hangsúlyoztam Önnek, Ön szisztematikusan inkább a nemzeti kormányhoz csatlakozott a Parlament helyett és az iparhoz a fogyasztók helyett. Ha moralizálni akarnék, azt is mondhatnám, hogy inkább az erősekhez csatlakozott, mint az igazakhoz. Joschka Fischer híres, Humboldt Egyetemen tartott beszédében felvetett elképzelését – amely szerint a Bizottság szerepe egyszerűen az, hogy a Tanács titkárságaként működjön – hűen tükrözi az Ön által ma bemutatott munkaprogram, a kül- és belpolitikák prioritásai.

Ami a külügyek prioritásait illeti, szeretném különösen hangsúlyozni az emberi jogokra irányuló figyelem folyamatos hiányát, amely helytelen. Gondolok itt elsősorban természetesen Kínára. Jellemző a dohai menetrend inkább felületes védelme is annak felismerése nélkül, hogy a pénzügyi válság minden, a menetrend alapjául szolgáló feltételt megváltoztatott. A belpolitikában, ami a bevándorlást illeti, az elmúlt években a Bizottság ismét engedett a tagállamok nyomásának, ezért amikor ma a legális bevándorlásról beszélünk, valójában jogalkotási eszközökre gondolunk, amelyek még mindig nagyon erőtlenek, és ugyanezt el lehet mondani a szociálpolitika kapcsán is.

Tisztelt soros elnök úr; a bizottság tisztelt elnöke, így biztosan nem tudjuk sikeresen elindítani azt, amit a zöldek már hosszú hónapok óta Zöld New Dealnek hívnak, és ami ma nagyon divatos. A Zöld New Deal valami nagyon speciálisat jelent, és semmiképpen nem azt a közszájon forgó zavaros maszlagot, ami valójában annyi, hogy 'minden marad ugyanúgy, mint régen, csak itt-ott beleviszünk valami zöldet'. Hosszú távú, közös beruházási stratégiáról beszélünk az energiahatékonyság céljainak elérésére, valamint a szén-dioxid-kibocsátás csökkentéséről, a gazdaság környezetvédelmi irányba történő elmozdulásáról, amiben kiemelt szerepet játszana az Európai Beruházási Bank, amelynek következetesnek kellene lenni arra vonatkozó döntéseiben, hogy kit és mit finanszírozz.

Egységes álláspontra kell helyezkedni, ami a haszontalan mega-infrastruktúrákat, a nukleáris energiát vagy a nem megfelelő projektekhez létrehozott alapokat illeti. A gépjárműipar nem kaphat állami pénzeszközöket és biankó csekkeket, mint most. Ez olyan lenne, mintha továbbra is az ablakon szóránánk ki a pénzt, pedig tudom, hogy már nem akarjuk ezt csinálni.

Roberto Musacchio, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, néhány napja ugyanebben az ülésteremben Sarkozy elnök úr azt mondta, hogy a jelenlegi válság strukturális jellegű, és hogy magát a kapitalizmust kell újragondolni.

Természetesen úgy gondolom, hogy nem annyira a kapitalizmus válságától kell megszabadulnunk, hanem inkább a válságban lévő kapitalizmustól magától; azaz el kell kezdenünk gondolkodni egy olyan új jövőről, amely valóban átmenetet jelent egy olyan gazdaságba, amely társadalmi és ökológiai szempontokat egyaránt figyelembe vesz, egy gazdasági demokráciába, amely inkább egyenlőségen és együttműködésen alapul, mint egyenlőtlenségen és háborún.

Úgy azonban látom, hogy ezen lényegi különbségeken túl a G20-csúcs mérsékelt és nagy csalódást okozó eredményeiben nagyon kevés marad a kapitalizmus újragondolására vonatkozó hangzatos állításokból, és ezért valamennyire Európa is felelős. Igaz, azt felismerték, hogy a *laissez-faire* dogmáját el lehet torzítani, és

ezért lehetséges a nagyméretű állami beavatkozás, sőt az államosítás, de mindez nem változtat azon az alapfilozófián, amely a strukturális válságot okozta.

Igaz, elmondták, hogy szabályokra van szükség a spekulációk kockázatainak csökkentésére, de nincs terv a beavatkozásra a pénzügyi spekulációk terén – például az ügyletekre kivetendő Tobin-adóval –, és hozzá sem nyúlunk a stabilitási paktumhoz, amely a recesszió idején valószínűleg drámai mértékben rontja kontinensünkön az életet. Azonban a legtöbben nem tesszük fel magunknak azt a kérdést, hogy mi van a válság mélyén, és ezért nem is sikerül azt megfékeznünk.

Két dologra szeretnék csupán rámutatni: az első a munka szisztematikus elértéktelenedése, amelyet az elmúlt évtizedek *laissez-faire* politikája követett, és amelynek végeredményképpen az igazságtalanságok és megpróbáltatások mellett a pénzügyi likviditás jelentős része is kialakult. 1929-ben John Maynard Keynes azt javasolta, hogy a fizetésekbe és munkahelyekbe kell befektetni, de ma nem ezt tesszük.

A második dolog pedig a válság ökológiai és energiával kapcsolatos dimenziója, amely a G20-csúcs határozatlan döntéseinél sokkal világosabb és erőteljesebb döntéseket követel meg, de másrészt persze nagyon nehéz ugyanazoknak megszüntetni a válságot, akik okozták. Világos és teljesen más jeladásra van szükség a baloldaltól.

Hanne Dahl, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (DA) Elnök úr, mint ma mások is, én is Keynest szeretném idézni. Talán soha nem volt még helyénvalóbb őt idézni. Angolul idézem:

‘A spekuláció nem árthat, ha buborékként van jelen a vállalkozások erőteljes folyóján. De komollyá válik a helyzet, ha a vállalkozás válik buborékká a spekuláció örvényén. Ha egy ország tőkefejlődése egy kaszinó tevékenységeinek melléktermékevé válik, akkor valószínűleg nem jó úton járunk.’

A pénzügyi válság megoldását kereső bizottsági javaslat valójában csak köntörfalaz. A GMU struktúrája nem véd meg az általános válságoktól, különösen nem a pénzügyi válságoktól. A négy szabadság és a korlátozó stabilitási paktum nem könnyítik meg a dolgokat; éppen ellenkezőleg. Újra kell gondolnunk a gazdaság és gazdaságpolitika intézményi keretét. Nagyon helyes új pénzügyi struktúra létrehozását javasolni, de a struktúra nincs megfelelően körülírva ahhoz, hogy esélye lehessen az építészeti egyetemen vagy egy közgazdasági tanfolyamon. Ennek bizonyára köze van a válság megértéséhez. Természetesen kezdetben a likviditási válságra koncentráltunk, hogy biztosítsuk a kenőanyaggal való ellátást. Ezen a téren a különböző országok kissé eltérő modellek mellett döntöttek – ahogy az lenni szokott –, de kérdezem én, mire gondol valójában a Bizottság, amikor azt mondja, hogy az EU-nak (idézem a programból):

‘biztosítania kell, hogy a bankszektor újrastrukturálása olyan módon történjen meg, ami biztosítja a szektor számára a jövőben a tisztességes és egészséges versenyt’.

Ez azt jelenti, hogy tőkeinjekcióra van szükség az állami szektortól? Ezt jelenti ez a mondat? Azt is szeretném megtudni a Bizottságtól, hogy létrehozna-e új hitelminősítő intézeteket. A régiók közül mindenesetre sok teljesen megbízhatatlannak bizonyult. Mire gondol a Bizottság, amikor a ‘strukturális reform menetrendjéről’ beszél? Munkaerőpiaci reformokra, ‘rugalmas biztonságra’ biztonság nélkül? Az a szándékuk, hogy a munkavállalók osztályrésze a munkahellyel kapcsolatos növekvő bizonytalanság legyen? Általában nem világos, hogy a Bizottság szándéka-e, hogy a bérek döntő versenytényezők legyenek. A béreket kizárólag költségként akarják kezelni? A bérek esetén azt is figyelembe kell venni, hogy milyen hatást gyakorolnak a keresletre. Végezetül pedig kollégám, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság első alelnöke, Blokland úr nevében szeretnék feltenni egy környezettel kapcsolatos kérdést: mikor fogja a Bizottság közzétenni a nemzeti kibocsátási határértékeket?

ELNÖKÖL: KRATSA-TSAGAROPOULOU ASSZONY

alelnök

Jana Bobošiková (NI). – (CS) Hölgyeim és uraim, örülök, hogy a Tanács elnökének, Sarkozy úrnak a kapitalizmus alapjainak módosítására irányuló képtelen ötlete meghíusult a washingtoni tárgyalásokon. Remélem, hogy az Európai Unió megélheti a racionális gondolkodás visszatérését, amely alapvető értéként és a jólét előfeltételéként tiszteleti a piac szabadságát. Ez válság idején is érvényes. Ezért hiszem, hogy sem az Európai Bizottság, sem a soros elnökséget átvevő Cseh Köztársaság nem fog a saját nagyszerűségéről és tévedhetetlenségéről szőtt illúzió áldozatává válni, és hogy a francia elnökséggel szemben el fognak búcsúzni attól az abszurd és mindenekelőtt kockázatos kísérlettől, a természetes gazdasági ciklus felülírására használják fel az adófizetők pénzét. Örömmel tölt el az is, hogy a G20-csúcs elutasította a protekcionizmust, hiszen

köztudott, hogy azok, akik szabadságuk egy részét nagyobb biztonságra cserélik, azok végül a szabadságot és a biztonságot is elveszítik.

Hölgyeim és uraim, a jelenlegi válságot nem a kapitalizmus okozta, hanem a felelőtlen bankok mohósága, amelyek vonakodnak viselni saját döntéseik kockázatát. Ez éppen olyan fenyegetést jelent a szabadpiac számára, mint a túlzott kormányzati ellenőrzés. Polgáraink nehezen megkeresett pénzét lopjuk el, ha egyszerűen pénzt pumpálunk a bankokba anélkül, hogy közvetlen befolyást biztosítsunk a pénz felhasználására. Szemmel kell tartanunk a bankokat annak biztosítására, hogy ne csak saját mérlegük javítására használják a pénzt, hanem a vállalkozásoknak is adjanak kölcsönöket. A politikai felelősség elvének tagadása, ha lehetővé tesszük a bankok pénzügyi támogatását anélkül, hogy a kormány megszabná, hogyan kell azt elkölteni. Feltételek megszabása nélkül támogatni a bankokat azt jelentené, hogy erkölcstelen módon hajlandóak vagyunk fizetni a pénzintézetek elvtelen ügyletei által okozott veszteségekért úgy, hogy sem az intézeteknek, sem a mindenkori igazgatóknak nem kell vállalniuk a végső felelősséget.

Jean-Pierre Jouyet, a Tanács soros elnöke. – (FR) Elnök asszony, nagyon rövid leszek, mert a vita nagyon termékeny volt, de szeretnék öt észrevételt tenni, mielőtt átengedném a terepet Barroso úrnak. Az első az, hogy mindannyian egyetértünk abban, hogy a G20-csúcs történelmi és erősen innovatív jellegű volt. Ez a globális esemény innovatív és történelmi volt, de ilyen volt Európa kezdeményezése is, ahogy a Bizottság elnöke hangsúlyozta, egy olyan Európáé, amely mindig kilép a nemzetközi porondra, amikor közös akarat jön létre, ahogy Joseph Daul hangsúlyozta.

Másodszor pedig, mindannyian egyetértünk abban, hogy ami történik, akár akarjuk, akár nem, valamiféle törés, és ahogy Watson úr mondta, nem mehet úgy tovább az üzlet, mint azelőtt, hanem sok ötletre van szükség azzal kapcsolatban, hogyan válaszoljunk a válságra.

A harmadik megjegyzésemet számos felszólaló is megemlítette, köztük Schulz úr, az Európai Parlament Szocialista képviselőcsoportjának elnöke, valamint Frassoni úr is. Ez pedig arra vonatkozik, mennyire fontos, hogy tényleg rugalmasak maradjunk, hogy megőrizzük lendületünket, és bármely fontos jogalkotási intézkedést képesek legyünk gyorsan elfogadni, különösen a pénzügyi szabályozásra vonatkozókat.

Negyedik észrevételem az, hogy cselekednünk kell annak érdekében, hogy csökkentjük a pénzügyi válság nagy mértékben káros hatását, ami a pénzügyi rendszer és a kis- és középvállalkozások közötti kapcsolatot (amit Crowley úr is említett), valamint a társadalmi szabályozás és a gazdaságélénkítés kapcsolatát illeti (amit Daul úr is említett). Alapvető fontosságú, hogy a cselekvéshez széles látókörre van szükség. Figyelembe kell vennünk a keynesianizmus azon elemeit, amelyeket fel tudunk használni az éghajlatváltozás elleni küzdelemben, ahogy Watson úr, a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért képviselőcsoport elnöke javasolta.

Végezetül pedig, nagyon fontos, hogy a válság minden dimenzióját fontolóra vegyük, amint azt a Bizottság elnöke, számos felszólaló és számos képviselőcsoport elnöke is hangsúlyozta. Ahogy a Bizottság elnöke mondta, egy fejlődési modell forog kockán. És ahogy Martin Schulz rámutatott, át kell gondolni az állami szektor és a magánszektor szerepe között húzódó demarkációs vonalat. Ahogy Ön és mások, köztük Frassoni asszony is hangsúlyozták, hiba lenne kizárólag a pénzügyi világra koncentrálni, és elfeledkezni a leghátrányosabb helyzetben lévőkéről, a leggyengébbekről, az éhezőkéről, ahogy az elnök úr is említette. Támogatom azt a nézetet, hogy felül kell vizsgálnunk a rendszer alapjait; ha a rendszer alapja a pénzsóvárság, akkor nincs más lehetőség, mint hogy felülvizsgáljuk az alapokat.

Utolsó pontként elmondanám, hogy látnunk kell, hogy a válság nem indokolhatja a lassulást vagy a bátortalanságot, inkább gyorsan kell válaszolnunk rá, és ambiciózusnak kell maradnunk fejlesztési célkitűzéseinkben, környezeti céljainkban és az éghajlatváltozás ellen folytatott küzdelemben.

(Taps)

José Manuel Barroso, a Bizottság elnöke. – (FR) Elnök úr, mivel úgy döntöttünk, hogy most fogom bemutatni a jövő év teljes munkaprogramját, megjegyzéseim előtt szeretnék válaszolni Schulz úr speciális kérdésére. A Bizottság ma két jelentésre – a Rasmussen- és a Lehne-jelentésre – adott választ fogadott el, és láthatják, hogy szándékunkban áll a különböző elemeket figyelemmel követni, és hogy már el is kezdtük ezt a folyamatot. A válasz nagyon sokrétű, és más javaslatokat is be fogunk mutatni, illetve ezek közül néhányat már be is mutattunk. Amikor az Európai Tanács tavaszi üléséről beszéltem, hivatkoztam azon magas szintű munkacsoport megállapításaira, amelyet Jacques de Larosière elnökségével hoztam létre. Ami a javaslatokat illeti, McCreedy úr, ezen ügyek biztosa, azt mondja, hogy a fedezeti alapokkal és különösen a magántőkével

kapcsolatosakat - talán Ön is éppen ezekre gondolt - nemsokára be lehet mutatni; elvben a decemberi bemutatásra készen lesznek.

Áttérve a Bizottság 2009-es munkaprogramjára, ahogy mondtam, az kibogozhatatlan módon össze van fonódva egy sajátos politikai kontextussal. Azt kell mondanom Önöknek, hogy a pénzügyi vihar még nem ült el, még mindig tombol, és hogy egy komoly gazdasági lassulás előtt állunk. Ezért nem szabad időt vesztegetnünk arra, hogy tovább folytassuk azokat az erőfeszítéseket, amelyeket már elkezdtünk a globalizációs folyamathoz és a modernizációhoz való igazodás érdekében. Nem arról van szó, hogy csak most jöttünk rá, hogy választ kell adnunk a globalizációra. Hangsúlyoznom kell, hogy a Bizottságon belül, amelynek megítésselő módon az elnöke lehetek, már évek óta beszélünk az új korszakról. Ez speciálisan Európa számára azt jelenti, hogy meg kell védenünk értékeinket és érdekeinket a globalizációs folyamat kontextusában. Pontosan ezért ambiciózus javaslatokat kell bemutatnunk. A jelenlegi válság azonban nem terelheti el a figyelmünket munkaprogramunk egyéb prioritásaitól, amelyek valójában szintén a globalizáció kihívásaira adott prioritási válaszok. Gondolok itt különösen az éghajlatváltozás elleni küzdelemre, valamint a fenntartható fejlődésre. Ezek a 2009-es prioritások, ami különleges fontosságot feltételez, lévén a Koppenhágai Konferencia éve.

Melegen üdvözlöm azt a hatalmas munkát, amelyet az Európai Parlament végzett el az éghajlat- és energiacsomag kapcsán. Kivételes körülményekkel nézünk szembe, és büszkén látom az európai intézmények reakcióját, amelyek felnőttek a kihíváshoz. Szilárdan hiszem, hogy ha együttműködünk, decemberre elérjük közös célunkat, a politikai megállapodást. Hogy teljesen őszinte legyek, meg vagyok győződve róla, hogy ez a megállapodás katalizátorként fog szolgálni egy olyan európai stratégiához, amely elősegíti egy ambiciózus megállapodás létrejöttét Koppenhágában.

Nem akarom eltúlozni, hogy mi forog kockán, de mindannyiunknak tisztában kell lenni azzal, hogy Európa a saját hitelességét viszi vásárra ebben a vitában, amelynek ez a fő hajtóereje. Európa indította el a globális vitát az éghajlatváltozás elleni küzdelemről. Európa figyelmeztette az USA kormányát arra, hogy többet kell tenni. Ugyanerre figyelmeztettük az oroszokat, a kínaiakat és az indiaiakat mondván, hogy nem szabad éppen akkor feladnunk, amikor kilátásban van az új amerikai kormánnyal való jobb együttműködés lehetősége. Ne adjuk semmi jelét annak, hogy meg akarjuk nyírni ambícióinkat. Szerintem ez komolyan aláaknázná hitelességünket.

Nincs jogunk elszalasztani a holnapi kitűnő alkalmat. A gazdasági válságra adott válaszunak ezért demonstrálnia kell, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelem programjai is részei lehetnek a gazdasági válasz stratégiájának. Nem szeretném, ha túl nagy távolság alakulna ki azok között, akik a gazdaság vagy az ipar mellett állnak ki, és azok között, akik a fenntartható gazdaság programját támogatják. A kettőnek valójában együtt kell járnia, és üdvözlöm, amit néhány felszólaló mondott erről.

További prioritás a népek Európája. 2009-ben a Bizottság kiemelten fog foglalkozni az európai térség szabadságának, biztonságának és igazságosságának előmozdításával, példának okáért a közös bevándorlás-politika létrehozásával és az Európai Unió átfogó politikáiba, úgymint a növekedési, versenyképességi és társadalmi befogadási politikákba való integrálásával, valamint az európai bevándorlási hálózat létrehozásával és a közös európai menekültügyi rendszer végleges formába öntésével 2010-re, ezenkívül az európai fogyasztóvédelmi előírásoknak való megfelelés előmozdításával, valamint a polgári jog és a büntetőjog bizonyos eszközei (pl. határozatok és örökösödési ügyek) közös elismerésének kialakításával, végül pedig a bűnözés új formái, úgymint a gyermekbántalmazás és az informatikai támadások elleni küzdelemmel.

További prioritás 2009-re – természetesen nagyon röviden beszélek az egyes témákról az időtényező miatt – Európa szerepe a világban. Itt is várnak persze ránk kihívások, úgymint a bővítési folyamat és a szomszédságpolitika megerősítése, valamint a fejlődő országokkal, főleg az afrikai országokkal, szorosabb kapcsolatok kiépítése. Ez kategorikus imperatívusz, és emlékeztetnem kell Önöket arra, hogy jóvá kell hagynunk a Bizottságnak a fejlődő országok mezőgazdasági támogatásáról szóló javaslatát. Ez hitelesség kérdése. Még egyszer nem korlátozhatjuk a fontos csúcstalálkozókra tevékenységünket arra, hogy a pénzügyekről vitázzunk. Meg kell mutatnunk, hogy nemcsak a nagy feltörekvő gazdaságokkal folytatunk párbeszédet, hanem a fejlődő országokkal, különösen az afrikai országokkal is foglalkozunk.

Az ezekkel az országokkal való kapcsolatunk is fontos tényező számos globális kérdésben hozandó döntésben. Ne felejtjük el, hogy vannak olyan fontos üléseink, például jövőre a Koppenhágai Konferencia, amelyek lehetővé teszik, hogy hatékonyabban tárgyaljunk velük olyan közös ügyekről, mint az energiabiztonság, az éghajlatváltozás elleni küzdelem és a migráció, valamint a dohai fejlesztési menetrend végrehajtása és kétoldalú kereskedelmi tárgyalások folytatása.

A washingtoni csúcson egyértelműen kiderült, hogy sürgősen szükség van egy globális kereskedelmi megállapodásra. A dohai menetrend mellett, hogy kereskedelmi menetrend, egyben fejlesztési menetrend is. Hiszem, hogy most közelebb vagyunk a helyes úthoz, mivel a dohai menetrend igazi alternatívája nem a *status quo*, hanem a jelenlegi pénzügyi válság miatt inkább az a lehetőség, hogy a világ különböző részének országai magukba fognak fordulni, és hátrafelé fognak lépni a vámok terén, valamint egyoldalú intézkedéseket fognak bevezetni gazdaságuk bizonyos ágazatainak védelmére. Ebben az esetben nagyméretű gazdasági nacionalizmus alakulna ki, visszatérnének a protekcionizmushoz, ami káros lenne a globális gazdaság számára, és sajnos az európai gazdaság számára is. Mint tudjuk, Európa vezető hatalom a kereskedelemben.

A múlt heti csúcs azt a célkitűzést is megerősítette számomra, hogy kölcsönös érdekeken alapuló kapcsolatokat kell ápolni Oroszországgal. Ezek a kapcsolatok néha nehéznek fognak bizonyulni. Vannak kérdések, amelyekben különböző az álláspontunk, de őszintén hiszem, hogy a múlt heti nizzai csúcs megmutatta, hogy jobb Oroszországgal kapcsolatokat építeni, mint megpróbálni elszigetelni. A globális szinten Oroszország is jelentős partnernek számít.

Végül pedig, az a nagyfokú nyomás, amelynek a világ ki van téve 2008-ban, megmutatta, hogy milyen fontos, hogy közös elképzeléseink legyenek az Egyesült Államokkal. Most remek lehetőség nyílik meg előttünk az Egyesült Államok új kormányának köszönhetően. Az elnökjelölt választási kampánya során nagyon világos kijelentéseket tett olyan kérdésekben, mint az éghajlatváltozás elleni küzdelem és egy fokozottabban többoldalú megközelítés alkalmazása. Ragadjuk meg ezt a lehetőséget, és mutassunk be elképzeléseket a globalizáció kihívásainak kezelésére. Nagyon jelentős közös kihívásokkal nézünk szembe, és én hiszek abban, hogy Európa és az Egyesült Államok aktívabb együttműködése jobb helyé teheti a világot.

Hölgyeim és uraim, 2008-ban Európa tanúbizonyságot tett egységességéről azzal, hogy összehangoltan lépett fel a komoly válsághelyzetekben. Grúzia és a pénzügyi válság hatékonyabbá tették az Európai Uniót. Ha meg akarunk felelni a 2009-es kihívásoknak, akkor az egyetlen lehetséges út a közös megközelítés útja.

Néhány hónap múlva 375 millió választópolgárt hívunk a szavazófülkékbe, hogy gyakorolják egyszerű demokratikus jogukat, az új Európai Parlament megválasztását. Kovácsoljunk hasznát az utóbbi időszak válságainak tapasztalataiból! A válságok felnyitották az emberek szemét az európai dimenzió – mint a gazdasági, társadalmi és környezeti jólétüket biztosító, valamint az érdekeiket megvédő és értékeiket megerősítő eszköz – előnyeire és hatékonyságára. Hiszem, hogy ma, a válság kellős közepén, egyértelmű lehetőségek nyílnak meg előttünk. Például a néhány hónappal ezelőttihez képest sokkal kedvezőbbek a feltételek a közös valuta, az euró jelentőségének felismeréséhez. Tehát ragadjuk meg ezt a lehetőséget! Hiszem, hogy fontos, legalábbis azok számára, akik hisznek az európai projektben – és szerintem ők vannak többségben –, hogy optimistábbak legyünk az európai üzenet közvetítésében, és ne hagyjuk, hogy úrrá legyen rajtunk a cinizmus és a tehetetlenség.

Ezért hiszem, intézményeinknek együtt kell működniük. Tudom, hogy vannak olyan időszakok, amikor például a Bizottság könnyebben tehetne szert népszerűsége bizonyos körökben azzal, hogy olyan javaslatokat terjeszt elő, amelyeket a tagállamok minden bizonnyal azonnal elutasítanak. De én nem így szemlélem a dolgokat. Természetesen az ambiciózus perspektívák mellett vagyok, de ezeknek realisztikusnak is kell lenniük, hiszen más intézményekkel és a tagállamokkal kell együttműködnünk, és ezek mind demokratikus államok, máskülönben nem is lehetnének az Európai Unió tagjai.

A Bizottság továbbra is teszi a maga dolgát, hajtóerőként és kezdeményezőként működik, de közben nem fog a tagállamok és a Parlament ellen cselekedni, sokkal inkább az Európai Parlamenttel és a tagállamokkal működik együtt. Hiszem, hogy egyre inkább szükséges ezt az attitűdöt alkalmazni. Bármely más megközelítés populizmus lenne. Pusztán szenzációhajhászásból előterjeszteni javaslatokat – ez is a populizmus egyik formája. A populizmus másik formája, amikor olyan javaslatokat terjesztenek elő az európai gondolat ürügyén, amelyekről tudják, hogy semmi esély arra, hogy jóváhagyásra kerüljenek. Az Európai Bizottság feladata természetesen az, hogy hajtóerőként működjön, és ugyanakkor konszenzusra törekedjék más intézményekkel. Európa így lesz képes arra, hogy továbbra is a cselekvések centrumában maradjon, ahol sikerült helyet szereznie magának. Európa számára az intézményközi együttműködés tette lehetővé, hogy kulcsszerepet játsszon a nemzetközi programok létrehozásában.

Európa számára nagyon fontos politikai pillanathoz, talán fordulóponthoz érkeztünk. Európa nagy várakozásokkal tekint a jövőbe. Az Európai Unió akkor tud a leginkább megfelelni ezeknek a várakozásoknak, ha továbbra is közös kezdeményezésekkel és tervekkel áll elő, és az Európai Bizottság 2009-ben pontosan ebben a szellemben fog működni.

(Taps)

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, három fő válsághelyezettel nézünk szembe, amelyekkel kapcsolatban lépéseket kell tennünk. Az első a pénzügyi válság – melyről már sok szó esett –, amely most egyre fokozódó mértékben a reálgazdaságra is áttérjed. Másodszor ne feledkezzünk el az Európai Uniót alapját képező szerződésekkel kapcsolatos válságról, amelyet jól tükröz a Lisszaboni Szerződés sorsa. Harmadszor pedig válságban van az EU elfogadása az állampolgárok körében, amivel véleményem szerint a választások előtt fontos foglalkozni.

Elnök úr, Ön bemutatta a Parlament és a Bizottság megbízatása hátralévő részének munkaprogramját, és szeretném elmondani, hogy az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták képviselőcsoportja örömmel fogja követni ezen program fő elveit. Támogatni fogjuk Önöket. Bizonyos területeken azonban máshová helyeznénk a hangsúlyokat, amelyeket az elvárásokkal összhangban kell kialakítani. Ezek az elvárások hivatali idejének utolsó néhány hónapjára vonatkoznak, illetve talán azon túl is.

A PPE-DE képviselőcsoport szeretné, ha saját megközelítéseit visszatükröződni látná a Bizottság fellépéseiben. Tudatában vagyunk annak, hogy a többi képviselőcsoport is ugyanezt kéri, és ezt jogosan is teszik. Meg fogunk bízni a Bizottság politikai képességeiben, hogy képes lesz reagálni a helyzetre. Helyesnek tartjuk, hogy a Bizottság legfőbb prioritásai a foglalkoztatás és a növekedés. A válaszadás egyre inkább összekapcsolódik azzal a kérdéssel, hogyan reagálunk a pénzügyi válságra. Támogatjuk a pénzügyi piacok szabályozásával és átláthatóságával kapcsolatban javasolt intézkedéseket. Nagyon különleges javaslatokra van szükség a pénzügyi piacok szabályozásának mielőbbi újjászervezésére.

A globális pénzügyi csúcs cselekvési tervének megvalósítása természetesen elsősorban a nemzetállamok felelőssége. Tekintettel azonban a globálisan összekapcsolt piacokra, szükség van a szoros együttműködésre a szabályozó intézkedésekkel kapcsolatban – már csak azért is, hogy megelőzzünk a különböző szabványok alkalmazását. Ez a Bizottság koordinációs tevékenységének széles és fontos területét jelenti.

A szabályozás – ezt nem szabad elfelejtenünk – nem öncél, hanem egy rendkívüli válság idején eszköz bizonyos célok elérésére. Ezt a tényt soha nem szabad figyelmen kívül hagynunk.

Említette az éghajlatváltozással és az energiával kapcsolatos csomagot, amely a tervek szerint decemberben kerül jóváhagyásra. Biztos vagyok benne, hogy ezzel a célkitűzéssel kapcsolatban erős a konszenzus a Parlamenten belül. A PPE-DE képviselőcsoport – és ezt szeretném teljesen világossá tenni – is azt akarja, hogy a probléma megoldása még a parlamenti ciklus vége előtt realizálódjon. Ez egy stratégiai cél. Túl sokat kívánnak azonban a Parlamenttől. A jelenlegi helyzet alapján feltételezhetjük, hogy csak a decemberi csúcs után jut el hozzánk a több száz oldalas és csak egy nyelven rendelkezésre álló csomag, és azt várják tőlünk, hogy mondjunk rá ígert vagy nemet.

Tiszteletben tartjuk és osztjuk is a célkitűzést, de ez a Parlament és a képviselők jogainak jelentős megsértése, és talán képesek leszünk ennél a nem megfelelő lehetőségénél valami okosabbat kitalálni.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Elnök asszony, bizottsági elnök úr, felszólalása végén azt mondta, hogy egyértelmű jelzést kell küldenünk a választópolgároknak. Ezzel teljesen egyetértek.

Ha azonban megnézem a programot, akkor gyakran úgy tűnik, hogy arról szól, hogy 'csináljuk továbbra is úgy, mint eddig'. Bizonyos területeken ez helyes lehet, de más – mindenekelőtt a mai vita tárgyát képező - területen nem lehet helyes. Azt az üzenetet kell küldenünk, hogy tanultunk a válságból, és hogy másképpen fogunk cselekedni, mint a múltban. Ha hozzátesszük azt a mondatot, hogy 'Európa számára hasznosak a nyitott társadalmak és a szabadpiac, de mindkettőnek kell, hogy legyenek szabályai', akkor ez igaz, de talán nem elég világos. Olyan szabályokra van szükség, hogy Európa számára hasznosak lehessenek a nyitott társadalmak és a szabadpiac. Ezt teljesen világossá kell tenni, és a Bizottság nem mindig követte ezt az elvet.

Írásában – ha szabad így neveznem – 'váratlan bizalmi válságról' beszél. Poul Nyrup Rasmussen úr már rég rámutatott, hogy mi történhet. Schultz úr is régóta beszél erről. A bizalmi válság tehát nem volt olyan váratlan. De a Bizottságban néhányan úgy gondolták, hogy nem kell szabályoznunk semmit, hogy minden jóra fog fordulni, hogy a piac szabályoz majd mindent. Azonban nem ez történt, ezért változásra van szükség.

(Taps)

Most pedig áttérnék a második pontra. Van egy terület, amely még mindig nem szerepel ebben a programban, holott nagyon fontos az európai polgárok számára. Ez pedig nem más, mint a közszolgáltatások és közületi szolgáltatások. Azért említem ezt, mivel néhány országban válság alakult ki a postai szolgáltatások terén. Ez nem egyedül Európa vagy a Bizottság hibája. Azonban a válság annak a felfogásnak tulajdonítható, hogy

minden ágazatban a piacnak kell szabályoznia, és hogy a piacnak minden szempontból nyitottnak kell lennie – ez bizonyos postai szolgáltatásokat arra ösztönzött, hogy inkább más területen magasabb profitra törekedjenek, mint hogy szolgáltatásokat nyújtsanak a fogyasztóknak, a köznek.

Ez nem a helyes irány. Legalább a program végén szerettem volna látni egy arra vonatkozó egyértelmű állítást, hogy fel fognak lépni ezen közszolgáltatások érdekében, és meg fogják mondani, hogyan kellene regionális és helyi szinten kezelni ezeket, és hogy mégsem mindent a piac szabályoz.

Végül pedig csatlakozni szeretnék az Ön egyik megjegyzéséhez: új kormányzat van hatalmon az USA-ban. Szeretném arra kérni az elnök urat, a biztos asszonyt és mindenki mást, hogy használjuk ki ezt az időt és a következő néhány hetet az új kormányzattal való együttműködésre annak érdekében, hogy valódi partnerséget hozzunk létre az európai és a globális szociális piacgazdaság számára. Használjuk ki az új amerikai elnök jelentette lehetőségeket!

(Taps)

Diana Wallis (ALDE). - Elnök asszony, ami a pénzügyi világválságot és a Bizottság jogalkotási munkaprogramját illeti, bizonyos értelemben az utóbbi kellene, hogy a válasznak legyen az előbbire. Nos, néhányan bizonyára azt mondják, hogy nem egy válság van, hanem több is: természetes pénzügyi, de ugyanakkor környezeti is az éghajlatváltozás miatt, Európával kapcsolatos bizalmi válság az ír szavazás után, valamint biztonsági válság a grúzai események után. De anélkül, hogy bármilyen módon is lekicsinyelném azt, amivel szembe kell néznünk, a 'válságot' talán értelmezhetnénk inkább 'kihívásokként' – kihívásokként Európa számára, hogy nőjön fel a feladathoz, és töltsse be szerepét.

Európa minden bizonnyal a bolygó legjobban felszerelt régiója, intézményeink valóban képesek kezelni ezeket az ügyeket és kihívásokat, amelyek átlépik az államhatárokat, és amelyeket az egyes tagállamok nem tudnak szabályozni. Mindenekelőtt arra kell képesnek lennünk, hogy közös választ adjunk, erős és kollektív választ, hogy bizalmat keltsünk azokban, akiket képviselünk: az európai polgárokból.

Hadd mondjak egy példát! Azt hiszem, hogy a pénzügyi válság kapcsán a Parlament joggal állíthatja, hogy ott volt az események élvonalában. Az Equitable Life összeomlásával foglalkozó vizsgálóbizottság munkája során előzetest kaptunk a válságból. Ez volt az első figyelmeztető jel, ami előre vetítette a közelgő pénzügyi válságot. A tavaly júniusi vizsgálat alapján a Parlament számos ajánlást tett a pénzügyi szabályozásról, a szabályozók között igazgatási együttműködésről, a rendezéshez és kompenzációhoz való hozzáférésről – vagyis röviden: a pénzügyi ágazat minden olyan kérdéséről, amelyekben polgárainknak jelenleg a leginkább a biztonság újbóli megteremtésére van szükségük.

Ezek az ajánlások érdemesek lennének a Bizottság és főleg a tagállamok, illetve a brit kormány figyelmére, amely még nem válaszolt rájuk teljes mértékben, és még nem kompenzálta az Equitable Life áldozatait, holott az izlandi bankok ellen erőteljesen fellép.

A pénzügyi és egyéb kihívások, amelyekkel szembenézünk, megkövetelik tőlünk, hogy együtt és szolidárisan cselekedjünk, ne pedig a nemzeti protekcionizmust szem előtt tartva, hiszen az egész kontinensnek kell épen kikerülnie ebből a helyzetből. Képviselőcsoportunk, az ALDE képviselőcsoport pozitív és progresszív módon szándékozik reagálni a munkaprogramra. Számos képviselőtársam fogja részletezni az egyes kérdéseket; mindenekelőtt egy nyitott, zöld, vállalkozói és biztonságos Európát fogunk az előtérbe helyezni.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Elnök asszony, elnök úr, a pénzügyi válság és jelenleg a gazdasági válság is egész Európát érinteni fogja, így közösen kell felelősséget vállalnunk, és közösen kell döntéseket hoznunk. Mivel a válság minden tagállamot érinteni fog, és mindegyiknek meg kell próbálnia leküzdeni és lelassítani a válságot, valamint enyhíteni annak következményeit, ezért a tagállamoknak közösen kell dönteniük az együttes fellépésről.

A jelenleg uralkodó helyzet, amelyben az EU két részre oszlik, az 'A' Európára – ide tartoznak az euroövezet országai és Nagy-Britannia – és a 'B' Európára – az új tagállamok, valamint Svédország és Dánia tartoznak ide – az EU megosztottságát jelzi, és ez most, a válság idején, még jellemzőbb. Ez az egyik olyan alapelv tagadását jelenti, amelyen az Európai Közösség működése ez idáig nyugodott: a szolidaritás elvének tagadását. Barroso úr, ez nem a megfelelő út.

A Bizottság 13 nappal ezelőtt előterjesztett cselekvési terve összekeveri az alapvető kérdéseket a jelentéktelenségekkel, illetve olyanokkal, amelyek valaha talán fontosak voltak, de a gazdasági válság hatására vesztek jelentőségükből. Jelenleg a gazdasági növekedés és a munkanélküliség fokozódó veszélye százszor fontosabbak, mint az éghajlatváltozással kapcsolatos kérdések. Örülök, hogy az Európai Bizottság prioritásként

említi az Európai Unió további bővítését, vagyis a balkáni államok felvételét. Az igazi feladat ezzel kapcsolatban Európa ezen feszültséggel teli régiójának stabilizálása, mivel a Balkán stabilizálása alacsonyabb költségeket fog jelenteni az európai adófizetőknek: tagállamaink polgárainak.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Elnök asszony, ahogy Barroso úr helyesen mondta, valóban az Európai Bizottság feladata, hogy az állampolgárok és fogyasztók számára átláthatóságot, jobb tájékoztatást és védelmet biztosítson.

Van azonban egy terület, Barroso úr, amelyen a Bizottság ezekből a szempontokból nagymértékben eredménytelen volt, ez a terület pedig a géntechnológiával módosított szervezetek (GMO) engedélyezési eljárásai. Ezek az eljárások minden oldalról kritikát váltottak ki. Ezeket az eljárásokat a Környezetvédelmi Miniszterek Tanácsának következő, november 4-én és 5-én megrendezésre kerülő ülésén kellene felülvizsgálni. 44 európai régió nyilvánította magát GMO-mentesnek. Hat tagállam hívta segítségül a Monsanto kukorica esetén a védzáradékokat. Barroso úr, mit is csinálnak valójában? Hiszen az európaiak nagy többségének ellenállásába ütköznek. Önök gyorsítják az értékesítési engedélyezéseket. Jóváhagyásokat osztogatnak engedékenyen követve az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság tanácsát, amely maga is a biológiai tervezéssel foglalkozó cégek által folytatott toxicitási tanulmányokra alapozza véleményét.

Az európai eljárások jelenlegi formájukban olyan szűrők, amelyeken szabadon átmehetnek a mezőgazdasági ipar kereskedelmi érdekei. Az emberek tudni akarnak a géntechnológiával módosított szervezetek toxikus hatásairól, és erről informálni is kell őket. Barroso úr, Ön tudja, mennyire mérgezőek ezek a szervezetek? Tudja? Milyen hatásokat gyakorol a géntechnológiával módosított szervezetek toxicitása a közegészségre és a környezetre? Miért nincs olyan előírás, hogy közzé kell tenni azokat az alapadatokat, amelyeken a tanulmányok eredményei nyugszanak? Miért nincs kötelező vizsgálat három hónap elteltével? Miért elégszünk meg olyan vizsgálatokkal, amelyeket maguk a cégek végeztek el?

A közvéleménynek joga van az átláthatósághoz, a tájékoztatáshoz és a vitához. Ezek kell, hogy a Bizottság célkitűzései legyenek, ha géntechnológiával módosított szervezetek engedélyezéséről van szó. Barroso úr, az alapadatok közzétételét akarjuk. Eltérő nézeteket képviselő tanulmányokat is látni akarunk, nyilvános vitát és hosszútávú tesztelést szeretnénk. Tudni akarjuk, milyen hatást gyakorolnak a géntechnológiával módosított szervezetek az egészségre.

Barroso úr, az Ön kezdeményezése - hogy a 27 tagállam hozzon létre egy közvetítőkből álló csoportot, amely megkerüli az elnökség *ad hoc* csoportját és az Önök saját, a témában kompetens biztosait - zavart és bizonytalanságot teremt egy olyan területen, amelyen pedig éppen az Önök felelőssége lenne az eljárások tisztaságának és megbízhatóságának garantálása.

Barroso úr, Ön azt akarja, hogy a közvélemény bizalommal legyen Európa iránt, vagy nem? Akkor bizonyítsa be!

Sylvia-Yvonne Kaufmann (GUE/NGL). – (DE) Elnök asszony, a G20-as csúcs eredménye a legkisebb közös nevezőre való csökkentés. A szabályozásnak és az átláthatóságnak kellene megelőznie egy újabb pénzügyi válságot. A végrehajtandó egyedi intézkedésekről azonban még nincs döntés. A Nemzetközi Valutaalap (IMF), amely világszerte szegénységbe és kétségbeesésbe kergette az embereket neoliberális strukturális alkalmazkodási politikája következményeképpen, most a globális pénzügyi piac felügyelőjévé akar válni. Még csak kísérlet sem történik a globális újraelosztás rendszerének felszámolására, pedig elsődlegesen ez felelős a válságért. Paradox, hogy mostanáig 2,5 billió eurót – elképzelhetetlenül magas összeg – kellett felhasználni világszerte a bankok megmentésére. Egyetlen humanitárius katasztrófa esetén sem került sor ilyen összehangolt fellépésre. Ennyi pénzből megoldhattuk volna a világ legszegényebb részének problémáit, és megóvhattuk volna az éghajlatot.

Mi következik mindebből? A szabad piacgazdaságot szociális világ gazdasági rendnek kell felváltania, és az ENSZ-nek ebben vezető szerepet kell vállalnia. Egy új pénzügyi világrendnek kell támogatnia a szociális jóléti politikákat, meg kell állítania az elszegényedés folyamatát, és előrelépést kell biztosítani az ökológiailag fenntartható gazdasági tevékenységek terén. Az Európai Unió döntő szerepet játszhat ezen új rend kialakításában, feltéve ha bizonyítja, hogy a pénzügyi válság következtében kialakuló recessziót sikeresen le tudja küzdeni egységes európai fellépéssel. Azonban ez csak akkor működhet, ha az EU előbb a saját háza táján tesz rendet.

Barroso úr, a Bizottság elnöke azt mondta, hogy 'a különleges körülmények különleges intézkedéseket kívánnak meg'. Ez igaz, de akkor legyen hozzá bátorsága! Legyen bátorsága ahhoz, hogy a gyakorlatilag teljesen elavult Stabilitási Paktumot egy olyan gazdasági és társadalmi paktummal helyettesítse, amely minden

tagállamot kötelez, hogy gazdaságpolitikáját és fiskális politikáját összehangolja a többi tagállammal! És legyen végre a Bizottságnak bátorsága színt vallani, és 'ha' és 'de' nélkül tegye a társadalmi igazságosságot a legfontosabb európai napirendi ponttá! A társadalmi aspektusok már megint nem kapnak kellő hangsúlyt a jogalkotási és munkaprogramban. A társadalmi nyomásról csak homályosan esik szó, mint olyasvalamiről, amire reagálni kell a gazdasági szükséghelyzet idején. Miért nem nevezik nevükön a súlyos társadalmi problémákat? Miért nem mondják ki világosan, hogy elfogadhatatlan, hogy a szegények és gazdagok közötti szakadék egyre nagyobb? Miért nem mondják ki világosan, hogy elfogadhatatlan, hogy a nyereségeket mindig privatizálják, de a veszteségeket mindig az állam viseli? Azon tűnődöm, hogy a munkanélküliség, a szegénység és egyenlőtlenség okozta drasztikus helyzettel szembeesülve a Bizottság mikor fogja végre megérteni, hogy nem mehetünk továbbra is ugyanazon az úton, mint ahogy a munkaprogram sugallja. A neoliberalizmus egész egyszerűen romba döntötte a gazdaságot, és Európában legfőbb ideje a változásoknak.

Paul Marie Coûteaux (IND/DEM). – (FR) Elnök asszony, megütközve tapasztalom – és szerintem nem én vagyok az egyetlen – az ellentmondást a jelenkor legvitathatatlanabb evidenciája és a Parlamentben - különösen a Tanács és a Bizottság képviselői, de megingathatatlan Európa-párti kollégáim részéről is – elhangzottak között. Látni ezt az ellentmondást Bizánc jut eszembe, a bizánci hatalom képviselőinek balszamos és önelégült megnyilatkozásai egy olyan korszak idején, amikor egész világuk kezdett feledésbe merülni.

Amit ma átélünk, az nem pusztán válság – ez mindenképpen nevetségesen inadekvát kifejezés a recesszióra –, hanem a 20. századra óriási hatást gyakorló globalizációs folyamat alapjainak összeomlása. Szerintem nem hitelválság van. Hitválság van; az Önök politikai hitvallása került válságba, és azt a kérdést szeretném feltenni, hogy van-e Önökben elég bátorság, hogy felismerjék a helyzet valódi súlyát. Nincs idő arra, hogy felsoroljam ennek a hitvallásnak az összes tételét, de a hitelek liberalizációja és a túlzásba vitt kölcsönök nyilvánvalóan a láthatatlan kézbe és talán a feltétlen fejlődésbe vetett vakhit következményei.

Teljesen egyértelmű, hogy a válasz a hitelek kormányzati ellenőrzése. Ugyanezen okból a szabadkereskedelem – illetve terjedésének sürgetése – nem megoldás. Éppen ellenkezőleg, a megoldás az, hogy visszatérünk határaink védelméhez, ahogy azzal nemzeteink tisztában is vannak. A politikai hatalmat nem bitorolhatják el szuperszervezetek, mint ezek az itteniek is, és ebből a szempontból el kell gondolkodnunk a Lisszaboni Szerződés kudarcán. Amire szükség van, az a valódi joghatóságokhoz, azaz a szuverén államokhoz való visszatérés.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, a pénzügyi válság és a gazdasági lassulás azt mutatja, hogy a tagállamoknak és az Európai Uniónak központi szerepet kell vállalnia a társadalmi-gazdasági jólét biztosításában, de azt is hangsúlyozni kell, hogy a politikának vissza kell vennie a teljes felügyeletet a gazdaság felett, és minden lehetséges módon küzdenie kell a virtuális pénzügyek ellen, amelyek még mindig emberek millióinak sorsát irányítják.

Hogy csökkentsük a globális lassulásnak Európa gazdaságára gyakorolt hatásait a foglalkoztatás és a gazdasági tevékenység terén, az európai szociális modellre épülő megközelítést kell támogatnunk. 2009-ben a prioritás a következő kell, hogy legyen: foglalkoztatás és szociális védelem a növekedés érdekében. Végre gyakorlati lépésekre kerül sor az európai pénzügyi rendszer szabályainak megreformálása érdekében, miután a bankrendszernek és a pénzügyi rendszernek lehetővé tették, hogy kifossa és megszorongassa a közjavakat és a magánszemélyeket.

A Bizottság stratégiája a munkahelyüket elveszítőket támogatására nekem túl kevésnek és túl késeinek tűnik, akárcsak a kis- és középvállalkozók és a kutatási beruházások támogatása. És ami a legfontosabb, azt látom, hogy a kohéziós programok felgyorsítása és végrehajtása eltereli a figyelmet más szükségletekről. Mielőtt még azzal foglalkoznánk, hogy bizalmat teremtsünk a piacokon, először a kormányoknak és a bizottságoknak kell helyreállítaniuk a polgárok bizalmát abban, hogy vezetőik függetlenek az off-shore pénzügyek befolyásaitól.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE-DE). – (ES) Elnök asszony, nem igazán a pénzügyi válság diagnózisáról fogok beszélni. Abban mindannyian egyetértünk, hogy az egész likviditási válságként indult, aztán szolvencia-válsággá, majd végül bizalmi válsággá alakult, ami hitelhiányt eredményezett, amely most már a reálgazdaságot is negatívan befolyásolja.

Annak ellenére, ami itt elhangzott, a válságra adott válasz nem egységes európai válasz volt. Még a legjobb esetben is csak azt mondhatjuk, hogy összehangolt válasz volt. Persze lehet azt mondani, hogy a jelenlegi helyzetben nem lehet többet tenni. Én azonban hiszem, hogy igenis lehet többet is tenni.

Ami a pénzügyi forrásokat, a likviditást és szolvenciát illeti, döbbenetes, hogy három intézmény segíti a piacokat, és egyidejűleg mindhárom kölcsönöket ad: az Európai Központi Bank, az Európai Beruházási Bank és maga a Bizottság. Ők hárman versengenek egymással mások kárára.

Ami a realgazdaság válságának leküzdését illeti, a washingtoni csúcson költségvetési intézkedéseket jelentettek be, de nem derült ki, hogy mik is ezek pontosan. Bizonyos országok az adócsökkentés mellett fognak dönteni, míg mások a legtisztább keynesianizmus szellemében a közberuházások mellett. Jó lenne, ha tudnánk, hogy amennyiben az cselekvések nincsenek összehangolva, melyek lesznek hasznosak és melyek nem. A Stabilitási és Növekedési Paktummal kapcsolatos szabályokat is le kellene fektetnünk.

Igaz, hogy hazám, Spanyolország, valamint a Cseh Köztársaság és Hollandia jelen voltak Washingtonban, de nem voltak ott az előkészítő üléseken, és senki nem tudja garantálni, hogy a jövőben ott lesznek. Szeretném, ha a Tanács és a Bizottság elmondaná, hogyan szándékozzák megreformálni a Nemzetközi Valutaalap Végrehajtó Tanácsát, és mit terveznek tenni annak érdekében, hogy minden ország, amelynek képviseltetnie kellene magát, képviselve legyen a Pénzügyi Stabilitási Alapban

Egy figyelmeztetéssel zárnám hozzászólásomat. A Parlamentet arra kérik, hogy működjön együtt a Bizottság programjával: mindig ezt tettük. Most máshogy állnának a dolgok, ha a Bizottság figyelembe vette volna azokat a figyelmeztetéseket, amelyeket 1999 óta adtunk új és új jelentésekben, amelyeket a Bizottság és különösen McCreedy úr figyelmen kívül hagytak.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Elnök asszony, 2009 úgy fog bekerülni a történelemkönyvekbe, mint a második nagy világgazdasági válság éve.

John Kenneth Galbraith ezt írja az 1929-es válságról szóló könyvében: 'Az 1929-es nagy összeomlás különös jellemzője volt, hogy a legrosszabb még rosszabbra fordult'. A jelzálogpiaci válság deflációs spirált idézett elő, amely nemcsak a pénzügyi rendszerben okoz pusztítást, megsemmisítve a részvények globális értékének több mint 60%-át.

A likviditási válság és a szolvencia-válság egyre növekvő mértékben befolyásolja a realgazdaságot is. Érdekes a 'realgazdaság' kifejezés, amelyet a pénzügyi ágazattal szembeállítva használunk. Azt hangsúlyozza, hogy a pénzügyi eszközök többsége virtuális természetű. A pénzügyi piacok összeomlásának felismerése a nemzeti kormányok nagy újjáéledését eredményezi. Egymást követik a csúcstalálkozók. A washingtoni csúcs helyeslendő célkitűzések egész sorát hozta magával. Nagyobb és kisebb vezetőink utólagos éleslátással erőteljes intézkedéseket készítettek elő a kockázatok helyes felbecsülésének és a nagyméretű tőkeáttételi hatások elkerülésének céljával. A felügyeletnek hatékonyabbá kell válnia anélkül, hogy megfojtaná az innovációt. 'Halljuk! Halljuk!', kiáltjuk, miközben részleteket várunk egy megfelelő szabályozórendszeréről, amely segít elkerülni a nagyméretű kockázatokat, de nem esik a túlszabályozás csapdájába.

Üdvözlendő a nemzeti kormányok visszatérése a piaci szabályozó szerepkörbe, de az a probléma, hogy ez gyakran az önző nemzetállamok visszatérését is jelenti.

Egy az 1929-esnél sokkal nyitottabb világban bármiféle nemzeti fellépés gyorsan ki fog fulladni. A recesszió megköveteli, hogy a nemzetközi szolidaritás szellemében lépünk fel. Az Európai Uniónak minden erejét mobilizálnia kell, és minden elérhető nemzeti költségvetési forrást egyesítenie kell, és azt az infrastruktúrába, mint prioritásba kell befektetnie a növekedés és a vásárlóerő növelése érdekében.

Barack Obama elnökjelölt azt nyilatkozta, hogy olyan gazdaságélénkítési programot szándékozik elindítani, amelynek költségvetése az USA GDP-jének 4%-ának megfelelő összeg lesz. Az Egyesült Államoknál összességében kevésbé eladósodott 27 uniós tagállamnak hasonló módon kell fellépnie, hogy segítsenek Európának és a világnak kilábalni a pénzügyi válságból, amely sajnálatos módon valószínűleg mindenkit érinteni fog.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). – (FR) Elnök asszony, biztos asszony, hölgyeim és uraim, mint tudjuk, 2009-ben uniós választások lesznek. 2009 az új Bizottság kinevezésének éve is lesz. És természetesen 2009-ben az elnökségben is változások lesznek. Azonban mindezen dolgok jelentősége viszonylagos. Az élet megy tovább, és a polgárok azt várják az intézményektől, hogy mindig a jövőt is figyelembe véve reagáljanak problémáikra, és hogy hosszútávú célokat tartsanak szem előtt, és ezek elérése érdekében legyenek képesek közvetlen fellépésre.

Ebben a szellemben a 2009-es cselekvési terv két alapvető területét szeretném kihangsúlyozni. Az első, amelyet minden felszólaló említett, a pénzügyi válságra való válasz. Természetesen, mint mindannyian

közülünk, én is észrevettem, hogy a Bizottság és az elnökség piros pontokat oszt ki magának. Biztos asszony, azt mondanám, hogy ünnepelhetjük az első gólt, de a meccsnek még nincs vége.

Ezért ha tehetek egy javaslatot, az elnökségnek és a Tanácsnak igyekezniük kell, és addig kell ütniük a vasat, amíg meleg, így biztosítva, hogy a 27 tagállam sürgősen álljon elő a pénzügyi válságra adandó hatékony válaszokkal. Ahogy gyakran mondják, egy válság mindig egy másikat leplez; tehát hacsak nem akarjuk, hogy a következő válság is váratlanul érjen minket, a 2009-es programnak felelnie kell az előttünk álló kihívásokra, és ahogy Barroso elnök úr jelezte, ez így is lesz.

Ahogy kollégám, Wallis asszony mondta, a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért képviselőcsoport ezért terjeszt elő számos javaslatot. Néhány képviselőtársam később beszél majd ezekről a javaslatokról. Én csak egy pontot szeretnék hangsúlyozni, amelyet alapvető fontosságúnak tartok, és amelyre határozottan szeretnénk fókuszálni. Ez pedig az, hogy mindenképpen biztosítani kell, hogy a Bizottság 2009-ben teljes mértékben figyelembe vegye a Strukturális Alapokat, amelyek jelenleg a költségvetés 36%-át teszik ki, és amelyek lehetővé fogják tenni számunkra, hogy sokkal hatékonyabban lépünk fel, hogy szolidaritást alakíthassunk ki régióink között, és hogy felhasználjuk azokat az eszközöket, amelyek nélkül nem felelhetünk meg korunk kihívásainak.

És a tél közeledtével ne feledkezzünk meg a lakásválságról sem. Biztos asszony, számítunk Önre ezen a területen, különösen a lakásproblémáról szóló tanulmányokra irányuló két kérelmünk ügyében.

Mario Borghezio (UEN). - (IT) Elnök asszony, biztos asszony, hölgyeim és uraim, a mi nézőpontunkból sajnálatos az, hogy ez a válság szükségessé tette kontinensünk bankrendszerének átszervezését, de őszintén szólva nem vezetett ahhoz, hogy Európában megjelent volna pénzügyi szereplők olyan komoly csoportja, amely képes lenne hitelesen a piacok jövőbeli keretét megtervezni. Ez nem nyilvánvaló, ezt nem lehet látni.

Azonban egy dolog bizonyos: a G20-ak által előírányzott szabályozások csak szavak maradnak, ha az adóparadicsomok továbbra is megmaradnak. Ez a fontos téma nem kerül szóba, és a tagállamok hivatalos vitáiban sem említik; az adóparadicsomok, amelyek lehetővé teszik a bevezetni tervezett és a pénzügyi piacok számára beharangozott szabályok teljes megkerülését. Obama elnökjelölt, amikor még szenátor volt, erőteljes intézkedéseket javasolt az adóparadicsomok ellen, és most kíváncsian várhatjuk, hogy új elnökként, tekintettel a legmagasabb pénzügyi körökre és különösen a választásokat finanszírozó nagylelkű multimilliomosokra lesz-e bátorsága lépni ebben az ügyben, és meggyőzni nemcsak az Egyesült Államokat, de Európát és főleg Nagy-Britanniát is.

Hiszem, hogy elvek általános kinyilvánítása helyett inkább hatékony, konkrét kezdeményezéseket kell elfogadni, amelyek ténylegesen képesek talpra állítani a gazdaságot és a termelést, mivel erre van szükség a további gazdasági válságok megelőzése céljából, valamint a jelenlegi válságból való kilábalás céljából is.

A jelenlegi helyzetben, amelyet a piac általános és széleskörűen jellemző eladósodása jellemez, valamint az elégtelen monetáris körforgás miatt az erőteljes infláció, abszurd azt javasolni a tagállamoknak, hogy még jobban adósodjanak el központi bankjuk felé azért, hogy likviditást teremtsenek magának a hitelrendszernek és a fogyasztói piacnak.

Egy megjegyzéssel szeretném befejezni: számomra bizonyosnak és világosnak tűnik, hogy van esély arra, hogy a válság ahhoz fog vezetni, hogy javaslatot terjesztenek elő egy világgazdasági és világpolitikai szervezet létrehozására; hogy úgy tűnik, úgy érezzük, hogy elkerülhetetlenné vált egy olyan világrend, amelytől pár hónappal ezelőtt még mindenki rettegett, és amelyet mindenki el akart kerülni. És úgy üdvözljük ezt a világrendet, mintha ez lenne a megváltás. Mondjunk nemet a globalizációra!

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Elnök asszony, először is szeretném elmondani, hogy véleményem szerint mindaz, amit ma a pénzügyi világválság fényében a Bizottság és a Tanács elmondott a 'Zöld New Deal'-ról, helytelen, és hogy a 'Zöld New Deal' beharangozása mögött egyelőre semmiféle politikai eltökéltség nincs.

Az európai ipari szervezetek hónapok óta szervezkednek európai éghajlat- és energiastratégiánk ellen. A Dimas és Piebalgs biztosok, valamint Michel úr által tett, a fejlesztéspolitikával kapcsolatos javaslatokat szisztematikusan megpuhították, felhígították és halogatták. A pénzügyi válság fényében sem hagytak fel ezzel az attitűddel; ehelyett az ipar elkezdte felhasználni a pénzügyi válságot arra, hogy még nagyobb nyomást gyakoroljon a szisztematikus éghajlat- és energiapolitika ellen.

Szerintem ezt a tényt ezen a ponton le kell szögezni, mivel az igazság úgyis napvilágra fog kerülni, és azzal nem tudunk előrelépni, ha csak állítjuk, hogy új politikát alakítunk ki. Ha alaposabban szemügyre vesszük a

jelenlegi háromoldalú tárgyalásokat az éghajlat-politikáról a Tanács, a Bizottság és a Parlament között, akkor látni fogják, hogy igazam van. Hiszen ezeket a tárgyalásokat nem éppen az ambíciók fémjelzik, hanem az az idejétmúlt iparpolitika, amelyről itt állítólag senki hallani sem akar.

Véleményem szerint ezért Barroso úr, a Bizottság elnöke és Verheugen ipari biztos úr felelősek. Azt szeretném, ha a Parlament végre eldöntené, hogy támogatni fogja azokat az embereket, akik tényleg a fenntartható stratégiák mellett állnak, úgy, mint Dimas urat és Michel urat. Jelen pillanatban őszinteségre van szükség.

Két hete Steiner úr az UNEP-től (az ENSZ környezetvédelmi programja) egy remek tervet mutatott be Londonban. Ezt vegyük komolyan, és hagyjuk abba az üres szócséplést, amilyen a vita első fele volt. A következő hetekben lehetőségünk lesz döntésre jutni a háromoldalú tárgyalásokban, és akkor majd meg tudjuk ítélni, hogy itt ma a Bizottság és a Tanács csak színlelt, vagy tényleg komolyan beszéltek.

Esko Seppänen (GUE/NGL). - (FI) Elnök asszony, biztos asszony, a világ 'kergepénzkórtól' szenved. Ez a betegség Amerikából származik, és az inflációs pénz okozza. A befektetők a tőzsdei áraktól és az ingatlanok iránti óriási kereslettől megrészesedve határozták meg az ingatlanok értékét. A kór általánosan elterjedt az értékpapírtőzsdéken származtatott pénzügyi eszközök és swapügyletek formájában. Most itt a másnaposság ideje.

A kapitalizmus hazája az Amerikai Egyesült Államok, amelynek anyanyelve a pénz, és ahol a piac diktatúrája az úr. A kormány mindent felügyel, és mint a szabályok hozója, démonizálódott: ha a pénzhétségről van szó, nincsenek jogi korlátok vagy erkölcsi gátak. A gazdaság történetének legnagyobb növekedését produkálták, ami nem volt más, mint fogyasztás megtakarítás nélkül, és az Egyesült Államok adósodott el a legnagyobb mértékben a világon.

Aztán, mint a reaktor, amely leolvad a Kína-szindróma című filmben, a Wall Street teljesen összeomlott, és a rendszer hirtelen tele lett mérgező értékpapírokkal és radioaktív adóssággal. Ezek elpusztítják azokat a beteg bankokat, amelyek a mértéktelen spekulációtól szenvedtek. Miután a spekulánsok hasznát privatizálták, a veszteségeket most államosítják, és a magánjellegű adósságot közadósságra cserélik. A piacok szabadok voltak, és senki és semmi nem védte meg önmagától a kapitalizmust, a pénz totalitarizmusát. A beruházási bankok olyanok voltak, mint sáskahadak a szántóföldön.

A forgalomban lévő pénz nominálértéke 125-ször akkora, mint a reálértéke. A lebegő pénz többsége virtuális 'hamis' pénz, amely most visszakerül a bankok mérlegébe, mint értékcsökkenések sorozata. A hitelválság veszélye, hogy az adósság- és bankválság mindenre kiterjedő gazdasági válsággá válik, amely éhínségben, munkanélküliségben és a társadalmi egészség hiányosságaiban fog manifesztálódni. Tudjuk, kik felelősek ezért: az áldozatok száma még nem ismert.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Elnök asszony, szeretném elmondani a biztos asszonynak, hogy most és a következő munkaprogramban a pénzügyi válsággal fog majd foglalkozni. A válság Európa különböző országait különböző módon érinti, de egy dolog biztos: a pénzintézetek bizonyos mértékben minden országban vásároltak másodlagos kölcsönön alapuló, mérgező amerikai jelzálogterheket. Tudják, hogy az európaiak milyen mértékben vásároltak olyan eszközöket, mint pl. fedezett hitelkötelezettségeket, amelyeket mint olyanokat ajánlottak nekik, mint amelyek bizonyos minősítéssel rendelkeznek az amerikai hitelminősítő intézetektől, de amelyek a későbbi vizsgálat során valójában mérgező kötvényeknek bizonyultak? Kiderült, hogy ravasz ügyletekről van szó. Úgy gondolom, hogy ezek az intézetek nagymértékben félrevezették az ügyfeleket az adósságok minőségével kapcsolatban, ezért tudtak eladni ekkora mennyiséget ilyen könnyen.

Szeretném tudni, hogy a Bizottság megvizsgálta-e már az ezen eszközök eladásakor tett kijelentésekkel kapcsolatos tényeket, és ha igen, akkor milyen mértékben lettek ezek az eszközök félrevezető módon bemutatva. Ha ez a helyzet, akkor szeretném megtudni azt is, hogy a Bizottság mit gondol, van-e bármiféle jogi eszköz ezen hitelminősítő intézetek ellen azok számára, akik károsultjai lettek az intézetek (legjobb esetben is) gondatlanságának, mivel ezen a ponton már az egész pénzügyi rendszerünket fenyegetik.

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Elnök asszony, az EU jelenleg növekvő népszerűségnek és nagyobb bizalomnak örvend, mivel a nemzetek és a közvélemény az EU falai nyújtotta védelemre vágyik remélve, hogy azok elég erősek, hogy megvédjék őket a pénzügyi és gazdasági válságtól.

A belső piac méretének és az eurónak köszönhetően az Európai Uniónak kétségtelenül jobb esélye van a válság leküzdésére. Az Európai Uniónak azonban kötelezettségei is vannak, és ezeket teljesítenie kell az államok és a polgárok felé, megvédve őket a féktelen pénzsóvárságtól és a globalizáció következményeitől. A válságra adott válasz nem állhat csupán a gépjárműipar számára nyújtott több milliárd euró értékű

kölcsönből; támogatni kell a kis- és középvállalkozásokat is, amelyek végül is a legjelentősebb munkáltatók. Az európai munkaerőt semmiképpen nem szabad munkanélküliségre ítélni a 'kékkártyás', harmadik országokból érkező, szakképzett munkaerő javára.

Ezért az EU felelőssége az, hogy polgárainak ne kelljen hamarosan arra eszmélniük, hogy Európa nemzeti vagyonának utolsó morzsái is eltűntek, hogy Európa a tömeges bevándorlás színhelye lett.

Giles Chichester (PPE-DE). - Elnök asszony, a dolgok ritkán történnek a megfelelő időben, és a válságra - természetéből fakadóan soha - soha nem megfelelő az idő. A jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság önmagában is terhes, ráadásul a parlamenti ciklus utolsó hónapjaiban és a Bizottság ciklusának utolsó évében jöttek, amikor normális esetben mindannyian a következő választással és az új kijelölésekkel lennének elfoglalva.

A Bizottság munkaprogramja majdnem olyan, mintha kitették volna 'az üzlet zavartalanul folyik' táblát, pedig a helyzet friss gondolatokat kíván meg azzal kapcsolatban, hogyan lábalkunk ki abból, ami mély recessziónak tűnik. Nagy kihívást jelent ez Európának, mivel a fiskális politika legtöbb intézkedését nemzeti szinten kell meghozni, bár az EU-nak döntő szerepe van a koordinációban. Ez különösen fontos a jelenlegi kihívások mérete miatt.

Az energia terén elég jó tervek léteznek, de a legtöbb hosszabb időt igényel, mint az elkövetkező egy vagy két év, így talán az egyetlen terület, ahol gyorsan lehet cselekedni - ami segíthet - az energiahatékonyság területe. A helyzet javításának két sajátos módja az épületek energiahatékonyság-fejlesztésének hozzáadottérték-adójának csökkentése, valamint egy, az emberek magatartásának megváltoztatását célzó kampány elindítása.

Ezenkívül pedig úgy gondolom, hogy soha nem lesz a mostaninál megfelelőbb időpont arra, hogy létrehozzuk az EU híres bölcsek csoportjainak egyikét - javasolnám, hogy ebben az esetben ez bölcs férfiakból és bölcs hölgyekből álljon -, hogy reflektáljon a jelenlegi kihívásokra, és a rövidtávú gyógymódokon, azaz az adócsökkentés jelentette pénzosztogatáson túl eredeti megoldásokkal álljon elő. Remélem, hogy a Tanács és a Bizottság kedvező elbírálásban fogja részesíteni ezt az ötletet.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). - Elnök asszony, most egy ördögi kör közepén vagyunk abban az értelemben, hogy amikor a gazdaság negatívvá válik, akkor a pénzintézetek további veszteségeket könyvelhetnek el a mérlegeikben, ami azt jelenti, hogy még terheltebb lesz a bankközi piac, ami további hitelmegszorításokhoz vezet, ami pedig további negatív növekedéshez vezet. Az emberek nem fogják megérteni, miért arra használjuk az adófizetők pénzét, hogy megmentjük a bankokat, nem pedig arra, hogy munkahelyeket teremtsünk. Ezért ma arra fogok összpontosítani, hogyan ítéljük meg a hitelválságot, illetve mindenekelőtt a recessziót, amelynek a kellős közepén vagyunk.

Úgy látom, hogy fennáll annak a veszélye, hogy jövőre -1%-os negatív növekedéssel kell számolnunk az Európai Unióban - nemcsak -0,3%-kal, hanem -1%-kal. Ha elfogadjuk ezt az eshetőséget - ami egyáltalán nem valószínűtlen -, akkor célunk és kötelességünk az, hogy elkerüljük az ilyen mértékű recessziót. Mínusz egy százalék a jövő évben: ez több mint -3%-os Növekedési és Stabilitási paktumnak felel meg. Azt akarom mondani, hogy azzal, ha semmit nem teszünk, nem tudjuk megmenteni a Növekedési és Stabilitási Paktumot. Csak rosszabb lesz a helyzet, ha nem teszünk valamit.

És mit tehetünk? Tudom, nem könnyű. Tudom, hogy a kormányok között véleménykülönbség van, de véleményem szerint a Bizottság kötelessége, hogy megkísérelje összehozni a kormányokat a munka elvégzésére. Tudom, hogy Berlinben azt mondják a koordinációra, hogy 'köszönjük, nem', mivel az további kiadást jelentene a német kormány részéről más kormányok felé. Kedves berlini barátaim, azt kell mondanom, hogy vállalniuk kell a koordinációt. Tudunk lépéseket tenni közösen anélkül, hogy további kiadásokra lenne szükség az egyik kormánytól a többi felé. Azt kell megérteni, hogy a következő évek során az egy időben történő befektetések később hozzáadott értéket fognak jelenteni.

A Nemzetközi Valutaalap (IMF) elvégzett egy egyszerű számítást. Képzeljük el, hogy a G20-ak mindegyike csak GDP-je 1%-ával többet fektet be munkahelyekbe. Ha ezt egyszerre teszik, akkor egy plusz százalék ingyenesen létrejön. Azt akarom mondani, hogy minden európai kormány meg tudja tenni ezt, ha együtt teszik meg. Ha minden európai kormány GDP-je 1%-kát befektetné a recesszió elleni küzdelembe, ha ezt okosan tenné, ha ezt a társadalom érdekében, a legsebezhetőbb csoportokra gondolva a több és jobb munkahelyért tenné, akkor egy plusz százalékot ingyen kapnának.

Ezért egyszerűen a Bizottsághoz kell fordulnom, és meg kell kérnem Wallström alelnök urat, hogy mutasson be egy rövid forgatókönyvet, amely megmutatja, hogy mi történne, ha minden fontosabb kormány megtenné azt, amit mondtam. Kiderülne, hogy mindannyian jól járnának, nemcsak ami a munkahelyeket illeti, hanem a központi költségvetés és a Növekedési és Stabilitás Paktum területén is. Az egész módszer egyszerű. Ha Önöknek nincsenek meg az eszközeik, hát nekem megvannak. Szívesen adok tanácsot ezen a téren.

(Taps)

ELNÖKÖL: ROTHE ASSZONY

alelnök

Andrew Duff (ALDE). - Elnök asszony, a válságnak drámai hatása lesz az euró jövőjére. Dániának és Svédországnak hamarabb kellene csatlakozniuk az euroövezethez, mint gondolták, és itt az ideje, hogy Nagy-Britanniában is megkezdjük a vitát.

1997-ben Brown úr megállapított öt híres ismérvet, amelyeknek teljesülniük kell, mielőtt döntenénk a sterlingnek a közös valutához való csatlakozásáról. Most, a jelenlegi válságban, hirtelen mind az öt ismérv teljesült. A font versenyképes átváltási árfolyamra esett, a munkaerőpiacok rugalmasak, az egykor oly büszke City-t az fenyegeti, hogy háttérbe szorítja az euroövezeten belüli erősebb felügyelet és szabályozás, és Nagy-Britannia, illetve az euroövezet gazdasági ciklusa most teljes mértékben szinkronban vannak, mivel egyszerre kerültünk recesszióba.

Brown úr okosan leplezett jelenléte az eurócsoport párizsi csúcstalálkozóján a francia elnökség figyelemre méltó teljesítménye volt. Brown úrhoz fordulok, hogy változtassa meg az Egyesült Királyságban folyó vita irányát. Ha nem sikerült ezt elérnie, akkor a font olyan lesz, mint egy pingponglabda, amely ellenőrzés nélkül pattog a nagy labdák, az euró és a dollár között.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Szlovák EP-képviselőként nagyra értékelem Szlovákia csatlakozását az euroövezethez. Itt a világos bizonyíték arra, hogy a tapasztalt közgazdászok jóslatai gyakran nem válnak valóra. Tizenhat évvel ezelőtt az európai közgazdászok nem hittek a független, életképes Szlovák Köztársaság gondolatában. Jelenleg gazdasági teljesítmény tekintetében Szlovákia vezet a tizenkét új tagállam közül.

Véleményem szerint az Európai Bizottságnak prioritásai kijelölésekor közvetlenül a polgárookra és szükségleteikre kell fókuszálnia ahelyett, hogy gazdaságilag értéktelen előrejelzéseket hoznak létre. Gondolok itt főleg az egészségügyre és a jó minőségű társadalmi feltételekre a megfelelő életminőség biztosítása érdekében. A gazdasági és társadalmi nyomás idején nem szabad elfeledkeznünk az emberek egészségéről.

Az embereknek az Európai Unión belüli szabad mozgását nem támogatja az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés, különösen nem a megelőzés területén. Egy másik fontos terület a határokon átnyúló betegellátás hatékony megvalósításának biztosítása. Az Európai Unió nem lehet egészséges, ha polgárai nem egészségesek.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). – (ES) Elnök asszony, teljesen világos, hogy a Bizottság 2009-es munkaprogramja mind a külpolitika, mind az egyéb politikák terén elválaszthatatlan a nemzetközi pénzügyi válságtól, ahogy azt a Bizottság elnöke, Barroso úr is elmondta.

Így azt is megértjük, hogy helyes támogatni a Bretton Woods-i intézmények reformját, előmozdítani a Kereskedelmi Világszervezetről folytatott párbeszéd újakezdését, valamint figyelemmel kísérni az Egyesült Nemzetek rendszerének és szerveinek februárban megkezdendő reformkísérletét.

Elnök asszony, az is világos, hogy új kapcsolatot kell kiépítenünk az Egyesült Államok új kormányzatával – az Egyesült Államokkal sok dologban egyetértünk, de más dolgokban nem, például főként a halálbüntetés, a Nemzetközi Büntetőbíróság és a Kiotói jegyzőkönyv kérdésében. A következő, koppenhágai csúcson egyeztetnünk kell az álláspontokat, az országhatárokon túlnyúló hatályú törvényeket valamint egyéb aspektusokat.

Fontos, hogy egyeztessük az álláspontokat a közel-keleti kérdésekről is: az iráni nukleáris válságról, egy zavartalan és felelősségteljes iraki kivonulásról, valamint az amerikai kormányzatnak az Afganisztánban való fokozott nyugati jelenlétre vonatkozó tervéről. Meg kell vizsgálnunk azt is, mivel magyarázható a közel-keleti tárgyalások kudarca.

Elnök asszony, az amerikai kontinens tekintetében alapvető fontosságú, hogy támogassuk a Bizottság és különösen Benita Ferrero biztos azon törekvéseit, hogy társulási megállapodásokat kössünk

Közép-Amerikával, és különösen fontos, hogy támogassuk az Andok Közösséggel való tárgyalások tervezett új irányvonalát.

A stratégiai társulásról, amelyet az Európai Bizottság kezdeményezett Brazíliával és Mexikóval, szeretném elmondani, hogy ez a folyamat talán szintén alakíthatná a Mercosur-megállapodásról folytatott, túl hosszú időre megfeneklett tárgyalásokkal kapcsolatos megközelítést.

Elnök asszony, kontinensünkön elő kell mozdítani az Oroszországgal való társulási megállapodást, de csak a nemzetközi jog tiszteletben tartásával. Ebben az összefüggésben egyértelműen hangsúlyoznunk kell a határok és az emberi jogok tiszteletben tartását, fejlesztenünk kell a szomszédságpolitikát, és ugyanakkor elő kell mozdítanunk a társulási és stabilizációs megállapodásokat.

Ahogy a Bizottság elnöke is mondta, nyilvánvaló, hogy sok tennivalónk van az afrikai helyzettel kapcsolatban. Elnök asszony, nagyon fontosnak tartom, hogy ha a reformfolyamatok (a Lisszaboni Szerződés által) és a bővítési folyamatok lezárultak, az Európai Unió foglaljon el vagy inkább nyerjen vissza egy alapvetően földrajzi státuszt figyelembe véve azt, hogy mostantól 2050-ig Kína és India a világ bruttó hazai termékének 50%-át fogja megtermelni, ahogy ez már korábban, 1800 körül is megtörtént.

Ebből a célból, Elnök asszony, előzetes tervezésre van szükség, és elmondhatom, alelnök asszony, hogy képviselőcsoportunk támogatni fogja a Bizottságot ebben a munkában.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Elnök asszony, ami a G20-csúcsot illeti, hiszem, hogy az Európai Unió jó javaslatokkal ment el erre a csúcsra. De ha elolvassuk a csúcs következtetéseit, akkor úgy tűnik, hogy ezek kívánnivalót hagynak maguk után. Hogyan fogjuk kezelni a hitelminősítő intézetek, a fedezeti alapok és az adóparadicsomok kérdését? Jó szándékból nincs hiány, de ha teljes mértékben az önszabályozásra és a magatartási kódexekre hagyatkozunk, nem fogunk sikerrel járni. Legyünk realisztikusak és ambiciózusak!

Őszintén szólva nem volt ilyen hízogó a kép, ami az Európai Unió képviselétét illeti. Ezen a téren fejlődünk kell. Ezt fel kell ismerniük a nagy tagállamoknak, de a kicsiknek is, amelyek bizonyos esetekben az IMF (Nemzetközi Valutaalap) osztályvezetői pozícióit töltik be, és nem akarnak lemondani ezekről a pozíciókról. Minden országnak be kell töltenie a maga szerepét ahhoz, hogy a jövőben fejleszteni tudjuk az Európai Unió képviselétét.

Meglepett az, amit Barroso elnök úr a realgazdaságról mondott. Véleménye szerint, ha a Bizottság gyakorolja kezdeményezési jogát, az populizmus. Ezért felkérem a Bizottságot, hogy hagyja jóvá a Poul Nyrup Rasmussen képviselőtársam által tett javaslatokat, még akkor is, ha ez esetleg populizmusnak számít. A tény az, hogy amennyiben nem teszünk lépéseket a realgazdaság terén, akkor ugyanolyan összeomlást fogunk megtapasztalni, és ugyanolyan gazdaságélénkítési stratégiát fogunk alkalmazni, mint amelyet Írország vezetett be bankszektorának megmentésére, egy 'mindenki magáért' típusú stratégiát, amely egy globalizált gazdaság világválsága esetén nem biztos, hogy sikerrel jár.

Ez a közpénzek pazarlása lenne, és semmiképpen nem segítene ez Európai Uniónak felzárkózni az Amerikai Egyesült Államokhoz, amely már ki is dolgozott egy nagyszabású gazdaságélénkítési tervet.

Európai és globális módon kell gondolkodnunk, és nemzeti szinten összehangoltan és koordináltan kell cselekednünk, és a Bizottságnak lehetősége kell, hogy legyen a kezdeményezésre. Ezt várjuk a Bizottság november 26-i közleményétől. Ambiciózus európai gazdaságélénkítési tervet várunk.

Lena Ek (ALDE). - Elnök asszony, a válság nemcsak a cselekvés, hanem a reflexió ideje is kell, hogy legyen. Az éghajlatról szóló csomag nemcsak az éghajlatot fogja megmenteni – nemcsak a katasztrófáktól és a járványoktól fog megmenteni, és nemcsak a költségeket fogja csökkenteni –, de egyben ez a legjobb felkészülés a jövőre is. Recesszió idején fel kell készülni a későbbi időkre és az új piacokra. Szerintem ma fennáll az a veszély, hogy tovább folytatnunk egy elvesztett ügyet.

Ha túl leszünk ezen, a fogyasztók majd tényleg egy nagy méretű és nagy fogyasztású autót akarnak vagy inkább egy kicsi, okos autót? Diákkoromban volt egy tanárom, aki azt mondta: 'ha kétségeid vannak, inkább mondd nemet'. Tehát inkább egy "zöld new deal"-re van szükségünk a beruházásokhoz, az innovációs kutatáshoz és az energiatakarékos technológiákhoz – az autóipar terén is. "Zöld new deal"-re van szükség az új munkahelyek megteremtéséhez és az új, fenntartható jóléthez.

Az ALDE képviselőcsoport egy nyitott, zöld, biztonságos és vállalkozói Európáért fog dolgozni, és ezeken a területeken támogatni fogjuk a Bizottság munkaprogramját.

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, alelnök asszony, a belső biztonságról és a munkaprogramról szeretnék ma beszélni. De előtte még megemlítenék egy másik témát. Rengeteget beszélünk a bankokról. Az én régiómban egy 2000 munkavállalót foglalkoztató nagy cég néhány héttel ezelőtt csődöt jelentett, és így most a munkavállalók is a csőd szélén állnak, mert a bankok csökkentik a hitelkeretet. Ez azt mutatja, hogy a válság már a reálgazdaságot is féltreérthetetlenül elérte, ezért azt javasolnám a Bizottságnak, hogy vizsgáljuk meg a lehetséges válaszok egyikét, mégpedig a támogatási jogot, amelyet most a bankoknál kizárunk, és amely most hirtelen érvénytelenné válik. A támogatási jogot kellene a jelenlegi válság fényében megváltoztatni. Így a középvezetőknek is segíthetnénk.

Főként azonban a Bizottság munkaprogramjáról és a belső biztonság kérdéséről szeretnék beszélni. Csalódottan olvastam a programot, mivel a gazdasági kérdéseken kívül vannak más fontos kihívások is. Látom, hogy óriási előrelépés történt a Schengeni Információs Rendszer (SIS) terén. Most csatlakozik Svájc, és már a csatlakozás előtt jelentős eredményekről számol be, amelyek a SIS-hez való csatlakozásnak köszönhetőek. Azonban a munkaprogram nem igazán tartalmazza, hogy a Bizottság hogyan akarja a SIS II-t létrehozni és beindítani. Csak halogatják hónapról hónapra, és nem történik semmi.

A második kiemelten fontos területen sincs előrelépés, ez pedig a rendőrségi kooperáció, azaz a szervezett bűnözés elleni küzdelem, valamint a rendőri szervek közötti gyakorlati együttműködés. Hiányoznak a világos jogi keretek. Sajnálatos módon erről a témáról sem találtam semmit a 2009-es munkaprogramban. Szeretnék ezen a területen nagyobb elkötelezettséget látni.

Harmadszor pedig, a program tartalmazza a migrációt, a migrációs hálózatot és a kékkártyát, amelyeket holnap fogunk vitatni. A közvélemény nyitottabban fog hozzáállni a bevándorláshoz, ha világosan megmondjuk, hogy küzdünk az illegális bevándorlás ellen, és véget is fogunk vetni az illegális bevándorlásnak. Ezt az összefüggést nem szabad figyelmen kívül hagynunk.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Elnök asszony, biztos asszony, jó, hogy együttes vitát tartunk a gazdasági válságról, a reálgazdaság csökkenő tendenciájáról és a Bizottság munkaprogramjáról. Ezek a témák összefüggnek egymással. Az is nagyszerű, hogy a Bizottság összehangolt fellépést javasol. Ez azonban szerintem nem jelenik meg annyira világosan a munkaprogramban.

A Tanácson belül vannak olyan vélemények, hogy a környezeti beruházásokat és a környezettel kapcsolatos ambícióinkat most mérsékelni kellene. Ezzel a nézettel egyáltalán nem értek egyet. Azzal sem értek egyet, amit sokan mások mondtak, hogy csökkenteni kell a kiadásokat a szociális területen. Valójában éppen az ellenkezőjét kell tennünk. Szükség van arra, hogy befektessünk a kutatásba és fejlesztésbe, az új környezeti technológiákba és a mainál sokkal környezetbarátabb, új infrastruktúrákba. Képeznünk kell a munkaerőt, és biztosítanunk kell, hogy a fiatalok megfelelő képzést kapnak ahhoz, hogy fenntarthassuk versenyképességünket, és hogy erős személyiségekké váljanak a jövőben.

Áttérve a munkaprogramra és megvizsgálva a szociális területet, azt kell látnom, hogy ez a Bizottság nem tekinti prioritásnak a szociális területet. Hadd mondjak erre két példát! Meghallgattuk Rasmussen urat; és azt hiszem, most meghallgathatjuk a szociális terület képviselőinek véleményét is. A jelentés, amelynek én voltam a felelőse, az EU munkaerőpiacán belüli egyenlő bánásmóddal és az egyenlő bánásmóddal folytatott szervezett fellépés jogával foglalkozott. A Bizottságnak most válaszolnia kell erre az EU munkaerőpiacán belüli egyenlő bánásmód érdekében hozott konkrét intézkedésekkel, a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv módosításával és a társadalmi jegyzőkönyv révén. Ez az első fontos téma. A második pedig az, ami a munkakörnyezetben történik, hiszen az egész EU-ban vagy legalábbis bizonyos tagállamokban nő a munkahelyi balesetek száma, mivel ennek a területnek nem szentelünk kellő figyelmet. A Bizottságnak erre is reagálnia kell úgy, hogy össze tudjuk kapcsolni a gazdasági, környezeti és társadalmi fejlődést hosszú távon fenntartható fejlődéssé.

Malcolm Harbour (PPE-DE). – Elnök asszony, a Belső Piaci Bizottság reálgazdasággal kapcsolatos tervéről akarok beszélni. Két héttel ezelőtt meglátogattam néhány kisvállalkozást – sikeres repülőtechnikai, gépjárműipari és energiaipari cégeket.

Azzal a problémával küzdenek, hogy sok jól képzett embert felvettek, de a megrendelések száma csökken, vagy néhány helyen teljesen összeomlik a megrendelések rendszere. Az emberekről kell elgondolkoznunk, mivel ha a recesszió után ők nem lesznek ott, ha a szaktudásuk nem lesz ott, akkor súlyos nehézségekkel kell szembenéznünk. Ezek azok a cégek, amelyektől azt várjuk, hogy új termékekbe, új szolgáltatásokba, fejlesztésbe és a meglévő munkaerő képzésbe ruházzanak be.

Azt szeretném mondani a Bizottságnak, hogy a kisvállalkozások lesznek a munkahely-újratereztés motorjai. Most végig kell vinnünk a kivállalkozói intézkedéscsomagot. A végrehajtása talán itt van valahol ebben a terjedelmes és unalmas dokumentumban, de a Bizottság bizonyára megvizsgálhatná a valódi prioritásokat, hogy be lehessen vezetni néhány olyan dolgot, amelyen itt dolgoztunk, és amelyek tényleg segítenének a realgazdaságon. Ezek lennének a prioritások. Nem hiszem, hogy a program igazi válasz a válságra.

Az elején van néhány szép szó, de nem látom, hogy a programban bármit is megváltoztattak volna. Tehát Wallström asszonynak azt szeretném mondani – és remélem, ezt Barroso elnök úrnak is át fogja adni –, hogy a program nem elég jó. Valóban olyan lépéseket kell tennünk, amelyek valódi különbséget jelentenek a munkahelyek terén most és a jövőben.

Akik ebben segíteni tudnak nekünk, azok természetesen a közbefektetők, azok az emberek, akik fenntartják a projekteket, az építkezéseket és a fenntartható építkezéseket, akik zöld járműveket vesznek, és beruháznak a telekommunikációs hálózatok következő generációjába.

Szeretném ezzel a döntő kérdéssel zárni felszólalásomat. A Tanácsnak (sajnálom, hogy a miniszter úr már nincs itt) jövő héten lehetősége nyílik elfogadni egy közös álláspontot a telekommunikációs csomagról, amely megnyitja az utat a beruházás előtt.

Tudjuk, hogy néhány biztos nem olyan lelkes ebben az ügyben. Nos, remélem a tudomásukra hozzák, hogy az európai gazdaság jövője szempontjából döntő fontosságú, hogy a Tanács jövő pénteken elfogadja ezt a csomagot.

Ieke van den Burg (PSE). - (NL) Elnök asszony, szeretnék egy bevezető észrevételt tenni. Ahogy sokan elmondták, Európának nagyobb szerepet kellene kapnia a világszínpadon, de ugyanakkor Európának sokkal egységesebb hangon kellene szólnia a jelenlegi megosztottság helyett. A nagy tagállamoknak össze kell hangolódniuk és fel kell ismerniük, hogy most egységes európai kiállásra van szükség. Végül is a pénzügyi piacok szabályozásában, újraszabályozásában, felügyeletében és fejlesztésében betöltendő vezető szerep nem Gordon Brown vagy Nicolas Sarkozy, hanem az európai intézmények szellemi gyermeke. Nekünk most Európában meg kell védenünk a döntéseinket.

A pénzügyi piacokon kívül óriási figyelmet kell szentelnünk a jelenlegi gazdasági válságnak is. Megszóltak a vészharangok. Ezen a területen is egyrészt nemzetközileg kell fellépniük, másrészt Európában európaiabb módon, európai mentési tervvel kell fellépniük. Nem csinálhatjuk többé-kevésbé ugyanazt, mint eddig; 180°-os fordulatra van szükség. A Brueghel közgazdasági tényleg elveszítették a hitüket, és most a nagyobb kiadások mellett állnak ki. A tartózkodás helyett gondolatébresztő politikára van szükség. Szerintem az egy százalékpont, amit ők javasolnak, túl kevés, és nem lesz elég az általuk javasolt 1%-os hía-csökkentés sem, mivel a visszaesést jellemző értékek sokkal magasabbak. Hollandiában például az építőipar 20%-os visszaesést él meg, ezért szerintem ezen a területen alacsony hozzáadottérték-adót kell bevezetnünk az európai lakáspiac élénkítésére.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). - (NL) Elnök asszony, biztos asszony, az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták képviselőcsoportjának regionális politikai koordinátoraként kezdeményező módon szeretnék segíteni a megoldások megtalálásában. Európának most valóban létre kell hoznia egy cselekvési tervet. Ebben a tekintetben támogatom Barroso úr álláspontját.

A strukturális és kohéziós alapokon keresztül történő beruházás – 60 milliárd euro évente Európától, ezt a tagállamok 120 milliárdra duplázzák – lehetővé tenné, hogy aktívak, rugalmasabbak és gyorsabbak legyünk. Ez különleges beruházásokat érint, egyrészt a Lisszaboni Stratégia értelmében a tudás terén, másrészt a Göteborgi Stratégia értelmében az energia és ökológia terén.

És mint mindig, itt is a munkahelyekről van szó. A munkanélkülivé vált emberek átképzéséről van szó, aminek segítségével boldogulhatnak az új gazdaságban. Csak ezzel a hozzáállással és megfelelő képzéssel rendelkező emberekkel nézhetünk a válság után bátran a jövőbe.

A jelenlegi programon még számos területen finomítani kell. Például a 2007-2013-as szabályozások lehetnének rugalmasabbak. Az alapokat át lehetne helyezni a tagállamok működési programjába. A még szét nem osztott alapokat – és itt elég nagy összegekről van szó – gyorsabban lehetne elkölteni. Átvehetnénk a Parlament által jóváhagyott álláspontot, azaz a még nem szétosztott alapokat, valamint az előző időszakból esetlegesen megmaradt alapokat az n+1, n+2 és n+3 szabályokkal használhatnánk fel a jelenlegi időszakban.

Felkérnénk az Európai Bizottságot – tudom, hogy Hübner asszony rajta van az ügyön –, hogy a jövő évi választások előtt a nyilvánosság számára dinamizmusunkat demonstrálandó hozzanak létre módosító

csomagot. Türelmetlenül várjuk ezeket a javaslatokat, és sürgetjük a gyors reakciót. Gratulálók a Bizottságnak eddig munkájához, de a jövőben még több erőfeszítést kell tenni, és erre a Parlament készen áll.

Enrique Barón Crespo (PSE). – (ES) Elnök asszony, biztos urak és asszonyok, hölgyeim és uraim, a G20-csúcs nagyon ambiciózus programot dolgozott ki a pénzügyi globalizáció szabályozásának biztosítására. Ez Európában azt jelenti, hogy tanulnunk kell a tapasztalatainkból és a kapitalizmus leckéiből, amely egy olyan, érdekeken alapuló rendszer, amelyben a túlzott pénzhétség és a szabályok hiánya ahhoz vezethet, hogy végül nem marad semmink.

A Bizottság elnöke felvetett bizonyos témákat abból a célból, hogy ne mozduljunk el a populista irányba, de tegyük meg, amit lehet. A kergemarhakór megtanított bennünket arra, hogy nem szabad ártalmas és romlott termékeket eladni a szupermarketekben és a hentesüzletekben, és hogy szükség van szabályokra.

Európában tudunk lépéseket tenni, ha tanulunk a hibáinkból, mint ahogy az az én hazámban is történt. Elnök asszony, például döntést hozhatnánk arról, hogy a bankoknak, a lakásépítő szövetkezeteknek és a pénzintézeteknek alapokat kell létrehozniuk válság esetére, és hogy a mérlegen kívüli ügyletek és a jóvá nem hagyott értékpapírosítási folyamatok legyenek tilosak. Ez egy lépés lenne azon megfontolt igazgatás felé, amelyet a pénzintézetekben gyakorolni kellene, és amelyet Európában még nem sikerült megvalósítani.

Szerintem a Bizottságnak ezen a területen is munkálkodnia kellene.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, biztos asszony, hölgyeim és uraim, a pénzügyi válságban hatalmas összegeket mozgatnak meg, többek között a gazdasági válság enyhítésére is. Ha jól értem képviselőtársaimat, mindannyian azt akarjuk, hogy ez a pénz áramolhasson.

Már ebben a korai szakaszban szeretném elmondani a Bizottságnak, hogy elvárjuk, hogy elvégezzék a dolgukat. Ez azt jelenti, hogy ezen pénz szabályozásának kérdése a napirenden marad. Ezért nem lehetünk elégedettek a Bizottság 2009-re előterjesztett munkaprogramjával. Csalódást okozott az, hogy munkájuk ezen aspektusa nem került a középpontba. A Barroso-féle Bizottság sok mindent elért ezen a téren, de ugyanakkor azt is világossá teszi számunkra, hogy 2009-re nézve nem tartja fontosnak ezt a témát. Szeretném övni Önöket ettől.

Csalódást okozott számunkra az is, hogy a Csalás Elleni Hivatal nem látták el megfelelőbb módon új jogi alappal. Fennáll a veszély, hogy a Tanács holtpontra jut, mivel a 27 tagállam már nem tud megállapodásra jutni a csalás elleni küzdelem témájában. Ezen a területen is vannak elvárásaink a Bizottsággal szemben, de a munkaprogramot elolvassva úgy látjuk, hogy ezek nem valósultak meg.

Csalódást okozott az is, hogy nem találtunk részletesebb információt a nemzeti nyilatkozatokról. Ha egyrészt nagyobb szabadságot biztosítunk a kiadások terén, akkor másrészt azt is biztosítani kell, hogy a tagállamoknak megfelelő kötelezettségeik is legyenek.

Nem értem, hogy a Barroso-féle Bizottság miért nem akarja továbbfejleszteni és bemutatni legnagyobb sikerét: a támogatások kedvezményezettjeinek nyilvánosságra hozatalát. Miért nem használják ezt fel arra, hogy nyilvánosságra hozzák, hogyan kerülnek elköltésre az uniós pénzek? Miért nem elemezik ki, hogy az ezen adatokból nyert információk segítségével tényleg elérjük-e politikai céljainkat?

Hiszem, hogy jogunk van nagy elvárásokat támasztani a Bizottsággal szemben, hogy többet kell elvárnunk a Bizottságtól, mint amennyit ez a jogalkotási és munkaprogram tartalmaz. A Bizottságnak mindenképpen fel kell használnia kritikai szolidaritásunkat és kérdéseinket a továbbiakban.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Elnök asszony, a válság idején a miniszterelnököknek közösen kell megtervezniük nemcsak a gazdasági, de a társadalmi intervenciót is. A bankokat nyilvánvalóan meg kell menteni, de Európának már arra is figyelnie kell, hogy közvetlenül az alacsony és átlagos jövedelemből élőket is meg kell majd menteni, valamint elő kell mozdítani a foglalkoztatást és a társadalmi kohéziót.

A szociális államot és a társadalmi kohéziót nem lehet az ellenőrzés nélküli szabadpiac vagy az európai gazdaságpolitika mögé szorítani, nem lehet úgy gondolni ezekre, mint a túlélést szolgáló csalétekre, amelyeket odadobunk azoknak, akiket elsodor a válság. Éppen ellenkezőleg, ezek az európai gazdasági növekedés pillérei, és így is kell kezelni őket.

Harmadszor pedig, Európának globális viszonylatban ott kell lennie az innováció és új technológiák élcsapatában, azaz be kell ruházni az oktatásba és a zöld fejlesztés kutatásába; ez természetesen jelentősen meg fogja növelni az európai költségvetést. Előre kell végre lépniük.

A jövő olaja a nap, a szél és a víz lesznek. Aki erre idejében rájön, az milliónyi munkahelyet és virágzó társadalmat teremthet országa polgárainak. Ha Európa most lemarad, ahogy sokan jósolják, akkor az egyébként mindannyiunk által üdvözölt Barack Obama Amerikája veszi át a vezetést, mi pedig kudarcot vallunk.

Negyedszer pedig, új piaci átláthatósági, ellenőrzési és felügyeleti szabályokra van szükség. A jelenlegi rendszerben a hasznát néhány magánszemély fölözi le, a veszteségeket pedig a társadalom egésze viseli. Ez a rendszer okozta a válságot, és ha így marad, az újabb válságot fog szülni.

Robert Sturdy (PPE-DE). - Elnök asszony, amikor a világ az eddigi legjelentősebb pénzügyi válsággal szembesül, a dohai forduló eddigi kudarcával is szembe kell néznünk. Ez döntő jelentőségű. Most beszéltem Ashton bárónővel – vagy, ahogy most hívjuk, Ashton biztos asszonnyal –, és hiszem, hogy előre fog vezetni minket egy progresszív és futurisztikus úton. Fokozott figyelmet kell szentelni a pénzügyi válságnak, valamint annak, hogy Európának el kell mélyítenie kapcsolatait fő partnereivel, közöttük az új amerikai kormányzattal, főleg akkor, amikor Pascal Lamy vezérigazgató készen áll úgynevezett újráválasztására – majd meglátjuk, hogy megkapja-e a pozíciót vagy sem, de jó esély van arra, hogy igen. Több cselekvésre és kevesebb retorikára van szükség.

Brown arra szólította fel a vezetőket, hogy ne korlátozzák a kereskedelmet és a beruházásokat a gazdasági válság idején. Ez döntő fontosságú a WTO tárgyalásaiban. Az EU kereskedelemről alkotott szemlélete nem lehet dickensi. Meg kell szüntetni a korlátozásokat. Nem szabad kereskedelemvédelmi eszközöket bevezetni. Csak a szabadpiac elvein nyugvó reform lehet sikeres. Ez, ahogy mondtam, nyitott kereskedelmet és befektetést jelent.

Múlt héten Pascal Lamy találkozott a G20-akkal, hogy kidolgozzanak egy javaslatot, amely a rendezés rövid határidőn belül való rendezését tenné lehetővé. Reméljük, hogy ebből még karácsony előtt lesz valami. Így látja jelenleg a Bizottság. Gratulálok az előző és a jelenlegi biztosnak munkájukhoz. Az EU most első alkalommal töltött be vezető szerepet a kereskedelmi tárgyalásokban, és ezért gratuláció illeti.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Elnök asszony, az Európai Tanács informális ülése és a washingtoni G20-csúcs a legfontosabb jelenlegi kihívásra keresték a választ: a pénzügyi válságra, amely kétségkívül a neoliberalis közgazdaságtan bukását bizonyítja. Az üléseken létrejött nyilatkozatok semmire nem hasonlítanak jobban, mint arra, amikor valaki azután csukja be az istállóajtót, miután a ló már megszökött. Sajnálattal hallottam, hogy Barroso úr azt mondta, hogy csak a válság változtatta meg a gondolkodásmódjukat.

Elmulasztották megvitatni azokat az égető kérdéseket, hogy hogyan kellene megfékezni a recessziót, hogyan kellene munkahelyeket teremteni, és végül, hogyan kellene leküzdeni az éghajlatváltozást felesleges gazdasági költségek nélkül. Az Európai Parlament Szocialista képviselőcsoportja már régóta sürgeti a pénzügyi piacok reformját és az Európai Unió kormányainak összehangolt fellépését.

Véleményem szerint nem összpontosíthatunk csak a pénzügyi piacokra, ahol a pénzintézetek és a pénzéhes vezetők idézték elő a jelenlegi helyzetet. Polgárainkat meg kell védenünk az élelmiszer- és energiaárak, illetve a lakbér emelkedésétől is, valamint meg kell őriznünk jelenlegi reáljövedelmük szintjét, és ezzel a vásárlóerejüket is: azt a vásárlói keresletet, amelynek a beruházásokkal és az exporttal együtt olyan jelentős hatása van az Európai Unió gazdasági növekedésére. A kis- és középvállalkozások rentabilitását is meg kell védenünk.

Ha az éghajlat- és energiacsomag jelenlegi formájában marad – különösen ami a kibocsátási egységek kereskedelmét, valamint az erőművekkel és a nehéziparral szemben támasztott követelményeket illeti – az Lengyelországban és más új tagállamokban jelentős költségekhez és mindenekelőtt az energiaárak óriási mértékű növekedéséhez fog vezetni. Az éghajlatváltozás elleni küzdelem helyes célkitűzés, de nem lehet olyan eszközökkel folytatni ezt a csatát, amelyek hamarosan újabb válsághoz vezetnek, amikor még a jelenlegi válságot sem sikerült leküzdenünk.

Carmen Fraga Estévez (PPE-DE). – (ES) Elnök asszony, ami a halászati politikával kapcsolatos terveket illeti, bizonyos javaslatokra olyan sokat vártunk, hogy most egy rögzített munkaprogramra van szükségünk, amelyben nagyobb bizonyossággal tudjuk meghatározni azokat a témákat, amelyek még ebben a parlamenti ciklusban sorra kerülnek.

Az ezen a téren támasztott igényeink ellenére – eltekintve az ellenőrzési politika reformjától, amely most került bemutatásra – eddig képtelenek voltunk bármiféle jobb ötlettel előállni azzal kapcsolatban, hogy mi következnek.

A bizottsági dokumentuma tartalmazza, hogy az egyik prioritás a közös halászati politika reformjáról szóló zöld könyv bemutatása lesz. Azonban ez valójában csak egy vita kezdetét jelzi, amely 2012-ig nem fog befejeződni.

A közös piacszerzés ígért reformja is szerepel a közleményben, de abban szintén bizonytalanok vagyunk, hogy lesz-e ebből valami 2009 első felében.

Szeretném hangsúlyozni, hogy számos olyan kérdés van, amelyeknek vagy nemzetközi kötelezettségvállalások (mint pl. halászati megállapodások) vagy többoldalú kötelezettségek (mint pl. a helyi halászati szervezetek ajánlásainak felvétele a közösségi jogba) miatt szerepelniük kellene ebben a jogalkotási programban.

És vannak egyéb témák, mint pl. az európai tenyésztett víziállatok jövője vagy a visszaengedett halakra vonatkozó javaslat, amelyek mint holmi szellemek, feltűnnek és eltűnnek a Bizottság munkaprogramjaiban, és amelyeknek véleményünk szerint szintén prioritásoknak kellene lenniük, meg kellene kapniuk az őket megillető figyelmet mind az ágazattól, mind a Parlamenttől.

Elnök asszony, ezért mi azt reméljük, hogy minél előbb bemutatásra fog kerülni egy módosított 2009-es munkaprogram, amely figyelembe fogja venni az Európai Parlament ezen ismételt kéréseit.

Harald Ettl (PSE). – (DE) Elnök asszony, mindig a gazdaságilag leggyengébbek szenvednek a legtöbbet egy pénzügyi válság idején. A kaszinómentalitást támogatták még az átláthatatlan pénzügyi termékek, amelyek minőségét már nem becsülték fel hitelminősítő intézetek, valamint az átláthatóság hiánya és az a tévhit, hogy a piac szabályozza önmagát. Sajnálatos módon a Bizottság határozottan visszautasította, hogy fontolóra vegye a pénzügyi piacok jogi szabályozására irányuló intézkedéseket, és teljes mértékben elutasította az Európai Parlament tanácsait.

Azonban most az a feladatunk, hogy ezt magunk mögött hagyjuk, és levonjuk a politikai következtetéseket. A munkavállalóknak – akik most elveszítik munkájukat, és nyugdíjalapjuk magas kockázatú befektetésének következtében jelentős veszteségeket kell elkönyvelniük, ami a nyugdíjukat illeti – számtalan módon kell viselniük a következményeket. A helyzet elemzése után és annak fényében a prioritás egy vészhelyzeti terv létrehozása, jobb ellenőrzési mechanizmusok és a károk korlátozásának bevezetése, valamint annak biztosítása, hogy a feltörekvő gazdaságok és a fejlődő országok hozzájussanak a kölcsönökhöz annak érdekében, hogy ismét meg lehessen teremteni a fenntartható növekedést. Ugyanilyen fontos az is, hogy a nagyobb uniós költségvetés szükségességében kételkedőknek most meg kellett volna érteniük, hogy óvintézkedésként egy erőteljesebb eszközt kell létrehozunk, hogy hatékonyabban tudjuk kezelni a válságokat.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – Elnök asszony, csak egy kis és közepes felszólalást szeretnék elmondani kedvenc témakörömben, a kis- és középvállalkozások témakörében. Örömmel töltött el, hogy Barroso úr, a Bizottság elnöke nyitóbeszédében sok észrevételt tett a kis- és középvállalkozásokkal kapcsolatban. De aggodalommal tölt el az, hogy ezek csak szavak – persze, ha az ember beszél, szavakat kell mondania – de még nem láttunk elég cselekvést, mint azt ma már Malcolm Harbour is megjegyezte.

A 2009-es jogalkotási és munkaprogram nagyon fontos, 3. szakaszában, amely a 'Jobb szabályozás – ígérek teljesítése és a szabályozási kultúra megváltoztatása' címet viseli, van egy olyan megjegyzés, hogy 'ezért a Bizottság jogalkotási munkájának egyik kulcsfontosságú komponense marad az egyszerűbb és jobban szabályozott, felesleges adminisztratív terhek nélküli környezet'.

Tisztelt biztosok, a legnagyobb tisztelettel mondom – és valóban a Bizottság nagy támogatója vagyok ebben a tekintetben –, hogy eddig nem láttam ennek tanújelét ebben a jogalkotási programban. Sokat beszélnek róla: igen, megcsináljuk, 25%-os csökkentés lesz – de mikor? Hol marad a csökkentés? Eddig nem tapasztaltuk.

De térjünk vissza a 'Jobb szabályozás – ígérek teljesítése' című fejezetre. Tisztelt biztosok, ha csak egyetlen szóra emlékezhetnének ebből a jogalkotási programból, akkor kérem, az a szó legyen a 'teljesítés'!

Hadd zárjam mondanivalómat azzal a gondolattal, hogy tudom, hogy a kultúra megváltoztatása sok időt igényel, és a PPE-DE képviselőcsoportjának foglalkoztatási és szociális koordinátoraként én magam is látom, hogy a bizottság, amelyben van szerencsém dolgozni, nem mindig a legmegfelelőbb partner a jobb és egyszerűbb szabályozás létrehozásában. De ott kell szenvednem ebben a bizottságban, és szeretném, ha Önök közül is ott szenvedne egyszer valaki – még ha csak rövid ideig is –, mert lehet, hogy a probléma része vagyunk. De ha valahogyan precedenst tudnánk teremteni azzal, hogy a Bizottság elnöke eljönne hozzánk, és beszélne a bizottságunkban, az talán segítené nekünk abban, hogy segíthessük az Önök munkáját, és akkor a megoldás részévé válhatnánk.

Erika Mann (PSE). – (DE) Elnök asszony, egy olyan témáról szeretnék beszélni, amelyről eddig nem sok szó esett, mégpedig az állam szerepéről. Láthatjuk, hogy a világgazdaságba való integráció azt is jelenti, hogy fokozatosan meg kell tanulnunk, hogy az államnak nemzetközileg és globálisan integrálódnia kell ahhoz, hogy egyáltalán képes legyen a beavatkozásra és a szükséges ellenőrzés gyakorlására.

Szerintem az Európai Unió előtt most remek lehetőség nyílt meg ezen szerep felvállalására. Látjuk, hogy az Európai Unió iránt egyre nagyobb a bizalom. Minden tőlünk telhetőt meg kell tennünk, hogy megmutassuk, hogy az EU érdemes erre a bizalomra. Ehhez az is hozzátartozik, hogy az Európai Unió ismételten vizsgálja felül jogalkotását. Látom, hogy itt van McCreevy biztos úr. Azt tanácsolnám neki, hogy a Volkswagen-törvény esetén sürgősen változtassa meg álláspontját. Ez arra utalna, hogy megértette az idők szavát.

Szeretném elmondani, hogy támogatom Gräble asszonyt. Teljesen igaza van abban, hogy sokkal szigorúbbnak kell lennünk az ellenőrző intézkedések terén, és remélem, hogy az Európai Unió is megértette, hogyan kell nemzetközi szinten szerveződnie. Miért nem tudjuk egységes módon megszólítani a Világbankot és a Nemzetközi Valutaalapot? Ez remekül működik a Kereskedelmi Világszervezet esetén, de nem tanultuk meg, hogyan vigyük át más területekre. Ezenkívül remélem, hogy mindannyian támogatni fogják, hogy a G20-ak egy hosszútávon fennálló szervezet legyen.

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). – Elnök asszony, sok dolgot elmondtak a pénzügyi válságról, de nagyon fontos elmondani még valamit. Jelenleg túl kritikusak vagyunk itt a Parlamentben önmagunkkal és az EU intézményeivel szemben.

Ne felejtjük el, hogy az elmúlt nyolc év során nagyon radikálisan felülvizsgáltuk a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó jogszabályokat. Megfelelő jogszabályaink vannak. Megfelelő szabályozásaink vannak, és a felügyeleti rendszer is sokat fejlődött. Nem tudtuk természetesen elkerülni a válságot, de a válság nem nálunk alakult ki, hanem Amerikában. Az Egyesült Államokban alakult ki a szabályozás, a felügyelet és a megfelelő végrehajtás hiánya miatt.

Európában el kellene kerülni a túlreagálást. Ez nem a megfelelő idő arra, hogy elégedetten dőljünk hátra abban a tudatban, hogy jó hatásvizsgálataink vannak, és jobb már a szabályozási programunk, ahogy Bushill-Matthews úr mondta. Azonban a lehető legmegfelelőbb idő arra, hogy jól célzott, jól előkészített javaslatokkal álljunk elő, és végig is vigyük azokat. Ha helytelenül reagálunk, annak súlyos következményei lehetnek. Az még súlyosabb válságot is okozhat. Ha például olyan jogszabályokat fogadunk el, amelyek tovább nehezítik a pénzügyi piacok fellendülését, az nem szolgálja az európai polgárok javát.

Meg kell őriznünk a nyugalunkat, meg kell próbálnunk elkerülni a helytelen, rosszul célzott, rosszul előkészített jogszabályokat, és nem szabad túlzottan önkritikusnak lennünk. Köszönet illeti a Bizottságot, hogy keresztülvizsi ezt a nagyon lényeges változást az európai törvényhozásban és felügyeletben.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – Elnök asszony, egy olyan mély pénzügyi válság közepén vagyunk, amely sok szempontból egyedülálló. Egyedülálló, mivel ez az első globális pénzügyi válság, és ugyanakkor a világgazdaságban is recesszió is van.

Hasznos lehet, ha van némi perspektívánk azon eseményekre és fejleményekre, amelyekben most megyünk keresztül, mivel 25 éven át példa nélkül álló, egyedülálló globális gazdasági növekedést éltünk meg, amely több mint két milliárd embert hozott ki a szegénységből.

Azt kell mondanom, hogy itt ma este a Parlamentben nagyon kevés szó esett a dolognak erről az oldaláról, miközben sokan elmondták, hogy a nyílt gazdaság megbukott. Bukás az, ha két milliárd ember megszabadul a szegénységtől? Természetesen nem. De ma más a világgazdaság szerkezete, és az a tény, hogy Washingtonban nem G7-csúcs volt, hanem G20-csúcs, jelzi, hogy új valóságban élünk. Szerintem ez jó, mivel megszűnt a transzatlanti gazdaság dominanciája. Ez általában nézve jó dolog, mivel azt jelenti, hogy a világ más részei is képesek lettek jólétet létrehozni.

Ebben az időszakban egyenlőtlenségek alakultak ki: jelentős felesleg az olyan országokban, mint pl. Kína és jelentős hiány pl. az USA-ban, ami az USA gazdaságában egyedülállóan és mesterségesen alacsony kamatlábakkal párosult, és ez a hitelek mennyiségét soha nem látott mértékben megnövelte.

Érdekes megjegyezni, hogy itt a Parlamentben a másik oldalon ülő képviselőtársaink tovább akarták csökkenteni a kamatlábakat, és erről vitákat folytattunk. Ha a további csökkentés megtörtént volna, akkor Európa most még nagyobb bajban lenne.

Látnunk kell, hogy át tudjuk strukturálni és fel tudjuk élénkíteni a világgazdaságot, és szerintem az Európai Uniónak ebben fontos és döntő szerepe van. Biztosítanunk kell, hogy valóban azt tegyünk, ami a washingtoni csúcson elhangzott, azaz biztosítsuk a szabadkereskedelmet és a szabadpiacot, és mondjunk nemet a protekcionizmusra, mivel az minden másnál jobban akadályozná a fellendülést. Biztosítanunk kell, hogy a globális pénzügyi piacok szabályozási kerete utolérje a világgazdaság mai valóságát. Ez a feladatunk, ebben kell vezető szerepet vállalnunk, és még az eddiginél is inkább a jólét megteremtésére törekednünk.

John Purvis (PPE-DE). - Elnök asszony, fennáll a túlzott és meggondolatlan szabályozás és a nem szándékolt következmények komoly veszélye. Erre egy példa a tőkekövetelményekről szóló új irányelvben az értékpapírosítási haszon javasolt 5%-os visszatartása. Ez csak akadályozni fogja a hitelképzést. Az értékpapírosítási lehetőségek hiánya a fő oka annak, hogy a hitelforrások elapadtak. Arra van szükség, hogy a bankok ismét kölcsönöket adjanak, de ez a meggondolatlan elv, amelynek hatásvizsgálatát nem végezték el, meg fogja akadályozni az értékpapírosítás újraindítását és a hitelképzést, amelyre a vállalkozásoknak és az iparnak olyan égető szüksége van. Gondoljunk csak bele, mennyire fog vajon virágozni a gépjárműipar, ha az értékpapírosítást ellehetetlenítik.

És ez csak egy példa. Ha felfüggesztjük a becsületes és tisztességes elszámolást, ha hagyjuk, hogy meggyilkolják a fedezeti alapokat, a magántőkét, és hogy megszűnjön az innováció képviselői, a kockázatt vállalkozók és a bankárok motivációja, ahogy Schulz úr és a szocialisták akarják, akkor ezzel együtt késleltetjük és megakadályozzuk a gazdaságélénkülést is.

Proinsias De Rossa (PSE). - Elnök asszony, számos felszólaló – köztük Brian Crowley képviselőtársam Írországból – azért hibáztatta a bankárokat, mert bankárokként viselkednek, azaz a törvény engedte határig maximalizálni akarják a rövidtávú profitot. Ez a válság azért alakulhatott ki, mert a kormányok világszerte sehol nem vállaltak felelősséget azért, hogy megfelelő módon irányítsák a gazdaságot, köztük a bankokat. A hatalom képviselőinek többsége figyelmen kívül hagyta a történelmet, és elfogadta azt az ideológiai halandzsát, amelyet éppen most hallhattunk az utolsó három felszólalótól, és amely szerint a piac egy öngyensúlyozó, természeti jelenség, amelybe a kormányoknak nem kell beavatkozniuk.

Az igazság az, hogy Adam Smith láthatatlan keze tulajdonképpen egy zsebtolvaj keze. És kiknek a zsebéből lop? A dolgozó emberekéből, akik elveszítik a munkájukat, családokéból, akik elveszítik otthonaikat, és azokéból, akik már amúgy is szegények, és elveszítik megtakarításaikat és nyugdíjukat. Nem a bankároknak és a jobboldali politikusoknak vannak veszteségeik. És újra ez fog történni, hacsak nem határozzuk meg világosan az új gazdasági kereteket, amelyek lehetővé teszik annak biztosítását, hogy a bankok és az ipar a társadalmat szolgálják, és hogy a kormányok a köz érdekében kormányozzanak.

Olle Schmidt (ALDE). - Elnök asszony, úgy látom, Adam Smithnek nagy sikere van, főleg Írországból! Gondolom, ennek következményeit mindannyian látjuk.

(SV) Elnök asszony, biztos asszony, véleményem szerint nagyon fontos, hogy a G20-csúcson az EU és a világ felléptek, és kimondták, hogy továbbra is együtt akarnak működni. Ez újdonság a politika világában. További fontos lépések az európai és globális felügyeleti rendszer. Teremtünk rugalmas szabályokat a jövő érdekében, ne pedig azért, hogy a tegnapi problémáit oldjuk meg!

A lehető legnagyobb alázattal szeretnék megfogalmazni három figyelmeztetést: óvakodnunk kell a túlszabályozástól, amely tovább lassíthatja a világgazdaságot; óvakodnunk kell a túlzott mértékű állami támogatástól a válságban lévő iparágak megmentésében - erre több példa is van nálunk, Svédországban, ahogy azt a biztos asszony jól tudja - ezenkívül óvakodnunk kell a protekcionizmustól és a zárt határoktól. Nem szabad a 30-as évekéhez hasonló válságba jutnunk.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). - (FR) Elnök asszony, a Bizottsághoz fordulok, mivel a Tanács képviselője már nincs itt. Szilárdan hiszem, hogy Barroso úr javaslatai nem nyújtanak megoldást a jelenlegi válságra, mivel megfeledezett egy tényezőről, mégpedig a válság okairól. Ezek pedig a termelés hajtotta rendszer és a fejlődésről alkotott elképzeléseink, amelyek kiszípolozzák és romlásba döntik a bolygót és az embereket.

A válságnak nincs vége; ennek tudatában kell lennünk. Úgy gondolom, a válság valójában csak most kezdődik; társadalmunk megrázkódtatást élt át, és még nagyobb változások várhatóak. Ahogy én látom, globalizált gazdaságunk világunk vezetői nem ismerik fel a változások szükségességét, az állampolgárok pedig a maguk részéről képtelenek megérteni, honnan van több milliárd euró ma a bankok támogatására, holnap pedig a gépjárműipar támogatására egy olyan időszakban, amikor a háziasszonyok bevásárlókosarának tartalma folyamatosan csökken.

Önök gazdaságélénkítési intézkedéseket javasolnak, de ha ez ugyanaz, mint amivel az elmúlt évek során próbálkoztunk, és ami káoszhoz vezetett, akkor Önök rossz úton járnak. Véleményem szerint valóban csökkentenünk kell a környezetre gyakorolt káros hatásokat. Ez a legfontosabb kérdés. Hogyan szándékoznak ezt megoldani?

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Elnök asszony, néha nagy tervekről, nagy elképzelésekről és ambíciókról beszélünk. Nemrégiben mély benyomást tettek rám a kanadai pénzügyminiszter szavai, aki azt mondta, hogy merjünk unalmasak, egyhangúak és óvatosak lenni. Szerintem odafigyelhetnénk a szavaira, mivel azt is mondta, hogy a jó szabályozás otthon kezdődik, és mielőtt a világot vennénk szemügyre, előbb vizsgáljuk meg saját magunkat – habár hajlok arra a nézetre, hogy a túlszabályozás minden másnál rosszabb. Ezért ezen a téren egyensúlyra van szükségünk.

De bármit is teszünk, sok ember van most, aki vállalkozásához, mezőgazdasági üzeméhez vagy háztartásához nem kap kis összegű hitelt, amely szükséges lenne a fennmaradáshoz. Nemrégiben jártam egy mezőgazdasági üzemben Írországban, ahol nem tudták megújítani a 20 000 eurós hitelkeret-túllépésüket. Ez valóban súlyos probléma, amellyel foglalkoznunk kell.

A munkaprogramban szerepelni fog a költségvetés felülvizsgálata, az állapotfelmérés végrehajtása, valamint a halászat felülvizsgálata. Szorgos, dolgozós év lesz, amelyhez sok szerencsét kívánok!

Margot Wallström, a Bizottság alelnöke. – Elnök asszony, köszönjük a számos érdekes észrevételt. Talán egy újabb lehetetlen feladat az összes képviselőnek a jogalkotási és munkaprogramról alkotott különböző nézeteit összegyűjteni és kielégítő módon megválaszolni. Ahogy hallottuk, vélemények hangzottak el a géntechnológiával módosított szervezetekről, a halásatról, a WTO-ról és a pénzügyi válság egészéről. Így valószínűleg nem lesz időm vagy lehetőségem az összes részletbe menő kérdést teljesen kielégítő módon megválaszolni.

Először is szeretném elmondani, hogy a válság kezdete óta nem volt semmi, ami arra utalt volna, hogy 'az üzlet zavartalanul folyik tovább'. Mellettem látják kollégámat, aki szintén nagy szerepet vállalt a válaszadásban, valamint mögöttünk McCreedy urat – mindketten mindenkinél jobban tudják, hogy az első pillanattól fogva dolgoznunk kellett az ügyön. Szeretném elmondani azt is, hogy a Bizottság szokatlanul gyorsan reagált a pénzügyi válságra. Emlékszem, hogy a múltban büszkék voltunk magunkra azért, hogy három hónapon belül reagáltunk valamelyik olajszivárgási ügyre, és azt gondoltuk, hogy ez valamiféle gyorsasági rekord, de ez alkalommal 24 órán belül sikerült javaslatokat előterjesztenünk, valamint fontos javaslatokat elfogadnunk. Úgy gondolom, hogy ez nem a 'szokásos üzletvitel', és mostantól fogva semmi nem lesz, ami a 'szokásos üzletvitellel' emlékeztet. Továbbra is reagálnunk kell a recesszióra, amelyet elejétől fogva figyelemmel kísérünk. Ez teljesen egyértelmű.

Úgy vélem, hogy az összes felszólalás illusztrálta a megfelelő egyensúly szükségességét. Megfelelő egyensúly a környezeti és a társadalmi kérdésekben – ezekre mind oda kell figyelni. De miért gondolják, hogy a stratégiai kezdeményezésekhez tartozó, a növekedést és foglalkoztatást célzó lisszaboni stratégia, a 2010 utáni időszakra vonatkozó javaslatok, az európai gazdaságélénkítési keret és a jövőbeli pénzügyi piacok csomagjának felülvizsgálata nem fogják tartalmazni a társadalmi kérdéseket, és nem fognak megfelelni a fenntarthatóság kritériumának? Természetesen ezeknek a programoknak reflektálniuk kell az egyensúlyra, és ezen fogunk dolgozni, valamint kiegészítjük ezeket a programokat a most újtukra induló, nagyon részletes javaslatokkal. Tehát ez az egyensúly, valamint az egyensúly a piac szabályozása és aközött, hogy hagyjuk a piacot menni a maga útján, döntő jelentőségű a számunkra, és ennek teljes mértékben tudatában vagyunk.

Véleményem szerint ez a hitelességünkre is hatással lesz, mert csak akkor leszünk hitelesek, ha a stratégiai kezdeményezéseket, a stratégiai és prioritási kezdeményezésként felsorolt dolgokat a konkrét, végigvitt végrehajtási intézkedések fogják követni, és csak így őrizhetjük meg vezető szerepünket a G20-ak csoportján belül vagy az IMF-fel szemben, és csak így lehetünk befolyással a világ többi részére az energia és az éghajlat kérdéseiben; akkor leszünk hitelesek, ha teljesítjük, amit a munkaprogramunkban ígértünk.

Mindig is igen nagyra értékeltük a Parlament különböző bizottságaival régóta folytatott párbeszédet, és azt az átfogó politikai vitát, amelynek részesei voltunk, és ezért szeretnék Önöknek köszönetet mondani. Véleményem szerint ez segít az ígérek betartásában. Segít abban is, hogy a javaslatok jegyzékét a megfelelő részletekkel egészítsük ki.

Ahogy azonban Önök is tudják, és ahogy azt a munkaprogram is világosan mutatja, ez egy nagyon sajátos időszak, egyfajta átmenet, új Parlammnttel és új Bizottsággal; és a jövő tavasszal tartandó európai parlamenti választásokkal, ezért kérték azt is, hogy ne kezdjünk most olyan munkákba, amelyeket nem tudunk értelmesen végigvinni.

Csak még egy dolgot muszáj megemlítenem, mégpedig a kis- és középvállalkozásokat, mivel Önök közül sokan beszéltek erről a témáról. A kis- és középvállalkozások természetesen kulcsszerepet kapnak a pénzügyi válság sikeres kezelésében, tehát teljesíteni fogjuk ígéreteinket, máris létrehoztunk egy kis- és középvállalkozásokkal kapcsolatos intézkedéscsomagot, és ezt természetesen az intézkedések végrehajtása fogja követni.

Ugyanez igaz az általunk bemutatott szociális csomagra is. Most főleg a végrehajtási intézkedésekről van szó. Ha tehát ebben a javaslatban nem található meg az összes területre vonatkozó minden javaslat, az nem jelenti azt, hogy nem dolgozunk tovább az adott témán, vagy, hogy nem akarunk visszatérni a témára részletes javaslatokkal, de most abszolút döntő az egyensúly.

És ha egyhangúan akarunk szólni, akkor fontos, hogy egy közös üzenetünk vagy összehangolt üzenetünk legyen minden területen, és szerintem ez mindannyiunk számára döntő fontosságú fog maradni.

Végezetül hadd mondjam el, hogy mint ahogy majd látni fogják, ebben a jogalkotási és munkaprogramban most először vannak meghatározott kommunikációs prioritásaink, és ezt szeretném hangsúlyozni, mivel ennek a területnek én vagyok a felelőse, és emlékeztetném Önöket, hogy négy pontot javasoltunk a jövő év kommunikációs prioritásainak: természetesen az EP-választásokat, az energiát és az éghajlatváltozást, a berlini fal leomlásának 20. évfordulóját, valamint a növekedést, a foglalkoztatást és a szolidaritást, amely csomag a pénzügyi válság elleni küzdelmet is tartalmazza.

Már most együttműködünk ezen prioritások előkészítésén, és biztosíthatom Önöket arról, hogy elő fogjuk segíteni a Parlament munkáját a választások előkészítése terén; holnap tárgyalni fogok az Önök elnökségi munkacsoportjával a kommunikációról, hogy megbeszéljük, hogyan segíthetnénk és támogathatnánk a Parlamentnek az EP-választások kommunikációjára vonatkozó munkatervét.

Ez nagyon fontos munka lesz a számunkra. Ha meg akarjuk őrizni hitelességünket és legitimitásunkat, akkor mobilizálni kell a választópolgárokat, hogy jövő év júniusában adják le szavazatukat. Úgy gondolom, hogy jó politikák és jó kommunikáció kombinációjával legalább egy kis bizakodással indulhatunk neki az előttünk álló, nehéz évnek, és ha együttműködünk, akkor ez a kis bizakodás még akár növekedhet is.

Elnök. – A vitát ezzel berekesztem.

A Bizottság 2009-es jogalkotási és munkaprogramjával kapcsolatos állásfoglalásra irányuló indítványok szavazására Strasbourgban fog sor kerülni a decemberi ülészak alatt.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Adam Bielan (UEN), írásban. – (PL) A nemrégiben lezajlott washingtoni csúcs alapján véve egy olyan folyamat kezdete volt, amely mellett a nemzetek vezetőinek el kell kötelezniük magukat a pénzügyi világválság hatásainak minimalizálására érdekében.

A globalizáció korában, amikor az egyes országok gazdaságai szorosan összekapcsolódnak, a válság megfékezését célzó nemzetközi együttműködésnek prioritásnak kell lennie. Nemcsak közös uniós álláspontokra gondolok számos témában, hanem különleges együttes fellépésre és gyakorlati beavatkozásra is a pénzügyi válság hatásainak enyhítése érdekében.

Szakértők szerint a lengyel gazdaság azon kevesek közé tartozik, amelyek képesek lesznek ellenállni egy esetleges gazdasági csökkenésnek, bár senki nem tudja előre megjósolni, milyen méreteket fog ölteni a válság világszerte.

Már most készen kell állnunk arra, hogy megfelelő intézkedéseket hozzunk a válság elhárítására, és ebben a különböző államok kormányai fognak kulcsszerepet játszani. Ha szükséges, tőkeinjekciót kell adniuk a csőd által fenyegetett pénzintézeteknek.

Ismét szeretném hangsúlyozni, hogy milyen fontos szerepet kell játszania az államnak a világválság elhárításában a helyi pénzügyi piacokon történő intervenció segítségével.

Daniel Dăianu (ALDE), írásban. – Bizonyos tekintetben ez a probléma megoldásának kulcsfontosságú része, hiszen, hacsak nem tudunk egy valóban közös álláspontot kialakítani az EU-n belül, a pénzügyi piacok hatékony, globális szabályozása merő ábránddá válik. Okos emberek szerint a szabályozás és a felügyelet súlyos hiányosságai, valamint az igencsak leegyszerűsített gazdasági filozófia fogyatékoságai világos választ adnak arra, hogy mi is a teendő.

Azonban vannak, akik még mindig vitatják, hogy az új rendszer sarkpontja a puha szabályozás kell, hogy legyen. Szerintem ők tévednek – akár tényleg így gondolják, akár szűklátókörű érdekek motiválják őket. A világ hatalmas változáson ment keresztül az utóbbi néhány évtizedben. Egy félrevezető paradigma (amely a szabadpiacot a szabályozás hiányával teszi egyenlővé) bukását egy egyre növekvő mértékben sokpólusú gazdasági világgal összefüggésben kell szemlélni egy új nemzetközi pénzügyi rendszer kialakítása érdekében.

Hiszen a nyitott világ gazdasági rendszer sorsa ez utóbbin múlik. Remélem, hogy az új amerikai kormányzat támogató lesz ebben a tekintetben, de nekünk itt, Európában fel kell nőnünk a korszak kihívásaihoz. Ebben az összefüggésben nem jó ómen a viszálykodás és a megegyezésre való képtelenség.

Harangozó Gábor (PSE), írásban. – (HU) Az első dolgunk a bizalom visszaállítása a pénzügyi piacokon, hogy a válság további mélyülését megelőzhessük. A politikának ebből a szempontból hatalmas felelőssége van.

Nemcsak gyors és bizalomépítő makro-megoldásra van szükség, de meg kell akadályoznunk a mostanihoz hasonló pénzügyi válság megismétlődését.

Mindez nem egyszerűen a vak kapitalizmus egy apró zökkenője, ahogy az utóbbi időben hallani lehetett, hanem egy remek alkalom arra, hogy létrehozzunk egy sokkal hatékonyabb, valamint legitim pénzügyi és felügyeleti szabályozást.

Most végre humanizálhatjuk a kapitalizmust!

Figyelemmel kell lennünk arra is, hogy a válság nemcsak a bankok és nagyvállalatok számára jelent veszélyt, hanem a polgárok számára is napi problémát okoz.

A válság kezeléséhez fenntartható megoldásra van szükség, és ha ehhez át kell alakítanunk a világot, akkor sokkal igazságosabbá, emberibbé és racionálisabbá kell alakítanunk.

Európán belül is vannak térségek, ahol eddig is kilátástalan volt az élet. A gazdaság rendbetétele mellett konkrét megoldásokra kell összpontosítanunk a leginkább kiszolgáltatottakkal kapcsolatban, azokkal kapcsolatban, akik a leginkább szenvednek és fognak szenvedni a válság hatásaitól, azokkal kapcsolatban, akik a leginkább szembesülnek a gazdasági és szociális nélkülözéssel.

Ha ezt nem tesszük meg, az átlag majd túléli a válságot és újra gyarapodni fog, de a nyomort hosszú időre bebetonozzuk.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), írásban. – (PL) A pénzügyi válság az egész világra kiterjedt. Szerintem gazdasági válságról van szó, és a pénzügy, amely általában a gazdaság gépezetének olajozója, kikerült az irányításunk alól. Beigazolódni látszik René Thom katasztrófaelmélete. Ugyanakkor a válság morális aspektusait is észre kell venni, és ezt számos közgazdász is hangsúlyozza.

Hadd idézzem most Ettore Gotti Tedeschi gondolatát: 'Megfelel a logikának és az etikának az, hogy pusztán az egyéni fogyasztás növekedésére alapozva teremtsük meg a fejlődés illúzióját? Megfelel a logikának és az etikának az, hogy a fogyasztás növekedése fedezi a szociális költségek (nyugdíjak és egészségügyi szolgáltatások) növekedését, így idézve elő az adónöveléseket? Megfelel a logikának és etikának az, hogy a takarékoskodók társadalmát átváltoztatjuk az adósságok által megnyomorított fogyasztók társadalmává? És megfelel a logikának és etikának az, hogy a globalizált embert arra kényszerítjük, hogy a hazájától távol keressen munkát?'

Az etikai dimenzió hiányának nagyon magas lesz az ára, mert mi fizetünk meg azon felelőtlen egyének mohóságért, akik adóparadicsomokat teremtenek maguknak, és más emberek pénzét kockáztatják. Mind Európában, mind Amerikában az adófizetőknek kell megfizetniük ezért a mohóságért és becstelenségért. Szegényebbek leszünk. Egy olyan gazdaságban, amely kevesebbet termel, és így kevesebb munkaerőre van szüksége, a bankok kevésbé lesznek fontosak, és így dominóeffektus jön létre.

Ma a piacoknak biztonságra és a szabályok betartására van szükségük. Olyan intézkedésekre van szükségünk, amelyek megvédik a legszegényebbeket, és ugyanakkor megvédenek minket attól, hogy szinte semmiért kiárúsítsák a javainkat. Minimum néhány év kell ahhoz, hogy ez a válságkezelés működésbe lépjen.

Richard Seeber (PPE-DE), írásban. – (DE) A Bizottság jogalkotási és munkaprogramjának különösen üdvözlendő részei az európai gazdasági válság leküzdésére javasolt intézkedések. Jövőre az európai politikáknak meg kell határozniuk az EU hosszútávú lehetőségeit, és a polgárok közreműködésével korlátozniuk kell a pénzügyi piac válságának az európai gazdaság egészére gyakorolt káros hatásait.

Egy pénzügyi válság hatásai gyakran csak később érezhetők a reálgazdaságban. Az egyes államok intézkedései mellett Európának intézkedéseket kell bevezetnie a káros következmények minimalizálása érdekében.

A 2009-es év döntő lesz az éghajlatváltozás elleni küzdelemben.

A jövő évben Európának lehetősége lesz arra, hogy az környezetvédelem terén erős nemzetközi partner szerepét tölthesse be. Az EU tárgyalási pozícióinak megszilárdítása az Egyesült Nemzetek Koppenhágai Éghajlat-változási Konferenciáján nemcsak a környezetvédelem terén jelent prioritást, hanem a politika más területeihez is szorosan kapcsolódik. Az Európai Unió itt bebizonyíthatja, hogy úttörő szerepet tölt be, és nemcsak európai viszonylatban, hanem a globális éghajlatvédelem terén is.

Azonban a jövő évben a már folyamatban lévő munkáról sem szabad megfeledkezni az előttünk álló, fontos kezdeményezések következtében.

Habár a közös agrárpolitika állapotfelmérése az idén történik meg, az európai politikákban továbbra is prioritást kell élvezniük a mezőgazdasági ágazat érdekeinek.

Georgios Toussas (GUE/NGL), írásban. – (EL) A hitelválság a kapitalista rendszer mély válsága, ez a válság a munkavállalókat sújtó legújabb csapás, amely tovább súlyosbítja a munkanélküliség problémáját, aláaknázza a szociális biztonsági rendszereket és a nyugdíjrendszereket, és tovább csökkenti a munkásosztálybeli családok jövedelmét és életszínvonalát.

A tőke és annak politikai képviselői a hitelválság terheit a munkavállalók vállára rakják át, és saját rentabilitásuk megőrzése érdekében átfogó támadást kísérelnek meg a munkavállalók jogai ellen.

A Tanács és a Bizottság közleményei, valamint az Európai Parlament a tőke érdekeit képviselik, és ugyanazt a katasztrofális gazdaságpolitikát és monetáris politikát folytatják tovább a munkavállalók költségére sürgetve a minél gyorsabb kapitalista újjászervezést és reformokat. Támogatják a gazdasági és monetáris uniót, a Maastrichti Szerződést és a négy szabadságot, a Stabilitási Paktumot, valamint a pénzügyi szabályozás keretében a szociális kiadások csökkentését. Az EU-nak a tagállamok feletti szigorúbb felügyeletére szólnak fel, és üdvözlrik, illetve támogatják az EU társadalmilag ellenőrizhetetlen szerepét a tőke még hatékonyabb támogatása érdekében. A munkavállaló-ellenes Lisszaboni Szerződés és az EU gazdaságpolitikája általános irányvonalainak gyorsabb és pontosabb alkalmazására szólnak fel.

A munkavállalókat és a munkásosztályt tapasztalatai arra ösztönzik, hogy visszautasítsák a barbárság ezen politikáját, és ellentámadást indítsanak ellene.

ELNÖKÖL: Diana WALLIS

alelnök

12. Kérdések órája (a Tanácshoz intézett kérdések)

Elnök. – A következő napirendi pont a kérdések órája (B6-0484/2008).

A következő kérdéseket a Tanácshoz intézték.

1. kérdés, **Bernd Posselt** kérdése (H-0794/08)

Tárgy: Keresztények Törökországban: A Mor Gabriel kolostor

Mi a Tanács véleménye a törökországi keresztény kisebbség helyzetéről, különösen pedig a kelet-törökországi Mor Gabriel kolostor részleges kisajátításáról folytatott vita jelenlegi állásáról?

Jean-Pierre Jouyet, a Tanács soros elnöke. – (FR) Elnök asszony, hadd válaszoljak Harkin asszonynak azzal, hogy elmondom, hogy a Tanács, ahogy ezt számos alkalommal demonstrálta is, nagy jelentőséget tulajdonít a törökországi vallásszabadság kérdésének.

Az esetet, amelyre Harkin asszony utal, még vizsgálja a török bíróság, így jelen pillanatban én erről nem nyilatkozhatok, de nagyon alaposan nyomom követjük az ügyet.

Kérdése általánosságban a törökországi vallásszabadságra vonatkozik. Ez egy nagyon fontos kérdés, és Törökországban sürgős előrelépésre van szükség, és konkrét intézkedéseket kell elfogadni a megfelelő igazságügyi keret megteremtése érdekében. Az Európai Unió a Törökországgal folytatott párbeszéd során folyamatosan hangsúlyozza ezeket a kérdéseket, amelyek az EU-Törökország Társulási Tanács legutóbbi, 2008. május 27-i ülésén különösen fontos szerepet kaptak. Ezen az ülésen az Európai Unió tudomásul vette a török kormány kinyilvánított szándékát és megújított kötelezettségvállalását ezen reformfolyamat véghezvitelére és a meglévő hiányosságok felszámolására, ugyanakkor hangsúlyozta, hogy a kötelezettségvállalást sürgősen hatékony és konkrét intézkedések formájában meg kell valósítani.

Bizonyos területeken előrelépés figyelhető meg: Törökország intézkedéseket hozott, például 2008 februárjában módosításokat fogadtak el az alapítványokra irányadó jogi szabályozáshoz. Ezen módosítások révén megszűnt az a tilalom, amely a külföldiek számára tiltotta az alapítványok létrehozását Törökországban, és most már a viszonyosság elve kerül alkalmazásra.

Az alapítványokra irányadó jogi szabályozás ezen helyeslendő változásai ellenére még mindig számos olyan nehézséget kell megoldani, amelyet a vallási közösségek és kisebbségek tapasztalnak, különösen ami a jogállásukat és – ezt szeretném különösen hangsúlyozni – a tulajdonjogaikat illeti.

Ennek megfelelően ismét felvetették a vallásszabadság kérdését a szeptember 15-i, brüsszeli miniszteri ülés politikai párbeszéde keretében, és a Tanács biztosíthatja Harkin asszonyt, hogy továbbra is nagyon alaposan nyomom fogja követni a vallásszabadság kérdését, beleértve az alapítványokra irányadó új jogi szabályozás alkalmazását is, és hogy fel fogja vetni ezt az ügyet a török hatóságoknak minden szinten, ahol azt megfelelőnek tartja.

Sajnálatos módon csak most tudtam meg, hogy valójában Posselt úr tette fel ezt a kérdést. Elnézést kérek, de a papíromon nem ez állt, elnök asszony.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Nagyon köszönöm a Tanács soros elnökének. Ez volt a kérdésem. Köszönöm a remek választ. Franciaország hagyományosan régóta fennálló, jó kapcsolatokat ápol a közel-keleti kereszténységgel. Szeretnék feltenni egy további kérdést. A Mor Gabriel kolostor vallási szerepe mellett a régió asszír keresztény kisebbségének kulturális és gazdasági központja is. Mit tesz a Tanács ezen léteben fenyegetett kisebbség védelmére? Mi a Tanács álláspontja a templomok építéséről – ami továbbra is nagyon nehéz marad Törökországban – a többi keresztény közösség esetén?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Elnök asszony, hadd kérjek elnézést Posselt úrtól a figyelmetlenségből származó tévedésemért. Remélem, nem vette személyes sértésnek. És hogy válaszoljak a kérdésére, ahogy előző észrevételeim során is mondtam, fokozott figyelemmel követjük nyomom a vallásszabadság gyakorlását Törökországban és más országokban, valamint a nemzeti kormányok által nyújtott biztosítékokat, különösen a kisebbségek esetén.

Törökországban, akárcsak más országokban is, ez a kisebbség a keresztény kisebbség, és ahogy arra Posselt úr is utalt, ezeknek az eseteknek kiemelt figyelmet szentelünk. A Mor Gabriel kolostor ügye még függőben van, és még várunk kell a kolostorra vonatkozó döntésre.

Ami a török kormánnyal folytatott párbeszédet – mint a Törökország módosított csatlakozási partnerségét célzó tárgyalások részét – illeti, teljesen világos, hogy kiemelt szerepet kapott minden, ami az alapvető szabadságokkal és a vallásszabadsággal kapcsolatos, valamint a török kormánnyal folytatott párbeszéd lényegi elemét képezi a vallásszabadság teljes tiszteletben tartását biztosító tolerancia légkörének megteremtéséhez szükséges intézkedések bevezetése is. Ezt szeretném ismételten hangsúlyozni, Posselt úr.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Üdvözlöm a Tanács soros elnökét. Szeretném megjegyezni, hogy a keresztény egyházakkal kapcsolatos problémák nem korlátozódnak csupán Törökországra, hiszen a kettéosztott Ciprus északkeleti részében is jellemzőek.

Folyik-e vita tanácsi szinten erről a kérdésről, és főképp, történnek-e Törökországot érintő intézkedések annak érdekében, hogy Törökország a megfelelő módon használja azt a befolyását, amellyel ezen a területen kétségkívül rendelkezik?

Jim Allister (NI). - Szeretném felhívni a miniszter figyelmét a törökországi, igen kicsi, protestáns közösség elleni folyamatos hadjáratra, amely jelenleg abban a nevelés perben ölt testet, amelyet hónapok óta folytatnak két fiatalember – Turan Topal és Hakan Taştan – ellen, akiket azzal vádolnak, hogy megsértették Törökországot. Úgy tűnik, hogy az a bűnük, hogy gyakorolják a vallásukat. A vallásszabadsághoz való ilyen jellegű hozzáállás esetén nem egyértelmű-e az, hogy Törökországnak még nagyon hosszú utat kell megtennie, amíg az emberi jogok és a vallásszabadság alapvető normáinak meg tud felelni?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Elnök asszony, hogy Rack úr kérdésre feleljek, természetesen nagyon is tudatában vagyunk a Ciprus északi részében jelenlévő erős török befolyásnak, és foglalkozni fogunk ezekkel a problémákkal. Mint azt Önök is tudják, csütörtökön Észak-Ciprus parlamenti képviselőiből álló küldöttség látogat el az Európai Parlamentbe, így lehetőségünk lesz kifejezni súlyos aggályainkat ezen ügyek kapcsán.

Hadd nyugtassam meg Allister urat azzal, hogy természetesen minden felekezet sorsát figyelemmel követjük, és szeretném megköszönni neki, hogy felhívta a figyelmet a két protestáns fiatalember ügyére, akik valóban erőszaknak vagy fenyegetésnek vannak kitéve hitük miatt. Allister úr, erre az ügyre a török hatóságok figyelmét is fel fogjuk hívni.

Elnök. – 2. kérdés, **Manuel Medina Ortega** kérdése (H-0796/08)

Tárgy: Az Európára nehezedő új migrációs nyomás

Az elmúlt hetekben érezhető volt az Európai Unió mediterrán térségének országaira nehezedő migrációs nyomás növekedése.

Tervez-e a Tanács új diplomáciai vagy egyéb intézkedéseket, amelyekkel segítené ezen országokat a térséget jelenleg érintő illegális bevándorlás legújabb hullámának feltartóztatásában?

Jean-Pierre Jouyet, a Tanács soros elnöke. – (FR) Elnök asszony, Ortega úr kérdésére válaszolva elmondanám, hogy amennyiben nem tévedek - de Ön már segített is nekem ebben elnök asszony - az Európai Unió előirányzott bevándorlás-politikája a szolidaritás elvén alapul, egyrészt a tagállamok közötti szolidaritáson különös tekintettel azokra, amelyekre erős migrációs nyomás nehezedik, másrészt a származási országokkal való szolidaritáson, különös tekintettel a migráció okát képező szegénységre való reagálás tekintetében.

Ez az elv képezi az alapját az Európai Tanács által 2005 decemberében meghatározott, a migrációval kapcsolatos általános megközelítésnek. A migrációval kapcsolatos általános megközelítés célja a párbeszéd és az együttműködés erősítése a migránsok származási országai és a tranzitországok között. A megközelítés szerint az ezen országokkal folytatott párbeszéd a migráció összes dimenzióját le fogja fedni, különös tekintettel a jogszerű migrációra, az illegális migráció megelőzésére és az ellene folytatott küzdelemre, valamint a migráció és a fejlesztés közötti kapcsolatra.

A későbbiek során az Európai Tanács folyamatosan megerősítette ezen megközelítés gyakorlásának szükségességét, tovább erősítve, valamint egyre hatékonyabb módon megvalósítva azt.

A származási országok, a tranzitországok és a célországok együttműködésének szellemében került megrendezésre 2006 júliusában Rabatban az első EU-Afrika Migrációs és Fejlesztési Miniszteri Konferencia. A második Migrációs és Fejlesztési Miniszteri Konferenciát 2008. november 25-én tartják Párizsban. A konferencián egy olyan, több évre vonatkozó operatív programot akarnak majd elfogadni, amely intézkedések sorából fog állni, amelyeknek a bevezetésére kéri a nyugat-afrikai migrációs útvonal által érintett partnereket, különös tekintettel az illegális bevándorlás és az emberkereskedelem megelőzésére és az ellenük folytatott küzdelemre.

A harmadik országokkal, főleg a Földközi-tenger partvidékén fekvő országokkal folytatott párbeszédben és operatív együttműködésben elsődlegesen fontos terület a határigazgatás is, beleértve a fizikai és humán erőforrások megerősítését, valamint a Frontexszel való operatív együttműködést. Így például a Frontex Ügynökség égisze alatt végrehajtott, 2008-as közös műveletnek jelentős csökkenést sikerült elérnie a Kanári-szigetekre érkező migránsok számában.

A migráció kérdései hasonló szellemben a Bizottság folyó hónapban Líbiával megkezdendő tárgyalásainak is részét fogják képezni azon megbízatás alapján, amelyet a Bizottság a Tanácstól kapott szeptemberben az Európai Unió és Líbia közötti keretmegállapodás létrehozására.

Végezetül pedig, mint tudják, a tavaly októberi Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktum ismét megerősítette a felelősség elvét. A paktum hangsúlyozza az azon tagállamokkal szemben tanúsított szolidaritás szükségességét is, amelyek földrajzi fekvésük miatt ki vannak téve a bevándorlási hullámnak, vagy amelyeknek forrásai korlátozottak. A paktum felkéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő megoldási javaslatokat, amelyek a szolidaritás szellemében figyelembe veszik ezen tagállamok problémáit.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Üdvözlöm a Tanács soros elnökét, és szeretném elmondani neki, hogy egyetértek a Tanács megközelítésével. A kérdés az, hogy jóvá tudunk-e hagyni konkrét intézkedéseket: az idő csak múlik, és a problémák egyre súlyosabbá válnak. Különösen a mediterrán térség országainak kell nehézségekkel szembenéznük. Bizonyos országoknak megvannak a gazdasági forrásaik ezen problémák kezelésére, míg másoknak nincsenek, mint például Máltának, amely kis mérete és korlátozott forrásai következtében hatalmas nehézségekkel néz szembe.

További problémák származnak a nemzetközi szabályozásokból, mint például a gyermekek védelméről szóló hágai egyezményből, amely valójában meggátolja, hogy a gyermekeket vissza lehessen küldeni családjukhoz. Nem tudom, hogy a Tanács figyelembe vette-e, hogy a gyermekek védelméről szóló szabályozások megfogalmazása olyan abszurd helyzetet teremt, hogy az Európába érkező gyermekeket nem lehet visszaküldeni családjukhoz még akkor sem, ha a családot azonosították.

Végezetül pedig meg kell említenem a konkrétabb kérdéseket is: tudom, hogy jelenleg vannak olyan különleges kezdeményezések afrikai országokkal, például Malival, amelyek bevándorlási központok létrehozását célozzák annak érdekében, hogy a származási országok vagy tranzitországok maguk tudják kezelni ezt a problémát, így kerülve el azokat a drámai eseteket, amikor emberek tucatjai próbálnak meg sikertelenül partra szállni, és a tengerbe vesznek.

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Elnök asszony, köszönöm Ortega úrnak a konstruktív, témába vágó kérdéseket. Teljes mértékben igaza van. Biztosítanunk kell a kevesebb forrással rendelkező tagállamok támogatását: igen, Málta esete teljesen világos. Meg kell fontolnunk az átcsoportosítást Málta forrásainak megerősítése érdekében, és fontolóra kell vennünk a Frontex műveleteinek megerősítését ebből a szempontból, különösen, ami Máltát illeti.

Másodszor, ahogy azt Ortega úr is tudja, 2008. november 25-én kerül megrendezésre Párizsban a rabati konferenciát követő, második EU-Afrika Migrációs és Fejlesztési Miniszteri Konferencia, melynek keretében három ülésre kerül sor a jogszerű migráció, az illegális migráció, valamint a migráció és fejlesztés témakörökben. Ígérem, hogy meg fogom kérni a Tanács Főtitkárságát, hogy tegyen pontosabb jelentést a kiskorúak védelmére vonatkozó szabályokról, mivel én jelenleg erre nem tudok válaszolni.

Ami a harmadik kérdést, azaz Maltát illeti, Ortega úrnak tökéletesen igaza van abban, hogy hangsúlyozza ezeknek a megállapodásoknak a jelentőségét. Az elnökség ilyen megállapodásokat szándékozik kötni a származási országokkal, és erre szólítja fel a Tanácsot is. A származási országokkal folytatott párbeszéd és közös fejlesztés fontos, és számomra a Malival létrejövő megállapodás referenciaként fog szolgálni. Ezt akartam elmondani Ortega úrnak.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Kérdésem a Sarkozy elnök úr által kezdeményezett Unió a Mediterrán Térségért kezdeményezésre vonatkozik. Lehet-e ezt a kezdeményezést hatékony eszközként használni ezen a területen? Két konkrét témát szeretnék említeni. Először az Észak-Afrikából érkező bevándorlókat: mit tesznek annak érdekében, hogy munkahelyeket teremtsenek Észak-Afrikában? Másodszor pedig a nyugat-afrikai tranzitmigrációt: nem lenne lehetséges Észak-Afrikában létrehozni befogadó állomásokat?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Elnök asszony, azt kell mondanom, hogy Posselt úr kérdése nagyon jó. Először is az Unió a Mediterrán Térségért egy gyakorlati projektekre létrejött szövetség. Ezenkívül interkulturális irányultsága is van. Nyilvánvalóan kapcsolódik a gazdasági fejlesztéshez, és minden, ami a közös fejlesztéshez kötődik, a gazdasági fejlesztés részét képezi. Így biztosíthatom Posselt urat arról, hogy így vagy úgy, de ezeket az aspektusokat a megfelelő időben figyelembe fogjuk venni a Földközi-tenger két partvidéke között a gazdasági fejlesztésről folytatott tárgyalások és fejlesztési projektek keretében.

Elnök. – 3. kérdés, **Luis Yañez-Barnuevo García** kérdése (H-0798/08)

Tárgy: Párbeszéd kezdeményezése Kubában

A Tanács 2008. június 23-i, Kubával kapcsolatos következtetései nagyon kedvező fogadtatásra találtak kubai demokratikus körökben, amelyek nagyra értékelik azt a tényt, hogy az EU egyik prioritása a politikai foglyok feltétel nélküli szabadon bocsátása, valamint hogy az EU támogatja az emberi jogok tiszteletben tartását és az, egy pluralista demokrácia irányába történő, tényleges fejlődést.

A Tanács következtetéseiben vállalt kötelezettségvállalásokból lehet-e sejteni, hogy milyen hatékony intézkedésekre fog sor kerülni a civil társadalom és a demokratikus ellenzék képviselőivel folytatott párbeszéd további előmozdítására?

Jean-Pierre Jouyet, a Tanács soros elnöke. – (FR) Elnök asszony, Masip úr, ahogy Ön is hangsúlyozta, a Tanács június 23-án úgy döntött, hogy az emberi jogok terén tapasztalható, új keletű, pozitív fejlemények fényében párbeszédet kezdeményez Kubával.

A Tanács első ízben döntött úgy, hogy feltételek nélküli, viszonyosságon alapuló és valamennyi közös érdekre kiterjedő párbeszédet kezdeményez az Európai Unió és Kuba között. A párbeszéd célja konkrét eredmények elérése, különösen az emberi jogok terén. Masip úr, ezen keretek között került sor az Európai Unió és Kuba közötti, minisztériumi szintű politikai párbeszéd első ülésére október 16-án Párizsban.

Másodszor pedig, a Tanács június 23-i következtetéseiben megerősítette, hogy a magas szintű látogatások során, amelyeken az emberi jogi kérdések mindig napirenden lesznek, folytatni fogja a párbeszédet a civil társadalom és a demokratikus ellenzék képviselőivel is. Amennyiben szükséges, ezen látogatások keretében az ellenzékkel való találkozók is megszervezésre kerülnek.

A Tanács hangsúlyozta azt is, hogy az EU továbbra is gyakorlati támogatást fog nyújtani a kubai társadalom minden szektorának a békés átalakulás érdekében. A következtetések végrehajtása érdekében az ellenzéki szervezeteket rendszeresen fel fogják kérni, hogy fejtsék ki véleményüket az aktuális politikai fejleményekkel kapcsolatban.

Végül pedig a Tanács megerősítette, hogy az EU készen áll konstruktív módon hozzájárulni a kubai társadalom minden szektorának fejlődéséhez, beleértve a fejlesztési együttműködést is, és ezen kötelezettségvállalás kapcsán, ahogy azt Önök is tudják, Louis Michel biztos éppen most volt hivatalos látogatáson Kubában ezen együttműködés és az esetlegesen bevezetendő gyakorlati projektek kereteiről való megállapodás céljából.

Látni fogják, hogy Michel úr látogatása mellett a Tanács még számos intézkedést bevezetett a júniusi következtetések végrehajtása érdekében, és jövő júniusban, a cseh elnökség végén, a Tanács elkezd majd kiértékelni a Kubával folytatott politikai párbeszédet és annak eredményeit. A párbeszéd ezeken az alapokon fog tovább folyni, amennyiben úgy tűnik, hogy Kuba megfelel az EU által kifejezett elvárásoknak, különösen az emberi jogok terén.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). – (ES) Jouyet úr, szeretnék köszönetet mondani Önnek képviselőtársam, Luis Yañez-Barnuevo García nevében, aki az emberi méltóság és a demokrácia követeként támogatja a kubai ellenzék és a kubai népet.

Tegyenek továbbra is erőfeszítéseket ezen prioritások érdekében, és összpontosítsanak továbbra is a kubai ellenzékkel folytatott párbeszédre. El kell érniünk, hogy Kubában demokrácia legyen, és biztosítanunk kell, hogy Európa elkötelezze magát Kuba mellett.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) A kubai 'változásokról' szóló jelentések ellenére a tények azt igazolják, hogy Kuba még továbbra sem szabad és demokratikus állam. Nem szűnt meg a Kuba elleni politikai és diplomáciai szankciók oka, hiszen az eredetileg bebörtönözött 75 ellenzékiből 55 még mindig börtönben van.

Véleményem szerint az Európai Uniónak a Kuba elleni szankciók felfüggesztésére vonatkozó bármiféle politikai döntését meg kellett volna előznie a kubai helyzet egyértelmű javulásának, különösen a kubai polgárok emberi jogainak és polgári szabadságjogainak tiszteletben tartása terén.

Mit tett és mit fog tenni a Tanács a kubai politikai foglyok szabadon bocsátása érdekében?

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (FR) Elnök asszony, miniszter úr, 2005 májusában kiutasítottak Kubából. A repülőtérre érkezve kiutasítottak, mert az EP képviselője vagyok. Nemrég vízumot igényeltem, hogy biztos

lehessek abban, hogy átléphetem a határt, de vízumkérelmemet elutasították. Számíthatok Önre és az elnökségre abban, hogy biztosítani fogják, hogy az EP képviselői beléphessenek Kubába?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Elnök asszony, szeretnék válaszolni Pleštinská asszonynak, aztán pedig Sonik úrnak. A Tanács 1996-os közös álláspontja még mindig érvényben van. Ez a demokratikus pluralizmus és az emberi jogok tiszteletben tartása felé történő átmenet előmozdítását javasolja, valamint ebből a célból a kubai kormánnyal és a kubai társadalom valamennyi szektorával folytatott párbeszéd fokozását. Az Európai Unió deklarálja, hogy készen áll támogatni az ország megnyitásának folyamatát, valamint a kubai hatóságok fejlődési folyamatát a demokrácia irányába.

Ami az Ön esetét illeti, Sonik úr, megjegyeztem magamnak, és teljesen nyilvánvaló, hogy a legnagyobb mértékben óvnunk és támogatnunk kell az EP képviselőit. Ez a Tanács álláspontja.

Elnök. – 4. kérdés, **Robert Evans** kérdése (H-0801/08)

Tárgy: A pénzügyi válság tanulságai

Milyen tanulságokat vont le a Tanács a jelenlegi pénzügyi válságból? Milyen rövidtávú és hosszútávú intézkedéseket vitatnak meg jelenleg?

Ezek a viták figyelembe veszik Izlandot és más, nem uniós európai országokat, amelyeknek a gazdaságai mindazonáltal szoros kapcsolatban vannak az EU-val?

5. kérdés, **Mairead McGuinness** kérdése (H-0830/08)

Tárgy: A tagállamok válaszai a nemzetközi pénzügyi válságra

Figyelembe veszi a Tanács azt, hogy az egyes tagállamok intervenciója bankjaiknak és gazdaságuknak a nemzetközi pénzügyi válság legrosszabb hatásaitól való védelmére hátrafelé mutató lépés?

6. kérdés, **Gay Mitchell** kérdése (H-0832/08)

Tárgy: Az EU válasza a pénzügyi válságra

Most, amikor a pénzügyi piacok iránti bizalom megcsappant, és a bankszektorban zűrzavar uralkodik, dolgozik-e a Tanács a válságkezelésen és a bizalom helyreállításán koherens és összehangolt megközelítés alkalmazásával, vagy az az általános vélemény, hogy a tagállamok egyoldalúan jobban képesek kezelni a pénzügyi válságot?

7. kérdés, **Dimitrios Papadimoulis** kérdése (H-0840/08)

Tárgy: A pénzügyi válság és a Stabilitási Paktum

A pénzügyi világválság felfedte az tagállamok kormányai és az Európai Központi Bank következtelen magatartását, hiszen a Stabilitási Paktum rendelkezéseit megsértve találnak alapokat a bankok összeomlástól való megmentésére, holott sok éven át a legcsekélyebb eltérést sem tűrték meg a Stabilitási Paktumtól a fontos társadalmi szükségletek teljesítésére.

Mit gondol erről a Tanács? A jelenlegi események fényében fontolóra veszi-e, hogy felül kellene vizsgálni a Stabilitási Paktum rendelkezéseit és a piacgazdaság egyoldalú koncepcióját, amely eddig Európa fejlődésének egyetlen szabályozóelvé volt?

8. kérdés, **Laima Liucija Andrikenė** kérdése (H-0875/08)

Tárgy: A kelet-európai helyzet és kilátások a pénzügyi válság összefüggésében

Kelet-Európa kiszolgáltatottsága a pénzügyi válsággal szemben aggodalomra ad okot az EU politikusai számára. A kelet-európai államok vezetői úgy gondolják, hogy gazdaságaik sérülékenyebbek, mint a nyugati-európai államoké. Mely, a kelet-európai és a balti államokat fenyegető fő veszélyeket hangsúlyozná a Tanács, tekintettel a pénzügyi válságra? Hogyan látja a Tanács a kelet-európai és balti államok kilátásait a közeljövőben (2009-2010) és hosszabb távon?

Jean-Pierre Jouyet, a Tanács soros elnöke. – (FR) Elnök asszony, megpróbálok felelni az összes kérdésre, amelyek a világ gazdaságát az elmúlt 15 vagy több hónapban érintő pénzügyi válságra vonatkoztak, amely továbbra is éreztetni fogja hatásait az európai gazdaságok pénzügyeire.

Ami az Európai Uniót illeti, emlékeztetném Önöket arra, hogy az október 15.-i és 16.-i Európai Tanács kötelezettséget vállalt arra nézve, hogy minden körülmények között megtesz minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy fenntartsa a pénzügyi rendszer stabilitását, hogy támogassa a legfontosabb pénzintézeteket, hogy elkerülhetők legyenek a csődök, és hogy biztosítsa a megtakarítók betéteinek védelmét.

Ami a pénzügyi rendszert illeti, az Európai Tanács határozottan felszólította a rendszer valamennyi szereplőjét a felelősségteljes magatartásra, különös tekintettel a bankszektorra. A Tanács hangsúlyozta, hogy a vállalatigazgatók valódi teljesítményének tükröződnie kell a javadalmazásukban, beleértve a végkielégítést és minden ahhoz kapcsolódó dolgot is. A Tanács egyetértett azzal, hogy a részvényopciók nem vezethetnek sem túlzott mértékű kockázatvállaláshoz, sem a rövidtávú célok túlértékeléséhez.

Ezt az ülést követte november 7-én az állam-, illetve kormányfők informális ülése, melynek feladata a múlt hétvégén, Washingtonban lezajlott G20-csúcs összehangolt európai megközelítésének előkészítése volt. A november 7-i ülés célkitűzései voltak az átláthatóságról, a globális szabályozási standardokról, különösképpen a számviteli standardokról, a pénzügyi felügyeletről és válságkezelésről való gyors döntéshozatal, valamint az összeférhetlenség megelőzése és egy korai előrejelző rendszer létrehozása oly módon, hogy az helyreállítsa a megtakarítók és befektetők bizalmát.

Hogy részletesebben feleljek a tisztelt képviselők kérdéseire, amelyeket Evans úr kérdésére reagálva az Európai Parlament Szocialista képviselőcsoportjának nevében terjesztettek elő a válságot megválaszolandó gyakorlati intézkedésekre vonatkozólag, a tőkekövetelményekről szóló irányelvek reformjára szeretnék utalni, amellyel a Tanács éppen most foglalkozik. A Tanács munkája ezen javaslat ügyében már eléggé előrehaladott állapotban van. A Bizottság éppen most javasolt egy, a hitelminősítő intézetek engedélyezési rendszeréről szóló rendeletet. Ez a javaslat ugyanabba az irányba mutat, amennyiben a tőkekövetelmények a megítélt minősítéstől függenek.

Ami a megtakarítók betéteinek védelmét illeti, a Bizottság javaslatot tett a jelenlegi irányelv módosítására oly módon, hogy a minimum biztosítékot 50 000 euróra növeljék, valamint 100 000 euróra történő további emelést vegyenek tervbe a jövőre nézve. Az Európai Parlament és a Tanács most gondolja át ezt a javaslatot.

Szeretnék utalni arra is, hogy az október 15-i és 16-i Európai Tanácsot követően megalakult a válságkezelő csoport. Mint tudják, ez a csoport az előrejelzést, az információcserét és az értékelést szolgáló informális rendszer a Tanács képviselői, az Európai Tanács elnöke, a Bizottság, a Bizottság elnöke, a Európai Központi Bank elnöke, az eurócsoporthoz elnöke, a tagállamok kormányai és természetesen a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság elnöke között, amely ennek a korai előrejelző csoportnak a mozgatórugója.

McGuinness asszony és Mitchell úr kérdésére válaszolva szeretném hangsúlyozni, hogy az Európai Tanács jóváhagyott egy cselekvési tervet, amely a tagállamoknak teljes közös keretet kínál a nemzeti megmentési célú és támogatási intézkedésekre a pénzügyi ágazatban. Az Európai Tanács felszólította a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe nemzeti döntéseik más tagállamokra gyakorolt, lehetséges hatásait. Tudjuk, hogy Izland is súlyos nehézségekkel szembesül. Az októberi Európai Tanács a szolidaritás üzenetét közvetítette Izland felé. November 4-én az Ecofin ülésezett, és végül az Európai Gazdasági Térség Tanácsával együtt személyesen találkoztam Izland képviselővel, és hiszem, hogy kielégítő szolidaritási mechanizmusokat tudunk találni, és olyan megállapodásokat dolgoztunk ki, amelyek összekötnek minket Izlanddal az Európai Gazdasági Térség Tanácsának keretei között.

Papadimoulis úrnak a Stabilitási és Növekedési Paktumra vonatkozó kérdésére felelve szeretném Önöket emlékeztetni a Tanács által október 7-én elfogadott következtetésekre, amely megerősíti, hogy a Tanács a paktum végrehajtását – a mindannyiunk számára ismert kivételes körülmények figyelembe vételével – kívánatosnak tartja. Az október 7-i döntés végrehajtásakor természetesen figyelembe kell venni a G20-csúcs következtetéseit, amelyek felszólítanak minden elérhető forrás felhasználására a cselekvés fenntartása érdekében.

Andrikienė asszony kérdésére válaszolva szeretném emlékeztetni Önöket arra, hogy a Bizottság szerint Magyarországot, Litvániát, Észtországot, Bulgáriát és Romániát nagyobb mértékben érinti a pénzügyi válság, mint a többi tagállamot. Ezek a tagállamok éveken át élveztek a kedvező külső finanszírozási feltételek előnyeit, és így természetesen hiány keletkezett a jelenlegi fizetési mérlegükben, külső adósságaik pedig felhalmozódtak. Nyilvánvaló, hogy a finanszírozási feltételek most sokkal kevésbé kedvezőek, és ezen tagállamok külső adósságaik refinanszírozásának problémájával szembesülnek.

A Tanács most ítélte meg Magyarországnak egy 6,5 milliárd eurós kölcsönt a fizetési mérlegek középtávú pénzügyi támogatási mechanizmusának keretében. Ezen a kölcsönön kívül ott van még a Nemzetközi

Valutaalap 12,5 milliárd eurós kölcsöne és a Világbank egymilliárdos kölcsöne. Nem tudom, hogy ez utóbbi dollárban vagy euróban értendő-e.

A jelenlegi 12 milliárd eurós támogatás esetén fennáll annak a veszélye, hogy ez a mechanizmus alkalmatlannak fog bizonyulni a jövőbeli követelmények kielégítésére, ezért a Bizottság javaslatot tett a Magyarország számára elérhető támogatás 25 milliárd euróra történő növelésére. A Tanács felkérte a Parlamentet, hogy nyilvánítson véleményt erről a javaslatról.

Peter Skinner (PSE). - Üdvözlöm a Tanács észrevételeit és a pénzügyi szolgáltatások válságának általános megközelítését, és remélem, hogy fel tudjuk majd használni a G20-csúcs eredményeit is. Ahogyan említette, erre a tendenciára kell építenünk a globális szabályozások, különösen a pénzügyi felügyelet globális eredményeinek megteremtése érdekében.

El kell mondanom, hogy a pénzügyi felügyelethez pénzügyi támogatásra is szükség van. Ezzel tisztában vagyunk. Ez természetesen az adófizetők pénzéből történik. De hogy pontosan fogalmazzunk, a felügyelethez megfelelő szolvenciára is szükség van, nemcsak a bankoknak, hanem a biztosítótársaságoknak is. Ezért felmerül a kérdés, hogy vajon a válság előtt kidolgozott, de a válságban esetlegesen segítséget nyújtó csoportos felügyelet és a csoportos támogatást is támogatják-e, ahogy az a Solvency II-ben szerepelt, viszont a pénzügyi szabályozások jegyzékén nem szerepel. Ha igen, akkor talán az elnökség megmagyarázhatná, miért szándékozik december 2-án a csoportos támogatást törölni a javaslatból, illetve felismerhetné, hogy ez milyen hátrányos lehet.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Kérdéseinket pár héttel ezelőtt állítottuk össze, és a helyzet most rosszabb, illetve más, mint akkor volt. Ezért szeretném megkérdezni, mennyire egységes a Tanács együttes fellépésében, és hogy az olyan helyzetekben is hatékonyan működik-e a rendszer, amelyekben a tagállamoknak egyedül kell fellépniük?

Gay Mitchell (PPE-DE). - Nincs jött el az ideje annak, hogy elkezdjünk valami olyasmit, mint a Marshall-terv, például egy európai Sarkozy-tervet?

Hogyan finanszíroznák ezt? Tegyük fel, hogy Kína kölcsönt adna az Európai Beruházási Banknak vagy az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Banknak, Önök pedig támogatásokat adnának a tagállamoknak – ez nem érintené az adósság/GNP-arányukat.

Hogyan fizetnék vissza? A kereskedelmi vámokból és adókból, valamint talán azon tagállamok plusz 0,5%-os HÉA-hozzájárulásából, amelyek élnének ezzel az eszközzel.

Fontolóra fognak venni a decemberi ülésen egy Marshall-terv típusú tervet, és abbahagyják a lyukak foltoztatását? Még csak a recesszió kezdetén járunk, de ha számolunk a kockázatokkal, akkor megtalálhatjuk a válságból kivezető utat.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). - (EL) Üdvözlöm a Tanács soros elnökét. Még Prodi úr, a Bizottság előző elnöke is azt mondta, hogy a Stabilitási Paktum butaság, mivel csak az inflációval, a deficittel és az adóssággal foglalkozik egy olyan időszakban, amikor Európa recesszióba süllyed, és olyan intézkedésekre van szüksége, amelyek előmozdítják a fejlődést, a foglalkoztatást és a társadalmi kohéziót.

Kérdésem a következő: a paktum lecserélését vagy csupán mérséklését tervezik? Ha nem tudják vagy fogják ezt a paktumot egy másikra lecserélni, akkor azt üzenem a Tanács elnökének, hogy meg kell állítani a válságot.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). - (LT) Jouyet úr, beszélt Magyarországról és a Magyarország iránt tanúsított szolidaritásról, ami biztató, de engem nagyon érdekelne a többi említett ország is: Bulgária, Románia és különösképpen Litvánia. Litvánia is számíthat az Európai Unió szolidaritására a jelenlegi pénzügyi válságban?

Jean-Pierre Jouyet. - (FR) Elnök asszony, az Evans úr kérdésére reagáló tisztelt képviselő kérdésére válaszolva azt kell, hogy mondjam, hogy teljes mértékben igaza van. A szolvencia nemcsak a bankokat, hanem a biztosítótársaságokat is érinti, és ellenőrző mechanizmusainkat hozzá kell igazítani ezen ágazat társaságaihoz, amelyek lehetnek konszolidáltak vagy transznacionálisak.

Ezért sürgetjük a Solvency II irányelven való munka kielégítő befejezését. Reméljük, hogy mihamarabb készen lesz ez a munka, és támogatjuk a Bizottságot munkája bemutatásában. Reméljük, hogy lesz megegyezés ebben a témában, de az világos, hogy szükség van olyan sajátosságokra, amelyek erősítik a szolvencia ellenőrzését a biztosítócsoporthoz tartozó szintjén.

McGuinness asszony kérdésére válaszolva elmondanám, hogy úgy gondolom, hogy a G20-csúcs reakciója, ahogy a csúcs elő volt készítve, valamint az a tény, hogy a G20-csúcson megállapodás történt egy cselekvési tervről - mindezek azt mutatják, hogy a Tanács egységesen lépett fel. Szeretném emlékeztetni Önöket arra, hogy vannak, akik ezen cselekvési tervvel kapcsolatban azt mondják, hogy minden elérhető forrást fel kellene használni a tevékenység fenntartására; a cselekvési tervben felettébb gyakorlati pénzügyi szabályozási intézkedések is találhatók, amelyeket az előbb soroltam fel, és most nem szándékozok megismételni, és amelyeknek gyors végrehajtására számítunk uniós szinten. Felszólítottuk a Bizottságot, hogy a pénzügyi és a gazdasági válságra reagálva tegye meg a szükséges jogalkotói és gyakorlati kezdeményezéseket, a Parlament pedig támogassa ezeket a megfelelő szövegek mihamarabbi elfogadásával.

Ami a tagállamok összehangolását illeti, azt szeretném elmondani McGuinness asszonynak, hogy véleményem szerint fontos, hogy a korai előrejelző csoport, ez a koordinációs csoport, megfelelően működjön a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság, a tagállamok képviselte és a különböző érintett intézmények – legyen az az Európai Központi Bank vagy az eurócsoport – keretei között.

Ami Mitchell úr felszólalását illeti, úgy gondolom, hogy az elnökség nevében kijelenthetem, hogy a Marshall-terv említése nélkül és a G20-csúcs elveinek alkalmazásával közösségi szinten minden elérhető forrást fel kívánunk használni, kombinálva ezeket a nemzeti szintű forrásokkal: legyenek ezek akár az Európai Beruházási Banknál létező hitellehetőségek, akár a tevékenység fenntartására szintén felhasználandó, a közösségi költségvetésben elérhető források, akár természetesen a nemzeti költségvetésekben elérhető források, különösen a jövőbeli felhasználással és vállalkozástámogatási projektekkel kapcsolatos források, vagy akár közösségi szinten bizonyos szabályok enyhítése vagy módosítása a legnagyobb nehézségekkel küzdő ágazatok támogatása érdekében. Ebből a szempontból a lehető legnagyobb pragmatizmussal szemléljük a dolgokat, de nyilvánvaló, hogy lépünk kell ezen a téren. Önnek mindenesetre igaza van, és az elnökség teljes mértékben osztja az Ön véleményét.

Andrikiené asszony kérdésére azt kell felelnem, hogy Magyarországnak sajnálatos módon pénzügyi támogatásra volt szüksége. Az Alap, mint ahogy már mondtam, és ezt csak megerősíthetem, 12,5 milliárd eurót adott, ebből 6,5 milliárd eurót az Uniótól, és nyilvánvaló, hogy ez a szolidaritás a fizetési mérleg súlyos válságával és a külső adósságok refinanszírozásának problémájával küzdő országok hasznára válik.

Biztosak lehetnek abban, hogy az Unión belül végrehajtjuk a szükséges szolidaritási mechanizmusokat. Magyarország esetében különösen súlyos helyzettel kellett szembenéznünk. Említettem Izlandot is. Nehéz helyzetben voltunk. Ha a balti országok vagy az Ön által legjobban ismert egyéb országok hasonló nehézségekkel találnák szembe magukat, ami remélem nem fog megtörténni, akkor ugyanezeknek a szolidaritási mechanizmusoknak kell működésbe lépniük. Ez az elnökség álláspontja, és szolidaritás nélkül természetesen nincs egységesség.

Papadimoulis úrnak először is szeretném elmondani, hogy nem mindig értek egyet Prodi elnök úrral, ez előfordul. Másodszor pedig szükség van bizonyos költségvetési fegyelemre. Harmadszor pedig, ahogy a G20-csúcs következtetéseire hivatkozva elmondtam, nyilvánvalónak tűnik, hogy ezeket az elveket hozzá kell idomítani a rendkívüli körülményekhez, és rendkívüli intézkedésekre van szükség. Azzal viszont egyetértek, hogy soha nem szabad dogmatikusnak lenni, igen, ennek van értelme. Negyedszer és végül pedig, ami a turizmust illeti, elég jól ismerem a Tanács elnökét ahhoz, hogy tudjam, hogy mások a kedvenc területei, és hogy minden energiáját az Európai Unió szolgálatába állítja. Bízom abban, hogy megértik, hogy ez elengedhetetlenül fontos a számunkra.

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Jouyet úr, az értékpapírosítás révén az USA-beli jelzálogterhek bekerültek az európai bankok és polgárok által megvásárolt jelzálogpapírokba és egyéb kötvényekbe.

Van-e a Tanácsnak információja arról, hogy ebből a pénzügyi szemétből mennyit adtak el nekünk az Atlanti-óceán túlsópartjáról?

Avril Doyle (PPE-DE). - Szeretném tudni, hogy a francia elnökség helyzetét a Tanácson belül bármiféle módon elszigeteltté teszi-e történelmileg megalapozott előszeretete a piac, illetve ebben az esetben a pénzügyi szolgáltatások szabályozására.

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Elnök asszony, a tisztelt képviselő úr kérdésére felelve azt kell mondanom, hogy nem tudom a pontos számot. Az általam ismert nagyságrendek valóban igen magasak, és a főleg az Atlanti-óceán túlsópartjáról Európába érkező értékpapírosítás mértéke nagyobb, mint bármely tagállam vagy akár az EU GDP-je. Valóban jelentős összegről van szó. Ezt tudom mondani Önnek. Tehát az értékpapírosítás következtében példátlan súlyosságú destabilizációval kell szembenéznünk. Ma ennyit mondhatok Önnek.

Doyle asszony kérdésére válaszolva elmondom, hogy remélem, hogy - mint más kérdések esetén -, itt sem teljesen elszigetelt a helyzetünk, és hogy az elnökség bizakodó. Doyle asszony, a pénzügyi szabályozás valóban nem könnyű kérdés, de szerintem jó úton haladunk. Ma délután a Parlamentben eszmecsere folytattunk az Európai Bizottság elnökével, és eléggé biztos képünk van a cselekvési tervvel kapcsolatban abban a formájában, ahogy azt az Európai Tanács meghatározta, ahogy azt Európa egésze körvonalazta az állam- és kormányfők informális ülésén, és ahogy arról a washingtoni G20-csúcson ezen a hétvégén döntést hoztak.

Azt mondhatom, hogy már nincs vita, legalábbis az elméleti részről. Foglalkoznunk kell a szabályozás hiányosságaival. Nincs szükség vagy igény több szabályozásra, de bizonyos szabályozásokat át kell dolgoznunk, és biztosítanunk kell, hogy a rendszer biztonságos és átlátható legyen a megtakarítók és befektetők számára. Úgy gondolom, hogy ebben az egész világ egyetért velünk. Tehát most kiigazításokat kell tenni.

Elnök. – 10. kérdés, **Hélène Goudin** kérdése (H-0806/08)

Tárgy: Politikai felelősség az EU katonai műveletei során elkövetett visszaélések tekintetében

Svédországban bizonyítékok kerültek elő arra nézve, hogy az EU kongói Buniában végrehajtott 'Artemis' katonai hadművelete során a francia fegyveres erők részt vettek egy fogoly kínzásában és színlelt kivégzésében. Ez az incidens állítólagosan 2003. július 13-án történt, és a svéd, illetve a francia fegyveres erők vizsgálták ki az esetet. Az incidens számos kérdést felvet a jövőbeli együttműködés tekintetében.

Van bármiféle biztosíték arra nézve, hogy az EU tagállamai által az EU műveleteire küldött erők betartják az érvényben lévő egyezményeket, illetve hogy a nemzetközi jog szerint rendelkeznek a szükséges hatáskörrel? Hogyan szándékozik a Tanács nyomon követni a buniai-incidens ügyében jelenleg folyó francia vizsgálat eredményeit?

11. kérdés, **Hanne Dahl** kérdése (H-0807/08)

Tárgy: Politikai felelősség az EU katonai műveletei során elkövetett visszaélések tekintetében

Svédországban bizonyítékok kerültek elő arra nézve, hogy az EU kongói Buniában végrehajtott 'Artemis' katonai hadművelete során a francia fegyveres erők részt vettek egy fogoly kínzásában és színlelt kivégzésében. Ez az incidens állítólagosan 2003. július 13-án történt, és a svéd, illetve a francia fegyveres erők vizsgálták ki az esetet. A svéd tanúvallomások ellentmondások voltak, a francia vizsgálat pedig arra az eredményre jutott, hogy nem történtek visszaélések, de az incidens számos kérdést felvet a jövőre nézve.

Kinek kell vállalnia a politikai felelősséget a valamely tagállam fegyveres erői által az EU külföldi katonai művelete során elkövetett kegyetlenkedésekért? Ha egy tagállam fegyveres erőit bűnösnek találják az EU katonai művelete során elkövetett háborús bűnökben, lehetséges-e azt a tagállamot eltiltani az EU katonai műveleteiben való részvételtől egy hosszabb időre az EU tagállamai fegyveres erői jó hírneve megőrzésének érdekében?

Jean-Pierre Jouyet, a Tanács soros elnöke. – (FR) Elnök asszony, Goudin asszony és Dahl asszony komoly kérdéseket tettek fel. Mindkettejüket és a Tisztelt Házat is biztosíthatom arról, hogy az Európai Unió katonai műveleteit az emberi jogok védelméről szóló egyezményekkel és a nemzetközi joggal összhangban hajtják végre.

Ez az elv világosan ki van fejtve a Tanács által jóváhagyott valamennyi tervezési dokumentumban, és szerepel a műveletben részt vevő erőknek adott egyes utasításokban. Ezt nevezzük műveleti utasításnak.

Ha bizonyos egyének védelmi hadműveletek vagy külföldi katonai műveletek során túlmutatnak kötelességeiken, akkor ennek fegyelmi és jogi következményei a tagállamok hatáskörébe esnek. Valamennyi tagállam csatlakozott az emberi jogok védelméről szóló egyezményekhez.

Az együttes kérdésben szereplő esetben a Tanács soros elnökének elnöki kalapját levéve hadd mondjam ezt: a francia hatóságok, miután felvették a kapcsolatot a svéd hatóságokkal, az átláthatóság érdekében alapos vizsgálatot folytattak le. A francia hatóságok számára a Katonai Műveleti és Nemzetvédelmi Felügyelőség folytatta le ezt a vizsgálatot.

A vizsgálat során kiderült, hogy a francia erők által 2003. július 13-án, az Artemis művelet során a Kongói Demokratikus Köztársaságban foglyul ejtett fiatalember sem kínzást, sem kegyetlen bánásmódot nem szenvedett el. Így a francia és svéd katonai erők ellen felhozott súlyos váddal megalapozatlanok.

Hélène Goudin (IND/DEM). - (SV) A következő kérdést szeretném feltenni: mint tudjuk, az a fiatalember eltűnt. Akkor hogyan lehet bizonyítani, hogy semmit nem tettek vele?

Hanne Dahl (IND/DEM). - (DA) Elnök asszony ismételtelen szeretném feltenni és tisztázni azt a kérdést, hogy amennyiben kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy egy tagállam az EU katonai művelete során a nemzetközi egyezményekkel összhangban jár-e el, akkor lehetséges-e ezen tagállam kizárása a műveletben való részvételből. Véleményem szerint bizonyos esetekben szükséges és fontos lehet tisztában lenni ezzel.

Jean-Pierre Jouyet. - (FR) Elnök asszony, szélsőségek nélküli, tényszerű választ szeretnék adni Goudin asszony és Dahl asszony kérdéseire, így a Tisztelt Házat tájékoztatni fogom a Francia Katonai Műveleti és Nemzetvédelmi Felügyelőség által lefolytatott vizsgálatról szóló jelentésről.

A Tisztelt Ház tájékoztatására – bár nem tartozik hozzá a tisztségemhez, hogy kötelességem foglalkozni ezekkel a kérdésekkel, de mégis meg fogom tenni – össze fogom foglalni a Kongói Demokratikus Köztársaságban, a buniai Chem-Chem táborban 2003. július 13-án történekről folytatott vizsgálatot. A svéd fegyveres erők támogatásával és együttműködésével lefolytatott vizsgálat során kiderült, hogy a francia erők által 2003. július 13-án, az Artemis művelet során a Kongói Demokratikus Köztársaságban foglyul ejtett fiatalember sem kínzást, sem kegyetlen bánásmódot nem szenvedett el. Néhány órán át fogva tartották a táborban, majd szabadon bocsátották. A vizsgálatot 2008. március 31-én rendelte el a haderő vezérkara a svéd és francia hatóságok által a saját országaikban lefolytatott előzetes vizsgálatok kiegészítésére. A hatóságok között nagyon jó együttműködés alakult ki, és a vizsgálatok eredménye azt mutatja, hogy a francia és svéd katonák, illetve, a két ezredes ellen felhozott súlyos vádak megalapozatlanok.

Végezetül pedig, vitathatatlan, hogy a kül- és biztonságpolitikai, illetve védelmi műveletek minden szakaszában – a tervezési szakasztól a végrehajtásig – tiszteletben kell tartani az emberi jogok védelmét és a nemzetközi egyezményeket, és ezt különösképp a csapatok ez irányú folyamatos képzésével kell megvalósítani.

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Szeretném megkérdezni a Tanács soros elnökét, hogy mit gondol az ENSZ szerepéről ezeken a területeken. Úgy gondolja, hogy az ENSZ-nek lesz feladata ezeken a területeken?

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Észrevételei megnyugtattak – mind ami a francia szempontokat, mind ami a tágabb tanácsai szempontokat illeti.

De nem ért-e egyet azzal, hogy ez az incidens és minden hasonló incidens nagyon rossz az EU katonai műveleti szempontjából, és hogy nagyon világosnak és körültekintőnek kell lennünk azzal kapcsolatban, hogy az ilyen jelentéseket megfelelő módon kezeljük, és hogy azok ne mocskolják be tisztességes munkánkat?

Jean-Pierre Jouyet. - (FR) Elnök asszony, ami McGuinness asszony hozzászólását illeti, teljes mértékben egyetértek vele. Nyilvánvaló, hogy mind az európai biztonság- és védelempolitika keretében, mind a közös keretek között végrehajtott külföldi katonai műveleteket nyilvánosságra kell hozni, és azokról jelentéseknek kell készülniük. Az átláthatóság tehát elengedhetetlen.

Teljes mértékben egyetértek McGuinness asszonnyal, és ez az, amiért mindent fejlesztenünk kell, ami a 'katonai Erasmusszal' kapcsolatos. Remélem, hogy a következő, decemberben tartandó Európai Tanács munkája magában fogja foglalni a képzéssel kapcsolatos aspektusokat, valamint a tagállamok közötti tapasztalatcserét, illetve a bevált gyakorlatok cseréjét az európai biztonság- és védelempolitika keretében.

McGuinness asszony kérdésére válaszolva elmondanám, hogy véleményem szerint ez nagyon fontos elem, amennyiben létre akarunk hozni egy, a külföldi műveletekre vonatkozó, európai biztonsági és jelenléti stratégiát. Igaza van, McGuinness asszony.

Rübig úr kérdésével holnap délelőtt a Kongói Demokratikus Köztársaságról folytatott vitán fogunk foglalkozni. Hiszem, hogy az ENSZ szerepe valóban fontos. A kérdés az, hogyan lehetne megerősíteni és kiegészíteni az ENSZ forrásait.

Elnök. - Látom, hogy Dahl asszony ismét szót kér. Azonban sajnos csak egy kiegészítő kérdésre tudok lehetőséget adni. Sajnálom, de ez így van.

(Közbekiabálások)

Nem vagyok abban a helyzetben, hogy kikényszerítsem azt, amit hallani akarnak. A Tanács soros elnöke válaszolt, és attól tartok, hogy ezt a témát le kell zárunk, hacsak nem tesznek fel további kérdéseket írásban.

12. kérdés, **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** kérdése (H-0808/08)

Tárgy: A nemzeti szociális biztonsági rendszerek összehangolása

Közölni fogja a Tanács, hogy milyen előrelépés történt a nemzeti szociális biztonsági rendszerek összehangolásával kapcsolatos európai jogszabályok korszerűsítése és egyszerűsítése terén, amelynek első lépése a 883/2004/EK⁽²⁾, rendeletelfogadása volt, amely lehetővé teszi az EU polgárai számára az Európán belüli szabad mozgást jogaik és szociális ellátásuk (egészségügyi ellátás, nyugdíj, munkanélküli ellátás) megőrzésével?

Milyen fázisban van az 574/72/EGK⁽³⁾, rendelet helyettesítését célzó végrehajtási rendelet elfogadása, amely a nemzeti ügynökségek közötti együttműködés erősítését és az adatcsere módszereinek fejlesztését célzó rendelkezéseket is fog tartalmazni?

Jean-Pierre Jouyet, a Tanács soros elnöke. – (FR) Panayotopoulos asszony kérdésére válaszolva elmondanám, hogy a Tanács teljes mértékben osztja azt a véleményét, mely szerint mielőbb megállapodásra kell jutni a javasolt rendelettel kapcsolatban, amely meghatározná a szociális biztonsági rendszerek összehangolásáról szóló, 883/2004 rendelet végrehajtásának módszereit.

Ez azt jelenti, hogy meg kell teremteni a rendelet elfogadásának feltételeit annak érdekében, hogy a szociális biztonsági rendszerek összehangolásának reformját lehetőleg 2009 májusáig végre lehessen hajtani. A Bizottság által 2006 januárjában bemutatott, javasolt rendeletet azóta az egymást követő elnökségek fejezetről fejezetre felülvizsgálták tekintettel rendelkezéseinek nagy számára és nagymértékben szakmai természetére.

Az előző elnökségek lankadatlan erőfeszítéseinek köszönhetően sikerült részleges általános megközelítéseket elfogadni. Ezt a folyamatot az elmúlt hónapban a francia elnökség fejezte be a két hátralévő, a munkahelyi balesetekkel, foglalkozási megbetegedésekkel és halálesettel kapcsolatos ellátásról szóló fejezet részleges általános megközelítésének elfogadásával.

Közben júliusban a Parlament is véleményt mondott az első olvasatról. A Tanács üdvözli azt a tényt, hogy nézetei nagyrészt egybevágnak a Parlament nézeteivel. A Tanács ezt azon fokozottan konstruktív együttműködés gyümölcseként látja, amely a két intézmény között kezdettől fogva fennállt ezen szöveg vizsgálata során.

A francia elnökség számára a rendelettervezettel kapcsolatos közös álláspont elfogadása az egyik legfontosabb lépés az EU-n belüli személyes mobilitás növelésének irányába. Ezért az elnökség minden tőle telhetőt meg fog tenni annak érdekében, hogy a Tanács december 15-i ülésén ez a közös álláspont elfogadásra kerüljön, és így azt a Parlament jövő januári ülésén jóváhagyhassa.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Elnök asszony, a határokon átnyúló egészségügyi ellátással kapcsolatos betegjogokról szóló, 2008/414 új bizottsági javaslatról szeretném kérdezni a Tanács soros elnökét.

Mi a francia elnökség álláspontja erről az új javaslatról?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Elnök asszony, a francia elnökség számára nyilvánvaló, hogy támogatnunk kell a Bizottságnak ezt a javaslatát.

A szóban forgó javaslat a gyakorlatban megkönnyíti a biztosított személyek számára az eljárásokat, a határokon átnyúló helyzetek esetén a szociális biztonsági szféra számos területén meggyorsítja az intézmények reagálási és eljárási idejét, így például munkahelyi balesetek, foglalkozási megbetegedések és rokkantság esetén. Előre kell lépni ezen a területen a szabályzások elfogadásában. Mint tudják, a francia elnökség kikérte az Önök által is ismert Alain Lamassoure véleményét a határokon átnyúló mobilitás akadályai leküzdésének módjairól. Az egyik válasz a szociális biztonsági szféra harmonizációja.

Meg kell találni a megfelelő egyensúlyt a minden tagállam számára fontos, nemzeti szociális biztonsági hagyományok megőrzése és a határokon átnyúló mobilitás megkönnyítéséhez életbevágó változtatások között.

(2) HL L 166, 2004.4.30., 1. o.

(3) 2 HL L 74, 1972.3.27., 1. o.

Ezen keretek között támogatjuk az említett javaslatot, és az elnökség Xavier Bertrand irányításával mindent meg fog tenni a javaslat elfogadása érdekében.

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Véleményem szerint az egyik legnagyobb probléma Európában a kettős adóztatás, amely plusz, előre nem látott adóterhekhez vezet, különösen a szociális biztonság területén. Szeretném tudni, hogy a Tanács francia elnökségétől várhatunk-e ezen a téren kezdeményezést.

Avril Doyle (PPE-DE). - Az elektronikus pénzáttétel és az elektronikus visszatérítés könnyebbé válásának köszönhetően bizonyára nem haladja meg az európai intézmények kompetenciáját és képességeit, hogy olyan technológiát vezessenek be, amely megfelel az egységes piaci alapvető jognak, a mozgásszabadság jogának és a polgárok határokon átnyúló mobilitásának – beleértve a fogyatékkal élőket és az időseket –, vagy talán nincs meg erre a kollektív akarat? Van olyan ország, amely akadályozza a probléma közös megoldását?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Elnök asszony, szeretnék felelni Rübig úrnak és Doyle asszonynak, mivel ezek a kérdések engem is foglalkoztatnak.

Először is, Doyle asszonynak igaza van. Minden lehetséges technológiát fel kell használni a páciensek adatai kezelésének megkönnyítésére, és ebben különösen hasznosak lehetnek az elektronikus technológiák.

Másodszor pedig, Doyle asszony, mi a kollektív megoldás mellett vagyunk feltéve, hogy ezzel a mobilitás nevében nem fenyegetjük egyetlen ország szociális biztonsági hagyományait sem.

Harmadszor pedig, egyetértek Rübig úrral. Tapasztaltuk, hogy jogi kérdések merülnek fel a járulékok fizetése és a kettős adóztatás kapcsán. Rübig úrnak igaza van.

Rübig úr, éppen a múlt héten, különböző országokból hazatérve foglalkoztam behatóan ezekkel a problémákkal, és a személyes véleményem az, hogy a nemzeti közigazgatásoknak nincs mindig megfelelő gyakorlatuk, vagy nem járnak el elég határozottan, vagy pedig alulmotiváltak ezen problémák megoldásában. Hogy Doyle asszonynak válaszoljak, számomra ez tűnik az igazi problémának. Ezért van szükség kollektív közösségi megközelítésre. A Bizottságnak tényleg határozottan kell fellépnie. Az elnökség is ösztönzi ezt az ügyet, mert minden egyes tagállamban adminisztratív, bürokratikus vagy kulturális alapú ellenállás tapasztalható.

A határokon átnyúló mobilitás az európai integráció egyik fontos ügye, hiszen létrehoz egy új európai generációt, és lehetővé teszi, hogy a polgárok megtapasztalhassák az Európai Unió gyakorlati előnyeit. Azonban túl sok adminisztratív akadály áll a határokon átnyúló mozgás útjába, főleg szociális területen és az adózás területén.

Ez valóban egy megoldandó probléma. Véleményem szerint ezen a téren is alapos reformokra van szükség, valamint a közösségi intézmények - különösen a Bizottság - és a nemzeti közigazgatások együttműködésére.

Elnök. – Ezzel a kérdések óráját berekesztem.

Az idő hiányában megválaszolatlanul maradt kérdések írásban kerülnek megválaszolásra (lásd a mellékletet).

(Az ülést 19.05-kor felfüggesztik, és 21.00-kor újra megnyitják.)

ELNÖKÖL: DOS SANTOS ÚR

alelnök

13. Bizonyos típusú vállalatok közzétételi és fordítási kötelezettségei (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont P-N. Kauppi asszony jelentése (A6-0400/2008) a Jogi Bizottság nevében a 68/151/EGK és a 89/666/EK tanácsi irányelvnek egyes meghatározott jogi formájú társaságok közzétételi és fordítási kötelezettségei tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2008)0194 - C6-0171/2008 - 2008/0083(COD)).

Piia-Noora Kauppi, előadó. – Elnök úr, ez a jelentés a társasági jog egyszerűsítési csomagjának részét képezi. Nagyon fontos, hogy az Európai Unióban a fejlődés és az európai gazdaság növekedése érdekében megpróbáljuk egyszerűsíteni a társaságok környezetét. A cél az adminisztratív terhek csökkentése egyes meghatározott jogi formájú társaságok közzétételi és fordítási kötelezettségei tekintetében. A javaslat a

terhek csökkentését célzó számos intézkedés közé tartozik; a javaslat a társaságok bizonyos forrásait felszabadítaná, és átirányíthatóvá tenné, ezáltal növelve az európai gazdaság versenyképességét.

Jelenleg a társasági jogról szóló első irányelv alapján a társaságoknak bizonyos információkat közzé kell tenniük a nemzeti közlönyökben, és ezeket be kell vezetni a tagállamok cégjegyzékébe. Az esetek többségében a nemzeti közlönyben való közzététel többletköltséget jelent a társaságok számára, viszont nem eredményez semmiféle valós hozzáadott értéket. A javaslat célkitűzése ezért az, hogy a nemzeti jogban eltöröljön mindenféle olyan külön közzétételi követelményt, amelyek többletköltséget jelentenek a társaságok számára.

A Bizottság azonban meghagyja a tagállamok számára a rugalmasságot ezen külön közzétételi követelmények tekintetében. A tagállamok számára továbbra is lehetőségek lesznek a külön követelmények, de ezeket az új elektronikus platformhoz javasolt közös díjnak fednie kell.

Minden tagállamnak rendelkeznie kell olyan elektronikus platformmal, amely tartalmazza az információk összességét, és hozzáférést biztosít a társaságok cégjegyzékbeli elektronikus adatfájljában lévő információkhoz. Ez költséghatékony és könnyen hozzáférhető módja lenne a társaságokkal kapcsolatos valamennyi szükséges információ közzétételének. Bizonyos tagállamokban már megvannak ezek az elektronikus nyilvántartások és adatbázisok, máshol azonban még nincsenek ilyen típusú digitális adatbázisok.

A legfontosabb dolog a tagállamok által megállapított közös díj bevezetése, amely a közzétételi és adminisztrációs kötelezettségekkel kapcsolatos valamennyi költséget magában foglalná. Ennek a közös díjnak tartalmaznia kell minden külön nemzeti közzétételi követelményt is, legyen szó helyi vagy regionális közzétételről.

Azonban a Jogi Bizottság ezen díjak terén meg akart hagyni bizonyos rugalmasságot, így most azt mondjuk, hogy jól megalapozott okok esetén a tagállamok bevezethetnek kiegészítő díjakat.

A társasági jogról szóló 11. irányelvet illetően ez a javaslat tárgyalja a társaságok fióktelepeinek nyilvántartásába való bejegyzésre köteles dokumentumokra vonatkozó fordítási kötelezettségeket. Amikor egy fióktelepet bejegyeznek, a társaságoknak bizonyos információkat a fióktelep nyilvántartásába is be kell jegyeztetniük. Ez gyakran jelentős járulékos költséget eredményez a társaságok számára, hiszen nemcsak arról kell gondoskodniuk, hogy bizonyos okiratokat lefordítsanak a fióktelep székhelye szerinti tagállam nyelvére, hanem néha túlzott követelményeknek is meg kell felelniük a fordítás hitelesítése és/vagy közjegyzői hitelesítése kapcsán. Most tehát ezen hitelesítések és engedélyezések eltörlésével megpróbáljuk csökkenteni a fordítási kötelezettségeket.

A cél az, hogy a fordítási és hitelesítési költségek a lehető legalacsonyabbra csökkenjenek. Ez a társaságok számára előnyt jelent a költségek csökkenése miatt, közben pedig biztosítja a fordítások megbízhatóságát.

Egyetértek a Bizottság javaslatával, és a szöveget próbáltam a lehetőségek szerint a Bizottság javaslatához minél hűebben megfogalmazni. Azonban a Bizottság javaslata alapján nem sikerült megegyezésre jutnunk itt a Parlamentben.

A jelentésben bevezettünk néhány módosítást a közzétételi költségekkel és a fordítási előírásokkal kapcsolatos rendelkezések gyakorlati végrehajtásának pontosítása érdekében, valamint néhány technikai módosítást is a második társasági jogi irányelvre való helyes hivatkozás biztosítása érdekében.

A Jogi Bizottság bevezetett három megegyezéssel módosítást, melyet számos kolléga előterjesztett annak érdekében, hogy alapos indokok esetén engedélyezni lehessen a kiegészítő közzétételi követelményeket, de ezek preambulumbekzdésbe kerültek - nem kerültek be a cikkekbe. Véleményem szerint nagyon fontos, hogy a preambulumbekzdésekben legyen ajánlás a tagállamok számára arra nézve, hogy éljenek a rugalmassággal, de ne hívjuk fel őket arra, hogy így járjanak el. Ha a tagállam úgy gondolja, hogy a vállalatoknak közzé kell tenniük bizonyos információkat a nemzeti közlönyben – és ha a tagállam tényleg ezt akarja –, akkor erre van lehetőség, de a cikkekben nem szerepel erre történő felhívás.

A második téma az, hogy én személyesen megpróbáltam bevezetni egy átmeneti időszakot, és még mindig úgy gondolom, hogy ez előremutató módszer lenne. Az átmeneti időszakban még meglenének a közzétételi követelmények, de az átmeneti időszak után már csak az elektronikus adatbázis lenne. Szerintem az átmeneti időszakra vonatkozó javaslat összhangban lenne az internet terjedésének kérdésével is, azaz azzal, hogy bizonyos tagállamokban jobban elterjedt az internet használata, mint másokban; talán az átmeneti időszak után biztosítani kellene, hogy minden tagállamban megfelelő mértékben álljon rendelkezésre az internet. Így módon azt a tényt is figyelembe vehetnénk, hogy nem minden tagállamban terjedt el az internet használata egyenlő mértékben.

Charlie McCreevy, a Bizottság tagja. – Elnök úr, szeretném megköszönni az előadó munkáját, amely bonyolultabbnak bizonyult, mint gondoltuk. Nagyon komolyan vesszük a társaságok szabályozásból eredő terheinek csökkentését, és hálásak vagyunk a Parlamentnek az ezen a téren tanúsított folyamatos támogatásért.

Nehéz lenne azonban elégedettnek lenni a társasági jogról szóló első irányelv bizonyos javasolt módosításaival. Hadd emlékeztessék arra, hogy az Európai Parlament a Bizottság 2008-as munkaprogramjáról szóló, 2007. december 12-i állásfoglalásában üdvözölte a Bizottság azon célkitűzését, mely szerint a vállalkozások adminisztratív terheit 2012-ig 25%-kal csökkenteni kellene uniós és nemzeti szinten. A Parlament kifejezte, hogy ezt a lisszaboni célkitűzések elérésének fontos részeként és kulcsfontosságú prioritásként fogja kezelni a következő hónapokban, különösen ami a kis- és középvállalkozásokat illeti. A Parlament ezért hangsúlyozta, hogy a jogalkotási javaslatokat ebből a szempontból fogja vizsgálni.

Ezenkívül a Parlament 2008. május 21-i, az egyszerűsített üzleti környezetről szóló állásfoglalásában támogatta a társasági jogról szóló első irányelv módosításaira irányuló javaslatot megerősítve azt, hogy a társaságok számára egyszerűbbé kell tenni az információk kötelező közzétételét. A Parlament hangsúlyozottan támogatta az új technológiák használatát.

A Jogi Bizottság jelenleg tárgyalta jelentése azonban teljes mértékben aláaknázza a Bizottság javaslatának célkitűzését. A Bizottság hatásvizsgálata kb. évi 600 millió euróra becsülte a lehetséges csökkentést. A jelentéstervezet értelmében a tagállamok nemcsak megtarthatnák a társaságok összes jelenlegi adminisztratív terhet, de még újakat is bevezethetnének. Tehát míg a Bizottság javaslata azon az ötleten alapul, hogy egy elektronikus platformmal kellene a jelenlegi fáradságos közzétételi módszereket helyettesíteni, addig a jelentéstervezet az adminisztratív terhek csökkentése helyett újakat vezetne be.

A Bizottság javaslatának célkitűzését az érdekeltek túlnyomó többsége támogatta. A Tanács eddigi vitái során a tagállamok nagy többsége is támogatta a célkitűzést. Ha az irányelvet a Jogi Bizottság által most javasolt formában hagyják jóvá, akkor fennáll annak a veszélye, hogy az adminisztratív terhek csökkentésére irányuló összes erőfeszítés hitelét veszíti.

Amennyiben a Jogi Bizottság módosításának célja a jelenleg a társaságok közzétételi díjaitól függő közlönyök finanszírozásának biztosítása, ezt a célt a Bizottság elméletben támogatni tudja. Azonban a finanszírozásra más módokat kell találni. Nem terhelhetjük a társaságokat olyan közzétételi kötelezettségekkel, amelyek semmiféle jelentős hozzáadott értéket nem jelentenek a mai technológiai környezetben.

Margaritis Schinas, a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményének előadója. – (EL) Elnök úr, szeretném tájékoztatni Önöket a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményéről. Nagymértékben egyetértünk a Bizottság javaslatának céljával, amely jól strukturált, és természetesen az adminisztratív terhek minimalizálására irányul.

Ami a fordításokat illeti, úgy gondoljuk, hogy az eljárások egyszerűsítése és az egy tanúsított fordító által elvégzett fordítás elfogadása egy másik tagállam által teljesen jogos célok, és teljes mértékben támogatjuk ezt a megközelítést.

Most pedig áttérnék a közzététel kérdésére. Bizottságunk véleménye szerint – és ezt a véleményt a Jogi Bizottság is osztja, szerintem teljesen helyesen – a társaságok mellett az állampolgároknak is joguk van bizonyos információkhoz hozzájutni. Biztos úr, sajnálatos módon az állampolgárok nem rendelkeznek olyan mértékű hozzáféréssel az elektronikus médiához, mint amint azt a kezdeti javaslat feltételezi.

Pluralista Európában élünk, ahol különböző modellek és értékek vannak jelen. Ön Írország biztosaként tudja, hogy az ír népszavazás eredménye, azaz az Ön számos honfitársának véleménye az egységes európai modellről, sokat számít nekünk. Ezért nem akarjuk bevezetni ezt a modellt Európában - jól tudva, hogy a én országomban, az én régiómban korlátozott az internethez való hozzáférés. Miért fosztanánk meg ezeket az embereket, ezeket az európai állampolgárokat attól a joguktól, hogy más hagyományos csatornákon keresztül hozzáférjenek az őket érintő információkhoz?

Biztos úr, ezért a Gazdasági Bizottsággal és a Jogi Bizottsággal együtt úgy gondolom, hogy az elektronikus platformnak kötelezőnek kell lennie, és ez teljesen jogos. Nem szabad azonban, hogy ez legyen az egyetlen platform. Minden európai állampolgár számára biztosítanunk kell az információkhoz való hozzáférést. Nem akarunk olyan helyzetet teremteni, hogy valaki egy bizonyos európai régióban csak BlackBerry segítségével tudhassa meg, mi fog történni a saját régiójában, mert például ott, ahol én élek, sok embernek nincs BlackBerry készüléke.

Ezért úgy gondolom, hogy Önnek a Bizottság képviselőjeként komolyan figyelembe kell vennie a Jogi Bizottság egyhangú álláspontját, amelyet a Gazdasági Bizottság nagy többsége is támogat, valamint hogy ezt az üzenetet kell közvetítenünk a Tanács felé is. Hadd mondjam azt, hogy amennyiben figyelmen kívül szándékozik hagyni ezt az álláspontot, azt javasolnám, hogy gondolja át ismét, mivel csak termékeny demokratikus párbeszéd révén találhatunk kölcsönösen elfogadható megoldásokat, melyek nemcsak kevesek, hanem sokak javát szolgálják.

Georgios Papastamkos, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (EL) Elnök úr, az Európai Tanács 2008 márciusában új, gyorsított eljárással lefolytatandó jogalkotási kezdeményezéseket rendelt el annak érdekében, hogy a vállalatok számára az adminisztratív költségek és kötelezettségek csökkentése révén javuljon az uniós üzleti környezet. Véleményem szerint a Bizottság jelenleg megvitatott, irányelvre vonatkozó javaslata nem sokban járul hozzá a kitűzött célhoz.

A vállalatok alapvető problémája, különösen a kis- és középvállalatoké, hogy általában véve objektív feltételek szükségesek a bürokratikus, jogalkotási és pénzügyi környezet javításához, és a Bizottságtól ilyen téren jóval kézzelfoghatóbb együttműködést várunk.

Ebben az esetben a fő cél, azaz a vállalatok éves költségeinek és egyéb pénzügyi kimutatásainak közzététele az átláthatóság és nyilvánosság elvének alkalmazását szolgálja a kereskedelmi tevékenységek terén. Azonban az internet alacsony elterjedtsége a tagállamok jelentős részében nem képez megfelelő garanciát.

Ettől eltekintve a tisztán elektronikus formátumú kötelező nyilvántartások bevezetése több ezer munkahely megszűnésével járna a hagyományos nyomtatott médiákban. Ezen felül a sajtó nélkülözhetetlen része az Unió átláthatóságának és demokratikus rendjének, és az Európai Unió többnyelvűségében, diverzitásában betöltött szerepe kétségkívül jelentős.

Úgy vélem, hogy a közös díj bevezetésének biztonsági szelepe, valamint a nyomtatott médiákban való közzététel párhuzamos megőrzése az elektronikus nyilvántartás mellett, ahogy a kialakított és a Jogi Bizottság minden – ismétlem, minden – ága által megszavazott konszenzusban le van fektetve, éppen az a kiegyensúlyozott, racionális megoldás, amelyre szükségünk van.

Zárszóként hadd hangsúlyozzam, hogy az Európai Parlament kötelessége éppen az, hogy produktívan hozzájáruljon a Közösség törvényhozási gyakorlatához, miközben megőrzi jogalkotási szándékának teljes függetlenségét. A Jogi Bizottság kívánsága, ahogy már említettem, hogy a plenáris ülés elfogadja Kauppi asszony jelentését, akinek ezúton is szeretnék gratulálni munkájához.

Nem tudom, hogy a bizottsági tagoknak csalódást okoz-e a Jogi Bizottság döntése, de el szeretném mondani, hogy őszintén remélem: amint a Lisszaboni Szerződés életbe lép, a Bizottság és az Európai Parlament közötti együttműködés jellegének meg kell változnia, és meg is fog változni. Erre várunk most mindannyian; ez az, amire a demokratikusan megválasztott Európai Parlament vár.

Ieke van den Burg, a PSE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, először is az eljárásról szeretnék néhány szót szólni. Sajnálatos, hogy ma délelőtt, amikor együtt üléseztünk, nem beszéltük meg, mivel meglepődtem, hogy a Parlamentben tartott beszéde olyan kemény volt. Az eljárást illetően különösen szembeszökő volt az a mód, ahogy a francia elnökség elbánt a javaslatainkkal, még csak kísérletet sem téve arra, hogy megfeleljen a párbeszédre és közös konszenzus kialakítására vonatkozó elvárásoknak.

A Bizottságra ugyanez vonatkozik. Az ilyen ügyekben általában az a szokásos eljárás, hogy együtt próbálunk olyan megoldást találni, amely minden fél számára megfelel. Sajnálom, hogy ez történt, és remélem, hogy a plenáris ülés és a bizottsági szavazás között még lesz lehetőség erre.

A tartalmat illetően nincs nagy véleménykülönbség közöttünk. Jómagam is az adminisztratív terhek csökkentése mellett vagyok. Ha tehetem, mindig támogatom az XBRL könyvelési rendszert és az ilyen típusú elektronikus platformot. Azt hiszem, mindannyian egyetértünk abban, hogy ez szükséges, éppen azért, mert egyes tagállamokban az elektronikus társadalom még nem alakult ki teljesen. Szükség van arra, hogy biztosítsuk ezt az ideiglenes, átmeneti megoldást, hogy a tagállamoknak legyen lehetősége ennek a papíralapú regisztrációs módszernek a használatára.

Valóban ideiglenes problémáról van szó, és van rá gyakorlatias megoldás. Ezen a héten hallottam, hogy az elektronikus levelezést mindössze 20 éve használják, akárcsak az internetet, ezért 10–20 éven belül minden téren teljesen megszokott lesz az elektronikus adatfeldolgozás. A probléma tehát átmeneti, és nem szabad nagy feneket keríteni neki. Gyakorlatias, ésszerű megoldást kell találnunk, annak a szellemében, amit közösen képviselünk.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, elsőként meg szeretném köszönni kollégáknak, Piia-Noora Kauppinak a kiváló jelentést és mindazt a munkát, amit a különféle problémák megoldásába fektetett, különösen a platform tekintetében.

A javasolt irányelv a vállalatok adminisztratív terheinek csökkentésére és versenyképességük növelésére irányuló szélesebb program része. Természetesen aktívan támogatjuk ezt a célt, amely a kis- és középvállalatok érdekeit szolgálja. Támogatjuk a minden szükséges információt tartalmazó elektronikus platform létrehozását és a szükséges adatközzételi költségeit fedező közös díj elvét.

Ésszerű azonban a lehető legjobb adatok szolgáltatása és a szokásos közzétételi csatornák, különösen a nyomtatott sajtó, megőrzése. Az előadó által javasolt szöveg, amelyet a Jogi Bizottság egyhangúlag elfogadott, lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy megőrizzék a hagyományos közzétételi módokat, melyek költségét az egyszeri díj fedezi.

Ezért a javaslat szellemében a platform kialakítását követelménnyé tettük és az közös díj elvét is megőriztük. Figyelembe vettük azonban a különböző, megfelelő informatikai infrastruktúrával még nem rendelkező vagy nem elhanyagolható adatkezelési szokásokkal rendelkező országok valós viszonyait is.

Mint azt Ön is tudja, a polgárok véleményét figyelembe kell venni, és Európa nem válhat új korlátozások vagy nehézségek forrásává. Ezért keressük azt a rugalmasságot, amely figyelembe veszi az egyes tagállamok sajátosságait, miközben megőrzi a megoldás gazdaságosságát.

Ön úgy fogalmazott, hogy a Jogi Bizottság javaslata aláássa a Bizottság munkáját. Nem hiszem, hogy ez pontos fogalmazás, és az sem felel meg a valóságnak, hogy a Jogi Bizottság javaslata új formális követelményeket támaszt. Éppen ellenkezőleg: egyetértés van abban, hogy ezek már meglévő formális követelmények, amelyek megmaradnak, és nyilvánvalóan elutasítjuk az új formális követelmények támasztását.

Úgy vélem, hogy Európának meg kell mutatnia: képes csökkenteni az adminisztratív terheket, miközben nem feledkezik meg a nemzeti sajátosságokról.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Elnök úr, meg szeretném köszönni a Bizottságnak, hogy benyújtotta ezt a javaslatot. Úgy vélem, hatása pozitív, és segít a felesleges adminisztratív terhek leküzdésében.

Ahogy a korábban szólók is elmondták, a Parlament kötelessége, hogy a gyakorlatba átültesse a Bizottság nagyvonalú és jó szándékú javaslatait. A valóság az, hogy 27 országunk van nagyon különböző jogrendszerekkel és nyelvekkel, ami azt jelenti, hogy alkalmazkodnunk kell az egyes országos sajátosságaihoz, a nyelvi sajátosságokat is beleértve.

Azonban ahogy Gauzès úr az imént elmondta, fontos, hogy a nemzeti sajátosságok figyelembe vétele ne vezessen megnövekedett költségekhez, valamint hogy a díjak egységesek legyenek, és hogy a kormányok szükség esetén állják a felmerülő pluszterheket.

Van azonban egy másik fontos probléma is: a fordítás. Az Európai Uniónak nincs közös nyelve. A 27 országban különböző nyelveket beszélnek – sőt néha az egyes országokon belül több nyelv is él – akárcsak az Ön országában. Ezzel együtt kell élnünk.

Jogi szempontból pedig szembe kell néznünk a jogi dokumentumok különbözőségével. A Jogi Bizottság például módosításokat javasolt a dokumentumok és a fordítások hitelesítésével kapcsolatban. Jelenleg a Jogi Bizottság jelentést készít a különféle dokumentumok elfogadásáról az egyes tagállamokban, ami hozzájárulhat a jelenleg megvitatott jelentés tartalmához.

Összefoglalva: úgy vélem, hogy a Bizottság jó munkát végzett a javaslat benyújtásával. Az előadó kiválóan teljesített, és mindannyian megpróbáltunk olyan jogi szöveget kialakítani, ami az egész Unióban elfogadható, azt a tény is figyelembe véve, hogy az Unió még nem alakult ki teljesen, valamint hogy a tagállamok jogrendszerei eltérőek, és más hozzáféréssel rendelkeznek az elektronikus kommunikációs eszközökhöz.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Elnök úr, először is gratulálni szeretnék Kauppi asszonynak, aki kiváló munkát végzett, és köszönhetően neki a Jogi Bizottság olyan kompromisszumra jutott, amelyet egyhangúlag fogadtak el. Ez világos jelzés. Szolgálja egyrészt a vállalatok – különösen a kis- és középvállalatok – adminisztrációs terheinek csökkentését, másrészt a polgárok tájékozódási jogát, miközben a szükséges esetekben szabad teret hagy a közzétételi követelmények megőrzésének is.

Biztos vagyok abban, hogy az Európai Parlament követi majd a Jogi Bizottság iránymutatását. A 27 tagállamnak saját hagyományai vannak. Egyesen kizárólag az internetet részesítik előnyben. Mások

hagyományosabb, papíralapú kommunikációt használnak. Ezeket a hagyományokat tiszteletben kell tartani. Ne feledjük, hogy Európa lakosainak 50%-a nem rendelkezik interneteléréssel. Ha az adatok csupán elektronikus úton volnának elérhetők, az internet hozzáféréssel nem rendelkezők vagy a papíralapú kommunikációt preferálók nem juthatnának hozzá a régiójukban működő vállalatokra vonatkozó adatokhoz.

Úgy vélem, hogy az Európai Parlament tisztában van azzal, hogy például a bírósági és jogi bejelentések helyi újságokban való közzétételének egyszerű betiltása káros következményekkel járna. A tagállamoknak meg kell hagyni a lehetőséget, hogy hagyományos csatornákon keresztül is kezelhessék az információk közzétételét, legalábbis adott körülmények között.

Ez nem ideológiai vita. Nem véli úgy, hogy a jelen viszonyok között más dolgunk is van, mint akadályozni egy olyan dolgot, ami a tagállamokban jól működik?

Amikor egyszerűsíteni szeretnénk valamit, néha bonyolultabbá tesszük azt. Költségsökkentés? Hát persze, de milyen áron? A versenyképességet akadályozó korlátozások feloldása? Igen, de mi történik a versenyképességgel, ha az egyszerűsítés egy teljes szektor gazdaságát fenyegeti? Szeretnénk, ha a Bizottság belátná, hogy támogatjuk az olyan megoldásokat, amelyek segítenek a nyomtatott sajtónak, hogy szembenézzen jelenlegi problémáival.

Nem lehetünk érzéketlenek a tagállamok hagyományaival szemben. Ha így tennénk, számos újságíró válna munkanélkülivé, a lakosság egy nagy része pedig információk nélkül maradna.

Olyan kiegyensúlyozott irányelv szükséges, amely az elektronikus platformot és az egységes díjat is magába foglalja. Biztosak vagyunk abban, hogy sikerült megtalálni ezt a megoldást, és Önnek is tiszteletben kell tartania az Európai Parlament döntését.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Elnök úr, az Európai Parlament régóta foglalkozik a szükségtelenül és aránytalanul magas adminisztrációs költségekkel, amelyek az európai vállalatokat sújtják. Ezek a költségek nem csak az üzletmenetet nehezítik, de akadályt képeznek a kihívásoknak való megfelelés előtt is.

Örömmel konstátálom tehát, hogy a Bizottság végre foglalkozik ezzel a problémával, és gyors eljárással kívánja módosítani az 1. és 11. vállalati jogi irányelveket, hozzájárulva ezzel az európai vállalkozások üzleti környezetének javításához. Az 1. irányelv esetében a különféle, vállalati költségeket növelő rendelkezések nemzeti jogból kizárása nagyon is helyesnek tűnik. A javasolt elektronikus platform, amely teljes információt nyújt a vállalatokról, gazdaságos és mindenki számára hozzáférhető megoldás, akárcsak az egységes, minden költséget fedező díj.

A 11. vállalati jogi irányelvre vonatkozó javaslat a kereskedelmi jegyzékbe kerülő dokumentumok fordításával és hitelesítésével foglalkozik, más tagállamban alapított vállalatfiókok esetén. A fordítások költsönös elfogadása a Bizottság által javasolt módon, az adminisztratív terhek csökkentése érdekében, kétségkívül megkönnyíti a vállalatok helyzetét, és garantálja a fordítások megbízhatóságát. Végezetül gratulálok az előadónak, Kauppi asszonynak a kiváló jelentéshez.

Costas Botopoulos (PSE). – (EL) Elnök úr, szeretném kihasználni a lehetőséget, hogy utolsóként szólok hozzá a tárgyalta irányelvhez, és egy politikai, valamint két technikai jellegű megjegyzést fűznék hozzá.

Politikai megjegyzésem az, hogy ma az Európai Parlament különleges pillanatának lehetünk tanúi: teljes egyetértés a Ház minden frakciójában, a jobboldaliaktól a baloldaliakig, a jogalkotási kezdeményezés Parlament által helyesnek vélt irányában. Sokan elmondták, és én is hangsúlyozom, hogy ilyesmi valóban ritkán történik, és a Bizottságnak ezt figyelembe kell vennie a végső döntés meghozatalakor.

Tévedés azt gondolni, hogy aláássuk a Bizottság javaslatát. Éppen arra törekszünk, hogy modernebbé, emberközelibbé, logikusabbá és gyakorlatiasabbá tegyük azt. Ennyit a politikai véleményemről.

Két technikai jellegű megjegyzésem is van: a közzététel kérdésében a tagok elmondták és én is úgy vélem, hogy teljesen igazságos, az olyan tagállamokban, ahol az internet-hozzáférés korlátozott, legyen lehetőség azt alapvetően támogatott elektronikus közzététel mellett a sajtóban való közzétételre is, nyilvánvaló társadalmi és pénzügyi okokból.

Röviden kommentálnám a fordítások ügyét is, ami véleményem szerint nem okoz problémát. Az a kitétel, hogy csak egy elismert fordítás létezzon, gyakorlatias megoldást kínál. A fordítás itt felvetett kérdése nem

nyelvi, nem átláthatósági és nem stilisztikai kérdés. Gyakorlatias kérdés inkább, amely egyszerűen, a fordítás hitelesítésével megoldható.

Éles határ húzódik tehát a politikai és a technikai problémák között. Nem aláássuk tehát a Bizottság javaslatát, hanem jobbá tesszük azt.

Charlie McCreevy, a Bizottság tagja. – Elnök úr, hadd kezdjem azzal, hogy ha Ieke van den Burg ma délelőtt hozta volna szóba ezt a problémát, boldogan foglalkoztam volna vele. Megkérdeztem, hogy vannak-e további megvitatandó pontok, és ha lettek volna, beszéltem volna azokról is. Bármilyen problémát is hozott volna elő – akár az írországi időjárást is beleértve –, boldogan megvitattam volna. Ez számomra nem okoz problémát.

Azzal sincs problémám, hogy milyen döntést hoz az Európai Parlament, hiszen ez a feladata és kötelessége. De a javaslat háttéréről nem szabad megfélekedni, és mivel én is tiszteletben tartom mások véleményét, kérem, hogy az enyémet is tartsák tiszteletben.

Ezt a javaslatot a kisvállalkozások adminisztratív terheinek csökkentése szándékával vetettük fel. Része volt az üzleti környezet átláthatóbbá tételét célzó programnak. Becslések is vannak a javaslat hatásaira nézve: évi 600 millió eurós költségcsökkentés. A javaslat felvetése tehát a kisvállalkozások adminisztratív terheinek csökkentését célozta. Ahogy korábban is elmondtam, a költségcsökkentési projektet az Európai Parlament üdvözölte.

Ez tehát a javaslat kontextusa. A kisvállalkozások adminisztratív költségeinek csökkentését szem előtt tartva vetettük fel ezt a javaslatot.

Éppen ezért nehezen látom be, hogyan várhatják tőlem, hogy olyan módosításokat fogadjak el az Európai Parlamenttől, amelyek éppen az ellenkező irányba mutatnak: nem csökkentik, hanem éppen növelik a költségeket. Ha az Európai Parlament úgy véli, hogy ebben az esetben az előnyök az ő javukra szólnak, ám legyen. Ez is egy tartható nézőpont. Ugyanakkor nem egyeztethető az eredeti céllal, ami a költségek csökkentése volt. Ha a Parlament és mások úgy vélik, hogy a felvázolt okokból ilyen formában támogatják a javaslatot, nem várhatják tőlem, hogy támogassam azt és egyetértsek, hogy ezáltal csökkenthetők a költségek, hiszen éppen az ellenkező hatást érjük el: növekszenek a költségek.

A két parlamenti bizottság által felvetett módosítások azt jelentik, hogy a tagállamok egyetlen változtatást kellene, hogy bevezessenek, mégpedig az elektronikus platform kötelezővé tételét. Nem érünk el csökkenést a jelenlegi adminisztratív terhekben, ami az eredeti javaslat célja volt, és amely csökkenés 600 millió eurót tett volna ki évente. Egy olyan irányelv elfogadása tehát, amely nem költségcsökkentéshez vezet, csupán kozmetika változtatásokat valósít meg, rossz jelzés lenne, ha figyelembe vesszük az adminisztrációs terhek csökkentésének eredeti célját.

Ezért kérem az Európai Parlament tagjait, hogy vegyék figyelembe az én álláspontomat is. Ha a Parlament az említett vonalon halad tovább – és holnap szavazás lesz a témában –, akkor az a képviselők álláspontja, akik jogosultak erre. Ezzel nincs semmi bajom. De el kell fogadniuk, hogy az én szemszögemből nézve nehéz lenne elfogadnom olyan módosításokat, amelyek ellentétesek az eredeti felvetés céljaival. Nem vagyok abban a helyzetben, hogy a logikát fejére állítsam, és azt mondjam, hogy az Európai Parlament felvetése tökéletesen megfelel, hiszen látható, hogy az adminisztrációs költségek így növekedni, nem pedig csökkenni fognak.

Szívesen meghallgatom az érveléseket, melyekben olykor látok is némi rációt, de eredetileg nem ez volt a célunk, nem emiatt vetettük fel az adott javaslatot. De hát: *c'est la vie!*

Piia-Noora Kauppi, előadó. – Elnök úr, szeretnék az eljárásról állást foglalni. Van den Burg asszony már elmondta, hogy a francia elnökség nem viselkedett helyesen az eljárás során. Számos lehetőséget próbáltunk javasolni a háromoldalú tárgyalásokhoz, és a lehetséges kompromisszumok megvitatásához. A francia elnökség azonban sajnos nem hajlandó eljőnni a találkozókra. Nem hajlandóak találkozót szervezni a Tanács munkacsoportjában, hogy megvitassuk az előre vezető lépéseket. Még ma sincsenek itt, hogy részt vegyenek ezen a fontos vitán.

A Jogi Bizottság álláspontja nagy rugalmasságot ad a tagállamoknak. Sokkal nagyobb rugalmasságot, mint én szeretném. A Jogi Bizottság álláspontja azonban a legmesszebb, ameddig elmehetünk. Jelenleg ez az egyetlen javaslat a Parlamentben. Az a véleményem, hogy ha a Tanács nem tudja elfogadni a Parlament álláspontját, azaz a Jogi Bizottság álláspontját – amelyről holnap szavaznak –, ahogy azt kértük, akkor új fordulóra lesz szükség.

Nem engedhetjük, hogy a Tanács kijátsszon minket. Ha a javaslatot nem fogadják el a Parlament által javasolt formában, a folyamat biztosan késni fog. Elképzelhető, hogy a projekt a választásokig sem készül el, és a Bizottság akár vissza is vonhatja a javaslatot. Csalódást keltene, ha a Tanács nem rendelkezne kvalifikált többséggel, és ha nem tenne javaslatokat a kompromisszum elérésére.

Hajlandóak vagyunk kompromisszumos megoldásokról tárgyalni. Személyesen nagyon örülnék, ha a Tanács javasolna valamit a háromoldalú tárgyaláson, amire a kompromisszumot alapozhatnánk, de egyelőre rejtőzködnek és el sem jönnek a tárgyalásokra. Ezzel nagyon nehéz helyzetbe hoznak minket.

Ezért nem vagyok elégedett az eljárással kapcsolatos tárgyalásokkal. Remélem, hogy a Bizottság nem vonja vissza a javaslatot. Remélem, hogy van még lehetőség olyan kompromisszumra, amely a tagállamok és az Európai Parlament számára is megfelelő.

Elnök. – A vitát ezzel berekesztem.

A szavazásra holnap kerül sor.

14. európai statisztika (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont A. Schwab úr jelentése (A6-0349/2008) a Gazdasági és Monetáris Bizottság nevében az európai parlamenti és tanácsi rendeletről az európai statisztikákra vonatkozóan COM(2007)0625 - C6-0346/2007 - 2007/0220(COD)).

Andreas Schwab, előadó. – (DE) Elnök úr, elsőként el kell mondanom: nagyon sajnálom, hogy McCreevy bizottsági tag elhagyja a tanácsot, mivel ezzel a beadvánnyal megtapasztalhatta volna egy nagyon sikeres és viszonylag hosszadalmas eljárás lezárását az Európai Parlamentben. Ezt most Ön, Almunia úr tapasztalhatja meg. Örömmel jelentem, hogy ma egy sikeres, hosszú folyamat végére értünk, amely számos kompromisszummal járt. Az előzőektől eltérően meg szeretném köszönni a francia és szlovén elnökségeknek a kitartó és néha nehéz tárgyalásokat, amelyeket a kompromisszumok elérése érdekében mindvégig fenntartottak.

A beadvány a statisztikákra vonatkozó terhek csökkentését is magába foglalja az Európai Unión belül, valamint a vállalatok általános terheinek csökkentését. Ezért úgy vélem, hogy ezt a jelentést a bürokrácia csökkentésének szellemében fogalmazhatjuk meg. Példaként tekintsük Németországot: a hivatalos statisztikák költsége a *Deutsches Institut für Wirtschaftsforschung* (Német Gazdaságkutató Intézet) szerint a bürokratikus költségek 10%-ánál kevesebb a teljes gazdaságra vetítve. Ez körülbelül 230 millió eurót jelent. Ha mi, az Európai Unió kéznél tudjuk tartani a helyzetet, úgy vélem, a statisztikai kötelezettségek csökkentésével csökkenhet a bürokrácia. Almunia úr, köszönjük a javaslatot.

A következőkben áttérnék az európai statisztikákra vonatkozó új rendelet tárgyalására. Az európai statisztikákkal kapcsolatos rendelet a statisztikák európai szinten történő készítéséről szól, és átalakítja annak alapvető jogi keretrendszerét. Még ha a többi csoport előadói nincsenek is itt ma este, meg szeretném köszönni nekik a konstruktív együttműködést, amit az eljárás során tanúsítottak. A tárgyalások nem voltak egyszerűek, de végül sikeresnek bizonyultak.

A javaslat része egy olyan rendeletsorozatnak, amelyeket a Bizottság a jelenlegi jogalkotási időszakban fogadott el a statisztikák létrehozásával és terjesztésével kapcsolatban, amit a Gazdasági és Monetáris Bizottságban vitattak meg. A javaslat tartalmában a következő módosításokat eszközöljük. Újradefiniáljuk az európai statisztikai rendszert és rögzítjük annak tevékenységeit a közösségi jogon belül. Definiáljuk a nemzeti statisztikai hivatalok szerepét az európai statisztikai rendszerben, biztosítva ugyanakkor, hogy szubszidiaritás elve teljesen érvényesüljön a tagállamokban az előírások szerint, és az európai statisztikákra vonatkozó magatartási szabályzat követésére, valamint annak a közösségi jogba való beépülésére törekszünk. Ebben a tekintetben választ adunk arra a bonyolult helyzetre, amely a statisztikák terén állt elő egyes tagállamokban az euró bevezetését követően. A javaslat végül két külön testületet hoz létre – egy európai statisztikai partnerségi csoportot és egy európai statisztikai bizottságot –, amelyek együtt a korábbi statisztikai programbizottságot váltják fel.

A bizottság egyértelmű szavazata és a sikeres háromoldalú tárgyalás bizonyítja, hogy koherens törvényt sikerült alkotni. A hátralévő percekben ismét be szeretném mutatni ezt a jogalkotási projektet két fontos probléma tekintetében. Sikerült garantálnunk, hogy a jövőben az Eurostat gyorsabb és korlátlan hozzáférjen azokhoz a statisztikai adatokhoz, amelyek a fontos gazdasági faktorok megállapításához szükségesek. Ily módon nagyobb átláthatóságot biztosítunk a statisztikák számára európai szinten, ezzel versenyképesebbé

téve az euroövezetet. Ez mindenképpen jó hír, különösen a pénzügyi válság és a statisztikai rendszerre vonatkozó komplex tárgyalások fényében.

Másodszorban úgy vélem, hogy ezzel a lépéssel növekszik a statisztika tudományos függetlensége is, ami szintén nagyon fontos. Ezzel pozitív jelzést adunk a szektorban dolgozók számára. Hálás vagyok azért a kompromisszumért, amit a tagállamok együttműködésével kialakítottunk. Tudom – még ha a Tanács padja ma este üres is –, hogy a folyamat sokak számára nem volt egyszerű, de hiszem, hogy ezzel a javaslattal képesek leszünk minden érintett igényeit kielégíteni. Köszönöm, hogy meghallgattak, és köszönöm az együttműködést.

Joaquín Almunia, a Bizottság tagja. – (ES) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a hivatalos statisztikák kétségkívül fontos szerepet játszanak a mai társadalomban. Az intézmények, a politikai döntéshozók, a gazdasági szereplők, a piacok és az egyének a statisztikai adatokat használják a gazdasági, szociális, környezeti, kulturális és egyéb környezetek fejlődésének kimutatására.

A statisztikai adatok elősegítik a szabályozások átláthatóságát és nyitottságát, ezért a hivatalos statisztika a demokrácia működésének fontos alapköve. Európai szinten az európai statisztika egyre fontosabb a parlamenti és tanácsi, valamint a bizottsági szabályozások fejlesztése, megvalósítása, figyelése és kiértékelése szempontjából.

A Bizottság javaslatának célja, amit ma vitatunk meg, hogy átalakítsa a statisztikák készítésének alapvető keretrendszerét európai szinten. Üdvözlöm a Parlament által végzett konstruktív munkát, és különösen köszönöm az előadó Schwab úrnak és Ferreira asszonynak – aki ma nincs jelen, de van den Burg asszony képviseli – és Starkevičiūtė asszonynak, akik az Eurostattal és a Bizottsággal együttműködve dolgoztak a javaslat kidolgozását.

A változás tempóját a társadalmon belüli változások diktálják, valamint az európai statisztikai rendszer (ESS) szerepének pontosabb meghatározására vonatkozó igény. A témában hozott előző rendelet 1997-ből származik, de azóta számos dolog változott, szükségessé téve a szabályozás felülvizsgálatát. A változás ösztönözni fogja a nemzeti statisztikai hivatalok, a 27 tagállam és az Eurostat közötti együttműködést, és kétségkívül jó alapokat fektet le a jövő kihívásainak leküzdéséhez.

A felülvizsgálat továbbá a Bizottság által 2005 óta meghozott intézkedések csúcspontja, a Parlament és a Tanács támogatásával, amely az európai statisztikai rendszer szabályozásának modernizálását célozza. Ebben a folyamatban az európai statisztikai tanácsadó testület és az európai statisztikai tanácsadó bizottság jött létre, és áll hamarosan munkába.

Ebben a tekintetben, az új rendelet által javasolt módon, hogy növeljük az európai statisztikába vetett bizalmat, a statisztikai hivataloknak szakmai függetlenséget és pártatlanságot kell élvezniük, hogy kiváló minőségű munkát végezhesenek, az európai statisztikákra vonatkozó magatartási szabályzatban lefektetett elvek szerint, a Bizottság függetlenségre, integritásra és beszámoltathatóságra vonatkozó ajánlásai alapján.

Meg kell még említenem, hogy a Bizottság javaslatát meghatározó és Schwab úr jelentésében is elhangzott elvek között azt a célt, hogy az európai statisztika javasolt továbbfejlesztett szabályozási környezetének reagálnia kell arra az igényre, hogy minimálisra szorítsuk a vállalkozásokra rótt terheket, és hozzájáruljunk az adminisztratív terhek csökkentéséhez európai szinten.

Végül, Elnök úr, még egyszer meg szeretném köszönni Schwab úrnak és a Gazdasági és Monetáris Bizottság egészének a kiváló munkát, amelyet annak érdekében végeztek, hogy az Uniónak szilárdabb és megbízhatóbb alapokat teremtsenek a statisztikák terén, a teljes biztonságot is figyelembe véve, ami ezekben a gazdaságilag nehéz időkben még hasznosabbnak bizonyulhat és még fontosabb szerepet játszhat.

Ieke van den Burg, a PSE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, vannak idők, amikor a politikusok minden vágya, hogy befolyásolják a statisztikákat, különösen manapság. Ha a gazdasági statisztikák rosszak, szívesen megváltoztatnák azokat, hogy jobb képet fessenek magukról a fogyasztók szemében.

Teljesen egyetértek azzal, amit mások is mondanak a jelentésről: a valódi, megbízható és igazságos statisztikai adatok fontos eszközök a politika kezében, és éppen ezért a statisztikai adatokat független testületeknek kell készíteniük.

Gratulálok az előadónak és a Bizottságnak is a tartalmas javaslatokhoz. A Tanáccsal való együttműködésünk kiváló volt, és megfelelő kompromisszumra jutottunk. Fontos, hogy ezek a független testületek egyértelműen meghatározott kapcsolati ponttal rendelkezzenek a Bizottság felé a tagállamokban, és hogy az európai

statisztikai rendszer magába foglalja a statisztikákra vonatkozó magatartási szabályzatot, amelyet szakértők dolgoztak ki és vezettek be az európai jogrendbe. Úgy vélem, kiváló eredményt sikerült elérni, és remélem, hogy valóban működni fog a félrevezető statisztikák elleni harcban, és a válság leküzdésében.

Margarita Starkevičiūtė, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (LT) Egy nagyon fontos dokumentumról tárgyalunk, ami segíthet az európai statisztikai rendszer megreformálásában. Kiemelném, ahogy kollégáim is tették, hogy ez Európai Parlament előadója, a statisztikai reform munkacsoportja és a Tanács, az Elnökség és a Bizottság szakértői nagyon alapos munkát végeztek a dokumentum előkészítésekor. Kiváló példája ez a közös erőfeszítésnek. Az elmúlt napokban a különféle problémák súlya alatt előfordulhatott, hogy egymást hibáztattuk, de ha mindannyian együtt dolgozunk, kiváló eredményeket érhetünk el. Az ALDE képviselőcsoport támogatja a bemutatott javaslatot, és reméli, hogy az megalapozza a statisztikai téren elvárható szabályozást.

A statisztikának mindenek fölött megbízhatónak, a különféle érdekcsoportok befolyásától függetlennek kell lennie. Alkalmanként még ma is felmerülnek kétségek, különösen az állami pénzügyi statisztikák megbízhatóságát illetően. Amikor a pénzügyi piacok statisztikáiról beszélünk, bizalmi problémák is felmerülnek, és együttműködés szükséges az Európai Központi Bankkal.

A statisztikai adatok minősége nem csak az erre szakosodott hivatalok munkájának minőségétől függ, hanem a használt módszerektől is, ezért a tudományos intézményeknek is aktívabb szerepet szánunk.

A statisztikai adatok gyűjtését hatékonyabban kell megszervezni a létező állami adatbankok felhasználásával, általánosított módszerek használatával, csökkentve ezáltal a statisztikai jelentések üzletmenetre gyakorolt terhelő hatását. Ezen a területen számos kihasználatlan tartalék van.

A gazdasági és szociális fejlődés a mai világban dinamikus, ezért a statisztikai adatokat hatékonyabban kell bemutatni, hogy a döntéseket is gyorsabban lehessen meghozni. Reméljük, hogy a statisztikai reform is segít megoldani ezt a problémát.

Az európai statisztikai programot az Európai Unió költségvetéséből finanszírozzuk. Remélem, hogy a bemutatott javaslatok segítenek a programok jobb koordinálásában, ami lehetővé teszi a Közösség tőkéjének jobb felhasználását.

Joaquín Almunia, a Bizottság tagja. – (ES) Elnök úr, újra köszönetemet szeretném kifejezni az előadónak és a kiváló munkát végző képviselőknek. Ahogy Starkevičiūtė asszony elmondta, a közös munka ilyen, mindenki számára pozitív eredményeket szül. Azt remélem, akárcsak mindannyian, hogy megreformált statisztikai rendszerünk révén hamarosan jó hírekről számolhatunk be polgárainknak a gazdaság tekintetében.

Andreas Schwab, előadó. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, köszönöm a konstruktív hozzászólásokat, de különösen a konstruktív együttműködést. Nem szeretném ismételni azt, ami már elhangzott. Ezért két dolgot említenék, amelyek véleményem szerint átgondolandók a jelentés fényében. Az első, hogy az EU-szerződés 285. cikkével foglalkoztunk amely a statisztikai hivatalok függetlenségét tárgyalja. Ebben a jelentésben nagy hangsúlyt fektettünk a szakmai függetlenségre, mivel úgy találtuk, hogy ezen a téren a múltban hiányosságok mutatkoztak. Szükségessé válhat, hogy az elsődleges jogban is tükröződjene az alapelvek, hogy hosszú távon is biztosítsuk az átláthatóságot. Hozzátenném azonban, hogy a németországi jog tekintetében ez nem jelenti azt, hogy a szakmai felügyeleti szabályozástól való függetlenség is megvalósulhat.

Másrészt, a jelentés a statisztikai adatok összeállítását és rögzítését nagyon az előtérbe helyezi. Ezt Starkevičiūtė asszony is megjegyezte. Almunia úr, remélem, hogy a prioritások meghatározásával képesek leszünk csökkenteni a közép vállalkozások statisztikai terheit középtávon, és célzottabban tudjuk majd kijelölni a ténylegesen szükséges adatok körét. Mindezt nem feledve, nagyon köszönöm. Remélem, hogy a holnapi szavazás gyorsan lezárul.

Elnök. – A vitát ezzel berekesztem.

A szavazásra holnap kerül sor.

15. Pénzügyi támogatási mechanizmus a tagállamok fizetési mérlegéhez - Pénzügyi segítség a tagállamoknak (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont:

– Berès asszony jelentése (A6-0450/2008) a Gazdasági és Monetáris Bizottság nevében a 332/2002/EK irányelvnek Pénzügyi támogatási mechanizmus a tagállamok fizetési mérlegéhez – középtávú pénzügyi segítség a tagállamoknak tanácsi irányelv módosítására irányuló javaslatról (COM(2008)0717 - C6-0389/2008 - 2008/0208(CNS)).

- A Bizottság nyilatkozata a tagállamoknak járó pénzügyi segítségről.

Pervenche Berès, előadó. – (FR) Elnök úr, a vita címének homályos volta ellenére a téma egyszerű: mindenki a ma este tartott vita fontosságát mérlegeli, miután Magyarország benyújtotta támogatási kérelmét a Nemzetközi Valutaalap (IMF) számára. Az Európai Unió felülvizsgálta azokat a feltételeket, amelyek a tagállamoknak nyújtható támogatásra vonatkoznak.

Igaz, hogy Gazdasági és Monetáris Bizottság tagjai között vita alakult ki arról, miért Magyarország fordult először az IMF-hez. Ez kérdés Magyarország, mint ország, és mint az Európai Unió tagja számára, valamint az Európai Unió intézményei számára is abban az értelemben, hogy ebben a szakaszban nem voltunk képesek kialakítani azt a bizalmi légkört, azt a szolidaritás és együttműködést, amely lehetővé tenné egy Magyarországhoz hasonló ország számára, hogy jelenlegi nehéz helyzetében első körben az Európai Unióhoz forduljon.

Úgy vélem, hogy a 119. cikk alapján létrehozott segély-kifizetési egyenlegre vonatkozó terv, amelyet a Bizottság és Almunia úr – akinek ezúton is köszönetet mondok – kezdeményezésére hoztak létre, lehetővé fogja tenni az IMF-fel egy közös megoldás kidolgozását.

Sajnos mára nyilvánvalóvá vált, hogy Magyarország nem elszigetelt eset, és valamilyen módon ki kell alakítanunk azt a keretet, melynek révén az Európai Unió képes lesz reagálni az ilyen kérésekre.

A Gazdasági és Monetáris Bizottságban elfogadott megoldásban, amelyet remélem a plenáris ülés is támogatni fog holnap, arra kérjük a Bizottságot, hogy vizsgálja felül, hogyan súlyosbították egyes tagállamok bankjai a helyzetet. Úgy vélem, hogy ez olyan fontos információ, amelyre az Európai Parlamentnek szüksége lesz az eljövendő vitában, és amelyet Jacques de Larosière csoportja kétségkívül meg fog vizsgálni utólag.

Elmondtuk azt is, hogy lényegében úgy véljük: a Tanács javaslata a források adott küszöbön való növelése volt, amit elfogadtunk, az gondolva, hogy ez valószínűleg nem az utolsó vita lesz a Bizottsággal. Ebben a szakaszban megértettük, hogy ez a Tanáccsal való egyetértés alapja a tárgyalások során, ezért elfogadjuk a helyzetet.

A jövőre vonatkozóan reméljük, hogy az Európai Bizottság, a Tanács és a Parlament jóváhagyják ezeket az összegeket, mert 2002-ben, amikor az Európai Parlament szavazott a rendeletről, amit most módosítunk, rendszeres felülvizsgálatot kértünk. Sajnos nyilvánvalóan igazunk volt. Ezért újra kérjük a rendszeres felülvizsgálatok bevezetését, amit ésszerű megoldásnak tartunk.

Végül, a Gazdasági és Monetáris Bizottságban kértem, hogy a Szerződés 100. cikkének eszközei és folyamatai tegyék számunkra lehetővé, hogy egyes tagállamokat szélesebb körűen támogassunk, és nem csak az államháztartási kérdésekben. Sajnos ebben az ügyben nem kaptam meg a Gazdasági és Monetáris Bizottság támogatását, de előadóként most újra arra kérem a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a Szerződés által kínált mechanizmust, amelyet ez idáig nem használtunk ki teljesen.

Joaquín Almunia, a Bizottság tagja. – (ES) Elnök úr, Berès asszony, hölgyeim és uraim, amikor az Európai Unió alapító atyái megalkották a római szerződést, előrelátóan létrehoztak egy olyan mechanizmust, amely segítséget nyújthat az államháztartási problémákkal küszködő tagállamok számára.

Ez a jövőbe látás a Római Szerződés számos reformján keresztül megmaradt, és most a jelenlegi szerződés 119. cikke. Hosszú ideig nem volt rá szükség, ám a Bizottság nemrégiben visszanyúlt hozzá, hogy kisegítsen egy sürgős segítségre szoruló tagállamot, nevezetesen Magyarországot.

A szerződés ezen cikkét egy 2002-es rendelkezésben alakították ki, amit most Magyarország esetében alkalmaztunk, és amelynek módosítását most javasoljuk, nevezetesen a hasonló problémákkal küszködő tagállamok számára elérhető összeglafonra vonatkozóan.

Tegnap a Házban megvitattuk a Gazdasági és Monetáris Unió tíz évét. Ma délután megvitattuk a gazdasági helyzetet. Tegnap és ma is megvitattuk a helyzet okozta problémákat, és sajnos vannak olyan EU tagállamok, amelyek nincsenek az euroövezetben, és makroökonómiai és pénzügyi gondjaik miatt a piaci nyomás hatására kiszolgáltatottá válnak.

Magyarország esetében és ezen nehézségek tükrében a magyarországi illetékesek a Nemzetközi Valutaalaphoz (IMF) fordultak. Az IMF-fel való kapcsolatfelvételt követően kapcsolatba léptek az Európai Bizottsággal is.

Ahogy a magyarországi illetékeseknek is kifejtettem, ez nem volt helyes eljárás egy tagállam részéről. A logikus eljárás az lett volna, ha előbb az európai illetékesekhez fordulnak, majd szükség esetén – Magyarország esetén ez valóban szükséges volt – az IMF-hez.

El kell mondanom, hogy az IMF és ügyvezető igazgatója, Strauss-Kahn úr abszolút nyitottnak bizonyultak az IMF és az Európai Bizottság, az európai hatóságok és az IMF által biztosított lehetőségekre szoruló, euroövezetbe tartozó EU tagállamok közötti együttműködésre.

Magyarország esetében közösen cselekedtünk. Bár az eljárás nem megfelelően indult, a végeredmény éppen az együttműködés miatt kielégítő. Az Európai Bizottság 6 500 millió eurót nyújt Magyarország számára egy 20 000 millió euró értékű globális segélycsomag keretében. Ugyanez a megközelítés, de most már a helyes eljárással, azaz előbb az európai illetékeseket majd az IMF-et közösen megkeresve, most egy másik ország esetében is folyamatban van.

Sajnos a helyzet olyan nehéz, hogy elképzelhető: nem ez az utolsó eset, de legalábbis fel kell készülnünk további esetekre, más tagállamokra, akik segítségre szorulnak. Ezért van az, hogy miközben a Tanácsot megkerestük a Magyarország segélyezésére vonatkozó javaslattal a szerződés 119. cikke és a 2002-es rendelet alapján, ezzel egyidejűleg felvetettük a 2002-es rendelet által lehetővé tett összegplafon 25 000 millió euróra való megemelését.

Remélhetőleg nem kell majd felhasználnunk ezt az összeget, de a lehetőséget nem zárhatjuk ki. Ha fel kell használnunk a segélyalapot, a szolidaritási elvet kell követnünk, mint az 1957-es római szerződést aláíró alapító atyák, és arra is fel kell készülnünk, hogy szükség esetén akár 25 000 millió euró fölé is emeljük a határt. Ezért arra kérem a Parlamentet, hogy ha ezt az ügyet vitatják meg a jövőben, ha ez szükségessé válik, mutassák ugyanazt a hajlandóságot, amit ma itt örömmel tapasztalok. Arra kérem a Parlamentet, hogy gyorsan és rugalmasan alkosson véleményt az olyan segélyekről, amelyek éppen természetük miatt rendkívül sürgősek.

A Parlament által benyújtott állásfoglalásra irányuló indítványnak és a javaslat vitájának vannak olyan elemei, amelyek a fizetési egyenleghez igénybe vehető segély plafonjának megemelése irányába mutatnak, amivel egyetértek. Ilyenek az egyes tagállamok sérülékenységeire vonatkozó aggályok és az az igény, hogy fel kell mérnünk, hogyan védhetjük meg magunkat és az adott sérülékenységeknek kitett tagállamokat, mint Magyarország esetén is, de ami más országoknál is előfordulhat.

Meg kell védenünk a tagállamok gazdasági és pénzügyi pozícióinak stabilitását, úgy, hogy közben megfelelnünk a tőke szabad áramlására és a belső piaci szabályokra vonatkozó alapelveknek is. Azonban tisztában kell lennünk azzal, hogy reagálnunk kell az olyan szükségtelen kockázatokra és helyzetekre, amelyek esetén bizonyos magánérdekek fenyegethetik a tagállamok polgárainak magasabb érdekeit és az államok gazdasági és általános biztonságát.

Az állásfoglalásra irányuló indítványhoz beadott javaslatokat figyelembe vettem. Ezeket megvizsgáljuk a Bizottságban, és eredményeinket jelentjük a Gazdasági és Monetáris Bizottság felé. Ahogy Berès asszony elmondta, ezeket De Larosière úr is megvizsgálja, hogy csoportja bemutathassa eredményeit a megszabott határidőig, azaz márciusig.

Zsolt László Becsey, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (HU) Köszönöm, elnök úr, a szót. Tulajdonképpen egy szomorú pillanatban vagyunk itt, hiszen egy azonnali segítségkérést kell, hogy megvitassunk. Megjegyzem, hogy mindenféleképpen pozitív jelzést kell azért adnom, hogy az Európai Unió végül is, nagyon hosszú keresés után – nem volt könnyű – megtalálta a 119-es pontot és megtalálta a jogalapot, hogy egyáltalán segíteni tudjon. Nagyon hosszú ideig, ahogy Magyarországról a szelek fújják a híreket, nem találtak először jogalapot erre.

Mielőtt még belemennék ebbe a dologba, nézzük meg az okokat. Az egyik a konvergencia – tegnap vitattuk –, ennek a hiánya. Most már, az utóbbi években a kelet-nyugati EU-n belüli tőkemozgásoknál nincs visszainvesztíció, következésképpen óriási a tőkeszivattyú a keleti tagállamokból a nyugatiakba, és egy folyamatos fizetésimérleg-hiánnyal nézünk szembe, ami egyébként az igazi konvergenciát is meg fogja akadályozni.

A másik probléma, hogy nyilván nem teljes a felügyeleti, a „surveillance” rendszer, mert egyszerűen azok az országok, amelyeknek nem euró a valutájuk, el tudnak adósodni devizában. Az Uniónak, ha eddig jól hallottam,

nem volt teljesen ráhatása – bár szerintem hangja azért van – arra, hogy szóljon ezeknek az országoknak, hogy „vigyázzatok, a lakosságot és a vállalatokat ne adóítsátok el nyakló és ész nélkül devizában, mert bármilyen krízisnél gond lehet”, és be is jött ez a probléma.

Tehát erre a surveillance-t, a felügyeletet ki kell terjeszteni, és már eddig is ki kellett volna régen terjeszteni, hiszen mondom, nagyon erős hangja van a Bizottságnak Közép- és Kelet-Európában, ki tudja nyitni a száját.

Megjött a krízis, kitört egy válság. A magyar kormány első ijedtében az IMF-hez futott, ezt tudjuk, de hát ők azt mondják, hogy persze próbálkoztak az EU-val is, amelyik folyamatosan kereste a jogalapot, és hát azt is mondja, hogy nincs elég válságelemző képessége. Én erre azt mondom, hogy teremtsük meg. Nem biztos, hogy mindenkinek, minden válságelemzésnél az IMF-re kell szorulnia. És hogy fogunk kinézni a külvilág felé, hogyha egy- vagy másfél milliós tagállamokat is IMF-segítséggel akarnánk a folyófizetési-mérleg hiánya elől kimenekíteni.

Nem működik egy krízismechanizmus, hiszen nem működik egy olyan rendszer, hogy válság esetén egy nem euró-zóna-tagállamból le kell állítani a tőkeszivattyút, például a pénzügyi szféra területén, ugye akkor indul be csak igazán a szivattyú. Az EKB sem tud vele mit kezdeni, hiszen forintfedezet ellenében nem nagyon akaródzik neki kiadni semmilyen likviditási problémát, holott semmi mást nem kellett volna adni, csak devizalikviditást Magyarországnak, hiszen a bankok nem voltak eladósodva.

Ami pedig a magyar jelentést illeti, ugye 2006-ban egy javuló állapottal kezdte a magyar jelentés a helyzetelemzését – kicsit Csernobil jut eszembe 86-ból, hogy az első nap bejelentették, hogy nincs semmi probléma, majd utána folyamatosan javult a helyzet. Már a végén féltünk tőle, hogy negatív lesz a sugárzás. Itt is tulajdonképpen ebből indultunk, mindenki elfelejti, hogy 2006-ig mi történt, és hát azóta is a devizakiáramlásnak a surveillance-a, felügyelete az nagyon elmaradt.

Ez a 25 milliárdos plafon – hadd jegyezzem meg –, ez nagyon kevésnek tűnik. Ez már eleve beépíti azt, hogy az IMF-fel akarunk együttműködni, holott annál terrorizálőbb helyzet, mint az IMF-re hagyatkozni, nagyon kevés van.

Nagyon fontos lenne persze a Parlament bevonása és egyúttal a gyorsaság megteremtése. Énszerintem ez a kettő együtt most megteremtődik, ezért hálás vagyok mind a Bizottságnak, mind a Parlamentnek, de még egyszer mondom, olyan mechanizmust hozunk létre, amellyel nem ismétlődik meg az a sok szerencsétlenség, ami a magyar válság körül történt, és ami az Európai Uniónak nem emelte Közép- és Kelet-Európában a presztízsét. Köszönöm, elnök úr, a szót.

Szabolcs Fazakas, a PSE képviselőcsoport nevében. – (HU) Köszönöm a szót, elnök úr. Igen tisztelt biztos úr, kedves képviselőtársaim. Nem lévén az ECON-nak a tagja, engedjék meg, hogy egy másik perspektívából közelítsem meg a mai kérdést. A tavalyi amerikai pénzügyi válság idén Európát is elérte, és az addig stabilnak hitt pénzügyi piacainkat is alapjaiban megrázta.

Ezt egy egységes uniós megoldás helyett csak hosszas hezitálás után egyeztetett, országonként több száz milliárd eurót felemésztő egyedi válasszal sikerült kezelni. Ezek az egyedi nemzeti megoldások nem jelenthettek válságkezelési módot az új európai tagországok számára, amelyek önerejükben egyszerűen nem képesek eurómilliárdokat mozgatni. Ezek kezdetben abban is bízhattak, hogy miután bankjaik nem bonyolódtak kétes, spekulatív tengerentúli üzletekbe, ez a nemzetközi hitelválság tényleg megkíméli őket.

A nemzetközi pénzügyi válsággal járó forráshiány és bizalmi válság azonban nagymértékben megrázta a külföldi hitelekre szoruló államháztartásokat is, amihez még a nemzeti valutákat célba vevő spekulatív támadások is hozzájárultak. Ebben a helyzetben nagyon fontos volt, hogy az új tagországok ne csak az EU-tagságból származó erkölcsi, hanem konkrét, kézzel fogható pénzügyi segítségben is részesüljenek, azaz az EU terjessze ki védernyőjét az eurozónához még nem csatlakozott országokra is.

Ezt nemcsak a szolidaritás, mint európai alapeszme motiválta, hanem az a közös európai érdek is, hogy a dominóhatás elkerülése érdekében meg kell akadályozni, hogy akár egy bank – nem is beszélve arról, hogy egy ország – fizetéseképtelenné váljon.

Ezt szem előtt tartva kerül most sor a támogatási keret 12 milliárdról 25 milliárdra való emelésére. Ennek keretében biztosított az EKB a pénzügyi válság által leginkább sújtott Magyarország részére 6,5 milliárdos mentőcsomagot. Ez egy nagyon fair és nagyon méltányos megoldás volt, hiszen Magyarország nemcsak évtizedek óta a reformok és az európai egyesülés élharcosa, hanem az az ország is egyben, amelyik a 2006-ban elfogadott konvergenciaprogramja alapján és annak következtében végrehajtásával az akkori mintegy 10%-os költségvetési deficitet tavaly már megfelelte, idén pedig 3%-ra szorítja.

Ahhoz, hogy ez az EU által is elvárt konszolidációs folyamat folytatódjon, szükség van a nemzetközi pénzügyi szervezetek segítségére. A pénzügyi és hitelválság következményeként most az egész világ gazdaság került nehéz helyzetbe, amit az egyes EU-tagországok saját eszközeik és nagyon is partikuláris céljaik szerint próbálnak egyedileg kezelni. Ahhoz, hogy az ilyen eszközökkel nem rendelkező új tagországok ennek ne vesztesei legyenek, hanem egész Európa egységesen lábálhasson ki a válságból, a mostani fellépések egyeztetésén túlmenően közös európai gazdasági válságstratégiára volna szükség.

Remélem, hogy a mostani pénzügyi mentőcsomag ennek egy első lépcsőfoka, aminek elfogadása után minden erőnkkel közösen a reálgazdasági válság megoldására koncentrálnánk. Köszönöm a szót.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, az UEN képviselőcsoport nevében – (PL) Elnök úr, az UEN képviselőcsoport nevében az EU tagállamok középtávú pénzügyi támogatásával kapcsolatos tanácsi rendelettel kapcsolatban a következőkre szeretném felhívni a figyelmet: először is, a világ pénzügyi piacain fennálló helyzet egyre súlyosabb hatással van a valós gazdaságra, aminek az az eredménye, hogy az Egyesült Államokban és az EU számos fejlett országában 2009-re GDP-csökkenést várnak.

Másodszorban, mivel ezek az országok jelentik az új EU tagállamok fő piacát, a folyamat az ő gazdasági növekedésüket is fenyegeti, és káros hatással lesz a fizetési mérlegre. Harmadjára, mivel ez a helyzet áll fenn, nincs más választásunk, mint megemelni a Közösség pénzügyi segélyalapját 25 milliárd euróra a nem euroövezeti államok részére, mivel csak az ilyen magas plafon garantálja azt, hogy a Közösség által nyújtott segítség hatékony lehet.

Negyedszer, amennyiben egy euroövezeten kívüli tagállam azonnali pénzügyi segítségre szorul, a Tanács, az Európai Bizottság és a Parlament megfelelően gyorsan kell, hogy reagáljon, hogy ne szűnjön meg a hatékonyságukba vetett bizalom.

Ötödikre és utolsósorban, üdvözljük az Európai Bizottság gyors reagálását Magyarország pénzügyi igényeire, amit annak ellenére biztosítottak, hogy Magyarország először a Nemzetközi Valutaalaphoz fordult, és nem az Európai Bizottsághoz.

Nils Lundgren, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (SV) Elnök úr, hölgyeim és uraim, amikor a most folyó vitáról, a pénzügyi mérlegek problémáiról olvasok, úgy érzem magam, mint Marcel Proust a madeleine süteménnyel. Az *eltűnt idő nyomában* című regényében. Az 1950-es és az 1960-as évekre emlékeztet a probléma megközelítése.

Pénzügyi mérleg? Ez az, amire 25 milliárd eurót félreteszünk. De kérdem én, miért van erre szükség? Ez a dolgok modern megközelítése? A segély azoknak az országoknak szól, azoknak a szegény országoknak, ha jól értem, amelyek az EU tagjai ugyan, de nincsenek az eurozónában, és azért kell, hogy megmentjük őket a halálnál is rosszabb sorsból: a rossz pénzügyi mérlegtől. Elmondható, hogy a problémát maga az Európai Unió hozta létre. Amiről beszélünk, tulajdonképpen már nem létezik.

Hazám, Svédország az EU tagja, és hűségesen támogatja annak céljait, sőt jóval többet megvalósítunk, mint a legtöbb más ország, de a pénzügyi unióhoz nem csatlakoztunk. Úgy vélem, ez bölcs döntés volt. Ha azonban most Svédországban problémáink lennének, lenne-e fizetésimérleg-problémánk? A válasz természetesen: nem. Persze elképzelhető, hogy Svédország hibát hibára halmozva tönkretesz saját gazdaságát, és jóval magasabb inflációs rátát és bérnövekedést tapasztal meg, mint más országok. De mi történik akkor? Lesz-e probléma a fizetési mérleggel? Nem, mivel a svéd korona árfolyama ezt kompenzálva esni kezd. Semmi más nem történik. Ugyanez a helyzet a hasonló helyzetben lévő más országokkal, például az Egyesült Királysággal is.

Hol van tehát a probléma? A probléma az, hogy ha ezek az országok az Európai Unió részei, ami egyszerű dolog, de nem tagjai a pénzügyi uniónak, ami szintén helyes, akkor kényszerítik őket, hogy fix árfolyamot tartsanak fenn az euró ellenében. A legrosszabb helyzet az, amikor kereskedelmi partnereinkkel fix árfolyamon kell kereskednünk. Világos, hogy ha egy ország gazdasági helyzete romlik, ha növekszik az infláció vagy strukturális problémák adódnak legfontosabb exporttevékenységében, exportja csökken és importja emelkedik. Hirtelen az a kérdés, hogyan finanszírozzuk mindezt?

Ez azonban teljesen mesterségesen teremtetett helyzet. Régimódi megoldás, hogy olyan országok, amelyek nem a pénzügyi unió részei, rögzítik a valutaárfolyamot, és később az IMF vagy az EU vagy valaki más segítségére szorulnak. Még egyszer kérdezem, miért kell ennek történnie? Ez az egész olyan pénzügyi politikát tükröz, ami teljesen ódivatú. Egy ország vagy csatlakozik a pénzügyi unióhoz, ami adott esetben helyes is lehet, vagy kívül marad, és saját lábán áll meg független pénzügyi politikájával, és gondoskodik magáról. Ha

az ország magáról gondoskodik, semmi különös nem történik. Rossz gazdasági döntések esetén az árfolyam esik, ami kompenzálja a gazdasági nehézségeket. Ez még csak nem is különösebben kockázatos.

Ezért leszögezném, hogy miközben 25 milliárd euró sorsáról döntünk, ezt olyan cél érdekében tesszük, aminek nincs igazán értelme. Ezt a problémát magunk teremtettük, illetve Önök teremtették maguknak. Legyen ennek vége. Azok az országok, amelyek EU tagok, de nem csatlakoztak a pénzügyi unióhoz, saját lebegő árfolyammal kell, hogy rendelkezzenek. Ezzel a probléma egy csapásra megszűnik.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) A nem euroövezeti, fizetésimérleg-problémákkal küszködő EU tagállamoknak nyújtható segély felső határa jelenleg 12 milliárd euró. Dánia és Magyarország példája mutatja, hogy egyes államokban a pénzügyi krízis hatásai olyan súlyosak lehetnek, hogy egy nagyobb állam esetén ez a határ túl alacsonynak bizonyulhat.

Ezért hangsúlyoznám, hogy szerintem a határ emelésének elsődleges oka nem az Európai Unió bővítése és nem is az euroövezeten kívüli államok nagyobb száma, ahogy a jelentés állítja. Tisztában kell lennünk azzal, hogy az egyes tagállamokban tapasztalható pénzügyi problémákat az inkonzisztens gazdasági és szociális politika okozza. Ezeket a problémákat a gazdasági válság súlyosbítja, ezért nagyobb segítségre van szükség. Magyarország jellegzetes példája ennek.

Támogatom a középtávú segély 25 milliárd eurós összeghatárra emelését. Támogatom ugyanakkor az Európai Parlament véleményét, miszerint nincs szükség külön folyamatra, amely feljogosítja a Bizottságot, hogy az összeghatárt a szokásos döntéshozatali eljárásokon kívül revideálja. Úgy vélem, hogy ez a megközelítés fenntartja a segélyrendszer aktivitását, és megelégedő teret ad a cselekvésre is.

Azért említem ezt, mert Magyarország tankönyvbe illő példa, hiszen politikai vezetése hosszú ideig képtelen volt a reform mellett dönteni. A végső elemzésben az ilyen intézkedések elfogadása és bevezetése csökkentheti is a pénzügyi válság hatásait ebben az országban, és csökkentheti az uniós segélyre való igényt.

Másrészt azonban meg kell védenem Magyarországot, hiszen a pénzügyi piacok új szabályai nem szabad, hogy túlzott likviditást engedjenek a leánybankoktól az anyabankok felé, és a központi nemzeti bankok fölött megfelelő felügyeletet kell bevezetni.

Való igaz, hogy a sietség olykor hibás döntésekhez vezet, de az is igaz, hogy ha valaki elsietve vesz fel kölcsönt, nem mindig fizeti vissza teljesen vagy időre. Ezért létfontosságú, hogy a rendszer világos szabályokat fektessen le a segélyezés tekintetében, különösen az ütemezett és tényszerű intézkedések megkövetelése szempontjából.

Dariusz Rosati (PSE). - (PL) Elnök úr, hadd kezdjem azzal, hogy röviden reagálok képviselőtársaim két kijelentésére. Először is felhívnám arra a figyelmet, hogy az euroövezeten kívüli államoknak nem kötelessége az euróval szembeni fix árfolyam fenntartása. Lengyelország jó példa erre, hiszen nálunk is lebegő árfolyam van érvényben. Másodsorban elmondanám, hogy még a tökéletes gazdaságpolitikával rendelkező országokat is sújthatja a gazdasági válság, a külső hatások révén. Természetesen a magyarországi helyzetet nagyrészt a helytelen kormányzati politika okozta, de a tőkekivonás is hozzá tett ehhez, ami viszont nem a magyarországi helyzet következménye volt, hanem külső okok miatt következett be.

Támogatom a Bizottság javaslatát. Úgy vélem, kellően figyelembe veszi a tényt, hogy egy piacot alkotunk, és hogy az egyes országok helyzete fontos más országok számára. Ezért tisztában kell lennünk azzal, hogy egymáshoz vagyunk kötve, és közös felelősséget kell érezni partnereinkért. A javaslat az európai szolidaritás szellemét tükrözi, ami a tetteinket vezérlő fő értékek között kell, hogy legyen.

A Bizottság által javasolt 25 milliárd eurós összeg ésszerűnek tűnik, bár természetesen adódhatnak olyan helyzetek, amikor több pénzre van szükség, ezért támogatom azt a javaslatot is, hogy adjunk a Bizottságnak lehetőséget a plafon felülvizsgálatára, ha erre szükség van. Szerintem a teljes eljárás végig vitele ilyen körülmények között, a Parlament beleegyezését és a parlamenti vitát is beleértve, nem lenne praktikus ilyen körülmények között. Tétélezzük fel, hogy például nyáron áll elő egy hasonló krízishelyzet, amikor a Parlament nem is ülésezik. Nehéz elképzelni, hogy hat hétig várnánk a Parlamentre, mielőtt a kérdéses állam segítségére sietnénk. Ezért támogatom a Bizottság javaslatát, hogy legyen jogosultságuk az összegplafon rövid időn belüli megemelésére.

Elmondanám még, hogy a javaslatból hiányzik a hivatkozás az Európai Központi Bank szerepére. A Bank kölcsönt nyújtott Magyarországnak számára. Ezt a tevékenységek koordinálni kellene, és nézeteim szerint a hivatkozást is bele kell foglalni a javaslatba. Végül úgy vélem, hogy a javaslatnak nem kellene a szerződés 100. cikkére hivatkoznia. A 100. cikk más helyzetekre vonatkozik, ezért azt külön kellene kezelni.

ELNÖKÖL: Edward McMillan-Scott*alelnök*

Edit Herczog (PSE). – (HU) Köszönöm, elnök úr! Biztos úr, tisztelt jelentéstevő asszony! Európa épp a szolidaritás eszméjétől válik többé egy gazdasági társulánnál, és mutatja egy erős politikai közösség képét. A válság kialakulásakor egy pillanatra úgy láttuk, hogy Európa gazdaságilag és szociálisan is kettéválik, de ezt sikerült megakadályoznunk a Bizottság hatékony és gyors fellépésének köszönhetően.

Magyarország a Közösséghez fordult először, és az ő támogatását kérte. Az a 20 milliárd eurós támogatási igény vagy finanszírozási igény, amire szükségünk volt, azonban nem lett volna lehetséges pusztán ebből a forrásból.

Tisztelt hölgyeim és uraim, szeretném megköszönni a biztos úrnak, az Európai Parlamentnek a gyors reagálását, a kollégák szolidaritását, ez az, amiért érdemes európainak lenni. Köszönöm a figyelmüket.

Harald Ettl (PSE). – (DE) Elnök úr, a nem euroövezetbe tartozó tagállamoknak nyújtható segítségre vonatkozó rendelet módosítását előirányzó javaslat, miszerint az összehatárt 12-ről 25 milliárd euróra emeljük szükség esetén, az utolsó pillanatban született.

Az ilyen *ad hoc* intézkedések működőképességének alapfeltétele, hogy az EU ne kövesse el ugyanazokat a hibákat, mint a Nemzetközi Valutaalap (IMF). Az IMF-nél Strauss-Kahn úr egyedül nem garantálhatja az ésszerű döntéshozatalt. Túl jól ismerjük a krízisek által sújtott országokon alkalmazott régi neoliberalis stílusú sokkterápiákat.

Tudjuk azt is, hogy sokan ebből túlzott hasznot is húztak. Remélem, hogy jobb, fenntarthatóbb stabilitás érhető el az EU eszközével, Magyarország példáját alapul véve. Magyarország esete jól példázza, hogy az EU-nak fel kell ismernie: a konzervatív ellenzék akadályozta Magyarország stabilitási és reformintézkedési csomagját. Magyarország stabilitása biztosan nem érhető el csupán a szociális kiadások csökkentésével, olyan szociális kiadásokéval, amelyek nem is túlzottan magasak; ez csak az európai jobboldali populistákat segíti. Igen, Magyarország valóban nyomás alá került, különösen a forint gyors mélyrepülésének köszönhetően, amiért részben a fedezeti alapok felelősek.

Izland esetében az IMF bemutatta, hogy még mindig sokkterápiát alkalmaz, például a kérdéses gazdaságot – ezúttal Izland gazdaságát – károsító magas alapkamatok kikényszerítésével. Kérem, vegye figyelembe, hogy nem szeretném, ha szomszédunk, Magyarország szociális válságba jutna az ilyen korrekciós intézkedések hatására. Magyarországnak bizalomgerjesztő, támogató intézkedésekre van szüksége az Európai Unió részéről, ami végeredményben nem csak Magyarországot, de mindannyiunkat segít majd.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, úgy vélem, hogy ez a vita éppen a megfelelő időben zajlik.

Emlékeztetőül elmondanám, hogy Magyarország használta ki a költségvetési hiányt a legnagyobb mértékben: mínusz 5%-ig. Ez azt mutatja, hogy ebben az országban a stabilitásnak politikai háttere is van. Nincs értelme annak, hogy a jövőben az államot és annak adófizetőit kitegyük egyes üzletágak kockázatainak. Ebben az esetben teljesen egyetértek Ettl úrral: nem terhelhetjük az adófizetőket a fedezeti alapok és derivatívák kockázataival, mivel ez a vásárlóerő csökkenését okozhatja.

Éppen erre van szükség Magyarország esetén: nagyobb vásárlóerőre. Arra van szükség, hogy az emberek ismét befektessenek az országba és a vállalatokba, és ez azt jelenti, hogy adócsökkentésre van szükség, hogy a befektetések ismét lehetségesek legyenek nem csupán a vállalatok, de mindenek fölött az alkalmazottak számára. Úgy vélem, hogy a megfelelő következtetéseket vonom le. A döntő tényezők: a támogatások garantálva vannak, különösen az energiahatékonysági intézkedésekhez, a befektetési bónuszok léteznek, és a megfelelő progresszív amortizáció zajlik.

Meg szeretném kérni Kovács urat, aki Magyarországot képviseli, hogy tegye meg a megfelelő kezdeményezéseket európai szinten.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Elnök úr, miközben az irodámból figyeltem a vitát, úgy döntöttem, hogy lejjövök, csak hogy tegyek egy úgymond általános megjegyzést.

Írországban a gazdasági válság miatt bevezettük a bankgarancia-rendszert, és jelenleg az EU-ban is nagyobb egység látszik kialakulni a válság kezelése terén. De tisztában vagyunk azzal, hogy bankjaink újratőkésítésre szorulnak, és talán sürgősebben, mint először gondoltuk. Ki szeretném fejezni abbéli reményemet, hogy ez meg fog történni, mert valós problémával állunk szemben, ahogyan az előző felszólaló is elmondta. Arra van

szükség, hogy az emberek vásároljanak és fektessenek be, és nincsenek elérhető hitelkeretek. Véleményem szerint a legfontosabb dolog, hogy visszaállítsuk a bankrendszerbe vetett bizalmat, és a bankok tőkeerejét.

Marian Złotea (PPE-DE). – (RO) Elnök úr, hölgyeim és uraim, örömmel üdvözlöm a lehetőséget, hogy ma este ilyen fontos kérdést vitathatunk meg: a gazdasági válságot, amely nem csak tagállamainkat, de az egész világot sújtja.

Ezért megoldást kell találnunk erre az égető problémára. A tagállamok kölcsönös támogatása az egyik ilyen lépés. Észben tartva, hogy azt szeretnénk, hogy az EU tagállamai szükség esetén hívják le a segítyt, üdvözlünk kell az európai politikai vezetők döntését a múlt heti csúcson.

Úgy vélem, hogy a tagállamoknak nyújtható európai pénzügyi segítyt 25 milliárd euróra kell növelni, mégpedig egy okból: meg kell mentenünk a piacgazdaságot. Mielőtt befejezném, ki szeretném fejezni abba vetett reményemet, hogy megteesszük a válság leküzdéséhez szükséges lépéseket, európai és globális szinten is. Sürgősen elő kell teremtenünk a problémák, például a munkanélküliség elhárításához szükséges forrásokat. Mindannyian a legjobbakat kívánjuk az EU számára.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Meg szeretném köszönni a Bizottságnak, hogy teljesen jogosan elmondta: ez a probléma ahhoz kapcsolódik, hogyan tegyük a tőke szabad áramlását kompatibilissé a nemzetek makroökonómiai stabilitásával. Nem igazán értek egyet azon képviselőtársaimmal, akik úgy gondolják, hogy ez az Európai Unió szegény országainak problémája. Hölgyeim és uraim: ha Németország és Franciaország gazdaságai 2 és 3 százalékkal növekednének, ez semmilyen problémát nem okozna azok számára, akik integrálódtak a közös piacra. Ezért valamiféle csomag is szükséges a nemzeti gazdaságok ösztönzésére, és az említett országoknak kell bevezetniük azt, hogy ne legyen többé szó stabilizációs alapokról. Valójában nem a pénzre van szükségünk, hanem garanciára, hogy a közös európai piac jól fog működni és növekedni fog. Ha vannak ilyen garanciák, amelyeket közös erőfeszítéssel kell kidolgozni, akkor minden problémánk megoldódik.

Joaquín Almunia, a Bizottság tagja. – (ES) Elnök úr, meg szeretném köszönni a képviselőknek a legtöbb hozzászólásban kifejezésre juttatott támogatásukat a Bizottság döntésével és a javaslatokkal kapcsolatban.

Három nagyon gyors megjegyzést tennék a felszólalásokban felhozott három problémához. Először elmondanám, hogy osztom Becsey úr aggályait a külföldi országokban adósságot felhalmozó családok és üzletek kockázataira vonatkozóan: olyan országokban, ahol a valutaárfolyam lebegő, ezért ki vannak téve az árfolyamváltozás okozta veszélyeknek, akárcsak Magyarország esetén. Becsey úr tisztában van az aggályaimmal, mert a Bizottságban elvégzett költségvetési és gazdasági vizsgálatokra nem mindig figyelnek kellőképpen, és nincs meg a kívánt hatása, amikor az ilyen kockázatokra felhívjuk a figyelmet.

Úgy vélem, hatékonyabbak vagyunk a költségvetési felügyelet terén. Magyarország esete nagyon pozitív ebből a szempontból, tekintve a 2006 és napjaink közötti költségvetési kiigazításokat. Másrészt azonban nem értünk el eredményeket a külföldi adósságok okozta kockázatok terén. Remélem, hogy mátol, tekintve a nem csak Magyarországon de más EU államokban is fennálló helyzetet, jobban odafigyelünk majd az ilyen megjegyzésekre és ajánlásokra, különösen a gazdasági válság és a pénzügyi indikátorok – kiváltképp az árfolyamok – nagy volatilitása tükrében.

Lundgren úr már nincs jelen, de olyan megjegyzéseket tett, amelyek sajnos teljesen helytelenek. Magyarországot és a Bizottságot kritizálta azért, mert a Bizottság szerinte fix árfolyamot diktál Magyarország számára, pedig a helyzet épp ellenkező. Más szavakkal: a valutaárfolyam Magyarországon lebegő, és éppen az árfolyam szélsőséges volatilitása súlyosbította a problémákat, és ez volt az egyik tényező, ami a segélykéréshez vezetett. Amikor kritizálunk, nem árt meggyőződni arról, hogy helyes információk alapján tesszük, nem pedig teljes félreértések alapján. Ha Lundgren úr maradt volna a vita végéig, most ő is beláthatná, hogy téves feltevésekre alapozott. Mivel nincs itt, remélem, hogy valaki tudatja vele.

Végül Rübig úr deficitrel kapcsolatos megjegyzéseire reagálva elmondanám: nem, igaz, hogy Magyarország költségvetési hiánya 5%, mivel ez már jelentősen csökkent. 2008-ban a hiány egyértelműen ez alatt lesz, valójában 3% alá kerül, és a Magyarország által a segély ellenében vállalt hiánycél a következő évre 2,6%. Ezért, amennyiben ezt a célt tartják – és remélem, hogy ez így lesz –, Magyarország másik problémával szembesül. A problémával szembe kell nézni, és szembe is fognak nézni, de legalább a jövő évben nem lesz magas a hiány.

Pervenche Berès, előadó. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim: négy megjegyzésem van.

Az első: a Bizottság gyors, rugalmas választ vár az ilyen jellegű új kérések esetére. Úgy vélem, hogy az Európai Parlament bebizonyította, képes megfelelni az elvárásoknak. Ma elfogadjuk a 25 milliárd eurós összefoglalót, hogy módosítsuk a 2002-es rendeletet, ismerve a Tanáccsal való tárgyalások feltételeit, de természetesen nyitottak vagyunk más lehetőségekre is.

A második megjegyzésem: emlékeztetném Önöket arra, hogy az európai integráció egyik leckéje számunkra az, hogy minden tagállam – akár euroövezeti, akár nem – számára a szolidaritás és a tárgyalások első köre csakis az Európai Unió lehet. Remélem, hogy ez mindannyiunk számára világos, úgy az intézmények, mint a tagállamok számára.

Harmadik megjegyzésemben örömmel konstátálom, hogy a Bizottság nyilvánosságra hozta azokat a tanulságokat, amelyeket a Magyarországon kialakult helyzetből levonhatunk, mind a Gazdasági és Monetáris Bizottságban, mind de Larosière úr csoportjában.

Végül megjegyezném, hogy a jelen válságban mindenki úgy vélte, két csatornát kell figyelembe venni: egyrészt a komplex pénzügyi csatornákat, másrészt a valós gazdaságot.

Mára világossá vált, hogy van egy harmadik csatorna is, nevezetesen a tőkeáramlások, amelyek még az egyszerűbb, jobban átlátható piacokat is érinthetik. Ezért fontos a valódi gazdaság és a pénzügyi piacok összefonódása, melynek mértékét még mindig nem ismertük meg teljesen. Sajnos napról napra többet tudunk meg a problémákról: olyan helyzettel állunk szemben, ami rugalmasságot és kollektív együttműködést követel.

A Parlament, úgy vélem, ismét bebizonyította, hogy képes hozzájárulni a megfelelő megoldások kialakításához a válság minden aspektusát illetően, és remélem, hogy megtaláljuk azt is, mire van szüksége a gazdaságnak, hogy szembe tudjon szállni a mai hatalmas kihívásokkal.

Elnök. – A közös vitát ezzel berekesztem.

A szavazásra 2008. november 20-án, csütörtökön kerül sor.

16. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

17. A következő ülésnap napirendje: lásd a jegyzőkönyvet

18. Az ülés berekesztése

(Az ülést 22.50-kor berekesztik.)